

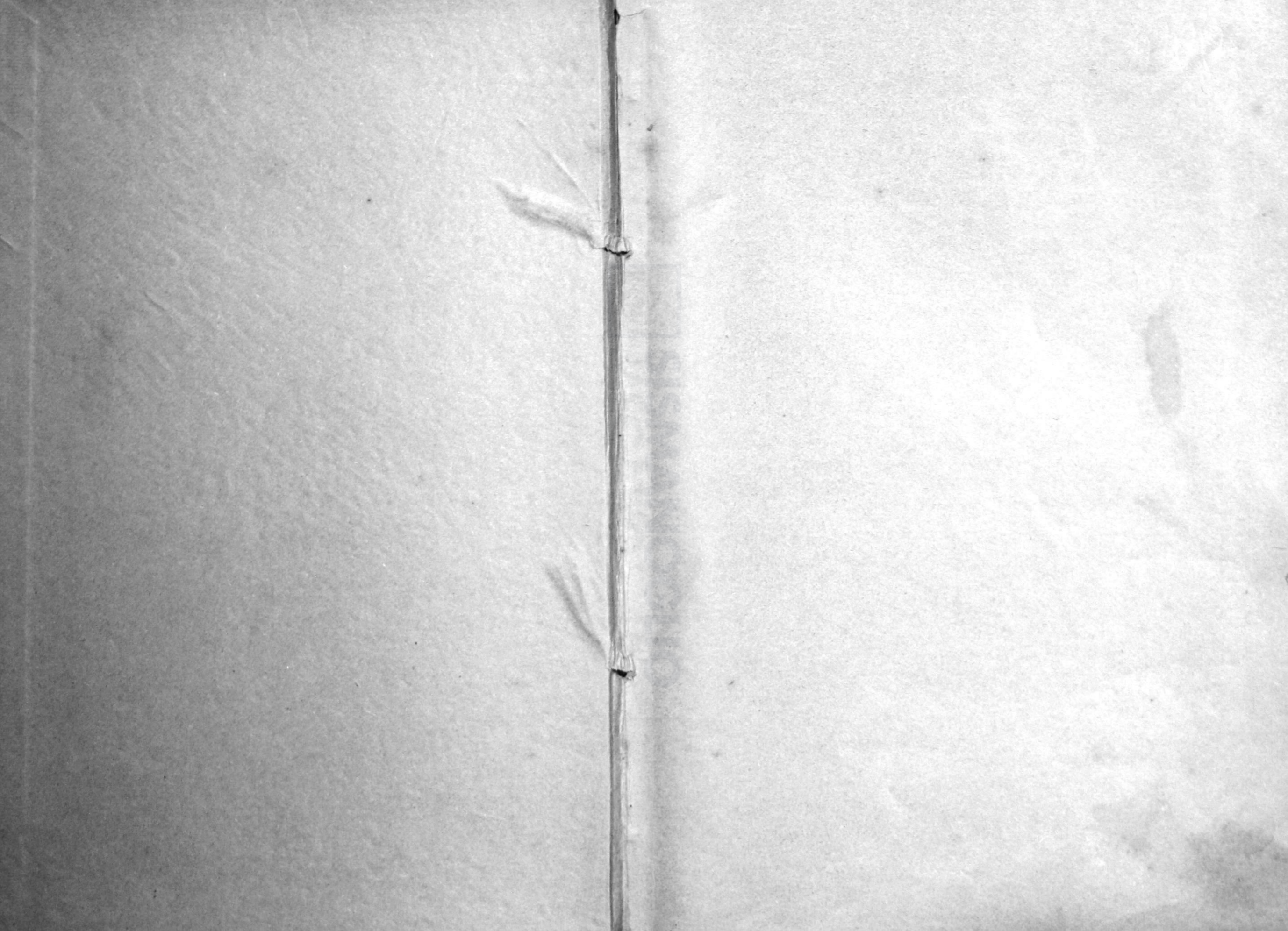

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΣ

1901

Τῶν Θεσσαλονικῶν Τόμης Ζιβιδίου
Ἀνδρέου Γεωργίου

ΠΕΤΡΟΥ Κ. ΤΡΙΚΟΛΗ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ

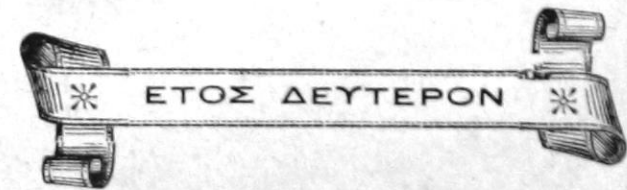
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1901

2942

“Ο ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΣ”

معارف نظارت جلیله سنک ۲۰۰ نومروی فی ۹ شعبان سنه ۱۳۱۸ و فی ۱۸ تشرین ثانی ۱۳۱۶
تاریخی و خصنامہ سیله طبع اولنشد

- « Τὸ πρῶτον ἔτος ἔρρευσεν!... εἰσέρχομαι εἰς νέον,
- » ὁ χρόνος φεύγει ἀστραπῆς ταχύτερον ἀκόμα·
- » βέει ὡσάν ῥυάκιον ἐξοχικὸν ὥρατον·
- » καὶ βέον ἤδη γέροντα ἀφίνει τὸν πρὶν νέον,
- » καὶ εἰς τὸ σῶμα τὸ σφριγὸν ἐγκαταλείπει πτώμα! »

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΤΥΠΟΙΣ Κ. ΖΙΒΙΔΟΥ ΚΑΙ Ν. ΔΕΟΔΑΤΗ

Ὁδῷ Χαροτσῆ, ἀριθμ. 12.

1900

ΠΕΤΡΟΣ Κ. ΤΡΙΚΟΠΗ ΚΑΙ ΑΝΘΩΝΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1901

Τοῖς φιλομούσοις ἀναγνώσταις,

γθαρρυόμενοι ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως καὶ εὐμενοῦς ὑποδοχῆς, ὧν ἔτυχε τὸ κατὰ τὸ ἔτος **1899** ἐκδοθῆν ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτ. λογ. ἡμερο.λόγιον, εὐέλπιδες προέβημεν εἰς τὴν τοῦ δευτέρου ἔτους ἐκδοσιν αὐτοῦ, ἐν ᾧ πρὸς τῇ προσθήκῃ δύο τυπογραφικῶν φύ.λ.ων προσεπαθήσαμεν ὅπως καταστήσωμεν ὅσον οἶόν τε πληρέστερον καὶ τελειότερον ἐκείνου, ἐπαξίως ἀνταποκρινόμενοι οὕτω εἰς τε τοὺς διακασίς ἡμῶν πόθους καὶ τὰς δικαίας ἀπαιτήσεις τοῦ σεβαστοῦ δημοσίου, καὶ καθιστάμενοι παρτὶ τῷ ἀναγνώστῃ τὸ ἀληθὲς ἐντρυφήμα τέρψεως ἅμα καὶ διδασκαλίας.

Καθῆκον δ' ἀπαραίτητον ἡγούμεθα ὅπως ἀποπέμωμεν τὰς ἀπίρους καὶ θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς πάντας τοὺς πάνυ εὐγενῶς καὶ προφρόνως εὐαρεστηθέντας γὰ κοσμήσωσι τὸ παρὸν ταπεινὸν ἡμῶν πονημάτιον διὰ τῆς πολυτίμου συμβολῆς καὶ πνευματικῆς αὐτῶν συμπράξεως. Χάριτας δ' ὡσαύτως ὀφείλομεν πᾶσι τοῖς πάνυ εὐγενῶς ἀναλαβοῦσι τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ ἐν γένει πᾶσι τοῖς τε φιλομούσοις συνδρομηταῖς, τοῖς μετὰ πολ.λ.ῆς τῆς εὐγενείας παρασχοῦσιν ἡμῖν τὴν αὐτῶν συνδρομὴν ὑπὲρ τε τῆς ἐκδόσεως τοῦ μετὰ χεῖρας ἡμερο.λογίου καὶ τῆς ἐκ τῶν

πρωτοπρεσβύτερος
~~ΠΕΤΡΟΣ Κ. ΤΡΙΚΟΠΗ~~
 ΚΑΛΚΗ - ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ ΤΟΥ
 1941

ἐρόντων ἰκαροποιήσεως τῶν πόρων ἡμῶν, καὶ τοῖς καθ'οίον-
δήποτε τρόπον συντελέσασι εἰς τὴν ἐνδόξωσιν αὐτοῦ.

Καταπαύοντες, ἐνχόμεθα τοῖς φιλοκάλοις καὶ φιλομού-
σοις ἀναγνώσταις, ἵνα τὸ ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἀρχόμενον
ῥέον ἔτος, τὸ διάδοχον τοῦ ὅσον οὐπω ἀποχαιρετίζοντος
ἡμᾶς ἀνεπιστρεπτί, ἀποβῇ ἄροσον καὶ μεστὸν παντὸς
ἀγαθοῦ καὶ καταθυμίου.

Ἐν τῷ Πέραν Κωνσπόλεως,
τελευτοῦντος Ὀκτωβρίου 1900.

Οἱ Ἐκδότες

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΟΝ

Ὁ ἐπικρατῶν πλανήτης τοῦ παρόντος ἔτους εἶναι ἡ
Σελήνη, ἥς τὸ ἔργον εἶναι νὰ περιέρχητε, ὡς ὁ Ἥλιος τὴν
ἡμέραν, καὶ νὰ φωτίζῃ τὴν γῆν τὴν νύκτα.

Ὁ χειμὼν θέλει εἶσθαι πολλὰ ψυχρὸς.

Τὸ Ἔαρ κατ' ἀρχὰς μὲν βροχερὸν καὶ δυσάρεστον,
ὑστερον δὲ εὐχάριστον.

Τὸ Θέρος κατ' ἀρχὰς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον βροχερὸν
μέ τινας ἀνεμοζάλας· ὁ θερισμὸς τῶν δημητριακῶν καρπῶν
πρόωρος καὶ οὐχὶ τόσο εὐχάριστος.

Τὸ Φθινόπωρον ὠραιότατον· ἡ νόσος ὅμως εἰς τὰς
ἀμπέλους ἐξακολουθεῖ καὶ οἱ θιασῶται τοῦ Διονύσου θά
χαίνωσιν.

Ταῦτα προλέγουσιν οἱ Ἀστρονόμοι· ἀλλ' ἡ θεία πρόνοια ἡ
τὰ πάντα πρὸς τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος διαθέτουσα, εἴθε
διαφυλάττοι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς δυστυχήματος.

Ἵγυαίνετε εὐτυχοῦντες!...

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ 1901

	ἔτη
Ἀπὸ κτίσεως κόσμου κατὰ τοὺς Ο΄	7049
» » » » Λατίνους	5905
» » » καθ' Ἑβραίους	5661
» τοῦ κατακλυσμοῦ	5167
» τῆς πυργοποιίας	4658
» κτίσεως Ρώμης	2655
» τῆς γεννήσεως τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου	2255
» τοῦ θανάτου » » »	2225
» τῆς μοναρχίας τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ »	2845
» τῆς διορθώσεως τοῦ ἡμερολ. ὑπὸ Ἰουλίου Καίσαρος	1945
» τῆς μοναρχίας τῶν Ρωμαίων ἀπὸ Αὐγούστου	1945
» τῆς μεταθέσεως τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου ἐκ Ρώμης εἰς Βυζάντιον ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγ.	1671
» κτίσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως	1578
» τῆς ἐν Νικαίᾳ Α΄ Οἰκουμ. Συνόδου (325)	1576
» τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου	1563
» τῆς ἐν Κων)πόλει Β΄ Οἰκουμ. Συνόδου (381)	1520
» τῆς μοναρχίας τῶν Γάλλων	1478
» κτίσεως τῆς Ἑνετίας	1477
» τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ΄ Οἰκουμ. Συνόδου (431)	1470
» τοῦ σχίσματος τῶν Ἀρμενίων	1462
» τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ΄ Οἰκουμ. Συνόδου (451)	1450
» κτίσεως τετάρτης τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ	1358

	ἔτη
Ἀπὸ τῆς ἐν Κων)πόλει Ε΄ Οἰκουμ. Συνόδου (553)	1348
» τῆς γεννήσεως τοῦ Μωάμεθ	1323
» τῆς αὐτῆς κατ' Ὀθ. ἀριθμοῦντας σεληνιακὰ ἔτη	1318
» τῆς μεταβάσεως τοῦ Μωάμεθ εἰς Μεδίναν, ὅθεν ἄρχεται καὶ ἡ τουρκικὴ χρονολογία (Ἐγείρας)	1279
» τῆς ἐν Κων)πόλει ΣΤ΄ Οἰκουμ. Συνόδου (680)	1221
» τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ΄ Οἰκουμ. Συνόδου (786 καὶ 788)	1115
» τῆς Ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας ἐπὶ Ρουρίχου	1036
» τοῦ χωρισμοῦ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἐπὶ Λέοντος Θ΄ Πάπα Ρώμης καὶ Μιχαὴλ Κηρουλαρίου Πατριάρχου Κωνσταν)πόλεως ¹	847
» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ χάρτου	843
» τῆς » τῆς ναυτικῆς πυξίδος	721
» τῆς » τῆς πυρίτιδος	572
» τῆς » τῆς τυπογραφίας	463
» τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Ψευδοσυνόδου, ἣτις διήρκεσεν ἀπὸ τῆς 9 ἀπριλίου 1438, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Φερράρας, μέχρι τῆς 6 Ἰουλίου 1439 ἐν Φλωρεντίᾳ	462
» τῆς ἀλώσεως Κων)πόλεως ὑπὸ Μωάμεθ τοῦ Β΄ (τῆ 29ῃ Μαΐου 1453)	448
» τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς	409
» τῆς πρώτης ἐκδόσεως ἐφημερίδος ἐν Βενετίᾳ	365
» τοῦ πρώτου περὶ τὴν γῆν περίπλου ὑπὸ Μογγελάνου	381
» τῆς ἐφευρέσεως τῆς νικοτιανῆς	341

1.— Ὁ χωρισμὸς τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἐγένετο ὀριστικῶς τῇ 20 Ἰουλίου τοῦ 1054 ἔτους. («Πατριαρχ. Πίνακες» Μ. Ι. Γεδεών σελ. 324 ἐν ὑποσημειώσει ὑπ' ἀριθμ. 369.)

	ἔτη
Ἐκ τῆς ἡμερολογίου	319
» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ θερμομέτρου	263
» τῆς » τοῦ βαρομέτρου	258
» τῆς » τῆς δαμαλίδος	105
» τῆς πτώσεως τῆς Ἑνετικῆς ἀριστοκρατίας	104
» τῆς κατασκευῆς τῶν ἀτμοπλοίων	86
» τῆς ἀνιδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου	80
» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ σιδηροδρόμου	71
» τῆς » τοῦ τηλεγράφου	69
» τῆς ἀναβάσεως εἰς τὸν θρόνον Ὁθωνος Α' βασι- λέως τῆς Ἑλλάδος	67
» τῆς ἀναβάσεως εἰς τὸν θρόνον Γεωργίου Α' Βασι- λέως τῶν Ἑλλήνων	38
» τῆς ἀνιδρύσεως τῆς Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας	29
» τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου Ἀβδούλ Χαμίτ Χάν τοῦ Β'	25
» τῆς τομῆς τοῦ Κορινθιακοῦ ἰσθμοῦ	7
» τῆς κτίσεως τῶν προκυμαίων Κων)πόλεως	6
» τοῦ Τούρκο-ελληνικοῦ πολέμου	4

ΕΟΡΤΑΙ ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΚΑΙ

Α' ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ

- Λεϊλέϊ-βεράτ*, Σαμπάν 15. (Νοεμβρίου 13).
- Ραμαζάν*, (Νηστεία ἐνός μηνός) (28 Ν]βρίου—27 Δεκεμβρίου).
- Χιρχάϊ-σερίφ*, 15 τοῦ Ραμαζανίου.
- Λεϊλέϊ-οὐλ-κάδρ*, (Καδδῆρ-γκιτζεσί) 27 Ραμαζάν (Δεκεμ. 24).
- Βαϊράμ*, Σεβάλ 1—3 (8—10 Ἰανουαρ. καὶ Δεκεμ. 28—30).
- Κουρμπάν-Βαϊράμ*, Ζιλχιτζέ 10—13 (Μαρτίου 17—20).
- Μουχαρρέμ* (ἄρχ. τὸ νέον ἔτος τῆς Ἑγείρας 1319) (Ἀπριλ. 5).
- Μεβ.λοῦτ* (τὰ γενέθ. τοῦ Μωάμεθ) Ρεβι-οὐλ-έββέλ 12. (Ἰουν. 15).
- Οὔτς-αἰ.λάρ*, Ρετζέπ 1. (Σεπτεμβρίου 30).
- Λεϊλέϊ-μιράτς-ι-σερίφ*, Ρεδζέπ 27. (Ὀκτωβρίου 26).

Β' ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙ

1. *Βελαδδέτ-ι-χουμαγιούν*, ἦτοι : Τὰ Γενέθλια τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου Ἀβδούλ Χαμίτ Χάν τοῦ Β' (16 Σαμπάν 1258=10]22 Σεπτεμβρίου 1842) ἐφέτος Νοεμβρίου 14.
2. *Τζουλούδ-ι-χουμαγιούν*, ἦτοι : Ἡ εἰς τὸν θρόνον τῶν Ὀσμανιδῶν ἀνάβασις τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου. (11 Σαμπάν= 19]1 Σεπτεμβρίου 1292). Ἔτος Ἑγείρας 1293.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1901

- Ἰνδικτιῶνος 14.
- Ἡλίου κύκλοι 17.
- Σελήνης κύκλοι 18.
- Σελήνης θεμέλιον 23.
- Κρεωφαγία, ἡμέραι 14.
- Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου 21.
- Ἐωθινὸν α', ἦχος α'.
- Ἡ ἀπόκρεως, Φεβρουαρίου 4.
- Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆ Κυριακῆ τῶν Βαίων.
- Ἰσραηλιτῶν Πεσάχ, Μαρτίου 22, Πέμπτη.
- Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου 25.
- Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου 1.
- Ἡ ἀνάληψις, Μαΐου 10.
- Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 20.
- Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων Μαΐου 27.
- Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέραι 32.
- Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Παρασκευῆ.
- Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρα Δευτέρα.

Μῆνες	Ἡμέραι	ΗΛΙΟΥ		Μεσημέρια τουρκικά	Μῆνες	Ἡμέραι	ΗΛΙΟΥ		Μεσημέρια τουρκικά
		ΑΝΑΤΟΛΗ	ΔΥΣΙΣ				ΑΝΑΤΟΛΗ	ΔΥΣΙΣ	
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ		ῶρ. λ.	ῶρ. λ.	ῶρ. λ.	ΑΠΡΙΛΙΟΣ		ῶρ. λ.	ῶρ. λ.	ῶρ. λ.
	1	7 25	4 53	6 59		1	5 26	6 35	5 18
	6	7 23	4 58	6 55		6	5 19	6 41	5 13
	11	7 20	5 3	6 50		11	5 11	6 46	5 8
	16	7 16	5 9	6 43		16	5 3	6 51	5 3
	21	7 13	5 15	6 37		21	4 58	6 57	4 57
26	7 8	5 22	6 31	26	4 51	7 3	4 52		
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ					ΜΑΪΟΣ				
	1	7 1	5 30	6 23		1	4 46	7 8	4 47
	6	6 54	5 36	6 17		6	4 41	7 12	4 43
	11	6 46	5 42	6 11		11	4 37	7 17	4 38
	16	6 38	5 48	6 4		16	4 33	7 21	4 33
	21	6 30	5 54	6 0		21	4 31	7 25	4 29
26	6 22	6 0	5 54	26	4 30	7 27	4 26		
ΜΑΡΤΙΟΣ					ΙΟΥΝΙΟΣ				
	1	6 16	6 4	5 51		1	4 28	7 32	4 22
	6	6 2	6 9	5 46		6	4 29	7 33	4 18
	11	5 52	6 13	5 40		11	4 30	7 34	4 17
	16	5 52	6 19	5 35		16	4 32	7 34	4 19
	21	5 44	6 25	5 29		21	4 34	7 34	4 19
26	5 36	6 30	5 24	26	4 37	7 32	4 20		

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Κιανούν-ι-σανί.

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ ρύξ ὥρ. 14.

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Ἵδροχόον.

Μῆνες	Ἡμέραι	ΗΛΙΟΥ		Μεσημβρία τοῦρκιστί	Μῆνες	Ἡμέραι	ΗΛΙΟΥ		Μεσημβρία τοῦρκιστί
		ΑΝΑΤΟΛΗ	ΔΥΣΙΣ				ΑΝΑΤΟΛΗ	ΔΥΣΙΣ	
ΙΟΥΛΙΟΣ		ὥρ. λ.	ὥρ. λ.	ὥρ. λ.	ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ		ὥρ. λ.	ὥρ. λ.	ὥρ. λ.
	1	4 40	7 30	4 23		1	6 10	5 22	6 31
	6	4 44	7 27	4 27		6	6 16	5 14	6 39
	11	4 49	7 23	4 30		11	6 22	5 6	6 46
	16	4 53	7 18	4 35		16	6 29	4 59	6 53
	21	4 58	7 13	4 40		21	6 35	4 53	7 0
	26	5 3	7 7	4 46		26	6 41	4 47	7 6
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ		ὥρ. λ.	ὥρ. λ.	ὥρ. λ.	ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ		ὥρ. λ.	ὥρ. λ.	ὥρ. λ.
	1	5 10	7 0	4 53		1	6 47	4 41	7 12
	6	5 15	6 52	5 0		6	6 53	4 37	7 16
	11	5 19	6 46	5 8		11	6 59	4 34	7 19
	16	5 24	6 37	5 16		16	7 5	4 32	7 21
	21	5 29	6 30	5 22		21	7 9	4 31	7 22
	26	5 34	6 21	5 31		26	7 14	4 30	7 23
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ		ὥρ. λ.	ὥρ. λ.	ὥρ. λ.	ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ		ὥρ. λ.	ὥρ. λ.	ὥρ. λ.
	1	5 39	6 12	5 41		1	7 18	4 31	7 22
	6	5 45	6 2	5 50		6	7 22	4 33	7 21
	11	5 50	5 54	5 58		11	7 24	4 34	7 26
	16	5 55	5 45	6 7		15	7 26	4 39	7 15
	21	6 0	5 37	6 15		21	7 27	4 41	7 11
	26	6 5	5 28	6 23		26	7 27	4 46	7 6

N.	Π.	Ἡμέρα	Ἐορτή
14	1	Δευ.	Ἡ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Βασιλείου τοῦ Μ. Γρηγορίου ἐπισκ. Ναζιανζοῦ καὶ Θεοδοσίου ἡγουμ. Τριγλίας.
15	2	Τρ.	Προεόρ. τῶν Θεοφανείων. Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης. Θεαγένου ἐπισκ. Παρίου. Βασιλείου τοῦ ἐξ Ἀγκύρας καὶ Κοσμά ἀρχιεπισκ. Κων)πόλεως.
16	3	Τετ.	Μαλαχίου τοῦ προφήτου, Γορδίου μάρτυρος.
17	4	Πέμ.	Ἡ Σύναξις τῶν Ὁ' Ἀποστόλων. Θεοκτίστου τοῦ ὁσίου.
18	5	Παρ.	Παραμονὴ τῶν Θεοφανείων. Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ τῶν μαρτύρων. Γρηγορίου ὁσ. τοῦ ἐν τῷ Ἀκρίτῃ. (Νηττεία).
19	6	Σάβ.	ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ. (Ἀργία καὶ κατάλυσις εἰς πάντα).
20	7	Κυρ.	Μετὰ τὰ Φῶτα. (Ἦχος βαρῦς, ἐωθ. ι'). Ἡ Σύναξις τοῦ προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.
21	8	Δευ.	Δομνίκης τῆς ὁσίας. Κύρου καὶ Ἀττικοῦ Πατριαρχῶν Κων)πόλεως.
22	9	Τρ.	Πολυεύχτου μάρτυρ. καὶ Εὐστρατίου τοῦ θαυματουργοῦ.
23	10	Τετ.	Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης καὶ Δομετιανοῦ ἐπισκ. Μελιτηνῆς.
24	11	Πέμ.	Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου καὶ Βιταλίου τοῦ ὁσίου.
25	12	Παρ.	Τατιανῆς, Εὐθαλίας καὶ Μωρκίου τῶν μαρτύρων.
26	13	Σάβ.	Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου τῶν μαρτ. Ἰακώβου ὁσίου τοῦ ἀπὸ Νισίβεως.
Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων.			
27	14	Κυρ.	Τοῦ Ζακχαίου. (Ἦχος πλ. δ' ἐωθ. ια') Τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαῖθᾷ ἀναιρεθέντων Πατέρων. Θεοδούλου τοῦ ὁσίου.
28	15	Δευ.	Ἰωάννου τοῦ Καλυθίτου καὶ Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου.
29	16	Τρ.	Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσειως Πέτρου τοῦ Ἀποστ. ἐν τῷ ναῷ τῷ ὄντι ἐνδον τῆς Μ. Ἐκκλησίας.
30	17	Τετ.	Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου. Θεοδοσίου τοῦ εὐσεβοῦς.

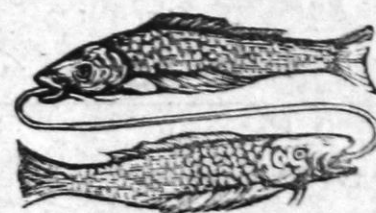
N.	Π.	
31	18	Πέμ. Ἀθηνάσιου καὶ Κυρίλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας. (Ἀργία).

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

1	19	Παρ. Μακαρίου τοῦ ὁσίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ ἐπισ. Ἐφέσου.
2	20	Σάβ. Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου καὶ Λέοντος τοῦ Θρακός.
3	21	Κυρ. Τελώνου καὶ Φαρισαίου. (Ἦχος α' ἑωθ. α') Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ Νεοφύτου μάρτυρος.

Ἀρχεται τὸ Τριώδιον. Τὴν ἐβδομάδα ταύτην γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

4	22	Δευ. Τιμοθέου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Ἀναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου.
5	23	Τρ. Κλήμεντος ἱερομ. ἐπισ. Ἀγκύρας καὶ Ἀγαθαγγέλου μάρτ.
6	24	Τετ. Ξένης τῆς ὁσίας. Ἀνακομιδῆ λειψάνων ὁσιομάρ. Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.
7	25	Πέμ. Γρηγορίου ἀρχιεπ. Κων)πόλεως τοῦ Θεολόγου. (Ἀργία).
8	26	Παρ. Ξενοφώντος τοῦ ὁσίου. Μαρίας τῆς συμβίου αὐτοῦ, Ἀρχαδίου καὶ Ἰωάννου τῶν τέκνων αὐτῶν.
9	27	Σάβ. Ἡ ἀνακομ. τοῦ λειψάνου Ἰωάννου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.
10	28	Κυρ. Τοῦ Ἀδώτου. (Ἦχος β' ἑωθ. β'). Ἐφραίμ ὁσίου τοῦ Σύρου καὶ Χάριτος μάρτυρος.
11	29	Δευ. Ἡ ἀνακομιδῆ τοῦ λειψάνου Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφύρου.
12	30	Τρ. Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου Χρυσ. (Ἀργία).
13	31	Τετ. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Σουμπάτ.

Ἔχει ἡμέρας 28. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 13.

Ὁ Ἥλιος εἰς τοὺς Ἰχθύς.

N.	Π.	
14	1	Πέμ. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς. Τρύφωνος καὶ Σταύρου τῶν μαρτύρων.
15	2	Παρ. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀθηνοδώρου μάρτυρος. (Ἀργία καὶ Νηστεία).
16	3	Σάβ. Τῶν ψυχῶν. Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς πρ.
17	4	Κυρ. Τῆς Ἀπόκρεω. (Ἦχος γ' ἑωθ. γ'). Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου καὶ Νικολάου τοῦ Στουδίτου.
18	5	Δευ. Ἀγάθης μάρτυρος καὶ Πολυεύκτου Παύλου Κων)πόλεως.
19	6	Τρ. Τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἰσαποστόλου Φωτίου Πατριάρχου Κ)λεως. Βουκόλου ἐπισκ. Σμύρνης.
20	7	Τετ. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου. Κοσμᾶ ὁσίου καὶ Λουκᾶ τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ.
21	8	Πέμ. Θεοδώρου μάρτ. τοῦ Στρατηλάτου. Ζαχαρίου τοῦ προφήτου. Μάρθας καὶ Μαρίας τῶν μαρτύρων.
22	9	Παρ. Νικηφόρου μάρτυρος καὶ Ρωμανοῦ τοῦ ὁσίου.

Ἀπόδοσις τῆς εορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

23	10	Σάβ. Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος καὶ Ἀναστασίου Πατριάρχου Κων)πόλεως. (Ἀργία).
24	11	Κυρ. Τῆς Τυροφάγου. (Ἦχος δ' ἑωθ. δ'). Βλασίου ἱερομάρτ. Θεοδώρας Λύγουστης τῆς βασιλίδος τῆς στερεώσεως τὴν Ὀρθοδοξίαν.
25	12	Δευ. Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας καὶ Ἀντωνίου Κωνσταντινουπόλεως τῶν Πατριαρχῶν.

Ἀρχὴ τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

26	13	Τρ. Μαρτινιανοῦ τοῦ ὁσίου καὶ Εὐλογίου Π)χου Κων)πόλεως.
27	14	Τετ. Αὐξεντίου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ βουνῷ.

N. Π.

28 15 Πέ. Ὁνησίμου τοῦ Ἀποστόλου.

ΜΑΡΤΙΟΣ

- 1 16 Παρ. Παμφίλου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Φλαβιανοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
- 2 17 Σάβ. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ διὰ κολύβων γενομένου θαύματος Θεόδωρου τοῦ Τήρωνος· Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας τῶν βασιλέων.
- 3 18 Κυρ. Τῆς Ὁρθοδοξίας. (Ἦχος πλ. α' ἐωθ. ε'). Λέοντος Πάπα Ῥώμης καὶ Ἀγαπητοῦ τοῦ ὁσίου.
- 4 19 Δευ. Ἀρχίππου Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας τῶν ἀποστ. Φιλοθέης ὁσίας τῆς ἐξ Ἀθηνῶν.
- 5 20 Τρ. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης· Βησσαρίωνος ὁσίου καὶ Ἀγάθωνος Πάπα Ῥώμης.
- 6 21 Τετ. Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις· Εὐσταθίου Ἀντιοχείας, Ἰωάννου Κων(ν)λεως καὶ Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων τῶν Π(ν)χῶν.
- 7 22 Πέμ. Ἀθνασίου τοῦ ἐν τῷ Παυλοπετρίῳ καὶ Θελασίου Λημναίου τῶν ὁσίων. Βλασίου Πάπα Ῥώμης καὶ Ἀνθούσης τῆς ὁσίας.
- 8 23 Παρ. Πολυκάρπου ἱερομ. ἐπισκ. Σμύρνης. Γοργωνίας καὶ Πολυχρονίου τῶν μαρτύρων.
- 9 24 Σάβ. Ἡ α' καὶ β' εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.
- 10 25 Κυρ. Β' Τῶν Νηστειῶν. (Ἦχος πλ. β' ἐωθ. ζ'.) Γρηγορίου τοῦ Παλομᾶ. Ταρασίου ἀρχιεπισκ. Κωνσταντινουπόλεως.
- 11 26 Δευ. Πορφυρίου ἐπ. Γάζης. καὶ Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος.
- 12 27 Τρ. Προκοπίου Δεκαπολίτου τοῦ ὁμολογ. καὶ Γελασίου μάρτ.
- 13 28 Τετ. Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ, συναθλητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου καὶ Προτερίου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

ΜΑΡΤΙΟΣ

Μάρτ.

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 12

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Κριόν.

N. Π.

- 14 1 Πέμ. Εὐδοκίας ἱερομάρτυρος καὶ Νεστοριανοῦ μάρτυρος.
- 15 2 Παρ. Εὐθαλίας, Ἡσυχίου καὶ Τριβιμίου τῶν μαρτύρων.
- 16 3 Σάβ. Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων.
- 17 4 Κυρ. Γ' Τῶν Νηστειῶν. (Ἦχος βαρύς, ἐωθ. ζ'). Τῆς Σταυροπροδκυνήδεως. Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.
- 18 5 Δευ. Κόνωνος ὁσιομάρτ. Ἀρχελαίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
- 19 6 Τρ. Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μαρτ. Ἡ ὑπὸ τῆς μακαρίας Ἐλένης εὐρεσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.
- 20 7 Τετ. Τῶν ἐν Χερσῶνι 7 μαρτύρων.
- 21 8 Πέμ. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας, Ἐρμοῦ τοῦ ἀποστόλου καὶ Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ.
- 22 9 Παρ. Τῶν ἐν Σεβαστείᾳ 40 μαρτύρων. Καισαρείου ἀδελφοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.
- 23 10 Σάβ. Κοδράτου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας.
- 24 11 Κυρ. Δ' Τῶν Νηστειῶν. (Ἦχος πλ. δ'. ἐωθ. η'). Ἰωάννου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος. Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων καὶ Θαλοῦ μάρτυρος.
- 25 12 Δευ. Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ. Γρηγορίου Πάπα Ῥώμης καὶ Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου.
- 26 13 Τρ. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψίνου Νικηφόρου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.
- 27 14 Τετ. Βενεδίκτου τοῦ ὁσίου καὶ Εὐσχήμονος τοῦ ὁμολογητοῦ.
- 28 15 Πέμ. Ἀγαπίου καὶ Ρωμύλου τῶν μαρτ. Ἀριστοβούλου ἀποστ. ἐπισκ. Βρεττανίας.

Ψάλλεται ὁ Μέγας Κανὼν.

29 16 Παρ. Σαβίνου μ. και Χριστοδούλου δσίου, κτίτορος τῆς ἐν Πά-
τμω Μονῆς.

Ψάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος.

30 17 Σάβ. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Θεοστηρίκτου τοῦ ὁμολ.
31 18 Κυρ. **Ε' Τῶν Νηστειῶν.** (Ἦχος α', ἐωθ. θ'). Τῆς δσίας
Μαρίας τῆς Αἴγυπτίας. Κυρίλλου Π)χου Ἱεροσολύμων.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

1 19 Δευ. Χρυσάνθου και Δαρείας τῶν μαρτύρων. Διοδώρου μάρτυρ.
2 20 Τρ. Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγ. Σάββα ἀναιρεθέντων μαρτύρων.
Νικήτα τοῦ δσίου.
3 21 Τετ. Ἰακώβου ἐπισκ. τοῦ ὁμολογ. και Θωμᾶ Π)χου Κ)πόλεως.
4 22 Πέμ. Βασιλείου ἱερομάρ. Καλλινίκης και Δροσίδος τῶν μαρτύρ.

Ἰσραηλιτῶν Πεδάχ.

5 23 Παρ. Νίκωνος δσιομάρτυρος και τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαρτύρων.
6 24 Σάβ. **Τοῦ Λαζάρου.** Ζαχαρίου τοῦ δσίου και Ἀρτέμονος ἐπι-
σκόπου Σελευκείας.
7 25 Κυρ. **Τῶν Βαῖων.** Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπερ. Θεοτόκου.

Ἰχθύος κατάλυσις. Λατίνων Πάσχα.

8 26 Δευ. Μεγάλη Δευτέρα. Μνήμην ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ Παγ-
κάλου και τῆς ξηρανθείσης συκῆς. Ἡ Σύν. τοῦ ἀρχαγγέ-
λου Γαβριὴλ και Στεφάνου τοῦ ὁμολογητοῦ.
19 27 Τρ. Μεγάλη Τρίτη. Μνήμην ποιούμεθα τῆς τῶν 10 παρθένων
παραβολῆς. Ματρώνης μάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.
10 28 Τετ. Μεγάλη Τετάρτη. Μνείαν ποιούμεθα τῆς ἀλειψάσης τὸν
Κύριον μύρω πόρνης γυναικός. Ἰλαρίωνος τοῦ δσίου.
11 29 Πέμ. Μεγάλη Πέμπτη. Μνήμην ποιούμεθα τοῦ ἱεροῦ Νιπτῆ-
ρος, τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, τῆς προσευχῆς και τῆς προ-
δοσίας. Μάρκου ἐπισκ. Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου τοῦ διακό-
νου και Εὐσταθίου τοῦ ὁμολογητοῦ.
12 30 Παρ. Μεγάλη Παρασκευή. Μνήμην ποιούμεθα τῶν Σεπτῶν
Παθῶν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Ἰωάννου δσίου τοῦ
συγγραφέως τῆς Κλίμακος.
13 31 Σάβ. Μέγα Σάββατον. Ἡ Θεόσωμος ταφή τοῦ Κυρίου και Θεοῦ
και Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὑπατίου ἱερομάρ-
τυρος ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Νισάν.

Ἐχει ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 και ἡ νύξ ὥρ. 11.

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Ταῦρον.

Ν. Π.
14 1 Κυρ. **Ἡ ΛΑΜΠΡΟΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ**
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. (Ἀργία τριήμερος και
κατάλυσις εἰς πάντα). Μαρίας δσίας τῆς Αἴγυπτίας.
15 2 Δευ. Τίτου τοῦ δσίου. Ἀμριανοῦ και Αἰδεσίου τῶν μαρτύρων.
16 3 Τρ. Νικήτα τοῦ δσίου και Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.
17 4 Τετ. Γεωργίου δσίου τοῦ ἐν Μαλεῶν και Ζωσιμᾶ τοῦ δσίου.
18 5 Πέμ. Κλαυδίου μάρτυρος. Θεοδώρας και Διδύμου τῶν μαρτύρ.
19 6 Παρ. **Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.** Εὐτυχίου Π)χου Κ)πόλεως.
20 7 Σάβ. Γεωργίου ἐπισκ. Μυτιλήνης και Καλλιπίου μάρτυρος.
21 8 Κυρ. **Τοῦ Θωμᾶ.** (Ἦχος α' ἐωθ. α'). Τῶν ἐκ τῶν Ο' ἀπο-
στ. Ἀγάθου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου και Φλέγοντος.
22 9 Δευ. Εὐψυχίου μάρτυρος τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.
23 10 Τρ. Τερεντίου μάρτυρος και τῶν σὺν αὐτῷ 36 μαρτύρων.
24 11 Τετ. Ἀντίπα ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Περγάμου.
25 12 Πέμ. Βασιλείου ὁμολογ. ἐπισκόπου Παρίου, Ἀνθούσης δσίας.
26 13 Παρ. Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης.
27 14 Σάβ. Ἀριστάρχου, Πούδη και Τροφίμου ἐκ τῶν Ο'.
28 15 Κυρ. **Τῶν Μυροφόρων.** (ἐορτάζουσιν οἱ Νικόδημοι). (Ἦ-
χος β' ἐωθ. δ'). Λεωνίδου ἐπισκ. Ἀθηνῶν και Κρήσκειν-
τος μάρτυρος.
29 16 Δευ. Ἀγάπης, Εἰρήνης και Χιονίας τῶν μαρτύρων.
30 17 Τρ. Συμεῶν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι και Ἀγαπητοῦ
Πάπα Ῥώμης.

ΜΑ·Ι·ΟΣ

1 18 Τετ. Ἰωάννου τοῦ δσίου και Ἰωάννου μάρτυρος τοῦ ἐξ Ἰωαν-
νίνων.
2 19 Πέμ. Παφνουτίου ἱερομάρτυρος. Τρύφωνος ἀρχιεπισκόπου Κων-
σταντινουπόλεως και Θεοδώρου μάρτυρος.

Ν.	Π.	
3	20	Παρ. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τριχινᾶ καὶ Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Παλαιολαυρίτου.
4	21	Σάβ. Ἰανουαρίου μάρτ. καὶ Ἀλεξάνδρας μάρτ. τῆς βασιλίδος.
5	22	Κυρ. Τοῦ Παραλύτου. (Ἦχος γ' ἔωθ. ε'). Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου καὶ Ναθναήλ τοῦ Ἀποστόλου.
6	23	Δευ. Γεωργίου Μεγαλομάρτυρος τοῦ Τροπαιοφόρου. Δονάτου καὶ Γλυκερίας τῶν μαρτύρων. (Ἀργία).
Ἵθωμ. Χηδρ-ι-λέξ (Ἑαρινὴ τροπή).		
7	24	Τρ. Ἑλισάβετ τῆς ὁσ. καὶ θαυματ. Σάββα τοῦ στρατηλάτου.
8	25	Τετ. Τῆς Μεδοπεντηκοστῆς. Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μακεδονίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
9	26	Πέμ. Βασιλέως ἱερομ. ἐπισκόπου Ἀμασείας.
10	27	Παρ. Συμεὼν ἱερομάρτυρος, ἐπισκ. Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου. Εὐλογίου τοῦ Ξένου.
11	28	Σάβ. Τῶν ἐν Κυζίκῳ 9 μαρτύρων.
12	29	Κυρ. Τῆς Σαμαρείτιδος. (Ἦχος δ' ἔωθ. ζ'). Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου τῶν ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων.
13	30	Δευ. Ἰακώβου τοῦ Ἀποστ. ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἀργυρῆς νεομάρτυρος.

ΜΑΪΟΣ

Μαῖς.

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 10.

Ὁ ἥλιος εἰς τοὺς Διδύμους.

Ν.	Π.	
14	1	Τρ. Ἱερεμίου τοῦ προφήτου.
15	2	Τετ. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἀθανασίου τοῦ Μ. Π)χου Ἀλεξανδρείας· Ζωῆς μάρτυρος καὶ Ἰορδάνου τοῦ ὁσίου.
16	3	Πέμ. Τιμοθέου καὶ Μαύρας τῶν μαρτύρων.
17	4	Παρ. Πελαγίας μάρτυρος καὶ Νικηφόρου τοῦ ὁσίου.
18	5	Σάβ. Εἰρήνης Μεγαλομάρτυρος.
19	6	Κυρ. Τοῦ Τυφλοῦ. (Ἦχος πλ. α' ἔωθ. η'). Ἰὼβ τοῦ δικαίου καὶ πολυάθλου.
20	7	Δευ. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ ἐν Ἱερουσαλῆμ ἐπὶ Κωνσταντίνου υἱοῦ τοῦ Μεγ. Κωνσταντίνου. Ἀκακίου καὶ Κοδράτου τῶν μαρτύρων.
21	8	Τρ. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἀρσενίου τοῦ ὁσίου.
22	9	Τετ. Ἡσαίου τοῦ προφήτου καὶ Χριστοφόρου μάρτυρος.
Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα.		
23	10	Πέμ. Τῆς Ἀναλήψεως. Σίμωνος Ἀποστ. τοῦ Ζηλωτοῦ.
24	11	Παρ. Μωκίου ἱερομάρτυρ. Ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων Κωνσταντινουπόλεως.
25	12	Σάβ. Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κων)πόλεως καὶ Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου.
26	13	Κυρ. Τῶν ἁγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Οἰκουμ. Συνόδου. (Ἦχος πλ. β' ἔωθ. ι'). Γλυκερίας μάρτυρος καὶ Παυσιδάκου ὁσ. ἐπισκ. Συννάδων.
27	14	Δευ. Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ καὶ Θεράποντος ἱερομάρ.
28	15	Τρ. Παχωμίου τοῦ Μεγάλ. Ἀχιλλίου ἐπισκ. Λαρίσσης τοῦ θαυματουργοῦ.
29	16	Τετ. Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου. Νικολάου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ μυστικοῦ.

Ν.	Π.	
30	17	Πέμ. Ἀνδρονίκου καὶ Ἰωάνης τῶν Ἀποστόλων. Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως.
31	18	Παρ. Πέτρου μάρτυρος. Στεφάνου Π(χου Κων)πόλεως. Θεοδώρου ἱερομάρτ. πάπα Ρώμης καὶ Χριστίνης μάρτυρος. ΙΟΥΝΙΟΣ
1	19	Σάβ. Τῶν ψυχῶν. Πατρικίου Προύσης ἱερ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
2	20	Κυρ. Τῆς Πεντηκοστῆς. Θαλλελαίου μάρτυρος. Νικήτα, Ἰωάννου καὶ Ἰωσήφ κτιτόρων τῆς ἐν Χίῳ Μονῆς τῶν Ἀγίων Πτερόν.
3	21	Δευ. Τῆς Ἀγίας Τριάδος. Τῶν ἁγίων Θεοστέπτων Βασιλέων καὶ Ἰσχυροστόλ. Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης (Ἀργία). Βασιλίσκου μάρτυρος. Μνήμης τῆς ἁγίας Β' Οἰκουμένης Συνοδῶν.
4	22	Τρ. Μιχαὴλ ἐπίσκ. Συννάδων τοῦ ὁμολογητοῦ.
5	23	Τετ. Συμεὼν ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.
6	24	Πέμ. Ἡ γ' εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλ. τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.
7	25	Παρ. Κάρπου τοῦ ἐκ τῶν Ο' Ἀποστόλων.
8	26	Σάβ. Κάρπου τοῦ ἐκ τῶν Ο' Ἀποστόλων. Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς.
9	27	Κυρ. Ματθ. Α'. Τῶν Ἀγίων Πάντων. (Ἔχρος πλ. δ' ἕωθ. α')
10	28	Δευ. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος καὶ Ἐλικωνιάδος μάρτυρος. Ἀρχεταὶ ἡ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.
11	29	Τρ. Θεοδοσίας μάρ. καὶ Θεοδοσίας ἱερ. τῆς Κων)πολιτίσης.
12	30	Τετ. Ἰσαακίου τοῦ ὁσίου ἡγουμένου τῆς Μονῆς Δαλαμάτων.
13	31	Πέμ. Ἐρμείου μάρτυρος.

ΙΟΥΝΙΟΣ

Χαζιράν.

*Ἐχει ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 9.

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Καρκῖνον.

Ν.	Π.	
14	1	Παρ. Ἰουστίνου μάρτυρος τοῦ Φιλοσόφου.
15	2	Σάβ. Νικηφόρου ἀρχ)σκόπου Κων)πόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.
16	3	Κυρ. Ματθ. Β'. (Ἔχρος α' ἕωθ. β')
		Λουκιλλιανοῦ, Παύλης τῶν μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων.
17	4	Δευ. Μητροφάνους ἀρχ)σκόπου Κων)πόλεως καὶ Τίτου ἐπισκόπου Βυζαντίου.
18	5	Τρ. Δωροθέου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Τύρου.
19	6	Τετ. Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ Νέου.
20	7	Πέμ. Θεοδώρου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀγκύρας.
21	8	Παρ. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Θεοδώρου μεγαλομάρτ. τοῦ Στρατηλάτου. Καλλιόπης μάρτυρος.
22	9	Σάβ. Κυρίλλου ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας.
23	10	Κυρ. Ματθ. Γ'. (Ἔχρος β' ἕωθ. γ')
		Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης τῶν μαρτύρων. Τιμοθέου Προύσης.
24	11	Δευ. Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα τῶν Ἀποστόλων.
25	12	Τρ. Ὀνουρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ Πέτρου τῶν ὁσίων.
26	13	Τετ. Ἀκυλίνης μάρτυρος.
27	14	Πέμ. Ἐλισσαίου τοῦ προφ. καὶ Μεθοδίου Π(χου Κ)ων)πόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.
28	15	Παρ. Ἀμῶς τοῦ προφήτου καὶ Ἰερωνύμου τοῦ ὁσίου.
29	16	Σάβ. Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τοῦ Θαυματουργοῦ.
30	17	Κυρ. Ματθ. δ'. (Ἔχρος γ' ἕωθ. δ'). Ἰσαύρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Μανουήλ, Σαβὴλ καὶ Ἰσμαὴλ τῶν μαρτύρων.

ΙΟΥΛΙΟΣ

1	18	Δευ. Λεοντίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
2	19	Τρ. Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου καὶ Παΐσιου τοῦ Μεγάλου.
3	20	Τετ. Μεθοδίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Πατάρων καὶ Καλλίστου Π(χου Κ)ων)σταντινουπόλεως.

N.	Π.	
4	21	Πέμ. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος τοῦ Ταρσέως καὶ Τερεντίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.
5	22	Παρ. Εὐσεβίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σαμοσάτων.
6	23	Σάβ. Ἀγριπίνης μάρτυρ. καὶ Ἀριστοκλέους τοῦ πρεσβυτέρου.
7	24	Κυρ. Ματθ. ε'. (Ἦχος δ' ἑωθ. ε'). Τὸ γενέθλιον τοῦ Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.
8	25	Δευ. Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος.
9	26	Τρ. Δαβὶδ ὁσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.
10	27	Τετ. Σαμψὼν ὁσίου τοῦ Ξενοδόχου.
11	28	Πέμ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων. Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῶν (ιδίᾳ ἐν Κωνσταντινουπόλει) φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς (τῷ 1894).
12	29	Παρ. Πέτρου καὶ Παύλου τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων. (Ἀργία).
13	30	Σάβ. Ἡ Σύναξις τῶν δώδεκα Ἀποστόλων (ἀργία).

ΙΟΥΛΙΟΣ

Τεμούζ.

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 10.

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Λέοντα.

N.	Π.	
14	1	Κυρ. Ματθ. ΣΤ' (Ἦχος πλ. α'. ἑωθ. στ') Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν θαυματουργῶν Ἀναργύρων. Πέτρου ὁσίου τοῦ ἐν τοῖς Εὐάνδροις.
15	2	Δευ. Ἡ ἐν Βλαχέρναις κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου. Ἰουβενάλιου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.
16	3	Τρ. Ἰακίνθου μάρτ. καὶ Ἀνατολίου (Π)χου Κωνσταντινουπόλεως.
17	4	Τετ. Ἀνδρέου ἐπισκ. Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου.
18	5	Πέμ. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθω καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 6 μαθητῶν.
19	6	Παρ. Σισώη ὁσίου τοῦ μεγάλ. καὶ Λουκίας τῆς Παρθενομάρτ.
20	7	Σάβ. Κυριακῆς μεγαλομάρτ. Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Μαλειῷ.
21	8	Κυρ. Ματθ. ζ' (Ἦχος πλ. β' ἑωθ. ζ'). Προκοπίου μεγαλομ.
22	9	Δευ. Πάγκρατιου ἱερομάρτ. ἐπισκόπου Ταυρομενίας.
23	10	Τρ. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτύρων καὶ Ἀπολλωνίου μάρτυρος.
24	11	Τετ. Τοῦ διὰ τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας θαύματος, ὅτε τὸν ὄρον τῆς πίστεως ἐπεκύρωσε. Τῆς ἁγίας καὶ ἰσαποστόλου βασιλίδος Ὁλγας.
25	12	Πέμ. Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου τῶν μαρτ. Μιχαὴλ ὁσίου τοῦ Μαλεῖνου, θείου τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ.
26	13	Παρ. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ καὶ Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.
27	14	Σάβ. Ἀκύλα τοῦ ἀποστόλου, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης τοῦ ὁμολ.
28	15	Κυρ. (Ἦχος βαρύς. ἑωθ. η') Τῶν Ἀγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων τῶν εἰς τὰς ἑξ Οἰκουμενικὰς Συνόδους συνελθόντων. Κηρύκου καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰουλίττης τῶν μαρτύρων.
29	16	Δευ. Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Πηδοχθόσης καὶ τῶν 10 μαθητῶν αὐτοῦ.

Ν.	Π.	
30	17	Τρ. Μαρίνης τῆς μεγαλομάρτυρος.
31	18	Τετ. Αἰμιλιανῶ καὶ Οὐαλεντίνης τῶν μαρτύρων.
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ		
1	19	Πέμ. Τῶν ἁγίων 360 πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Μακρίνης τῆς ὁσίας ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.
2	20	Παρ. Ἡ εἰς οὐρανούς πυρφόρος ἀνάβχσις. Ἡλιοῦ τοῦ προφήτου καὶ Θεσβήτου.
3	21	Πέμ. Συμεὼν ἐπίου τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ.
4	22	Κυρ. Ματθ. Θ' (Ἡχος πλ. δ' ἐωθ. θ') Μαρίας Μαγδαληνῆς τῆς Μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου.
5	23	Δευ. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰεζεκιήλ τοῦ προφήτου.
6	24	Τρ. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος.
7	25	Τετ. Ἡ κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἄννης μητρὸς τῆς Θεοτόκου. Τῶν ἁγίων 165 πατέρων τῆς ἐν Κων)πόλει Ε' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ὀλυμπιάδος τῆς διακόνου καὶ Εὐπραξίας τῆς ὁσίας.
8	26	Πέμ. Ἐρμολάου ἱερομ. καὶ τῶν σὺν αὐτῶ. Παρασκευῆς ὁσιομ.
6	27	Παρ. Παντελεήμονος μεγαλομάρτ τοῦ ἱαματικοῦ (ἀργία).
10	28	Σάβ. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ τῶν ἀποστόλων. Ἀκακίου μάρτυρος τοῦ νέου.
11	29	Κυρ. Ματθ. ι' (Ἡχος α' ἐωθ. ι') Καλλινίκου μάρτυρ. Κωνσταντίνου Πατρ)χου Κ)πόλεως καὶ Θεοδοσίου βασιλέως τοῦ μικροῦ καὶ νέου.
12	30	Δευ. Σίλα, Σιλουανοῦ, Ἐπαινετοῦ, Κρήσκεντος καὶ Ἀνδρονίκου τῶν ἐκ τῶν Ο' ἀποστόλων.
13	31	Τρ. Εὐδοκίμου τοῦ Δικαίου. Μνήμη τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Βλαχέρναις θείου νεοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἄγουστος.

Ἐχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 11.

Ὁ Ἡλιος εἰς τὴν Παρθένον.

Ν.	Π.	
14	1	Τετ. Ἡ πρόδος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Τῶν ἁγίων ἐπτὰ μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου.
Ἀρχεται ἡ νηστεία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.		
15	2	Πέμ. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου Στεφάνου. Ἰουστινιανοῦ βασιλέως τοῦ Μεγ.
16	3	Παρ. Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φύστου τῶν ὁσίων. Σαλώμης τῆς μυροφόρου. Θεοκλητοῦς ὁσίας.
17	4	Σάβ. Τῶν ἐν Ἐρέσω ἐπτὰ παίδων.
18	5	Κυρ. Ματθ. ια' (Ἡχος β' ἐωθ. ια'). Εὐσιγνίου μάρτυρος. Νόννας τῆς ὁσίας, μητρὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.
19	6	Δευ. Τῆς Μεταμορφώσεως. (Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.)
20	7	Τρ. Δομετίου ὁσιομάρτ. καὶ τῶν 2 μαθητῶν αὐτοῦ. Ναρκίσσου Π)χου Ἱεροσολύμων.
21	8	Τετ. Αἰμιλιανῶ ἐπισκ. Κυζίκου τοῦ ὁμολογ. Μύρωνος ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ καὶ Τριανταφυλλοῦ νεομάρτυρος.
22	9	Πέμ. Μαθθία τοῦ ἀποστόλου.
23	10	Παρ. Λαυρεντίου ἀρχidiaκόνου καὶ Ἰππολίτου τῶν μαρτύρων.
24	11	Σάβ. Εὐπλου μεγαλομάρτυρος τοῦ διακόνου.
25	12	Κυρ. Ματθ. ιβ'. (Ἡχος β' ἐωθ. α'). Φωτίου, Παμφίλου καὶ Ἀκινήτου τῶν μαρτύρων.
26	13	Δευ. Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ.
Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως.		
27	14	Τρ. Προσόρτια τῆς Κοιμώσεως τῆς Θεοτόκου. Μιχαίου τοῦ προφήτου.

N.	Π.	Τετ.	Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. (Ἀργία).
28	15	Τετ.	Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. (Ἀργία).
29	16	Πέμ.	Τοῦ ἁγίου Μανδηλίου. Διομήδους καὶ Ἀλκιβιάδου τῶν μαρτύρων.
30	17	Παρ.	Μύρωνος μάρτυρος.
31	18	Σάβ.	Φλώρου καὶ Λαύρου τῶν μαρτύρων. Ἰωάννου καὶ Γεωργίου Π)χῶν Κωνσταντινουπόλεως.

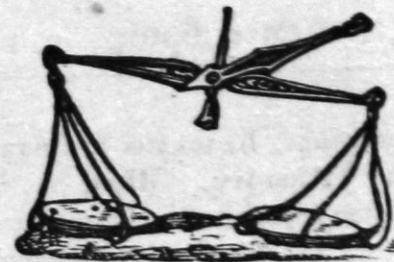
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

1	19	Κυρ.	Ματθ. ιγ'. (Ἦχος δ' ἔωθ. β'). Ἀνδρέου μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 2593 μαρτύρων.
2	20	Δευ.	Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. Ἡλιοδώρου μάρτυρος.
3	21	Τρ.	Θαδδαίου τοῦ ἀποστ. καὶ Βάσσης μάρτυρος.
4	22	Τετ.	Ἀγαθονίκου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
5	23	Πέμ.	Λούππου μάρτ. Εἰρηναίου ἱερομάρτ. ἐπισκ. Λουγδούνων. Καλλινίκου Π)χου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

6	24	Παρ.	Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος.
7	25	Σάβ.	Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ λειψ. Βαρθολομαίου τοῦ ἀποστόλου. Τίτου τοῦ ἀποστ. Ἐπιφανίου, Ἰωάννου, Γενναδίου καὶ Μηνᾶ Π)χῶν Κωνσταντινουπόλεως.
8	26	Κυρ.	Ματθ. ιδ'. (Ἦχος πλ. α' ἔωθ. γ'). Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων.
9	27	Δευ.	Ποιμένος τοῦ ὁσίου. Λιβερίου ὁμολογ. Πάπα Ρώμης.
10	28	Τρ.	Μωϋσέως ὁσίου τοῦ Αἰθίοπος.
11	29	Τετ.	Ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. (Ἀργία καὶ νηστεία).
12	30	Πέμ.	Ἀλεξάνδρου καὶ Ἰωάννου Γ' Π)χῶν Κωνστ)πόλεως. (*)
13	31	Παρ.	Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς τῷ ὄντι ἐν τοῖς Χαλκοπρατείσις.

(*) Ὁ Συναξαριστὴς τῆ 30ῆς Αὐγούστου ἀναγράφει καὶ τὴν μνήμην τοῦ Π)χου Παύλου τοῦ Β' (641—652), ἀλλ' ὁ τῶν Πατριαρχικῶν Πινάκων συγγραφεὺς Μ. Ι. Γεδεών, οὐδαμοῦ ἀναφέρει αὐτὸν μεταξὺ τῶν ἁγίων ὡς κλίνοντα καὶ ἀποθανόντα ὑπὲρ τῶν μονοθελητῶν (Πατρ. Πίν. Μ. Ι. Γεδεών, σελ. 243).

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ἐϊλούλ.

Ἐχει ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ τὴν ὥρ. 12.

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν ζυγόν.

N.	Π.	Τετ.	Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. (Ἀργία).
14	1	Σάβ.	Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου ἤτοι ἐναρξίς τοῦ Π)χικοῦ ἔτους. Συμεῶν τοῦ Στυλίου, Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ. Τῶν ἁγίων 40 Παρθένων καὶ ἀσκητριῶν καὶ Ἀμμοῦς διακόνου τοῦ καὶ διδασκάλου αὐτῶν. Εὐανθίας τῆς ὁσίας.
15	2	Κυρ.	Ματθ. ιε'. (Ἦχος πλ. β' ἔωθ. δ'). Μάμαντος μάρτυρος. Ἰωάννου Π)χου Κων)πόλεως τοῦ Νηστευτοῦ.
16	3	Δευ.	Ἀνθίμου ἱερομ. ἐπισκ. Νικομηδείας καὶ Θεοκτίστου ὁσίου.
17	4	Τρ.	Βαβύλα ἐπισκ. Ἀντιοχείας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 3 παιδῶν. Μωϋσέως τοῦ Θεόπτου προφήτου. Ἐρμιόνης, θυγατρὸς Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου.
18	5	Τετ.	Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
19	6	Πέμ.	Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Κολοσσαῖς θαύματος τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.
20	7	Παρ.	Σώζοντος καὶ Εὐτυχίου τῶν μαρτύρων.
21	8	Σάβ.	Τὸ γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. (Ἀργία).
22	9	Κυρ.	Πρὸ τῆς Ὑψώσεως. (Ἦχος βαρὺς, ἔωθ. ε'). Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τῶν θεοπροπατόρων, Θεοφάνους ὁσ. τοῦ ἡμολ.
23	10	Δευ.	Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας τῶν μαρτύρ. Πουλχερίας ὁσίας τῆς βασιλίδος.
24	11	Τρ.	Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
25	12	Τετ.	Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος.

Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ γενεθλίου τῆς Θεοτόκου.

26	13	Πέμ.	Προεόρτια τοῦ Σταυροῦ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως. Κορνηλίου τοῦ ἑκατοντάρχου.
27	14	Παρ.	Ἡ παγκόσμιος Ὑψώσις τοῦ τιμ. καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ. Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (Ἀργία καὶ Νηστεία).

N.	Π.	Εορτή
28	15	Σάβ. Νικήτα μάρτυρος Βησσαρίωνος ἐπισκ. Λαρίσσης.
29	16	Κυρ. Μετὰ τὴν Ὑψώδιν. (Ἦχος πλ. δ' ἕως ε'). Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς Πανευφήμου.
30	17	Δευ. Σοφίας μάρτ. καὶ τῶν 3 αὐτῆς θυγατέρων Πίστειος, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

1	18	Τρ. Εὐμενίου τοῦ ὁσίου ἐπισκ. Γορτύνης. Ἀριάδνης μάρτυρος.
2	19	Τετ. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος τῶν μαρτύρων.
3	20	Πέμ. Εὐσταθίου μεγαλομάρ. Θεοπίστης τῆς συμβίου αὐτοῦ καὶ Ἀγαπίου καὶ Θεοκτίστου τῶν υἱῶν αὐτῶν.
4	21	Παρ. Κοδράτου τοῦ ἀποστ. καὶ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

Ἀπόδ. τῆς εορτῆς τῆς Ὑψώδ. τοῦ Τιμ. Σταυροῦ.

5	22	Σάβ. Φωκᾶ ἱερομ. ἐπισκόπου Σινώπης τοῦ θαυματουργοῦ.
6	23	Κυρ. Λουκᾶ α'. (Ἦχος α' ἕως ζ'). Ἡ σύλληψις τοῦ τιμίου προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ξανθίππης καὶ Πολυξένης τῶν αὐταδέλφων καὶ Ρεβέκκας τῆς ὁσίας.
7	24	Δευ. Θέκλης τῆς μεγαλομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου.
8	25	Τρ. Εὐφροσύνης τῆς ὁσίας.
9	26	Τετ. Ἡ μετὰστασις τοῦ ἀποστ. καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Γεδεῶν τοῦ δικαίου.
10	27	Πέμ. Καλλιστράτου μάρτ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 μαρτ. Ἰγνατίου τοῦ ὁσ. Μάρκου, Ἀριστάρχου καὶ Ζήνωνος τῶν ἀποστ.
11	28	Παρ. Χαρίτωνος τοῦ ὁμολογ. καὶ Βαρούχ τοῦ προφήτου.
12	29	Σάβ. Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ.
13	30	Κυρ. Λουκᾶ β'. (Ἦχος β' ἕως η'). Γρηγορίου ἱερομ. ἐπισκ. τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας τοῦ Φωτιστοῦ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Τεσπίν-ι-ἑδδέλ.

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 11.

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Σκορπίον.

N.	Π.	Εορτή
14	1	Δευ. Ἀνανίου τοῦ ἀποστόλου καὶ Ρωμανοῦ τοῦ ποιητοῦ τῶν Κοντακίων.
15	2	Τρ. Κυπριανοῦ ἱερομάρτ. καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος.
16	3	Τετ. Διονυσίου ἱερομάρτ. τοῦ Ἀρεοπαγίτου καὶ Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.
17	4	Πέμ. Ἱεροθέου ἐπισκ. Ἀθηνῶν. Αὐδύχτου μάρτυρος καὶ Καλλισθένης τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ.
18	5	Παρ. Χαριτίνης μάρτυρος.
19	6	Σάβ. Θωμᾶ τοῦ ἀποστόλου.
20	7	Κυρ. Λουκᾶ Γ' (Ἦχος γ' ἕως θ'). Σεργίου καὶ Βάχχου τῶν μαρτύρων. Πολυχρονίου ἱερομάρτυρος.
21	8	Δευ. Πελαγίας τῆς ὁσίας.
22	9	Τρ. Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ Ἀλφαίου. Ἀνδρονίκου ὁσίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Ἀθνασίας.
23	10	Τετ. Εὐλαμπίου, Εὐλαμπίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς 200 μαρτύρων.
24	11	Πέμ. Φιλίππου τοῦ ἀποστ. ἐνὸς τῶν 7 διακόνων. Θεοφάνους τοῦ Γραπτοῦ καὶ ποιητοῦ τῶν Κανόνων. Νεκταρίου, Ἀρσακίου καὶ Σισινίου (Π)χῶν Κων)πόλεως.
25	12	Παρ. Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου τῶν μαρτύρων.
26	13	Σάβ. Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίχης τῶν μαρτύρων.
27	14	Κυρ. Λουκᾶ δ'. (Ἦχος δ' ἕως ι'). Τῶν ἁγίων 350 πατέρων τῆς Ζ' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμ. Συνόδου. Ναζαρίου, Γερβασίου, Πρωτασίου καὶ Κελσίου τῶν μαρτύρων. Κοσμᾶ τοῦ Μελωδοῦ ἐπισκ. Μαΐουμᾶ καὶ Παρασκευῆς ὁσίας τῆς Νέας.
28	15	Δευ. Λουκιανοῦ ὁσιομάρτυρος.
29	16	Τρ. Λογγίνου μάρτ. τοῦ ἑκατοντάρχου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ν.	Π.	
30	17	Τετ. Ὡσηὲ τοῦ προφήτου. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Λαζάρου τοῦ δικαίου.
31	18	Πέμ. Λουκᾶ τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ.
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ		
1	19	Παρ. Ἰωὴλ τοῦ προφήτου.
2	20	Σάβ. Ἀρτεμίου μεγαλομ. Γερασίμου ὁσ. τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ.
3	21	Κυρ. Λουκᾶ ΣΤ'. (Ἦχος πλ. α' ἑωθ. ια') Ἰλαρίωνος τοῦ μεγ.
4	22	Δευ. Ἀβερκίου τοῦ ὁσίου καὶ θαυματουργοῦ ἐπισκ. Ἱεραπόλεως.
5	23	Τρ. Ἰακώβου ἀποστ. τοῦ Ἀδελφοθέου. Ἰγνατίου Πατρ)χου Κωνσταντινουπόλεως.
6	24	Τετ. Ἀρέθα μεγαλομάρ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Σεβαστῆς μάρτ.
7	25	Πέμ. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν μαρτύρων.
8	26	Παρ. Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ Μυροβλήτου. (Ἀργία).
9	27	Σάβ. Νέστωρος μάρτ. Κυριακοῦ Π)χου Κων)πόλεως.
10	28	Κυρ. Λουκᾶ Ζ'. (Ἦχος πλ. β' ἑωθ. α'). Τερεντίου καὶ Νεονίλλης τῶν δημοζύγων. Φιρμιλιανοῦ ἀρχ)σκόπου Καισαρείας Ἀθανασίου Π)χου Κων)πόλεως. Φεβρωνίας τῆς ὁσίας, θυγατρὸς Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως.
11	29	Δευ. Ἀναστασίας ὁμομάρ. τῆς Ρωμαίας καὶ Ἀβραμίου ὁσ.
12	30	Τρ. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῶν ἀδελφῶν καὶ μαρτύρων. Ἰωσήφ Π)χου Κων)πόλεως. Τερτίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐκ τῶν Ο' Ἀποστόλων.
13	31	Τετ. Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλίου, Οὐρβανοῦ, Ναρκίσσου καὶ Ἀριστοβούλου ἐκ τῶν Ο' Ἀποστόλων.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Τεσέρτη-ι-σανί.

Ἔχει ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 14.

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Τοξότην

Ν.	Π.	
14	1	Πέμ. Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης.
15	2	Παρ. Ἀκινδόνου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Μαρκιανοῦ ὁσίου.
16	3	Σάβ. Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλᾶ τῶν μαρτ. Ἡ κατάθεσις τῶν λειψάνων Γεωργίου μεγαλομάρτυρος.
17	4	Κυρ. Λουκᾶ Ε' (Ἦχος βαρὺς, ἑωθ β'). Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου Ἰωάννου Βασιλέως Δοῦκα τοῦ Βαχτάτση. Νικάνδρου ἐπισκ. Μύρων.
18	5	Δευ. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτ. Παμφύλου μ.
19	6	Τρ. Παύλου Π)χου Κ)πόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ Λουκᾶ ὁσ.
20	7	Τετ. Τῶν ἐν Μελιτινῇ 30 μαρτ. καὶ Λαζάρου τοῦ ὁσίου.
21	8	Πέμ. Ἡ δύναξις τῶν ἀρχιεπισκόπων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀδωμάτων Δυνάμεων. (ἀργία).
22	9	Παρ. Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου τῶν μαρτ. Ματρώνης τῆς ὁσίας καὶ Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ τοῦ συλλέξαντος τοὺς βίβλους τῶν ἁγίων.
23	10	Σάβ. Ἐράστου, Ὀλυμπᾶ καὶ τῶν λοιπῶν ἐκ τῶν Ο' ἀποστόλων. Ὁρέστου μάρτυρος.
24	11	Κυρ. Λουκᾶ η'. (Ἦχος πλ. δ' ἑωθ. γ'). Μηνᾶ μεγαλομάρτ. Βίκτωρος καὶ Βικεντίου τῶν μαρτύρων. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.
25	12	Δευ. Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεήμονος. Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ.
26	13	Τρ. Ἰωάννου ἀρχ)σκόπου Κ)πόλεως τοῦ Χρυσοστόμου (ἀργ.).
27	14	Τετ. Φιλίππου τοῦ ἀποστ. Γρηγορίου ἀρχ)σκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.
28	15	Πέμ. Σαμωνᾶ μάρτ. Ἰουστίνου καὶ Θεοδώρου τῶν εὐσεβῶν βασιλέων.

N. Π.

Ἀρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

- 29 16 Παρ. Ματθαίου τοῦ ἀποστ. καὶ Εὐαγγελιστοῦ.
30 17 Σάβ. Γρηγορίου ἐπισκ. Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ. Γενναδίου καὶ Μαξίμου Π(χῶν Κ)πόλεως.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

- 1 18 Κυρ. Λουκᾶ Θ' (Ἦχος α', ἐωθ. δ'). Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ τῶν μαρτύρων.
2 19 Δευ. Ἀβδίου τοῦ προφήτου καὶ Βαρλαάμ μάρτυρος.
3 20 Τρ. Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου. Πρόκλου Π(χου Κ)πόλεως. Εὐσταθίου καὶ Θεσπεσίου τῶν μαρτύρων.
4 21 Τετ. **Ἡ ἐν τῷ ναῷ Εἰσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.** (ἀργία).
5 22 Πέμ. Φιλήμονος, Ἀπφίας καὶ Ὀνησίμου τῶν ἀποστόλων.
6 23 Παρ. Ἀμφιλοχίου ἐπισκ. Ἰκονίου.
7 24 Σάβ. Κλήμεντος ἱερομάρτ. Πάπα Ῥώμης. Πέτρου ἱερομάρτ. ἀρχ(σκόπου) Ἀλεξανδρείας καὶ Χρυσογόνου μάρτυρος.
8 25 Κυρ. Λουκᾶ ιγ'. (Ἦχος β', ἐωθ. ε'.) Αἰκατερίνης μεγαλομάρτυρος καὶ τῶν μετ' αὐτῆς 450 ρητόρων καὶ μαρτῦρ. Μερκουρίου μάρτυρος.

Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν Εἰσοδίων.

- 9 26 Δευ. Ἀλυπίου ὁσίου τοῦ Κιονίτου. Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγῶνος καὶ Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖται
10 27 Τρ. Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου.
11 28 Τετ. Στεφάνου ἱερομάρτυρος τοῦ νέου. Εἰρηναίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 7 ἁγίων γυναικῶν.
12 29 Πέμ. Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 370 μαρτύρων. Φιλουμένου μάρτ. καὶ Διονυσίου ἐπισκόπου Κορίνθου.
13 30 Παρ. Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου (ἀργία).

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Κιανούν-ι-έββέλ.

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 15.

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Αἰγόκερον.

N. Π.

- 14 1 Σάβ. Ναοῦμ τοῦ προφήτου καὶ Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.
15 2 Κυρ. Λουκᾶ ιδ'. (Ἦχος γ' ἐωθ. ς'). Ἀββακούμ τοῦ προφήτου καὶ Μυρόπης μάρτυρος.
16 3 Δευ. Σοφονίου τοῦ προφήτου. Θεοδώρου ἱερομάρ. ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας καὶ Θεοδούλου ὁσ. τοῦ ἀπὸ Ἐπαρχῶν.
17 4 Τρ. Βαρβάρας μεγαλομ. Ἰωάννου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ὕμνογράφου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
18 5 Τετ. **Σάββα τοῦ ἡγιασμένου καὶ Διογένους μάρτυρος.**
19 6 Πέμ. **Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.** (Ἀργία).
20 7 Παρ. Ἀμβροσίου ἐπισκ. Μεδιολάνων καὶ Ἀθηνοδώρου μάρτυρ.
21 8 Σάβ. Παταπίου τοῦ ὁσίου.
22 9 Κυρ. Λουκᾶ ιε'. (Ἦχος δ' ἐωθ. ζ'). **Ἡ σύλληψις τῆς Ἀγίας Ἄννης μητρὸς τῆς Θεοτόκου.**
23 10 Δευ. Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου Ἐρμογένους καὶ Εὐγράφου τῶν μαρτύρων.
24 11 Τρ. Δανιὴλ ὁσίου τοῦ Στουδίτου.
25 12 Τετ. **Σπυριδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ.** (Ἀργία). Ἀλεξάνδρου ἱερομάρτυρος ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.
26 13 Πέμ. Εὐστρατίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. Λουκίας μάρτυρος τῆς Παρθένου καὶ Ἀρσενίου τοῦ ἐν τῷ Λουτρῷ.
27 14 Παρ. Θύρσου, Καλλινίκου καὶ Λευκίου τῶν μαρτύρων. Μνήμη τῆς ἀπὸ τοῦ φοβεροῦ σεισμοῦ ἀπαλλαγῆς.
28 15 Σάβ. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος.
29 16 Κυρ. Λουκᾶ ια'. (Ἦχος πλ. α' ἐωθ. η'). **Τῶν ἁγίων Προπατόρων.** Ἀγγαίου τοῦ προφήτου. Μαρίνου μάρτυρος. Θεοφανοῦς τῆς βασιλίδος. Νικολάου Κων(πόλεως) καὶ Μοδέστου Ἱεροσολύμων τῶν Πατριαρχῶν.
30 17 Δευ. Δανιὴλ τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν παίδων Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου ἀρχιεπ. τοῦ Ζακυνθίου.

Ν.	Π.	
31	18	Τρ. Σεβαστιανοῦ μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ζωῆς μάρτυρ. ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ (1902).
1	19	Τετ. Βονιφάτιου μάρτυρος καὶ Ἀγλαΐδος τῆς ὁσίας.
2	20	Πέμ. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου.
3	21	Παρ. Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ καὶ τῶν σὺν αὐτῆς 630 μαρτύρων. Θεμιστοκλέους μάρτυρος.
4	22	Σάβ. Ἀναστασίας μεγαλομάρ. τῆς Φαρμακολυτρίας. Θεοδότης μάρτυρος καὶ τῶν 3 τέκνων αὐτῆς.
5	23	Κυρ. Πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. (Ἦχος πλ. β' ἑωθ. θ') Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεσθέντων Πατέρων ἀπὸ Ἀδραὰμ ἄχρι Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος. Τῶν ἐν Κρήτῃ 10 μαρτύρων.
6	24	Δευ. Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εὐγενίας ὁσιοπαρθενομάρτυρος. Φιλίππου τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων
7	25	Τρ. Ἡ κατὰ δάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. — Ἀργία τριήμερος καὶ κατάλυσις εἰς πάντα. — Μνήμη τῆς προσκυνήσεως τῶν Μάγων καὶ τῶν Παιμένων.
8	26	Τετ. Ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ ὁμολογητοῦ. Κωνσταντίνου ὁσίου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων.
9	27	Πέμ. Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου. Θεοδώρου ὁσ. καὶ Θεοδώρου ἀρχ)σκόπου Κ)λεως τοῦ Γραπτοῦ.
10	28	Παρ. Τῶν ἐν Νικομηδείᾳ δισχυρίων μαρτύρων. Μνήμη Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος. Δαβὶδ τοῦ προφητ. καὶ τῆς ἁγ. Δόμνης.
11	29	Σάβ. Τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων 14 χιλ. νηπίων. Μνήμη πάντων τῶν χριστιανῶν τῶν ἐν λιμῷ καὶ δίψει καὶ μαχαίρᾳ καὶ κρύει τελειωθέντων, ὧν ἡ σύναξις ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐνθα καὶ ἡ ἁγία σωρὸς. Μαρκέλλου ὁσίου Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.
12	30	Κυρ. Πρὸ τῶν Φώτων. (Ἦχος βαρὺς, ἑωθ. ι'). Ἀνυσίας μάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.
13	31	Δευ. Μελάνης ὁσίας τῆς Ρωμαίας. Ζωτικοῦ μάρτυρος τοῦ δρ-φνοτρόφου. Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων.

ΕΝ ΕΤΟΣ ΟΛΟΝ ΕΡΡΕΥΣΕΝ!...

Ἐν ἔτος ὅλον ἔρρευσεν! ὡσὰν στιγμὴ μ' ἐφάνη.
Ἦτο στιγμὴ, ναί· ὄνειρον δὲν εἶδον· δὲν ἦν πλάνη!
Ἦτο στιγμὴ ἀληθινὰ ὠκεανοῦ αἰῶνων·
Στιγμὴ ἀπείρου ἀχανοῦς, ὅπερ καλοῦμεν χρόνον,
καὶ ὅπερ εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ ὑψ' ὑψίστων θρόνων.

Ἐν ἔτος ὅλον ἔρρευσεν! ἐχάθ' εἰς τοὺς αἰῶνας.
Εἰς τῆς αἰωνιότητος ἐκρύβη τοὺς κευθμῶνας.
Πόσας ὀδύνας, στεναγμούς, πικρίας καὶ χειμῶνας
παρέσυρε τὸ ρεῦμά του!... Πόσαι στιγμαὶ γλυκεῖαι
διέρρευσαν ὁμοῦ!... ἀλλὰ καὶ πόσαι ἁμαρτίαι!...

Ἐν ἔτος ὅλον ἔρρευσεν! Ὁ βίος μου προβαίνει,
Προβαίνει, ναί... ὁ βίος μου· βαδίζω πρὸς τοὺς τάφους.
Ἄν ἦμαι νέος σήμερον, τοῦτο οὐδὲν σημαίνει.
Θὰ εἶμαι γέρον αὔριον· καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους
στηρίζων ράβδον, τὸ βαρὺ τοῦ σώματος φορτίον
θὰ σύρω ὡς δυσβάστακτον προσκλίνων εἰς μνημεῖον.

Ἐν ἔτος ὅλον ἔρρευσεν! Εἰσέρχομαι εἰς νέον.
 Εἶν' εὐλογία τοῦ θεοῦ. Ἐχω καιρὸν ἀκόμα!...
 Ἄς κάμω εἰς τὴν ἀρετὴν ἐν βῆμα νῦν γενναῖον,
 πρὶν ἢ, τὰ βλέφαρα κλεισθοῦν καὶ μείνω κρύον πτῶμα
 πρὶν ἢ, ἀκίνητον, ψυχρὸν μὲ περισφίγξῃ χῶμα.

Ἐν ἔτος ὅλον ἔρρευσεν! Εἰσέρχομαι εἰς νέον.
 ὦ Ἰησοῦ, τὸ αἷμά Σου τὰ στήθη μου ἄς πλύνη.
 Ζητῶ συγγνώμην, ἄφεσιν, γονυπετῆς καὶ κλαίων.
 Σπλαγχνίσθητι!... καὶ μ' ἔνδυμα ἔνδυσον Σὺ ὠραῖον.
 Κτίσον καρδίαν νῦν καινὴν, ὅπου τὸ πρὶν λιθίνη.

ὦ!... θέλω, ναί· θέλω καὶ γὰρ ἐν θείῳ Παραδείσῳ
 μετὰ Ἀγγέλων Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ κτ' ἀγίων
 ἐνδεδυμένος ἐν λευκοῖς νὰ σὲ δοξολογήσω,
 λατρείας γόνυ εἰς τὸν Σὸν προσκλίνων θρόνον θεῖον.
 Ὁ κόσμος μὲ μειδίαμα παρέρχεται καὶ σβύνει·
 μόνη Πατὴρ αἰώνιος ὁ οὐρανὸς θὰ μείνη!...

Γ. Σ. Μ.

Ἡ ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

(Διήγημα)

Εἶναι παραμονὴ τοῦ νέου ἔτους, παραμονὴ τῆς πρωτο-
 χρονιάς!... Ὅλοι εὐρίσκονται ἐν κινήσει, ὅλοι πλούσιοι καὶ
 πτωχοί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νέοι, γέροντες καὶ παιδιά τρέ-
 χουσιν ἄνω, κάτω, δεξιᾶ, ἀριστερᾶ, ὁ μὲν διὰ τὴν φροντίσιν
 τὰ πρωτοχρονιάτικα τῆς οἰκογενείας του, ἡ δὲ νὰ ἀγοράσῃ
 ἕν δῶρον διὰ τὸν ἐκλεκτὸν τῆς καρδίας της· ἐκεῖνος νὰ πάρῃ
 κάτι διὰ τὴν μνηστὴν του, ὁ πωγωνοφόρος καὶ λευκόφρυς ἐ-
 κεῖνος γέρων διὰ τὰ ἐγγονάκια του, καὶ τὰ μικρά!... ὦ! τὰ
 μικρά!... ἐκεῖνα εἶναι ὅλο χαρὰ, ὅλο γέλοιο, ὅλο δροσερότης,
 εὐφύια, τέρψις, ἀένναος κίνησις, ἐξάντλησις εἰς χειρονομίας
 κτλ. κτλ. κρᾶζοντα «μαμά! καὶ τοῦτο τὸ ἀλογάκι... γιγα-
 γγά! κ' ἐκείνη τὴν εὐμορφη κουκλίτσα!...» Τί καλόν!...
 Τί ὠραῖον!... Τὴν παραμονὴν λοιπὸν τῆς πρωτοχρονιάς ὅλοι
 καὶ ὅλαι καὶ ὅλαι καὶ ὅλοι χύνονται εἰς τοὺς δρόμους καὶ
 πατεῖς με καὶ πατῶσε τρέχουν... τρέχουν... τρέχουν...
 καὶ μάλιστα εἰς τὰς μεγαλοπόλεις!... Ἐκεῖ δὲ εἶναι ὁ τι
 εἶναι!... Καὶ νὰ εἶνε μόνον νὰ τρέχουν!... Ἐν γένει ἡ πα-
 ραμονὴ τῆς πρωτοχρονιάς εἶναι ἡμέρα προετοιμασίας, ἀγορᾶς
 καὶ χαρᾶς. Ἐὰν μάλιστα τύχη νὰ μᾶς εὐνοήσῃ καὶ ὁ καιρὸς,
 ὦ! τότε!... Ὅλος ὁ κόσμος θὰ εἶναι εἰς τὸ πόδι μὲ ὅλη τὴ

φτώχεια καὶ μὲ ὅλη τὴν ἀναπαραδία ποῦ ἔχομεν κατ' αὐτοὺς τοὺς χρόνους.

Εἰς τὴν ταραχὴν ταύτην τῆς πρωτοχρονιάς, μόνον ἀπὸ ἓνα σπητάκι χαμηλό, ἀπὸ ἓνα φτωχικὸ σπητάκι, τρία ἀνθρώπινα πλάσματα πατὴρ καὶ μήτηρ καὶ ἓν μικρὸ κοριτσάκι ὀκτώ περιόπου ἐτῶν, δὲν ἐκινήθησαν καθόλου. Ὁ πατὴρ πάσχει ἀπὸ τριῶν ἐτῶν ἡμιπληγίαν· ἡ δὲ μήτηρ διὰ νὰ κερδίσῃ τὸν ἐπιούσιον ἔγινε πλύντρια καὶ ἀπὸ τὴν πολλὴν ἐργασίαν καὶ τὴν περισσοτέραν κκουχίαν κατήντησε φθισικὴ. Κεῖνται τώρα ὁ εἰς ἀπέναντι τοῦ ἄλλου ἐπὶ παλαιῶν στρωμάτων, κατὰ γῆς ἐστρωμένων, καὶ ράκη τινά, εὐτελέστερα ἴσως καὶ τῶν ἀθιγγανικῶν, μόλις σκεπάζουσι τὰ μέλη αὐτῶν καὶ ἀποκρύπτουσι τὴν γυμνότητα αὐτῶν. Οὐδὲ σπινθὴρ πλέον ὑπάρχει ἐν τῇ ἀποσβεσθείσῃ ἐστίᾳ· δὲν ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄνθρακες ἵνα ἀνανεωθῇ τὸ πῦρ· μόνον μικρὰ λυχνία ἐλαίου κρέμαται πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς Παναγίας, ἀμυδρότατον ἀναδίδουσα φῶς· σχεδὸν ἐπικρατεῖ σκότος ἐν τῇ ὑγρᾷ ἐκείνῃ τρώγλῃ! Ἄρτον δὲν ἔχουσι καὶ νῆστες αἱ τρεῖς αὗται ἀνθρώπιναι ὑπάρξεις κατεκλίνοντο τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, καθ' ἣν πάντες οἱ ἄνθρωποι ἔχαιρον καὶ πολλοὶ τρυφηλῶς ἐδείπνουν. Ἡ μικρὰ κόρη ἐκάθητο μεταξὺ τῶν δύο στρωμνῶν πρὸ τῆς ἐστίας, ἀνασκαλεύουσα τὴν τέφραν διὰ τῆς πυράγρας, ὡσεὶ θέλουσα νὰ παίξῃ.

«Τέτοια ἦτον ἡ τύχη μας!» Ἐψυθίρισεν ὁ πατὴρ καὶ ἐκλινε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος εἰς ὃν ἐστηρίζετο, καὶ δάκρυον ἓν, μέγα, πύρινον, δάκρυον ἐκ τῆς καρδίας προελθόν, ἔρρευεν ἐπὶ τῆς παρειᾶς του.

«Τέτοια ἦτον ἡ τύχη μας!!» Ἐψυθίρισεν εἰς ἀπάντησιν καὶ ἡ μήτηρ ρεμβάζουσα ἢ μᾶλλον ἀλλοφρονοῦσα. Ἡ μικρὰ κορασὶς δὲν ἤκουσεν ἄρά γε; Οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ!.. Αἴφνης ὅμως, ὡς ὑπὸ ἠλεκτρισμοῦ ἀνατιναχθεῖσα, εὐρέθη πρὸ

τῆς εἰκόνης τῆς Παναγίας ἐν τινι γωνίᾳ. Οἱ γονεῖς οὐδὲ κἄν παρετήρησαν τοῦτο. Ἡ μικρὰ ἔστη ἐπὶ τινὰ λεπτὰ πρὸ τῆς εἰκόνης καὶ προσηυχῆθη· τί εἶπεν ὅμως ἐν τῇ ἀθῶᾳ προσευχῇ τῆς ἄγνωστον. Μετὰ τὸ τέλος τῆς προσευχῆς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν θέσιν τῆς.

—Μαμά, λέγει, γιατί κι' ἐμεῖς δὲν ἔχομε **ἀγιοβασιλόπιτα** ἀπόψε, ὅπως ἔχουν ὅλος ὁ κόσμος καὶ ἴπωρικὰ μαζὴ καὶ παιχιδάκια;

—Γιατί, παιδί μου, ἀπαντᾷ ἡ ἀτυχῆς μήτηρ τρωθεῖσα τὴν καρδίαν καιρίως, γιατί ἡ Παναγία δὲν μᾶς ἀγαπᾷ φαίνεται.

Ἡ μικρὰ ἐσιώπησεν. Ἀπεσύρθη πλησίον τοῦ τοίχου ἔνθα ὑπῆρχον τὰ βιβλία τῆς — ἡ μικρὰ αὕτη εὐφυῆς κόρη ἐφοίτα, μὲ ὅλην αὐτὴν τὴν πενίαν, εἰς τὸ Σχολεῖον — καὶ λαβοῦσα χαρτί καὶ μελάνη, ἔγραψε τὰ ἐξῆς:

«Παναγία μου, ἀγαπητή μου Παναγία,

«Ὁλος ὁ κόσμος χαίρεται ἀπόψε, καὶ μόνον ἡ μαμά μου λυπᾶται καὶ ὁ παπάκης κλαίει. Δὲν ἔχομε γὰρ φᾶμε κι' ἐγὼ δὲν ἔχω παιχιδάκια καὶ κουκλίτσες, ὅπως ἔχουν τὰ ἄλλα τὰ παιδάκια, οὔτε γλυκίσματα κἄν ἔχω ὅπως ἔχουν ἐκεῖνα. Παναγία μου, σὲ παρακαλῶ, κάμε τὸν παπάκι γὰρ μὴ κλαίῃ καὶ τὴν μαμά γὰρ μὴ λυπᾶται. Ἄν θὰ μοῦ στείλῃς γράμμα, στείλέ το, σὲ παρακαλῶ, εἰς τὸ σπῆτι ὅπου καθώμαστε ὁδὸς . . . ἀριθ. . . . πρὸς ἐμέ.

Ἡ Μαρία σου.»

Ἐκλείσει τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἐκοιμήθη. Τὴν πρωτὴν τῆς ἐπομένης, πολλὰ πρῶτ, πρὶν ἢ ἐξυπνήσωσιν οἱ δυστυχεῖς γονεῖς τῆς καὶ μόλις ἔκρουσαν οἱ κώδωνες τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Μαρία

ἐξύπνησε καὶ λαβοῦσα τὴν ἐπιστολὴν ἐπορεύθη, ποῦ; οὐδ' αὐτὴ ἔξευρε. Καθ' ὁδὸν ἐξωθεν τῆς Ἐκκλησίας ἀνέγνωσεν ἐπὶ κιβωτίου «**γραμματοκιβώτιον**» πλησιάσασα, ἀνυψώθη ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων της, ἕνα ρίψη τὴν ἐπιστολὴν ἐν τῷ γραμματοκιβωτίῳ καὶ μετὰ πολλῆς δυσκολίας κατώρθωσε τοῦτο, ὅπερ καὶ πράξασα ἐξ ἡμισείας¹, ἐπέστρεψεν οἴκαδε χαίρουσα, καθ' ὅτι ἐφρόνει, ὅτι ἡ ἐπιστολὴ θὰ διηυθύνετο πρὸς τὴν Παναγίαν. Οὐδεὶς τὴν εἶδε· μόνον εὐσεβῆς τις κυρία, ἣτις κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἐπορεύετο εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, εἶδε τὴν μικρὰν αὐτὴν τολμήτριαν, ἐν ἐκείνῃ τῇ πρωϊνῇ ὥρᾳ, νὰ περιφέρηται πρὸ τοῦ γραμματοκιβωτίου, νὰ ὑψώνη τοὺς μικροὺς πόδας της, νὰ ἴσταται ἐπὶ τῶν ὀνύχων καὶ νὰ ρίπτῃ λευκὸν τι ἐντὸς τοῦ κυτίου. Μόλις εἶδεν αὐτὴν, ἐσυλλογίσθη, τί ἄρα γε κάμνη ἡ μικρὰ αὐτὴ κόρη πρὸ τοῦ γραμματοκιβωτίου! . . . Ἐστάθη καὶ παρεμβνευσεν αὐτὴν. Εἶδεν ἐπὶ τέλους τὴν μικρὰν της τρυφεράν καὶ λευκὴν χεῖρα ὑφουμένην καὶ τὴν ἐπιστολὴν διαφεύγουσαν τῆς μικρᾶς ἐκείνης χειρὸς καὶ ἐξ ἡμισείας πίπτουσαν ἐντὸς τοῦ κιβωτίου· εἶτα εἶδε τὴν κόρην ἀπερχομένην καὶ παρηκολούθησεν αὐτὴν ἐκ τοῦ σύνεγγυς, μηδὲν ὑποπτεύσασαν,² ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς χαρᾶς τρέχουσαν εἰς τὴν κατοικίαν τῶν γονέων της, ὡσὰν εὔρεν εὔρημά τι³. Ἀφοῦ ἔμαθεν οὕτω ποῦ κατῴκει ἡ μικρὰ αὕτη νυκτιπόλος, ἐπέστρεψεν εἶτα εἰς τὸ κιβώτιον, ὁπόθεν ἔλαβε τὴν ἐπιστολὴν. Ἐξεπλάγη ἡ εὐσεβῆς

1. Τὸ ἡμισυ δηλ. τῆς ἐπιστολῆς ἐντὸς τοῦ γραμματοκιβωτίου καὶ τὸ ἡμισυ ἔξω.

2. Διότι τὰ ἄθῳα μικρὰ δὲν ὑποπτεύονται.

3. Πόσον ἡ συνκίσθησις τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος τέρπει, ἔστω καὶ παρὰ τοῖς μικροῖς ἔτι! . . .

αὕτη κυρία, ἰδοῦσα τὴν ἐπιγραφὴν «*Πρὸς τὴν ἀγαπητὴν μου Παναγίαν*», καὶ ὡσεὶ ἔπραττεν ἔργον θεάρεστον ἀπεσφράγισεν αὐτὴν σταθερᾶ τῇ χειρὶ. Ὡς δὲ εἶδε τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς, ἐξεπλάγη ἔτι περισσότερον καὶ ἐθαύμασε τὴν ἀθωότητα τῆς μικρᾶς· περισσότερον δ' ἐθαύμασε τὸ τρυφερὸν φίλτρον πρὸς τοὺς γεννήτοράς της καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ σταθερὸν θρησκευτικὸν αἶσθημα⁴, τὸ ὁποῖον βαθύ, φλογερὸν, ζέον, ὑπηγόρευσε ταύτην εἰς τὴν κακίας ἄγευστον ἐκείνην ψυχὴν τῆς κορασίδος, καὶ ἀντὶ νὰ μεταβῇ εἰς τὸν Νχόν, ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς κρατοῦσα ἔτι ἐν ταῖς χερσὶ τὴν τόσῳ θερμὴν ἐκείνην τῆς μικρᾶς πρὸς τὴν Παναγίαν ἐπιστολὴν, συγκεκινημένη μέχρι δακρύων, θλιβομένη ἐπὶ τῇ πενίᾳ ἐκείνῃ, ὀδυνωμένη τὴν ψυχὴν, διότι ὑπάρχουσιν ὑπάρξεις ἐν τῷ κόσμῳ τόσῳ σκληρῶς βασανιζόμεναι, τόσῳ ἀπηνῶς ὑπὸ τῆς τύχης, ὑπὸ τῆς πενίας ὑπὸ τῶν κακῶν καὶ τῆς κακίας τοῦ κόσμου διωκόμεναι καὶ πιεζόμεναι καὶ τὰ πάντα ὑφιστάμεναι! . . . Τίς οἶδεν . . . θὰ ἐσκέφθη ὅτι ἀδίκως πάσχουσιν αἱ τρεῖς αὗται ψυχαὶ καὶ λαβοῦσα χάρτην καὶ μελάνην ἔγραψε τὰ ἀκόλουθα:

«**Μικρὰ μου Μαρία,**

«*Ἡ Παναγία σου, ἡ ἀγαπητὴ Παναγία, ἔλαβε τὴν ἐπιστολὴν σου· εἶδεν ὅτι εἶσαι καλὴ κόρη, ὅτι ἀγαπᾶς τοὺς γονεῖς σου καὶ τὴν Παναγίαν ἀγαπᾶς, δι' αὐτὸ καὶ ἐκείνη σὲ ἀγαπᾷ· καὶ ἐπειδὴ ἔχεις καλὴν καρδίαν ἡ Παναγία σοῦ στέλλει γλυκίσματα καὶ δῶρα πρωτοχρονιάτικα καὶ **βαδιλόπητα** καὶ διὰ τὸν παπάκη σου καὶ τὴν μαμά σου σοὶ στέλλει ἐπίσης πολλὰ καλὰ ἰατρικὰ καὶ ἕνα ἰατρικὸν διὰ νὰ*

4. Πόσον ἡ ἀνατροφή συντείνει εἰς τὴν ἔμπνευσιν παρὰ τοῖς παιδίοις ὑγιῶν, ἠθικῶν καὶ θρησκευτικῶν βάσεων καὶ ἀρχῶν! . . .

γίγνουν καλὰ καὶ γὰ μὴ κλαίουν καὶ λυποῦνται πλέον καὶ γὰ φροντίζουσιν διὰ σὲ γὰ μεγαλώσης καὶ γίγης καλὸ κορίτσι. Πλὴν ὅταν καὶ σὺ μεγαλώσης γὰ ἐνθυμῆσαι πάντα τὴν Παραγίαν καὶ γὰ ἐνθυμῆσαι καλὰ, ὅτι εἰς τὸν κόσμον αὐτόν, ὑπάρχουσιν πολλοὶ πτωχοὶ ποῦ μόνον ἡ Παραγία τοὺς κυττάζει καὶ τοὺς προστατεύει· καὶ ὅταν βλέπης κατὰ πτωχὸν καὶ ἠμπορεῖς, γὰ τὸν βοηθῆς, διότι τὸ καλὸ ποῦ θὰ κάμης εἰς αὐτόν τὸ κάμης εἰς τὴν Παραγίαν, ἢ ὅποια σοῦ στέλλει αὐτὰ τὰ δῶρα, καλὴ μου Μαρία, διὰ γὰ χαρῆς καὶ κάμης καὶ σὺ πρωτοχρονιὰ ὅταν τ' ἄλλα τὰ παιδιὰ.»

Ἐκλείσει τὴν ἐπιστολὴν, ἐσφράγισεν αὐτὴν καὶ προσεκάλεσεν ἓνα τῶν ὑπηρετῶν της.

— Λάβε, εἶπεν, ἓν κἀνιστρον· θές ἐν αὐτῷ ἐκ πάντων τῶν γλυκισμάτων τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, θές διάφορα ἄνθη, ὀπώρας, μελίπηκτα, ἐδέσματα, παίγνια τὰ καλλίτερα τῶν τέκνων μου, πρόσθεσθαι τούτοις δίπυρα, μίαν βασιλόπηταν καὶ τὸ δέμα τοῦτο⁵, καὶ ἀκολουθεῖ μοι.

Ἐκπληκτος ὁ ὑπηρέτης ἐξετέλεσε τὴν διαταγὴν τῆς οἰκοδεσποίνης του καὶ ἠκολούθησεν αὐτὴν. Ὅτε ἔφθασαν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον, ἔστη πρὸ οἰκίας σεσαθρωμένης, ἧς τὸ ἐξωτερικὸν κακίστην ἐνεποίει ἐντύπωσιν, ὅζον τοῦτ' αὐτὸ ἀφορήτου ἐνδείας, καὶ διέταξε:

— Κροῦσον τὴν οἰκίαν ταύτην καὶ εἰς τὸν πρῶτον ἐμφανισθέντα ἐπίδος τὸ κἀνιστρον καὶ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην— καὶ ἔτεινεν αὐτῷ τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἐκράτει— λέγων, ὅτι ἀποστέλλει αὐτὴν ἡ Παναγία.

5. Ὅπερ περιεῖχεν ἐν ὄλῳ χρυσαῖ καὶ ἀργυρᾷ νομίσματα ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα.

Εἰς τὸν πρῶτον λοιπὸν κτύπον ἐνεφανίσθη ἡ τάλαινα μήτηρ τῆς Μαρίας· ὁ ὑπηρέτης ἀφῆκεν εὐθὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς τὸ κἀνιστρον μετὰ τῆς ἐπιστολῆς, εἰπὼν, ἦν εἶχεν ἐντολὴν, καὶ ἐξήφανίσθη μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ.

Ἡ ἀτυχὴς μήτηρ τῆς Μαρίας ἔμεινεν ἐκπληκτος καὶ ἐμβρόντητος ἐπὶ τῇ ἀνελπίστῳ ταύτῃ εὐτυχίᾳ· τὸ βλέμμα της ἔπεσεν ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς, ἣτις ἔφερεν ἐπιγραφὴν «Πρὸς τὴν ἀγαπητὴν μου Μαρίαν» ἡ ἀπορία τῆς μητρὸς δὲν εἶχεν ὄρια. Ἡ μικρὰ ἀπαυδῆσασα ἐκ τοῦ νυκτερινοῦ καμᾶτου ἐκοιμᾶτο βλέπουσα καθ' ὕπνον τὴν Παναγίαν ὁμιλοῦσαν αὐτῇ καὶ δίδουσαν δῶρα τῆς Πρωτοχρονιάς κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν της. Ἐδει νὰ ἐξεγείρωσιν αὐτὴν καὶ ἐπὶ τέλους τὴν ἐξύπνησαν.

— Τί εἶναι μαμά; Ἠρώτησεν ἡ μικρὰ.

— Μία ἐπιστολὴ διὰ σέ, κόρη μου, καὶ δῶρα . . .

— ὦ ! . . . Μαμά . . . μαμά, εἶναι ἡ ἐπιστολὴ τῆς Παναγίας . . . Καὶ ἡ μικρὰ διηγήθη τὴν νυκτερινὴν της ἐκδρομὴν καὶ τὴν ἐπιστολὴν καὶ τὸ ὄνειρόν της . . .

Πόσον θὰ ἔχαιρεν ἡ εὐεργετικὴ ἐκείνη καρδιά τῆς καλῆς ἐκείνης οἰκοδεσποίνης, ἣτις ἐν ὀνόματι τῆς Παναγίας, τῆς Ὑπεράγνου μητρὸς τοῦ Κυρίου, οὕτως, ἐν καιρῷ ἔσωσεν ἀπὸ βεβαίου κινδύνου τὴν τριάδα ἐκείνην τῶν ἀθῶων ψυχῶν, βλέπουσα τὴν ἄφατον χαρὰν, τὰς περιπτύξεις τοὺς ἐναγκαλισμοὺς τῆς μικρᾶς κτλ. κτλ. ὧν πρόξενος ἐγένετο;! Πάντως θὰ ηὐλόγη τὸν Θεόν, ὅστις ἠξίωσεν αὐτὴν, ἀντὶ τοῦ μεταβῆναι καὶ ὑποκριτικῶς, ὡς σήμερον συμβαίνει, προσευχηθῆναι ἐν τῷ ναῷ, ἐλεῆσαι τοὺς πτωχοὺς: «Ὅτι ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυδίαν» καὶ σῶσαι αὐτοὺς ἐκ τοῦ βεβαίου κινδύνου.

Εἶθε λοιπὸν, ἀγαπηταὶ καὶ ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται, λαμβάνοντες ὡς παράδειγμα τὴν ἀνωτέρω εὐσεβεστάτην καὶ εὐεργετικωτάτην οἰκοδεσποιναν, φερόμεθα καὶ ἡμεῖς ἅπαντες,

ἀναλόγως τῶν δυνάμεων του ἑκάστος, κατὰ τὰς ἐπισήμους ταύτας καὶ χαρμοσύνους ἐορτάς, ὡς ἐκείνη, καὶ πλέον ἐλεήμονες ἢ ἄλλοτε!

Π. Κ. Τρικώλης.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ποῖον εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ταξιδεύει μετὰ ταχύτητος χωρὶς πτερά, χωρὶς πόδας καὶ οὔτε βράχοι, οὔτε ὄρη τὸ κρατοῦν;
2. Ποῖον εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καταρρέει ἐκ τοῦ ὕψους τῶν ὄρων χωρὶς νὰ συντριβῇ; ¹.
3. Ποῖα εἶναι τὰ δέκα ἐκεῖνα δένδρα τὰ φέροντα ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτῶν ὁμαλὰς πέτρας; ².
3. Πόθεν ἢ λέξις «Γέεννα»; »

1. Ἀπεστάλη εἰς τὰ Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα.
2. Ἐπίσης ὑπὸ ψευδώνυμον.

ΛΙΚΝΟΝ ΚΑΙ ΦΕΡΕΤΡΟΝ

*Λίκνον καὶ φέρετρον! Ἀρχὴ καὶ τέρμα τοῦ ἀγῶνος.
Τὸ ἐν εἰς κόσμον μάταιον κ' ἀπατηλὸν μᾶς φέρει,
τὸ ἕτερον εἰς γῆν ψυχρὰν τὴν γῆν ἐξαποστέλλει.
Αἱ δύο πύλαι τῆς ζωῆς, ἐλπίς ὁμοῦ καὶ πόρος!*

*Ἐντὸς τοῦ πρώτου ἄγγελος ὑπνώττει ἐν γαλήνῃ
καὶ τὰς ἀγνάς του παρειᾶς ἀκτὶς ἡλίου στέφει,
ἦν ἢ παρήγορος ἐλπίς, ἦν ἢ στοργὴ ἐκτρέφει,
κ' ἦτις τὸν ναύτην ἐν νυκτὶ παρηγορεῖ κ' ἠδύρει!*

*Ἦν ἢ χρυσίζουσα γραμμὴ ἐν ὥρᾳ τρικυμίας
εἶναι σταγῶν, ἦν ὁ Θεὸς ἐν τῇ καρδίᾳ χύνει
καὶ ἦτις πίπτει, ὠχρίᾳ κ' ἐν τῷ φερέτρῳ σβύνει.
Εἶν' αὔρα, εἶναι ἄρωμα, δεῖγμα ἀγνῆς θρησκείας!*

*Ἄλλ' ἄρα γ' αὐτ' ὀλοτελῶς ἀφίπτατ' ἐν τῷ ἄλλῳ;! . . .
Ἀφοῦ ἐκλείψει ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἐλπίς ἐκλείπει;
καὶ τὸ ψυχρὸν μᾶς φέρετρον ὕλην ἀπλῆν ἐγκρύπτει;
Ἐγγίζουσ' ἄρα τ' ἀψυχον μόνον ἐκ ρίγους πάλῳ;*

.

Μόνη ἢ θλίψις δὲν σιγαῖ, δὲν συγκινεῖ τοσοῦτον!

Κι' ἐκεῖ ταχύπτερος ἐλπὶς τὴν θλίψιν σου ἐγγίζει
κι' ἐκεῖ ἐπιζῶν ὀφθαλμὸς εἰς μέλλον ἀτενίζει
εἰς κόσμον ἄλλον, οὔτινος σκιὰν πιστεύει τοῦτον!

Παρὰ τὸ λίκρον ἔνδακρυς ἢ μήτηρ γορατίζει . . .

Θυμίαμ' ἐναρμόγιον τὰ χεῖλη του ἀφήρουν
καὶ ὁ κλαυθμὸς τοῦ τέκνου της τὴν προσευχὴν τονίζει...
Κι' ἐγγὺς ἐπίσης τοῦ νεκροῦ οἱ πέριξ γόνυ κλίνουν! . . .

Ἐντὸς τοῦ λίκρου ἄγγελος ὑπκώττει, ὀπτασία!

Ρόδα λευκά, ἀρώματα, ἄνοιξις, ἀρμονία.
Κι' ἐντὸς φερέτρον . . . σιωπή, ἄρθη χλωμὰ καὶ κρύα,
λείψανον τοῦ ἀγγέλου μου, λίβανον εὐωδία!

Λίκρον καὶ φέρετρον, χαρὰ καὶ θλίψις ἠνωμένα,
ἐκ τῆς αὐτῆς ἴσως δρυὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ τεχνίτου
αὐτὸν πολλακίς πέμπετε ἵστα ἄλση τοῦ ἀδύτου.
Μόναί ἀγκάλαι ἀληθεῖς, μόναί εὐλογημένα.

Λίκρον καὶ φέρετρον ἐγγὺς τὸν τρόμον ἐμποιεῖται!
Φαρτάζεται τις φέρετρον ρόδου λευκοῦ τὸ λίκρον,
καὶ ψυχρὰν ἄφωρον σκιὰν τὸν πάλλευκόν του κύκρον!
Ἐν τούτοις τέκνα τοῦ αὐτοῦ πελέκεως φεῦ! εἴσθε
κι' ἐγγύτατα συχρότατα ἀδελφωμένα κεῖσθε.

7 Αὐγούστου 1900.

Α. Γ.

ΑΝΘΩΝ

Τὸ ἀποσιωπᾶν τὴν ἀλήθειαν εἶναι ὅμοιον πρὸς τὸ θάπτειν χρυσόν.
Πυθαγόρου.

×

Ἡ εὐσέβεια εἶναι ἡ μεγίστη σοφία, ἡ δὲ ἀσέβεια ἡ μεγίστη μωρία.
Τουρκικόν.

×

Εὐδαίμων ἄνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις τὸ ἀγαθὸν βλέπει μόνον ἐν
τῇ τιμιότητι καὶ τὸ κακὸν μόνον ἐν τῇ ἀτιμίᾳ.

Σενέκα.

×

Ἡ συγκομιδὴ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν σποράν· διὰ νὰ εἶναι τις
εὐτυχής, δεῖ νὰ ἐργάζεται πρὸς εὐτυχίαν τοῦ πλησίον.

Κ. Μίδμερ.

×

Ὅπως ἡ σκωρία τὸν σίδηρον, οὕτως ὁ φθόνος τὴν ἔχουσιν αὐτὸν
ψυχὴν ἐκθλίβει.

Περιάνδρου.

×

Ἡ ἀληθὴς εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν περικυ-
κλούντων αὐτὸν ἐξωτερικῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ πρὸς
τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν πράξεων.

Μ Σ.

×

Ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία συνίσταται εἰς τὸ νὰ συμπαθῇ τις πρὸς τὰς
ταλαιπωρίας τῶν ὁποίων αὐτὸς εἶναι ἀπηλλαγμένος.

Βαλτούρ.

×

Πόσον εἶναι ὥραϊον νὰ βλέπη τις διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς πίστεως!
Παδκάλ.

Ἡ εὐτυχία ἔχει τὴν φωλεάν της μόνον εἰς ἀληθῶς χριστιανικὴν καρδίαν καὶ εἰς εὐσεβῶς μεμορφωμένην οἰκογένειαν.

Κ.

X

Ἀγαπῶ τὴν πτωχείαν, διότι τὴν ἠγάπησε καὶ ὁ Ἰησοῦς. Ἀγαπῶ τὰ ἀγαθὰ, διότι μοῦ δίδωσι τὸ μέσον τοῦ νὰ βοηθῶ τοὺς δυστυχεῖς.

Παθκάλ.

X

Ἡ ἀγάπη εἶναι μήτηρ πάντων τῶν ἀγαθῶν.

Χρυσόδοτος.

X

Ἡ εὐδαιμονία εἶναι σφῆρα, κατόπιν τῆς ὁποίας τρέχομεν ἐφ' ὅσον κυλίσταται, ἣν δὲ ὠθοῦμεν διὰ τοῦ ποδός, ὅτε ἴσταται.

κ. Πουϊζιέ.

X

Τὴν εὐτυχίαν τοῦ θνητοῦ δὲν δίδει τὸ χρυσίον
Πλὴν εὐτυχῆ χωρὶς αὐτὸν δὲν ἔχομεν τὸν βίον.

Κοντόπουλος

X

Ἡ εὐδαιμονία ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ψυχῆς, ἐκ τῆς καρδίας, ἐκ τοῦ πνεύματος καὶ ἐκ τοῦ σώματος. Ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ψυχῆς διὰ τῆς ἀρετῆς, ἣτις ἐμβάλλει ἡμῖν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Θεόν· ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς καρδίας διὰ τῆς ἀγαθότητος, ἐξασφαλιζούσης ἡμῖν τὴν ἀγάπην τῶν ἄλλων· ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ πνεύματος διὰ τῆς εὐφυΐας. τῆς ἐκπαίδευσως, τῆς τάξεως, τῆς οἰκονομίας· καὶ τέλος ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ σώματος διὰ τῆς ἐγκρατείας, ἣτις δίδει τὴν υἰεῖαν.

Λαρδέ.

X

Ἀγάπα τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην·
καὶ ὁ Θεὸς θὰ σ' ἀγαπᾷ καὶ θὰ σὲ εὐλογῇ.

Ἀγάπα τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐλεημοσύνην
καὶ πρὸ ποδῶν σου θ' ἀνοιγῇ εὐτυχιῶν πηγὴ.

Γ. . . .

X

Δὲν ὑπάρχει ἄλλος φίλος, ὡς ἡ μάθησις· δὲν ὑπάρχει ἐχθρὸς ἄλλος, ὡς ἡ νόσος· δὲν ὑπάρχει ἀρετὴ ἄλλη, ὡς ἡ ἀλήθεια.

Ἰνδικόν.

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΜΑΣΕΙΑΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΘΙΜΟΥ ΑΛΕΞΟΥΔΗ

Περιγραφή ἀγάλματος εὐρεθέντος ἐν Ἁγίᾳ Παρασκευῇ, προαστείῳ τῆς πόλεως Σινώπης, τῷ 1895 καὶ διατηρουμένου ἐν τῷ Διοικητηρίῳ ταύτης τῆς πόλεως.

Ἐπὶ λευκοῦ μαρμάρου ὕψους 0,80 πλάτους 0,42 ἐν τῷ ἐμβαδῷ αὐτοῦ, λελαξευμένῳ καὶ κοσμουμένῳ περίξ διὰ κομποῦ πλαισίου, ὑπάρχει ἀνάγλυφον ἐπιμελῶς καὶ φιλοκάλως κατασκευασμένον καὶ καλῶς διατηρούμενον, ὅπερ παριστάνει παρθένον εὐειδῆ ὀρθίαν ἱσταμένην, οὔσαν ἀναστήματος 0,75 τοῦ γαλλικοῦ μέτρου καὶ ἔχουσαν ἐστεμμένην τὴν κεφαλὴν, μικρὸν προσκλίνουσαν ἀριστερᾷ τῷ ὀρῶντι, ἐκ τῆς ὁποίας κρέματα ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου αὐτῆς πλουσίᾳ κόμη εὐπρεπῶς πεπλεγμένη.

Ἡ στάσις τῆς παρθένου ἀριστερᾷ τῷ ὀρῶντι βλεπούσης, φαίνεται σεμνοπρεπῆς ἅμα καὶ ἀξιοπρεπῆς. Ταύτης ἡ ἀριστερὰ χεὶρ, ἀφελῶς ἐκτεινομένη πρὸς τὰ κάτω, φαίνεται ψάουσα τὴν ἄκραν τοῦ ἐπενδύτου αὐτῆς, ἣτις τὸν δεξιὸν βραχίονα ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἀνυψοῦσα, κρατεῖ ἐν τῇ δεξιᾷ παλάμῃ στρουθίον, οὗ ἡ κεφαλὴ ἐστὶν ἐφθαρμένη. Τὸ πλάτος τοῦ θώρακος τῆς παρθένου ἐστὶ 0,20, τοῦ στήθους 0,16, τῆς δὲ μέσης τοῦ σώματος αὐτῆς ἐστὶ 0,15 τοῦ γαλλικοῦ μέτρου.

Ἡ παρθένος φέρει ἐνδύματιαν συγκειμένην ἐκ χιτῶνος ποδῆρους πολυπτύχου, ὅστις ἀπὸ τοῦ λαίμου μέχρι τῶν ποδῶν, καλυπτομένων ὑπ' αὐτοῦ, ἐστὶ μήκους 0,64, καὶ ἐξ ἐπενδύτου βραχυτέρου διήκοντος ἀπὸ τοῦ τρχήλου εἰς μήκος 0,32. Τὸ ἀπὸ τῆς ζώνης τῆς μέσης μέχρι τοῦ λαίμου ὕψος τοῦ στήθους ἐστὶ 0,15 καὶ καλύπτεται κομψοπρεπῶς ὑπὸ τῶν πτυχῶν τοῦ χιτῶνος καὶ τοῦ ἐπενδύτου, ἐλαφρῶς τούτων ἀνυψουμένων ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτοῖς διακρινομένων παρθενικῶν μαστῶν, τεκμηριούντων τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν τῆς Παρθένου, ἣτις προσέτι φέρει ἐπὶ τοῦ στήθους ἐπιτηδείως κατασκευασμένον σχῆμα ἀποτελούμενον ἐκ δύο ταινιῶν μήκους ἐκάστης 0,19, ὧν αἱ τέσσαρες ἄκραι ἀρμοδίως προσηλοῦνται εἰς τὰ οἰκεία μέρη διὰ κυκλοτερῶν μικρῶν πετάλων ὡς καὶ τὸ τῆς συνδέσεως αὐτοῦ μέσον, ἐξ οὗ ἐκπέμπονται αἱ τέσσαρες ἀκτίνες τοῦ ἐν λόγῳ χιαστοῦ σχήματος, ὅπερ χρησιμεύει τοῦτο μὲν πρὸς περικράτησιν τῶν πτυχῶν τῶν ἐνδύματων, τοῦτο δὲ καὶ πρὸς πλείονα κόσμον τοῦ στήθους.

Τὸ ὕψος τοῦ προσώπου τῆς Παρθένου ὅπερ ὁ ἐρμολύφος μετὰ πλείονος καλαισθησίας τῇ σμίλῃ χρησάμενος ἐφιλοτέχνησε καὶ ἀφειδῶς ἐπροίκισε δι' ἀπαραμίλλου ὠραιότητος καὶ σπανίας γυναικείας καλλονῆς ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ὑπογενείου τῆς κάτω σιαγόνης μέχρι τοῦ τριχωτοῦ μέρους τῆς κεφαλῆς 0,09 $\frac{1}{2}$. ἐγκρασίως δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνός ζυγοματικοῦ ὅστου μέχρι τοῦ ἐτέρου ἐστὶ 0,07 $\frac{1}{2}$. ἡ δὲ ρίς ἀπὸ τοῦ μεσοφρύου κατερχομένη εὐθεία καὶ ὁμαλὴ ἐστὶ 0,05. Οἱ ὀφθαλμοὶ ζωηροὶ καὶ κανονικοὶ εἰσὶ προσηλωμένοι ἐπὶ θεραπαινίδος μετ' αἰδημοσύνης ἐνώπιον αὐτῆς ἰσταμένης, ἀριστερᾷ τῷ ὀρῶντι, ἐτοιμῆς νὰ δεχθῆ καὶ ἐκτελέσῃ τὰς διαταγὰς τῆς ἑαυτῆς δεσποίνης.

Ἡ θεραπαινὶς ἔχει ἀνάστημα ὕψους 0,30—0,40 καὶ ἀμφιέννυται χιτῶνα ποδῆρη πολύπτυχον καὶ ἐλαφρὸν ἐπενδύτην

βαίνοντα μικρὸν κάτω τῆς μέσης αὐτῆς, ἣν περιζωννύει διὰ ταινίας περισυλλεγούσης καὶ τὰς πτυχὰς τοῦ χιτῶνος. Ἄπαν τὸ σῶμα τῆς κορσίδος ἐστὶ κατασκευασμένον ὑπὸ τοῦ λιθοξόου μετὰ τῆς προσηκούσης κανονικότητος, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ ὠραῖον πρόσωπον αὐτῆς, ὅπερ ἐστὶν ἐστραμμένον δεξιᾷ τῷ ὀρῶντι καὶ ἀτενίζων πρὸς τὴν δεσποιναν ἑαυτῆς, ἧς ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ κόμη ἐπιμελῶς καὶ κομψῶς διεσκευασμένη καλύπτεται ἐκ λευκοῦ ὑφάσματος ἐν εἴδει κεκρυφάλου. Ὁ λίθος ἐστὶ τετράγωνος ἐπιμήκης καὶ φέρει ὡς ἄνω εἴρηται περίξ τοῦ ἐμβαδοῦ ἐξ ἀνθέων ταινίαν, ἣτις ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γυναικείου τούτου ἀγάλματος πρὸς διακόσμησιν αὐτοῦ, συναπτομένων τῶν δύο ἄκρων αὐτῆς μετασχηματίζεται εἰς ἀέτωμα τρίγωνον, συνωδᾷ τῷ μαρμάρῳ ἔχοντι τὴν ἄνω πλευρὰν αὐτοῦ εἰς τρίγωνον λήγουσαν. Ἡ πλάξ αὕτη, ἧς τὸ πάχος ἐστὶ 0,08 τοῦ γαλλικοῦ μέτρου, ὑπὸ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου μικρὰν βλάβην παθοῦσα, ἀπώλεσε μέρος τῆς μιᾶς πρὸς τὰ ἄνω ἀριστερᾶς γωνίας αὐτῆς, ἀλλὰ τὰ ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἀληθῶς ἀριστοτέχνου ἐρμολύφου κατασκευασθέντα, μετ' ἀξιεπαινοῦ φιλοκαλίας, ἀγάλματα, διατυροῦνται ἐν ἀρίστη καταστάσει, ἐκτὸς πάνυ ἐλαχίστων μολώπων οὓς βλέπομεν ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ ἐνδύματος τοῦ ἐνός ἐξ αὐτῶν.

Ἐν τούτοις ἐνθεν μὲν τὸ ὠραῖον καὶ σπάνιον τῆς κατασκευῆς τοῦ ὄλου ἔργου, ἐνθεν δὲ τὸ σοβαρὸν παράστημα καὶ τὸ εὐηδὲς τοῦ προσώπου τοῦ ὑπ' ὄψει ἀγάλματος, τεκμηριουῦσιν ἡμῖν ὅτι τοῦτο παριστάνει τὴν ἀδελφὴν καὶ σύζυγον τοῦ Διὸς τὴν καὶ μετ' αὐτὸν πρώτην ἐν τοῖς μεγάλοις θεοῖς καταλογιζομένην Ἥραν, θυγατέρα τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ρέας, κρατοῦσαν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς χειρὶ ἀπὸ τῶν πτερύγων καὶ τῶν ποδῶν κόκκυγα (κοῦκον), τυγχάνοντα τοῦτον ἐκ τῶν ἱερῶν εἰς αὐτὴν ὀρνέων, καὶ κατ' ἐνώπιόν της ἔχουσαν ἐκ τῶν θεραπειῶν

αὐτῆς μίαν ἐκ τῶν μυθολογουμένων νυμφῶν, αἵτινες διηκόνουν τὴν θεάν ταύτην πρὸ πάντων εἰς τὰς ἐκάστοτε ἀπολαύσεις αὐτῆς, μεθ' ἧς αὕτη, κατὰ τοὺς μυθολογοῦντας, ἐξερχομένη τοῦ λουτήρος, ἀπεκαθίστατο αὐθις Παρθένος.

ΑΝΘΩΝ

Κακῶν μεγάλων πρόξενος ἂν ᾔηται ἡ ληστεία
ἐπίσης μάλιστα φοβερά εἶναι ἡ ἀγυρτεία.

Ἡ γυνὴ ἡ ἀγαπῶσα τὴν πενθεράν της λητρεύει τὸν ἐκυτῆς σύζυγον.

Ἡ αἰδώς εἶναι ἡ ἀνδρεία τῶν γυναικῶν.

Σινῶν γινῶμαι.

×

Οἱ νουνεχεῖς καὶ οἱ φρόνιμοι περιφρονοῦσι τοὺς πανούργους, ἐνῶ οἱ βλάκες τοὺς θαυμάζουσι.

Μ. Σ.

×

Ἡ γυνὴ μόνον παρὰ τῆς γυναικῆς διαφθείρεται.

Ὁ εὐαίσθητος ἄνθρωπος ζητεῖ τὴν ἑαυτοῦ εὐδαιμονίαν δαπάνη τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἐπισύρει μῖσος καὶ περιφρόνησιν.

Βλαγκάρ.

×

Ἡ φιλαυτία εἶναι ὁ θανάσιμος ἐχθρὸς τοῦ ἔρωτος.

Βαλτούρ.

×

Ἡ ἀρχαιότης τῶν χρόνων δὲν εἶναι ἄλλο ἢ ἡ νεότης τοῦ κόσμου.

Βάκωνος.

Ἡ ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀπάνω ἔσ' ἕψηλὸ βουνὸ
ἔξω ἀπ' τὴν ἁγία Πόλι
μυστήριον γένηκε σεμρὸ
καὶ θεῖο τυμφοστόλι.

Εἶδεν ὁ κόσμος τὸν Χριστὸ
ἔκει ἄνω σταυρωμένο
καὶ εἶδεν ἄντάμα τὸ φρικτὸ
μυστήριον τελεωμένο.

Ὡσὰν τὸ ἡμερο τ' ἀργὶ
τ' ἀθῶο τὸ κριάρι
ποῦ δὲν πετάει καμμιὰ φωνή
ἐμπρός ἔς τὸν μακελλάρι.

Ἐχει τὰ χεῖλη του κλειστὰ,
τὰ μμάτια βουρκωμένα,
τ' ἁγία του χέρια τετρωτὰ
τὰ πόδια καρφωμένα.

φορεῖ ἔστην ἁγία του κορφή
ἀκάνθινο στεφάνι
καὶ χόν' ἡ θεία του μορφή
μυρωδικὸ λιβάνι,

Ἐπάνω ἔστη δίψα τὴν πολὴ
μ' ἔρα στεγνὸ σφουγγάρι
τοῦ ἔδωκεν ἔξειδι καὶ χολή,
τὴ δίψα του γὰ πάρη.

καὶ ἔτσι μὲ πόνο καὶ καῦμό
τὸν οὐρανὸ κυττάει
καὶ μὲ βαθὺ ἄσπεταγμὸ
βογγᾷ καὶ ξεψυχάει...

ἔκλεισαν τὰ μάτια τὰ γλυκά,
μαρὰνθησαν τὰ χεῖλη,
καὶ ἔχθροὶ προβάλλαν βρασιτικά
ἔσ' ἄν λυσσασμένοι σκύλοι.

λαβῶσαν τ' ἁγίον του πλευρό,
μὲ σουγλερὸ κορτάρι
καὶ ἔχυθη αἷμα καὶ γερὸ
μὲ μυρωμένη χάρι...

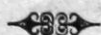
Ἐσθυσ' ὁ ἥλιος παραυτά,
τὸ τέμπλο εἶχε ραγίσει
καὶ ποτὰ καρδιά ναι ποῦ βαστᾷ
χωρὶς γὰ μὴ δακρύση; !...

Π. Κ. Τρικόλης.

ΑΝΘΩΝ

Ἡ ἀνάγνωσις ἐν πολλαῖς περιστάσεσιν εἶναι μέγα ὄπλον κατὰ τῆς ἀνίας.

Βλαγκάρ.

×

Ἡ μεγαλοφυΐα εἶναι διὰ τὸν ἄνδρα ὅτι ἡ καλλονὴ διὰ τὴν γυναῖκα.

Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι . . . νὰ κυριαρχῆ τῆς γλώσσης του.

Ἀραβικόν.

×

Ἐρως καὶ Χάρος πάντοτε δουλεύουν ἐδῶ κάτω . . .

Σολωμός.

×

Οἱ κακοὶ ἄνδρες δημιουργοῦσι τὰς κακὰς γυναῖκας· ἀλλ' αἱ κακαὶ μητέρες δημιουργοῦσι τοὺς κακοὺς ἄνδρας.

κ. Α. Δάλκ.

×

Ἡ ἀληθὴς εὐγλωττία συνίσταται εἰς τὸ νὰ λέγη τις πᾶν ὅ,τι πρέπει καὶ μόνον ὅταν πρέπει.

Ἡ γυνή, διὰ τὸν ζωγράφον εἶναι πρότυπον, δι' ἰατρὸν ἀντικείμενον ἐξετάσεως, διὰ χωρικὸν οἰκοκυρά, δι' ἀπόμαχον νοσοκόμος, διὰ φυσιολόγον θῆλυ, διὰ σπουδαστὴν ἄγγελος, διὰ ποιητὴν ἄνθος, δι' ἄγριον φορτηγὸν ζῶον καὶ διὰ παρισινὸν προίξ.

Σαικόπυρος

×

Ἡ φιλία εἶναι ὁ γάμος δύο καρδιῶν, ὅστις ὑπόκειται καὶ εἰς διαζύγιον.

Ἡ εὐτυχία εἶναι σκιά ὅπισθεν τῆς ὁποίας τρέχει πᾶς θνητός.

Ὁ ἀληθὴς ἔρως εἶναι πλήρης πίστεως, ἀγνόητος καὶ χάριτος.

N. K. M.

Ἡ γυνὴ διὰ νὰ καταστήσῃ τοὺς ἄλλους εὐτυχεῖς, δεόν νὰ ᾖ ἐνάρετος.

Κόρη καλὴ χωρὶς σπουδὴν καθ' ὅλα ὁμοιάζει
μὲ ἄνθος καλληπέταλλον ποῦ δὲν εὐωδιάζει.

Σ. . . .

×

Οὐδὲν εἶναι ἀδύνατον εἰς τὴν ἀγωγήν, καθότι καὶ τὰς ἄρκτους αὐτὰς καθιστᾷ ἱκανὰς νὰ χορεύωσιν.

Ἑλδέτιος.

×

Ἡ ἀνθρωπίνη εὐτυχία δὲν συνίσταται εἰς τὸν ὑλικὸν πλοῦτον, ἀλλ' εἰς καρδίαν ἡσυχον καὶ σῶμα ὑγιές.

Ἡ ὠραία γυνὴ σπανίως συμφιλιούται μὲ ὠραιοτέραν αὐτῆς.

Ὁ ἔρως ἐμπνέει τὸ θάρρος, ἡ ἡδονὴ καταστρέφει αὐτό. Οὐδὲν ἀγαθὸν γίνεται ἄνευ ἔρωτος.

Αἰμ. Φεγιέ.

×

Γυναῖκες μαλώνουν ; Ἀλήθειαι ἀποκαλύπτονται.

Ὡς πᾶσα ἐποχὴ ἔχει τὰ ἄνθη τῆς, οὕτω καὶ πᾶσα ἡλικία τὰς ἀπολαύσεις τῆς.

Πρὶν δώσης τὸν λόγον σου σκέψου, ἀλλ' ἀφοῦ δώσης αὐτὸν ἐκτέλει τὰς ὑποσχέσεις σου.

Ρωδικόν.

×

Ἡ καρδία τῆς γυναικὸς ὁμοιάζει πρὸς ρόδον, ὅστις ἕκαστος ἐραστής λαμβάνει ἀνὰ ἓν φύλλον, εἰς δὲ τὸν σύζυγον μένει ἡ ἄκανθα.

Σοφία Ἀρνόλδου.

×

Ἄγαπᾶν σημαίνει νὰ χαίρῃ τις ἐπὶ τῇ εὐδαιμονίᾳ τοῦ ἄλλου καὶ νὰ μεταβάλλῃ τὴν τοῦ ἄλλου εὐδαιμονίαν εἰς ἰδίαν εὐδαιμονίαν.

Λεΐδνιτζ.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Χαῖρε μοι, ὦ χαρίεσσα, τοῦ Ἑλλησπόντου κόρη,
 ἧς ἐξυμνοῦν τὰς καλλογάς αἱ Μοῦσαι δαφνηφόροι·
 χαῖρε, Πατρίς μου ποθητή, χρυσοῦ τιμιωτέρα
 καὶ τῶν γειτόνων πόλεων πασῶν ὠραιότερα.

Μάδντος πόλις γεραρὰ καὶ χώρα τρισολβία
 ἔδρα Χαρίτων καὶ Μουσῶν τῶντι μακαρία.
 τίς ἀναβάτης ἔνθεος τοῦ πτερωτοῦ Πηγάσου
 γὰ ἐξυμνήσῃ δύναται τὰ προτερήματά σου;

Ὁ Πλάστης ὡς νεάνιδα λαμπρῶς κεκοσμημένην
 διὰ πλουσίων καλλογῶν σ' ἔχει πεπροικισμένην·
 διὸ καὶ πᾶσα περὶ σὲ ἡ φύσις τῶν στοιχείων
 τὸ ἔνδοξόν σου καὶ λαμπρὸν ἐξαίρει μεγαλείον.

Ὁ οὐρανὸς γλυκύτατος μ' ἀκτινοβόλα νέφη
 ὡς τῶν ἀγῶνων βραβευτὴς τὴν κορυφὴν σου στέφει·
 τερπνὸς φυσῶν δ' ὁ Ζέφυρος μὲ αὔραν θεσπεσίαν
 διασκορπίζει πανταχοῦ τερψίθυμον μαγείαν . . .

Ἐν μέσῳ δὴ χλοερῶν ὄρεων ἐκτισμένα
 μὲ κάλλος ἀνυπέβλητον εἶσαι πεπροικισμένα·
 ὡς δ' ἀλκυῶν λευκόπτερος παρὰ τὴν παραλίαν
 εἰς πάντα ἐντυπώσεων παρέχεις ποικιλίαν.

Τ' ἀφρόεν καὶ πολύφλοισβον τοῦ Ἑλλησπόντου ρεῦμα
 παφλάζον καὶ κατὰ μικρὸν παλινδρομοῦν ἠρέμα
 λούει, θωπεύει καὶ φιλεῖ τὰς μαγικὰς ἀκτὰς σου
 καὶ ἐπανξάνει πάντοτε τὰς τόσας καλλογάς σου . . .

Ὡς πρασινόχρους τήβεννος ἐκτάδην ἠπλωμένη,
 ἢ χλοηφόρος πεδιάς ἀπλοῦτ' ἐκτεταμένη,
 ἦν καὶ ποικίλλει στέφανος ἀρθούντων Παραδείσων
 καὶ δάσος μυριόδενδρον εὐόσμων κυπαρίσσων.

Πληθὺς ἀμπέλων θαλερῶν καὶ κήπων ἠρθισμένων
 ἐπὶ λοφίσκων ἀνθηρῶν ἀβρῶς πεφυτευμένων
 προσθέτει χάριν καὶ ζωὴν εἰς τὸν περιβολόν σου
 καὶ θαυμασίαν καλλογὴν ἐπὶ τῶν καλλογῶν σου.

Ἡ δ' ἔκτακτος τῶν διανγῶν ὑδάτων ἀφθορία
 καὶ τοῦ χρυσοῦ ὀρίζοντος ἡ ὄλη ἀρμονία,
 λαμπρὸν τῶντι θέαμα τὴν χάριν ἐπανξάνει
 καὶ πάντερπνον ποτόραμα τοῖς πᾶσι παριστάνει . . .

Ἐχει προσόντ' ἀμίμητα καὶ κοσμοζηλευμένα
 ἀκύματον προπύργιον καὶ γαληνὸν λιμένα,
 ἐνῶ καθάπερ κορωνίς τὸ τεῖχος ὑπερβάλλει
 καὶ τὸ γλαυκόν σου μέτωπον ἐνδόξως περιβάλλει.

.

Ἐχεις τεμέγη τῶν Μουσῶν λαμπρὰ καὶ φημισμένα
 δαπάνη γενναίοφρονος προστάτου ἰδρυμένα,
 δι' ὧν ἐξῆλθ' ὀμήγηυρις λογιῶν περιλμμένη
 ἐφ' οἷς καὶ σὺ σεμνύεσαι λαμπρῶς ἐγκαυχωμένη.

Ἐκ σοῦ χρυσοῦν ἐβλάστησε τὸ ἄνθος τῶν ἀνθέων
ὁ πάγκλειρος Ἑρμηνευτῆς τῶν φθόγγων τῶν ἀρχαίων,
οὗς καὶ ρυθμιζῶν ἔψαλλε μὲ τόνον ἀρμονίας
μὲ φθόγγον ἐναρμόνιον ἐκθέου μελωδίας . . .

Ὁ δὲ κλειρὸς Ἐπώνυμος τῆς ὄντως Εὐθυμίας
ἐλάμπρυνε τὸν θρόνον σου διὰ θαυματουργίας,
οὐ μὲν' ἢ πάνσεπτος πηγὴ τῶν ἱερῶν ραμάτων
ὡς κρήνη ἀνεξάντλητος ὑπερφυῶν θαυμάτων.

Ὡς δένδρον ἀγλαόκαρπον καὶ χάριν διαχέον
παραγαγοῦσα πάνσεμνον χορὸν ἀρχιερέων,
ὑπῆρξας μήτηρ ἐνκλεῶν ἀνδρῶν καὶ ροημόνων
λογίων καὶ μηχανικῶν καὶ παρεπιστημόνων.

ὦ! παρταχοῦ ἀρίζηλος ἡ δόξα σου προβάλλει
καὶ εἶναι ἀπερίγραπτα τὰ ἔξοχά σου κάλλη·
ἐν σοὶ εὐρίσκει τις χαρὰν ὁμοῦ καὶ θυμιδίαν
ἥτις καὶ τέρπει τὴν ψυχὴν καὶ εὐφραίνει τὴν καρδίαν.

Ἐν σοὶ Πατρίς μου καὶ ἐγὼ τὸ φῶς ἰδὼν τὸ πρῶτον
καὶ τὰς λαμπρὰς μαρμαριγὰς τῶν τῆς παιδείας φώτων,
σ' ἠγάπησα περιπαθῶς ἐκ βάθους τῆς καρδίας,
καὶ ἐνόσφζω θὰ σ' ἀγαπῶ μετὰ περιπαθείας...

ὦ! Εἴθε μακροχρόνιος γὰ ἦνε ἡ ζωὴ σου
ἀθάνατος ἡ δόξα σου καὶ ἡ φήμη καὶ ἡ ἀκμὴ σου·
καὶ εἴθ' ἐναβρυνόμενος ὡς τέκνον γνήσιόν σου
γὰ ἐπαρίδω ἐν χαρᾷ τὸ λάμπον μέτωπόν σου! . . .

1898.

Π. Κ. Τρικώλης.

ΟΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΑΔΕΛΦΟΙ

(Πρωτότυπον)

Πρὸ τετραετίας ἐταξείδευον ἐκ τῆς Κερκύρας μεταβαίνων
εἰς Καλάμας. Ἦτο Σεπτέμβριος· ὁ καιρὸς ὀλίγον συνεφώδης
καὶ προεμήνυε βροχὴν· ἐν τούτοις ἡ διάθεσίς μου, διάθεσις
δεκαοκταετοῦς φοιτητοῦ, δὲν εἶχε μεταβληθῆ. Μόλις δὲ εἶ-
χον ἀποχωρισθῆ ἐκ τῶν οικείων μου καὶ χωρὶς νὰ συλλογι-
ζῶμαι τὰ δάκρυά των, καὶ ὅλα τᾶλλα ὅσα συνήθως παρακο-
λουθοῦσι τοὺς ἀποχωρισμοὺς ἠγαπημένων προσώπων, ζωηρός,
ὀλόχαρος μὲ τὸ τραγοῦδι εἰς τὸ στόμα καὶ μὲ τὴν ἀριστερὰν
χεῖρα εἰς τὸν . . . νωχελῶς ἀναπτυσσόμενόν μου μύστακα,
ἀνέβην ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης
ἐνόμιζον ὅτι ἐκτὸς ἐμοῦ καὶ εἰκοσιτριῶν ἐπιβατῶν τῆς τρίτης
θέσεως οὐδεὶς ἕτερος ὑπῆρχεν ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ μας. Ἄλλ'
αἴφνης δέχως νὰ τὸ περιμένω, ἤκουσα πλησίον μου βήματα
καὶ φωνήν, φωνὴν μάλιστα νέου συνομιλοῦντος μεθ' ἐνὸς ναύ-
του καὶ στραφεῖς εὐρέθην πρόσωπον μὲ πρόσωπον μὲ ἓνα νέον
ὑψηλόν, τῆς ἡλικίας μου περίπου, ἀλλ' ἀντιθέτως πρὸς ἐμέ
χλωμόν, ἀδύνατον καὶ σκεπτικόν. Τὸν ἐχαιρέτησα ἀμέσως καὶ
ἠθέλησα νὰ τῷ προτείνω τὴν ἐρώτησιν «ποῦ διευθύνεται;»
ὅτε ἐκεῖνος προλαβὼν μ' ἠρώτησε :

— Ταξιδεύετε συχνά;

— Ὅχι, τῷ ἀπεκρίθην, μόνον περίσῃ μεταβαίνων εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπιστρέφων ἐξ αὐτῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ τρίτη μετὰ τρία ἔτη πλέον θὰ ἐπανίδω τὴν Κέρκυραν.

— Καὶ εἰσθε τόσο ἐυθυμοί, ὥστε νομίζει τις ὅτι ἀμέσως αὐριον θὰ ἐπιστρέψητε!

— Συνήθεια νὰ τραγουδῶ καὶ ὅταν εἶμαι λυπημένος, ὥστε μὴ σὰς φαίνετε παράδοξος ἢ εὐθυμία μου.

— Εἰσθε Κερκυραῖος;

— Ὅχι· εἶμαι ἐκ Καλαμῶν, ὅπου πηγαίνω τώρα εἰς συνάντησιν τοῦ θείου μου, ἀλλ' οἱ γονεῖς μου μένουσιν ἤδη εἰς τὴν Κέρκυραν. Καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἀρχίσαντες, συνήψαμεν συνομιλίαν ἐκτενῆ, ἐξ ἧς εὐχαρίστως ἔμαθον ὅτι ὁ σκεπτικὸς ἐκεῖνος συνταξιδιώτης μου ἦτο Ἕλληνας ἐξ Ἀττικῆς, ὠνομάζετο Εὐγένιος καὶ ὄρφανός μὴτρός τε καὶ πατρός, ἐστερημένος συγγενῶν, ἄφινε μετὰ λύπης τὴν ὠραίαν Κέρκυραν, ἐν ᾗ ἐν ἔτος μόνον χάριν ὑποθέσεώς του διέμεινε, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Καλάμας, ὅπου ἀνέμενε αὐτὸν παιδικός του φίλος, ὀνόματι Θεόδωρος.

Ἡ φωνὴ τοῦ Εὐγενίου, φωνὴ βαρεῖα, ἀλλ' εὐχάριστος, τὸ πελιδνόν του πρόσωπον, οἱ μελαγχολικοὶ του ὄφθαλμοί, ὁ σοβαρός του ἐπενδύτης καὶ ἐν γένει τὸ ἐπιβλητικόν του ἀνάστημα ἀκουσίως μὲ εἴλκησαν πρὸς αὐτόν. Ὅτε δὲ ἐπελθούσης τῆς νυκτὸς ἐζήτησε νὰ καταβῆ φοβούμενος τὴν φθινοπωρινὴν δρόσον, δὲν ἠθέλησα νὰ τὸν ἀφήσω μόνον, ἀλλὰ τῷ προέτεινα ἂν δὲν σκοπεύῃ νὰ κατακλιθῆ ἀμέσως, νὰ τὸν συνοδεύσω. Ἐδέχθη μετ' εὐχαριστήσεως, καὶ ἐντὸς ὀλίγου εὕρισκόμεθα εἰς τὸ δωμάτιόν του. Ἀλλὰ παραδόξως πως ἐκεῖ ἔπαυσε νὰ ὁμιλῆ καὶ θλιβερὰ μελαγχολία βαθμηδὸν ἐχύνετο ἐπὶ τῆς συμπαθητικῆς του φυσιογνωμίας. Προσεπάθησα παντοιοτρόπως νὰ τὸν ἀποσπάσω ταύτης, ἀλλ' εἰς μάτην! Ὅθεν περὶ τὴν ἐνάτην βαρυνθεὶς τὴν σιωπὴν, εἰς ἣν μοὶ εἶχε καταδεδικα-

σμένον ἀπὸ μιᾶς ἤδη ὥρας καὶ φιλικῶς καλονυκτίσας αὐτὸν ἔσπευσα νὰ κατακλιθῶ. Τὴν πρωίαν τὸν συνήνησα κατὰ τὸ πρόγευμα· μὲ ἐχαιρέτησε καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου του καφέ μοὶ προέτεινε νὰ τὸν ἀκολουθήσω.

Ὁ ἥλιος εἶχεν ἤδη χρυσώσει τὰς ὠραίας τῶν ὀρέων κορυφάς· τὰ σύννεφα τῆς προτεραίας εἶχον ἐντελῶς διαλυθῆ καὶ τὸ κατάλευκόν μας πλοῖον ἔβαινε ταχέως ἀνὰ μέσον τῶν ἀφρῶν του, ὅπως ἀπαλὰ καὶ μὲ μικρὸν θόρυβον προβαίνει λευκοφορεμένη νύμφη.

Ἀνήλθομεν ὅπως καὶ χθὲς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καὶ καθεσθέντες παρὰ τὴν πρύμνην, οἰκειότερον ἠρχίσαμεν τὴν συνδιάλεξιν.

— Ἀλέξανδρε, μοὶ λέγει, ἔχεις ἀδελφούς;

— Ἀδελφούς; ὄχι· ἔχω μίαν ἀδελφὴν, Μαρίαν.

— Ἔστω· εἰς ταύτην λοιπόν, φίλε μου, σὲ ἐξορκίζω· τήρησον σιγὴν εἰς ὅσα χθὲς σοὶ εἶπον.

Ὁ μυστηριώδης καὶ παρακλητικὸς τῆς φωνῆς του τόνος τόσο μὲ ἐτρόμαξεν, ὥστε σχεδὸν ἀμέσως ἔσπευσα ν' ἀπαντήσω.

— Ἀλλὰ . . . δὲν μοὶ εἶπες τίποτε! . . . Μήπως τὸ ὄνομά σου καὶ ὁ τόπος εἰς ὃν διευθύνεσαι ἀποτελοῦν μυστήριον; Ἐὰν ἔχη οὕτως, φίλε μου, εὐχαρίστως, ἀφοῦ θέλεις, τὰ λησμονῶ . . .

— Οὐχί, οὐχί! Δὲν σ' ὁμιλῶ περὶ αὐτῶν . . .

— Ἀλλὰ; . . .

— Ἀλλὰ περὶ ἐκείνης . . . ὅσα σ' εἶπον! . . .

— Περὶ ἐκείνης; Ἀλλὰ δὲν μοὶ εἶπας τι, Εὐγένιε. Μήπως συνομίλησας χθὲς βράδυ καὶ μετ' ἄλλου; δὲν σὲ ἐννοῶ! . . .

— Οὐχί· μαζῆ σου μόνον, μαζῆ σου! . . .

Καὶ κατόπιν σκέψεως προσέθηκε μετ' ἄλλους . . .

Ὅνειρον λοιπόν ἦτο, Θεέ μου! Καὶ ὡσεὶ παραπονούμενος

ἔκλεισε τὸ ὦχρόν καὶ τεθλιμμένον πρόσωπον ἐντὸς τοῦ μανδου-
λίου του καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ.

Ἡ πρωτοφανὴς καὶ παράδοξος συμπεριφορὰ του, ἡ πραγ-
ματικῶς ἀξιολύπητος θέσις του μὲ συνεκίνησαν τοσοῦτον,
ὥστε ἐπλησίασα τὸ κάθισμά μου πρὸς αὐτὸν καὶ ἄκων περιέ-
βαλον τὸν τράχηλόν του διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, διὰ δὲ
τῆς ἐτέρας προσεπάθουν ν' ἀνεγείρω τὴν περίλυπον ἐκείνην
κεφαλὴν.

— Εὐγένιε, τῷ ἔλεγον, μὴ φοβοῦ. Εὐγένιε, δὲν μ' ἤνοιξας
εἰσέτι τὴν καρδίαν σου· ὅ,τι νομίζεις ὅτι μ' εἶπας εἶναι ὄνειρον,
ὅπερ σὺ μόνον εἶδες. Λοιπὸν μὴ θρηνηῖς· τί ἔχεις; διατί τόσο
λυπεῖσαι; καὶ ἀναστεναγμὸς βαθύτατος ἀπήντησεν εἰς ὅσα
ἐγὼ ἔλεγον. Ἐμεινεν οὕτω σκεπτικὸς ἐπὶ ἓν τέταρτον σχεδὸν
τῆς ὥρας καὶ τέλος ἀνεγείρας τὴν κεφαλὴν τεθλιμμένος,

— Ἀλέξανδρε, μοὶ λέγει, χθὲς μόνον σὲ ἐγνώρισα· ἡ εὐ-
θυμία σου μὲ εἴλκυσε πρὸς Σέ· ἐπίστευσα ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ,
ἐν τῇ ἐρημίᾳ τῆς καρδίας μου νὰ εὔρω ἀνακούφισιν εἰς τὸ
τραγοῦδί σου, ἀλλ' οἴμοι! . . . ἠπατήθην! . . . Ἀντὶ νὰ κα-
τευασθῇ ὁ πόνος τῆς καρδίας μου ἠύξήθη περισσότερον. Συ-
νέκρινα τὴν τύχην σου πρὸς τὴν ἐμὴν καὶ ἡ κατάστασις μου
μοὶ παρέστη πολὺ ἀθλιοτέρα ἢ πρότερον.

— Οἱ χαρακτῆρες τῶν ἀνθρώπων διαφέρουσιν, Εὐγένιε, καὶ
ἡ τύχη ἐπομένως ἐνὸς ἐκάστου εἶναι διάφορος· ἀλλ' ὅ,τι καὶ
ἂν ᾔνοιξαι ὁ ἄνθρωπος, ὅ,τι καὶ ἂν τοῦ συμβῇ καὶ ἡ μεγαλειτέ-
ρα δυστυχία πρέπει νὰ μετριάξῃ τὴν ἀπελπισίαν του ἐλπίζων,
ἐλπίζων εἰς τὸν Θεόν. Πίστευσον, Εὐγένιε, ὅτι ὅ,τι καὶ ἂν
σοῦ συνέβῃ ἤδη παρήλθεν καὶ ὅτι τὸ μέλλον οὐδέποτε εἶναι
ὅμοιον τῷ παρελθόντι. Ἐλπίσον εἰς ἡμέρας εὐτυχεῖς καὶ δὲν
θ' ἀπατηθῆς.

Καὶ ἐνῶ ἐγὼ ἔλεγον αὐτὰ καὶ ἄλλα προσπαθῶν νὰ τὸν

παρηγορήσω, ἡ δυστυχὴς ἐκείνη καρδία μετὰ πόνου ἐμονολό-
γει. Πόσον, πόσον ἀληθῶς ὑπέφερε! . . . Πρῶτον ἤδη εἶχον
συγκινηθῆ τοσοῦτον καὶ ἡ συγκίνησις ἐκείνη ἐγεινεν ἀρχὴ τῆς
αἰωνίου καὶ ἀδιασπάστου φιλίας, ἦν μετὰ τοῦ ἀτυχοῦς Εὐγε-
νίου ἔκτοτε συνέδεσα. Δὲν ἐνθυμοῦμαι ποῖος Γάλλος σοφὸς
εἶπεν: «Un frère est un ami donné par la nature»·
καὶ ἐγὼ προσθέτω: «Un ami est un frère donné par
l'amitié sincère» καὶ τὴν ιδέαν μου ὑποστηρίζει αὕτη
αὕτη ἡ ζωὴ, ὁ βίος, ὃν μετὰ δακρύων καὶ πραγματικῆς ὀδύ-
νης λεπτομερῶς μοὶ ἀφηγήθη ὁ Εὐγένιος.

Ἦτο περίπου δεκαπενταέτης ὅτε κατὰ σύμπτωσιν εὕρισκό-
μενος εἰς Καλάμας ὡς ὑπάλληλος παρὰ τινι ἐμπόρῳ μεταξω-
τῶν ὑφασμάτων ἐγνωρίσθη μετὰ τοῦ Θεοδώρου, ὅστις ἐπίσης
διετέλει ὑπάλληλος παρὰ τῷ θείῳ του ἐμπόρῳ ἐγχωρίων ὑφα-
σμάτων. Ἀμφότεροι ξενητευμένοι, ὁ μὲν εἰς ἔξ Ἀττικῆς, ὁ
δὲ ἕτερος ἐξ Ἠπείρου, τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἐργασίαν ἔχοντες καὶ
ἐν τῇ αὐτῇ κατοικοῦντες οἰκίᾳ, δὲν ἤργησαν νὰ συνδεθῶσι
διὰ τοῦ ἀρρήκτου τῆς φιλίας δεσμοῦ τόσο στενωῶς, ὥστε καὶ
ἀδελφοὶ ν' ἀποκαλῶνται. Εἰς τοῦτο δ' ἀκριβῶς συνετέλεσε
καὶ ἡ ἐπὶ πενταετίαν ὄλην φοίτησις αὐτῶν εἰς τὴν Σχολήν.
Ἐργασθέντες δηλαδὴ ἐπὶ τινα ἔτη καὶ ἐκ τῶν οἰκονομιῶν
αὐτῶν συλλέξαντες οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ποσὸν ἀπεφάσισαν
νὰ συνεχίσωσι τὴν ἀτελεῖ των μόρφωσιν ἐν τῇ ἐν Ἀνδριτσαίνῃ
διαπρεπούσῃ σχολῇ. Ἐκτοτε διετέλεσαν ἀδελφωμένοι, ἀδιά-
σπαστοι κατὰ τοσοῦτον μάλιστα, καθ' ὅσον οἱ γονεῖς τοῦ
Θεοδώρου, ἀγαθοὶ καὶ ἄκακοι ἐπαρχιωταί, τόσο ἠγάπησαν
τὸν χρηστὸν φίλον τοῦ υἱοῦ των, ὥστε καὶ δευτερότοκον υἱόν
των τὸν ὠνόμασαν. Ὁ Θεόδωρος ἦτο κατὰ τρία ἔτη μεγα-
λείτερος τοῦ Εὐγενίου· μελαγχροινός, εὐσωμος, ὑψηλός, μὲ
σταθερὸν τὸ βῆμα καὶ ἀκλόνητον τὴν θέλησιν· ἦτο φύσις ὡς

ἐκεῖνος χρηστή, γνήσιον τέκνον ἀληθινοῦ ἠπειρώτου. Συγχρό-
νως περατώσαντες τὰς σπουδὰς αὐτῶν οἱ δύο θετοὶ ἀδελφοί,
ἐπέστρεψαν ὁμοῦ εἰς Καλάμας, ὅπου ἀνέλαβον καὶ πάλιν τὰς
ἐπὶ πενταετίαν διακοπίσας αὐτῶν ἐργασίας.

Δὲν εἶχε παρέλθῃ ἔτος ἀπὸ τῆς ἐξ Ἀνδριτσαίνης ἐπιστρο-
φῆς των καὶ μίαν νύκτα σεληνοφεγγῆ τοῦ Ἰουνίου ἐνῶ συνω-
μίλουν ἐν τῷ κήπῳ κάτωθεν τῶν πυκνοφύλλων μωρεῶν, ὁ Θεό-
δωρος ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ εἶχον ἀδελφὴν. « Ἡ εὐτυ-
χία μας θὰ ᾔηται τότε ἀσυγκρίτως, ἀδελφέ μου, μεγαλειτέρα, »
καὶ ἐκ τῆς ιδέας ταύτης δὲν ἤξεύρω πῶς κατέληξαν εἰς τὴν
ἀπόφασιν νὰ συζευχθῶσιν ἀδελφάς, ἢ τουλάχιστον φίλας ἀχω-
ρίστους, ὡς αὐτοί. Τὸ εἶπον, τὸ ὠρκίσθησαν αἱ δύο ἐκεῖναι
ἀγγελικαὶ καρδίαι καὶ μετὰ διετίαν εἶχον τὸ εὐτύχημα ἀμ-
φότεροι νὰ ἀγαπῶσι καὶ ν' ἀνταγαπῶνται ὑπὸ δύο κορασίδων
θελκτικῶν, ὅπως αὐτοὶ συνηνωμένων δι' ἀγνῆς ἀδελφικῆς
ἀγάπης. Καὶ ἡ εἰλικρινὴς αὕτη συμπάθεια, ἡ τοσαύτας θυ-
μηδίας προξενούσα, βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἠῤῥαξε. Μετὰ
χαρᾶς ἐκάτερος ὡσφραίνετο τὸ ρόδον του, τὸ ἀπαλὸν καὶ εὖο-
σμον, καὶ οὐρανίας ἀπελάμβανον πλησίον των στιγμὰς, ἀλλ'
αἴφνης νέαν ἔλαβον τὰ πράγματα τροπὴν, τροπὴν φεῦ! . . .
θλιβεράν, θλιβερωτάτην διὰ τὸν Εὐγένιον.

Ἐνῶ δηλαδὴ ἤγγιζεν ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
ἀδιασπᾶστος θὰ ἠνοῦτο μετὰ τῆς Μαρίας, ἡ Θηρεσία βαθμηδὸν
ψυχραينوμένη, μετ' ἀπαθείας προσεφέρετο πρὸς τὸν ἀγνώστου λα-
τρεύοντα αὐτὴν Εὐγένιον. Καρδία εὐγενῆς ὁ ἀτυχὴς ἐκεῖνος προ-
σεποιεῖτο ὅτι δὲν ἠννῶει καὶ ἐξωτερικῶς ἐξηκολούθει νὰ περιποιῆ-
ται αὐτήν, ὡς καὶ πρότερον, ἀλλὰ ἐντὸς αὐτοῦ ὁ σκώληξ τῆς
ζηλοτυπίας ἤρχισε νὰ τὸν κεντᾷ καὶ ὁ πρὶν εὐθυμὸς καὶ ὑγιὴς
ὀλίγον κατ' ὀλίγον μετεβάλλετο, μέχρις ὅτου αἴφνηδία ἀναχώ-
ρησις τῆς Θηρεσίας εἰς Κέρκυραν, ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ μεταβῇ

ἐκεῖ. Ἐν ἔτος ὀλόκληρον ἔμεινε πλησίον τῆς, ἀλλ' ἰδὼν τέλος
σθεννυμένας τὰς ἐλπίδας του πληρέστατα, ἐσκέφθη νὰ ἐπανα-
κάμψῃ εἰς Καλάμας, ὅτε ἀκριβῶς τῷ ἀναγγέλλεται καὶ ὁ προσε-
χῆς τοῦ Θεοδώρου γάμος. Κατὰ τὸν πλοῦν του τοῦτον ἀκριβῶς
θεῖα θελήσει ἐγνωρίσθημεν ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ καὶ ἐκ τοῦ ἰδίου
στόματός του ἠκροάσθη ταῦτα. Μίαν νύκτα ἔτι συνεταξεί-
δεύσαμεν καὶ περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς Παρασκευῆς ἐφθάσαμεν
εἰς τὰς Καλάμας. Πρὸ μιᾶς ἤδη ὥρας εἶχομεν ἐτοιμασθῆ ἀμ-
φότεροι· μόλις δὲ ἠγκυροβόλησε τὸ πλοῖον καὶ ὁ Εὐγένιος
πλησιάσας μ' ἔτεινε τὴν χεῖρα ἵνα μ' ἀποχαιρετίσῃ. Τὸν
ἠσπάσθη καὶ τῷ ὑπεσχέθη μόλις φθάσω εἰς Ἀθήνας νὰ τῷ
γράψω. Μετ' ὀλίγον εἴμεθα ἐκτὸς τοῦ πλοίου. Αὐτὸς ἔλαβε
τὴν πρὸς τ' ἀριστερὰ ὁδόν, ἐγὼ δὲ διηυθύνθη πρὸς τὴν πόλιν.

Ἐμεινα τρεῖς ἡμέρας ἐν Καλάμαις καὶ κατὰ τὴν τετάρτην
ἀνεχώρησα, παραλαβὼν καὶ τὸν πρεσβύτερον τῶν ἐξαδέλφων
μου, ὅστις ἐπίσης θὰ εἰσῆρχετο εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Μόλις
ἐφθάσαμεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἡ πρώτη μου φροντίς ἦτο ν' ἀναγ-
γείλω τηλεγραφικῶς μὲν εἰς τὴν οἰκογένειάν μου καὶ τὸν
θεῖόν μου τὴν ἀφίξίν μας, δι' ἐκτεταμένης δὲ ἐπιστολῆς πρὸς
τὸν Εὐγένιον, ἐν ᾗ τῷ ὠρίζον καὶ τὴν διεύθυνσίν μου. Μὲ ἀ-
πῆντησεν ἀμέσως καὶ ἡ ἀλληλογραφία μας αὕτη διήρκεσε τρία
ὀλόκληρα ἔτη.

Ἐκ τῶν κατὰ καιροῦς ἐπιστολῶν του ἐμάνθανον ὅτι μετὰ
ματαίας καὶ ἀνωφελεῖς τῆς Μαρίας παρακλητικὰς ἐπιστολάς,
ἡ Θηρεσία ἔστρεφε τὸ βλέμμα καὶ συγχρόνως τὴν διάνοιαν εἰς
πλούσιόν τινα Κερκυραῖον ἔμπορον, ὁ δὲ τεθλιμμένος Εὐγένιος
διέμενεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Θεοδώρου, μεγαλεμπόρου ἤδη, οὐτινος
ὁ μονογενὴς υἱὸς ἀπέβη τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς
παραμυθίας του. Συνεχῶς ἡ Μαρία ἐπαρηγόρει αὐτόν· τὸν
παρώτρυνε νὰ λησμονήσῃ, νὰ παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ σκέπτηται

τὴν ἄπιστον ἐκείνην, ἀλλ' εἰς μάτην! . . . Βαθμηδὸν ἡ ὑγεία του κατέπιπτε καὶ αἱ δυνάμεις του τὸν ἐγκατέλειπον.

Μία τέλος τῶν ἐπιστολῶν του δι' ἐρυθρᾶς γεγραμμένη μελάνης μοι ἀνήγγειλεν ὅτι ἀνεπίστως τῷ ἀπεδόθη πάλιν, θερμότερα ὅμως ἤδη, ἡ καρδία τῆς Θηρεσίας του. Ἐνῶ δηλαδή ὁ Εὐγένιος ἀπηλπισμένος βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἐξησθένει, ἐπιστολὴ τῆς Θηρεσίας πρὸς τὴν ἀπὸ πολλοῦ ὑπ' αὐτῆς λησμονηθεῖσαν Μαρίαν, ἀναγγέλλει τὴν ἐπιστροφὴν τῆς. Καὶ πραγματικῶς κατόπιν ἐβδομάδος, φθάσασα ἡ Θηρεσία κατ' εὐθείαν διηυθύνθη εἰς τὸν οἶκον τῆς Μαρίας· ἐπανήρχετο εἰς Καλάμας ὄρφανή!... Ἐντρομος ἡ ἀγαθὴ Μαρία, φοβουμένη μήπως ἡ παρουσία τῆς δεινώσει τὴν κατάστασιν τοῦ Εὐγενίου, ἐζήτησε νὰ τηρήσῃ μυστικὴν τὴν ἀφίξιν τῆς, ἀλλ' ἡ Θηρεσία μὲ πραγματικὴν συγκίνησιν ἐξήγαγεν ἀπὸ τοῦ στήθους τῆς μικρὸν μετᾶλλιον, ἐφ' οὗ, ἀπερχομένη εἰς Καλάμας, δὲν ἐλησμόνησε νὰ χαράξῃ τὰ ἀρχικὰ τῶν τριῶν ἀληθινῶν τῆς ἀδελφῶν, πρὸς οὓς ἔσπευδεν ἤδη ἔρημος καὶ ὄρφανὴ κατόπιν μετανοίας ἀλγεινῆς νὰ εὕρῃ στήριγμα καὶ ἀνακούφισιν. Μόλις ἡ Μαρία ἤκουσε τὴν ἀπόφασιν, τὸν σκοπὸν τῆς ἀφίξεώς τῆς καὶ μὲ δάκρυα χαρᾶς, οἶονεὶ εὐγνωμονοῦσα αὐτήν, ἐλησμόνησε τὸ παρελθὸν καὶ μετ' ἀγάπης διπλασίας ἐρρίφθη εἰς τὸν τράχηλόν τῆς καὶ τὴν κατησπάζετο...

Τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ἐκείνην καὶ ὁ Εὐγένιος ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἀγορᾶς εἰσῆρχετο νὰ παραλάβῃ τὸν μικρὸν του ἀνεψιόν, ὅτε ἡ Θηρεσία αἰφνιδίως πρὸ αὐτοῦ τυχούσα, ἔπεσε γονυπετῆς καὶ ἐλεεινολογοῦσα ἑαυτὴν ἐζήτηε παρ' αὐτοῦ συγγνώμην. Ἡ εὐγενὴς ἐκείνη καρδία, ἡ μεγάλη ἐκείνη ψυχὴ, ἡ ἄσβεστον τὸ πῦρ τηρήσασα τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης τῆς, ἠσθάνθη τόσον οἶκτον, τόσην ἠδονὴν καὶ θλίψιν ἐν ταύτῳ δι' αὐτήν, ὥστε χωρὶς τι πλείω νὰ σκεφθῆ ἀνήγειρεν αὐτήν καὶ τὴν ἠσπάσθη

εἰς τὸ μέτωπον. «Ἔσο ἀχώριστος καὶ πάλιν, ὅπως καὶ ἀποῦσα διετέλης ἀδελφὴ μας», μετὰ θλίψεως τῇ εἶπε, καὶ μετὰ τινὰς ἐβδομάδας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοδώρου ἐτελέσθη ὁ γάμος αὐτῶν καὶ μετὰ δύο μῆνας ἀνεχώρησαν εἰς Παρισίους πρὸς τελείαν τοῦ Εὐγενίου θεραπείαν. Ἐκεῖθεν περιῆλθον καὶ τινὰ ἄλλα μέρη καὶ μετὰ ἓν ἔτος ἐπανῆλθον εἰς Καλάμας.

Ἀπὸ μηνὸς περατώσας τὰς σπουδὰς μου καὶ λαβὼν τὸ πτυχίον νομικοῦ παραχειμάζω εἰς Καλάμας. Καθ' ἐβδομάδα τακτικῶς ἐπισκέπτομαι τοὺς «τέσσαρας ἀχωριστοὺς ἀδελφούς», καὶ εἰς ἐκάστην μου ἐπίσκεψιν μοὶ διηγοῦνται καὶ μίαν προσφιλῆ ἢ τούναντίον θλιβεράν τοῦ βίου των σελίδα. Ἀμφότεροι εὐρίσκονται ἤδη εἰς Καλάμας. Ὁ υἱὸς τοῦ Θεοδώρου, εὐρωστος καὶ εὐφυής, σχεδὸν τριετής, συνάπτει καθ' ἡμέραν στενοτέρας μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Εὐγενίου σχέσεις. Ἐκεῖνος μελαγχροινός, ἐκείνη ξανθὴ, ἀποτελοῦν τὴν ὠραιότεραν ζωντανὴν ἀντιγραφὴν τῶν μικρῶν ἐκείνων ἀγγέλων τῆς εἰκόνης τῆς Παναγίας τοῦ Σίξτου, καὶ μάλιστα ὅταν μετὰ τὸ δεῖπνον ἐκεῖνος μὲ τὰ γόνατα ἐπάνω ἴσθην καθέκλα, τὸ δεξιὸ του χεῖρ ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ μὲ τὸ ἀριστερὸ στηρίζει τὴν μεγάλην καὶ ὠραίαν κεφαλὴν του, ἐκείνη δὲ πρὸς τὰ ἀριστερά του ἐπὶ τῆς ἰδίας τῆς καθέκλας καθημένη ρίπτει τὸ ξανθὸ τῆς κεφαλάκι εἰς τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης σταυρωτὰ χεράκια τῆς. Καὶ οἱ ἀγαπημένοι, οἱ πολλὰ παθόντες, ἀλλὰ χριστιανικῶς ἐγκαρτερήσαντες τέσσαρες ἀδελφοὶ ἀχώριστοι, ροφοῦν τὴν ἀληθῆ ἐκείνην τῶν ἀγγέλων εὐτυχίαν. Στενάζει ὁ Εὐγένιος εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ παρελθόντος κι' ἀσπασμὸς γλυκὺς κλείει τὰ χεῖλη του! Τολμᾷ ἐν δάκρυον νὰ χύσῃ διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν προσφιλῶν γονέων τῆς ἡ Θηρεσία καὶ τριᾶς ὀλόκληρος προστρέχει νὰ σπογγίσῃ τὸ μικρὸν ἐκεῖνο δάκρυ!

Δὲν εἶναι εὐτυχεῖς σὶ ἀδελφοί;...

Ἐάν οἱ θετοὶ ἀδελφοὶ τοσοῦτον εὐτυχοῦσιν, οἱ πραγματικοί, Μαρία μου μονάκριβος, ὅπως δύνανται νὰ εὐτυχῶσιν;

Α. Γ . . .

ΔΙΑΦΟΡΑ

5. Τί ἐσήμαινεν ἡ ἀπάντησις ποιμένος τινός, εἰπόντος ὅτι « με 15 πρόβατα πληρόνω χρέος καὶ τοκίζω χρήματα ;... »

6. Διὰ τῶν γραμμάτων « ο σ λ π ι » σχημάτισον τρεῖς διαφόρους λέξεις

7. Διὰ τῶν λέξεων Ἰον, Ἑρας σχημάτισον ἱστορικόν τι ὄνομα.

8. Γεωργός τις ἀποθανὼν κατέλειπεν εἰς τοὺς τρεῖς υἱούς του 17 πρόβατα καὶ πρήγγειλε νὰ διανεμηθῶσιν ὡς ἀκολουθῶς : Ὁ α' υἱὸς νὰ λάβῃ τὸ $\frac{1}{2}$ αὐτῶν, ὁ β' τὸ $\frac{1}{3}$ καὶ ὁ γ' τὸ $\frac{1}{9}$, ἐπὶ τῷ ὄρω νὰ διανεμηθῶσι καὶ τὰ 17 πρόβατα καὶ ἅπαντες νὰ λάβωσιν ἀκέραια πρόβατα. — Πόσα ἔλαβεν ἕκαστος ;...

9. Διὰ τῶν γραμμάτων « ε ρ α τ π » σχημάτισον τέσσαρας διαφόρους λέξεις ¹.

10. Ἄνευ ἐμοῦ ἀδύνατον ὑπῆρχε νὰ ὑπάρξῃς
ἀλλ' ἂν ἀλλάξω κεφαλὴν
δὲν ὑπάρχεις ἴστην ζωὴν.

1. Ἀπειστάλη ὑπὸ ψευδώνυμον εἰς τὰ « Νέα Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα »

ΑΝΘΩΝ

Ὅταν κατὰ τύχην ὁ συρμὸς παραδέχεται ὀρθὴν τινα ιδέαν, παρέχει αὐτῷ πάντοτε τιμητικὴν συνοδείαν ἀνοησιῶν.

Βαλτούρ.

×

Ἡ κολακεία εἶναι θυμίαμα ψευδές, τὸ ὁποῖον αἱ γυναῖκες, εἰσπνέουσι πρὸς δυστυχίαν των μετ' ἀληθοῦς ἀπολαύσεως.

Ἡ ἀνάγνωσις τερπνῶν ἅμα καὶ ὠφελίμων βιβλίων εἶναι ἡ διανοητικὴ τροφή, ἡ ἀπαραιτήτως ἀναγκαία πρὸς συντήρησιν τῶν ἰδιοτήτων τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας, ἃς ἤδη τις ἀπέκτησε, καὶ πρὸς περισσώτεραν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ.

Δ. Ε. Μαυροκορδάτου.

×

Ἐν τῷ ἔρωτι ἠττῶνται πρῶται αἱ δίκαιαι καρδίαι.

Ὁ ἔρωσις εἶναι ὡς τὸ δάκρυ· πηγάζει ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ πίπτει εἰς τὰ στήθη.

Α. . . .

×

Πᾶσα γυνὴ ἵνα ἀποφύγῃ τὰς δύο φθοροποιὸς τῆς κακίας θυγατέρας, τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τὴν πολυτέλειαν, ὀφείλει νὰ ἀναμετρῇ συχνάκις τὸ βαλάντιόν της, διότι πολλάκις ἡ πολυτέλεια ἐσβυσε τὸ πῦρ τοῦ μαγειρείου.

Ἡ μετριοφροσύνη εἶναι σπάνιος καὶ ἐπίζηλος κόσμος εἰς πάντας καὶ ἰδίως εἰς τὰς γυναῖκας.

Ὅπως ὁ ἀνὴρ μοχθεῖ καὶ παντοῖα ὑφίσταται χάριν τῆς εὐημερίας τοῦ οἴκου, οὕτω καὶ ἡ γυνὴ ὀφείλει, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ συζύγου της,

να ᾗναι φρουρὸς ἄγρυπνος τῆς οἰκίας, να ἐπιμελῆται καὶ να φροντίζη περὶ τῶν τέκνων της καὶ να μὴ ποιῆται συχνὰς ἐξόδους.

* Ἄς μὴ ἀναγινώσκωμεν διὰ να σκοτάσωμεν τὸν καιρὸν· ἄς ἀναγινώσκωμεν διὰ να διδασκώμεθα, διὰ να ἐνισχύωμεν καὶ ὑψοῦμεν τὴν ψυχὴν ἡμῶν, διὰ να ἀνταλλάσσωμεν τὰς ἡμετέρας ἰδέας μετ' εὐγενῶν καὶ διακεκριμένων πνευμάτων, ὡς διαλεγόμεθα μετὰ πνευματωδῶν, σαφῶν καὶ χρηστῆς κοινωνίας φίλων.

Κυρίας Δάλλκ

×

* Ὅστις δὲν ἐδοκίμασε τὴν δυστυχίαν δὲν ἤξεύρει να ἐκτιμῆσῃ τὴν εὐτυχίαν.

Ρωσόικόν.

×

Πάντων τῶν κακῶν ἐπιφοβώτερος εἶναι ὁ ὑποκριτής.

N. K. M.

×

Τὰ στοιχεῖα τῆς εὐδαιμονίας εἶναι ἀγαθὴ συνείδησις, τιμιότης ἐν ταῖς προθέσεσι καὶ εὐθύτης ἐν ταῖς πράξεσιν.

Σενέκα.

×

* Ἡ εὐδαιμονία εἶναι εἷς τῶν σκοπῶν τοῦ ἀνθρώπου, δὲν εἶναι ὅμως οὔτε ὁ μόνος, οὔτε ὁ κύριος αὐτοῦ σκοπός.

B. Κουζέν.

×

* Ἡ εὐδαιμονία πολλάκις δὲν εἶναι ἄλλο ἢ σύνεσις.

Δὲ Λεοτάγκ.

×

* Ἡ ἐργασία ἠθικοποιεῖ τὸν ἀνθρώπον, ἐν ᾧ ἡ ἀργία ὅσον εὐχάριστος καὶ τερψίθυμος καὶ ἂν εἶναι, ἐπιφέρει πάντοτε τὴν ἐκλυσιν τῶν ἠθῶν καὶ τὴν βαθμιαίαν διαφθοράν.

Φίχτε.

×

* Ὁ σταματῶν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀρετῆς, ἐστράφη ἤδη πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς κακίας χωρὶς να τὸ ἐννοήσῃ.

K . . .

ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Μεταξὺ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ὁ ἔφηβος ἀποπερατοῖ τὰς σπουδὰς του καὶ ἐκείνης καθ' ἣν μέλλει να εἰσέλθῃ εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον, παρέρχονται ἔτη τινὰ ἄτινα κέκτηνται ὑψί στην σπουδαιότητα. Κατὰ τὸ βραχὺ τοῦτο χρονικὸν διάστημα ἀκριβῶς, ὁ κυμαινόμενος ἀκόμη χαρακτήρ γονιμοποιεῖται, τὸ εἰσέτι εὐστροφον πνεῦμα προσκτᾶται τὰς καλὰς ἢ κακὰς ἔξεις, αἱ ἀόριστοι εἰσέτι ἰδέαι διασαφηνίζονται. Εἰς οἰονδήποτε καθίδρυμα καὶ ἂν εἰσαχθῇ τὸ παιδίον, εἴτε προκαταρκτικὴν, εἴτε ἐμπορικὴν, εἴτε βιομηχανικὴν σχολὴν, εἴτε λύκειον, εἴτε κολλέγιον, διδάσκεται ἐν αὐτοῖς τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ φιλολογικῶν γνώσεων, ἄτινα εἶναι ἀπαραίτητα εἰς ἐποχὴν μορφώσεως καὶ προόδου, ἢ ἄλλως εἰπεῖν ἐκπαιδεύεται. Μετὰ ταῦτα ἄλλη τις περίοδος διανοίγεται πρὸ αὐτοῦ, ἡ περίοδος τῆς ἀγωγῆς.

Εἰς τί σύγκειται ἡ ἀγωγή; Ἡ ἀγωγή διαλαμβάνει τὴν μεταβολὴν τοῦ νέου εἰς ἄνδρα τέλειον, τὴν ὑπόδειξιν αὐτῶ τῶν καθηκόντων καὶ τῶν εὐθυνῶν ἄτινας μέλλει ν' ἀναλάβῃ, ὡς καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ πλήρη κατανόησιν τοῦ κόσμου ἐν τῷ ὁποίῳ μέλλει να διαδραματίσῃ πρόσωπόν τι τῆς κοινωνίας, μεθ' ἧς θὰ διατελέσῃ εἰς διαρκῆ συνάφειαν, καὶ τῶν διαφορῶν ἀναγκῶν καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ βίου. Ἡ ἀγωγή λοιπὸν εἶναι

τόσον ἀπαραίτητος ὅσον καὶ ἡ παιδείσις. Δὲν διδάσκει εἰς ἡμᾶς γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, ἀλλὰ θέλησιν, προορατικότητα καὶ ἐνεργητικότητα. Ἐν ᾧ εἰς τινὰς χώρας καταβάλλεται μεγάλη προσπάθεια πρὸς ἀρτίαν μόρφωσιν τῆς νεολαίας, τούναντίον ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ μεριμνῶσι πρὸ πάντων περὶ τῆς ἀγωγῆς αὐτῆς, τὰ δὲ Πανεπιστήμια τῶν δύο τούτων χωρῶν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ὑπόδειγμα διότι τὰ ἔτη, ἅτινα οἱ νέοι διέρχονται ἐν αὐταῖς, δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προεξάσκησις αὐτῶν διὰ τὸν μετέπειτα κοινωνικὸν βίον.

Τὰ Πανεπιστήμια ταῦτα ὡς ἀρχὴν ἔχουσιν, ὅτι ὁ νέος ὀφείλει νὰ ἀποβαίῃ ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἰκανώτερος περὶ τὴν διαδραμάτισιν τοῦ ἀληθοῦς προσώπου καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πραγματικῶν καθηκόντων ἅτινα περιβάλλουσι τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ. Πρέπει λοιπὸν νὰ εὐρίσκηται ἐν κύκλῳ ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ συναντῶνται ὅλοι οἱ ὅροι τῆς κοινωνίας, οἷα εἶναι. Καθ' ἅπαντα αὐτοῦ τὸν βίον θὰ κρίνῃ καὶ ἀποφασίζῃ ἐπ' ἰδίᾳ εὐθύνη. Θὰ ἀποτελέσῃ ἀτομικότητα καὶ θὰ ὀφείλῃ νὰ ὑπερασπίζηται τὰ δίκαια αὐτοῦ. Θὰ εὖρῃ ἐν τῇ γυναικί σύντροφον, φίλην, σύμβουλον. Τὸ πανεπιστήμιον λοιπὸν ἄς ἀποτελέσῃ διὰ τὸν νέον μικρογραφίαν τοῦ πραγματικοῦ κόσμου. "Ἄς ἀπαντήσῃ ἐν αὐτῷ τὰς ἰδίας πραγματικότητας, πρὸς ἃς βραδύτερον θὰ ἔλθῃ εἰς συνάφειαν, ἃς παρουσιάζεται καθημερινῶς εἰς αὐτὸν εὐκαιρία νὰ θέλῃ καὶ νὰ δεικνύῃ πρωτοβουλίαν. "Ἄς ἀπαντᾷ παντοῦ τὴν γλυκεῖαν γυναικείαν ἐπίδρασιν, ἃς ἐννοήσῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὅλην τὴν εὐγένειαν, τὴν ἠθικὴν ἐξύψωσιν καὶ τὴν λεπτότητα ἅτινας προσδίδει εἰς τὸν βίον ἡ παρουσία τῆς ἐντίμου γυναικός, τῆς νεαρᾶς κόρης. "Ἄς δυνηθῇ τέλος νὰ μεταβῇ ἄνευ διαμέσου ἀπὸ τοῦ μαθητικοῦ εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον, δι' ὃν συναισθάνεται ἐαυτὸν προπρασκευασμένον.

Τοιοῦτος εἶναι ὁ σκοπὸς ὃν προτίθενται τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς καὶ ὃν κατὰ μέγα μέρος πραγματοποιοῦσιν. Ἡ μόνη διαφορὰ ἣτις ὑφίσταται μεταξὺ τῶν Πανεπιστημίων τῶν δύο τούτων χωρῶν εἶναι ὅτι τὰ ἀγγλικά φέρουσι χαρακτῆρα ἀριστοκρατικόν.

Ὡς ὑπόδειγμα τῶν Ἀγγλικῶν Πανεπιστημίων δύναται νὰ χρησιμεύσῃ τὸ τῆς Ὁξφόρδης, τῶν δ' Ἀμερικανῶν τὸ τῆς Harvard.

Ἐκεῖνο ὅπερ ἐπισύρει τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπισκεπτομένου τὴν Ὁξφόρδην, εἶναι ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον εὐρίσκεται ἐν μέσῳ τῆς χλόης καὶ τῶν δένδρων, διότι ἡ Ἀγγλοσαξωνικὴ φυλὴ ἀποφεύγει τὴν ἐν τῷ κέντρῳ τῶν πόλεων ἐγκαθίδρυσιν Πανεπιστημίων. Ἐπιθυμεῖ ὅπως ἡ μαθητευομένη νεολαία περιβάλληται ὑπὸ τοῦ καθαροῦ ἀέρος καὶ τῶν μαγευτικῶν τοπίων τῆς ἐξοχῆς.

Ἐν τῷ μέσῳ λοιπὸν χλοερῶν πεδιάδων περιφρασσομένων ὑπὸ φρακτῶν ἀειθαλῶν καὶ σκιαζομένων ὑπὸ δενδροσυστάδων ἐγείρονται τὰ εἴκοσιν ἱστορικὰ Κολλέγια τῆς Ὁξφόρδης, οἱ ναῖσκοι, ἡ βιβλιοθήκη, ἀφίνοντα τὸν ἀπαραίτητον διὰ τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα χώρον. Κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν βλέπει τις προσόψεις γοθικοῦ ρυθμοῦ, ὧν ὁ μαῦρος χρωματισμὸς μαρτυρεῖ τὸ ἀξιοσέβαστον τῶν ἐτῶν των. Παντοῦ ὅμως ἀναρχητικὰ φυτὰ προσκολλῶνται ἐπὶ τῶν ἀρχαίων τούτων τοίχων.

Εἰς Magdalen-College, ἐν τῷ κέντρῳ τετραγώνου αὐλῆς, πίδαξ ἀναδίδει ἄφθονον ὕδωρ· μεταξὺ τῆς χλόης διακρίνονται τὰ ἄνθη τῶν πρῶσιων, δενδρύλλια δὲ προβάλλουσι τὰς ὑποτρεμούσας αὐτῶν σκιάς. Εἰς Saint-John, ποιμνιον ἐκ δορκάδων βόσκει ὑπὸ συστάδα προαιωνίων πετελεῶν. Εἰς Worcester κύκνοι διασχίζουσι τὴν ἐπιφάνειαν λίμνης τεχνητῆς πλήρους νυμφαίων.

Ἄς εἰσέλθωμεν εἰς διαμέρισμα φοιτητοῦ τινος: Ὅπισθεν ὀγκώδους θύρας, ἐπὶ μικροῦ διαδρόμου ὑπάρχουσι τρία δωμάτια: τὸ σπουδαστήριον, ὁ κοιτῶν καὶ ὁ λουτρῶν. Ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ τρία παράθυρα βλέπουσι πρὸς τὴν ὑπὸ μεγάλων πτελεῶν σκιαζομένην αὐλὴν τοῦ Κολλεγίου. Εἰς τὰ χαμηλὰ καὶ εὐρέα πλαισιώματα τῶν παραθύρων προσκεφάλαια δεικνύουσιν ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης καὶ οἱ φίλοι του, πρὸ τοιαύτης μαγευτικῆς θεᾶς, παραδίδονται ἐνίοτε εἰς τὰς ἡδονὰς τῆς νωχελοῦς καὶ ἐκουσίας ἀργίας. Ἡ ἐστία πρωτότυπος καὶ κομψὴ φέρει ἀντικείμενά τινα ἀξίας. Ἐδῶ μὲν ὑπάρχει σοφᾶς, πλήρης προσκεφαλαίων, ἐκεῖ δὲ βιβλιοθήκη ὅπου τὰ κλασικὰ βιβλία εἶναι ἐπιμελῶς τοποθετημένα.

Ὁ ἰδιοκτήτης ἐγείρεται εἰς τὰς 8 τῆς πρωίας ὅπως μεταβῆ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Μετὰ τὴν ἱεροτελεστείαν ἐπιστρέφει εἰς τὸ διαμέρισμά του ὅπως γευματίσῃ μετὰ τινων φίλων του, τινὲς δὲ θεωροῦσι τιμὴν τῶν τὸ ν' ἀποκτήσωσι φήμην διακεκριμένων ἀμφιτρύωνων. Τοῦ κανονισμοῦ ἐπιτρέποντος δύο μόνον φαγητά, ὁ ἀμφιτρύων ἀποστέλλει τὸν ὑπηρετὴν του ὅπως ἀγοράσῃ τὰ καλλίτερα ὀρεκτικά, τοὺς καλλιτέρους καρπούς καὶ τὸν καλλίτερον ζῦθον. Μετὰ τὸ γεῦμα καπνίζουσι καὶ συνομιλοῦσιν, εἰς τὰς 10 μ. μ. δ' ἀποχωρίζονται. Φοροῦσιν ἐν σπούδῃ τὸν μαῦρον μανδύαν καὶ τὸν γραφικὸν τετράγωνον σκοῦφον διὰ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς μάθημά τι ἢ συνεχίζουσιν εἰς τὰ δωμάτια τῶν τὴν μελέτην, ἣν ἤρχισαν τὴν προτεραίαν. Ὁ σοβαρὸς φοιτητὴς κλείεται ἐπὶ τρεῖς ὥρας συνεχεῖς, φοβούμενος μὴ τυχὸν κατόπιν δὲν δυνηθῆ νὰ εὕρῃ τὸν κατάλληλον διὰ ἐπισταμένην μελέτην καιρὸν.

Μετὰ τὸ δειλινὸν τὸ ὅποιον εἶναι λιτόν, ἔνεκα τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων αἵτινες γίνονται μετὰ μεσημβρίαν, τὰ Κολλέγια κενοῦνται, ὀλίγον κατ' ὀλίγον δὲ ὁ ποταμὸς πλη-

ροῦται ἀκατίων, ἢ πεδιάς Cricket οἱ διὰ τὸ tennis προωρισμένοι χώροι πληροῦνται παικτῶν, αἱ ὁδοὶ ἀντηχοῦσιν ἐκ τοῦ καλπασμοῦ τῶν ἵππων, οἱ λειμῶνες καὶ τὰ ἄλλα διατρέχονται ὑπὸ δρομέων μὲ γυμνὰς κνήμας. Ἐπὶ τρεῖς ὥρας ὁ καθαρὸς ἀήρ καὶ ὁ ἥλιος πλήττουσι τὰ διὰ διαρκῶν ἀσκήσεων ἀνεπτυγμένα στήθη τῶν νεαρῶν φοιτητῶν.

Πόσος καιρὸς λοιπὸν ἀπομένει δι' ἐργασίαν; Ἀληθῶς ὀλίγος.

Αἱ ἐξετάσεις αἵτινες γίνονται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου τῶν τριῶν ἐτῶν τῆς ἐν Ὁξφόρδῃ διαμονῆς, δὲν εἶναι παρὰ ἀπλὰι διατυπώσεις. Οὐδὲν δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰς ἐξετάσεις ἄλλων Πανεπιστημίων, διότι τὰ ἀγγλικά Πανεπιστήμια δὲν προτίθενται νὰ καταρτίσωσιν ἰατροὺς, δικηγόρους, ἢ μηχανικούς, ἀλλὰ μόνον καθηγητὰς διὰ Πανεπιστημιακὰς ἑδρας καὶ νέους προωρισμένους διὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ τάγματα. Οἱ φοιτηταὶ δὲ οἱ προωρισμένοι διὰ τὰ στάδια ταῦτα ἀποτελοῦσι χωριστὴν τάξιν. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σπουδάζουσι δωρεάν. Συγκεντροῦνται εἰς ἓν μόνον Κολλέγιον, εἰς τὸ ὅποιον ὁ βίος εἶναι ἀπλοῦς καὶ λιτός καὶ εἰς τὸ ὅποιον γνωρίζουσι νὰ χειρίζονται καλλίτερον τὸ Λεξικὸν παρὰ τὴν σφαῖραν καὶ τὴν κώπην. Ὑποβάλλονται εἰς εἰδικὰς ἐξετάσεις, ἐξετάσεις ἀποδεικνυούσας ἀληθῆ μάθησιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πλειονότητα τῶν φοιτητῶν, οὗτοι μεταβαίνουσιν εἰς Ὁξφόρδην ὅπως σπουδᾶσωσιν ἀπλῶς χωρὶς ν' ἀπασχολῆ αὐτοὺς ἢ ἄμεσος ἐκ τῆς παιδείσεως ὠφέλεια. Ἡ παιδείσις αὕτη διαλαμβάνει τὰ ἐγκύκλια μαθήματα (Λατινικὰ καὶ Ἑλληνικὰ) τὰ μαθηματικά, τὴν ἱστορίαν καὶ τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας. Εἰς ἕκαστον κολλέγιον ὅλον τὸ βᾶρος τῆς διδασκαλίας ἐπιπίπτει ἐπὶ τῶν προγυμναστῶν, ὧν ὁ ἐτήσιος μισθὸς ἀνέρχεται εἰς 10,000—12,000 φράγκων. Ὁδηγοῦσιν εἰς τὰ δωμάτια τῶν τοὺς μαθητὰς κατὰ μικροὺς ὀμίλους,

ἐπιβάλλουσιν αὐτοῖς τὴν καθημερινὴν ἐργασίαν καὶ διορθοῦσιν αὐτήν. Οἱ καθηγηταὶ ὀλίγοι καὶ ἀδρῶς μισθοδοτούμενοι (ὁ ἐτήσιος μισθὸς τῶν ἀνέρχεται ἀπὸ 25,000—30,000 φράγκ.) διδάσκουσιν ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος ἢ τοῦ μηνός, τὰ μαθήματα δὲ ταῦτα δὲν εἶναι ὑποχρεωτικά.

Καθὰ λοιπὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ἡ κυρίως παιδείσις δὲν εἶναι οὔτε ὁ μόνος οὔτε μάλιστα ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὁξφόρδης. Ἀποφεύγουσι τὰς θεωρητικὰς γνώσεις, ἐκεῖνο δὲ ὅπερ ἐπιζητοῦσιν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἶναι μᾶλλον ὁ Πανεπιστημιακὸς βίος ἢ ἡ παιδείσις αὐτὴ καθ' ἑαυτήν. Ὁ βίος οὗτος βασιζέται ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ζωῆς, τείνει δὲ νὰ δώσῃ κανονικὴν ἀνάπτυξιν εἰς ὅλας τὰς ἀνθρωπίνους ιδιότητες.

Τῷ ὄντι ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν διαπράττεται τὸ σφάλμα τοῦ νὰ θυσιάζῃται τὸ σῶμα διὰ τὸ πνεῦμα, καὶ νὰ δημιουργοῦνται οὕτω ἄτομα ἀνίκανα φυσικῆς ἐνεργείας, ἄτομα παρὰ τοῖς ὁποίοις ἡ ἀποκλειστικὴ ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος καταστρέφει, οὕτως εἶπεν, τὴν ἀνθρωπίνην ἰσορροπίαν. Οὐδαμῶς ἄλλοῦ ἐφαρμόζεται καλλίτερα τὸ λατινικὸν ρητὸν «πνεῦμα ὑγιὲς εἰς σῶμα ὑγιὲς.» Ἐκ τούτου δὲ προέρχεται καὶ ἡ σπουδαιότης, ἣν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀποδίδουσιν εἰς τὰ ἀθλητικὰ γυμνάσματα.

Ὁ φοιτητὴς τῆς Ὁξφόρδης παρασκευάζεται δι' ἡμερησίων ἀσκήσεων, αἵτινες ἀπαιτοῦσιν ὄχι μόνον μεγάλην σωματικὴν ρώμην, ἀλλὰ καὶ ὀξύδερκειαν, ψυχραιμίαν καὶ πραγματικὴν ἀντοχήν. Ἐκαστον κολλέγιον ἔχει τοὺς ὀμίλους του, τοῦ football, τοῦ cricket καὶ τῆς κοπηλασίας, ὀμίλους οἵτινες ἀνταγωνίζονται πρὸς τοὺς τῶν ἄλλων σχολῶν. Ὁ ὄμιλος ὅστις ἀναδεικνύεται νικητὴς εἰς τοὺς προκαταρκτικούς τούτους ἀγῶνας, εἶναι προωρισμένος νὰ τιμῆσῃ τὸ Πανεπιστήμιον εἰς τὸν μετὰ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Cambridge μέγαν ἐτήσιον διαγωνισμόν.

Τὸ δημόσιον δεικνύει μέγα ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς διαγωνι-

σμούς τούτους τῆς ἐπιδειξιότητος καὶ ρώμης. Πρὸ τοῦ διαγωνισμοῦ, αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι καθ' ἑκάστην τὰς εἰκόνας τῶν ἀγωνισθησομένων, τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν περιέρχονται ἀπὸ στόματος εἰς στόμα. Αἱ μεγάλαι λεμβοδρομίαι τοῦ Henley μεταξὺ Ὁξφόρδης καὶ Cambridge, ἐπισύρουσι τὴν προσοχὴν ὅλης τῆς Ἀγγλίας. Ἡ ἀριστοκρατία ἐπιβαίνουσα ἀτμακάτων παρακολουθεῖ τὰς διαγωνιζομένας λέμβους (εἶδος στενῶν καὶ μακρῶν ἀκατίων) πλήθος δ' ἄπειρον συνωθεῖται ἐπὶ τῶν δύο ὄχθων τοῦ ποταμοῦ. Ἡ ἔκτακτος ἀκριβῶς συρροὴ ἀποδεικνύει τὴν σημασίαν, ἣν ὁ ἀγγλικὸς λαὸς ἀποδίδει εἰς τὰ γυμνάσματα ταῦτα καὶ τὸ καλὸν, ὅπερ ἀναμένει ἐξ αὐτῶν.

Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὁ νέος λαμβάνει τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς πειθαρχίας. Κατανοεῖ ὅτι εἶναι κύριος ἑαυτοῦ, ἐλεύθερος νὰ πράττῃ ὅ,τι θέλει, νὰ ἔχῃ οἴαςδήποτε σχέσεις καὶ νὰ διαθέτῃ ὅπως θέλῃ τὸν καιρὸν του. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ἀναπτύσσεται ἐν αὐτῇ τὸ αἶσθημα τῆς εὐθύνης. Ἡ ἀτομικὴ ἐν τούτοις ἐλευθερία δὲν ἔχει ἀξίαν, παρὰ ὅταν εἶναι ἐλευθερία λογικὴ, μεμετρημένη. Ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία δὲν ἀποκλείει παρὰ τῷ ἄγγλῳ φοιτητῇ τὴν ἰδέαν τῆς νομοταγίας· τούναντίον εὐρίσκει ἐν αὐτῷ τὸ ἀπαραίτητον συμπλήρωμά της. Ὁ σπουδαστὴς φοιτᾷ εἰς Σχολήν, ἐν ᾗ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ γευματίζῃ καὶ δειπνᾷ εἰς ὠρισμένας ὥρας καὶ νὰ ἐπιστρέφῃ τὸ ἑσπέρας εἰς τὰς 9. Δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ ἀνά τὴν πόλιν παρὰ φέρων τὴν Πανεπιστημιακὴν στολήν. Τὸ Πανεπιστήμιον ὅπερ διετήρησε καὶ ἔθιμά τινα τοῦ μεσαίωτος, καταρτίζει δικαστήριον ὅπερ ἐπιβάλλει ποινάς, πρόστιμον, προσωρινὴν ἢ καὶ ὀριστικὴν ἀποβολήν. ἔχει τὴν ἀστυνομίαν του, τοὺς ὑπαστυνόμους του, τοὺς πράκτοράς του, οὗς οἱ φοιτηταὶ ἀποκαλοῦσι bull-dogs. Δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐν τῇ πόλει ἐγκαθίδρυσιν χαρτοπαικτείων καὶ οἰνοπνευματοπωλείων.

Οἱ σπουδασταὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦτον χωρὶς νὰ παραπονῶνται, ὡς νομοταγεῖς πολῖται τῆς Πανεπιστημιακῆς δημοκρατίας· τὸ τοιοῦτον δὲ ἀποτελεῖ δι' αὐτοὺς δοκιμασίαν ἣτις μονιμοποιεῖ τὸν χαρακτῆρα καὶ παρασκευάζει τὸν ἄνθρωπον διὰ τὴν μετέπειτα καλὴν χρῆσιν τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας.

Ὁ Πανεπιστημιακὸς βίος προπαρασκευάζει τὸν νέον διὰ τὸν κοινωνικὸν βίον. Οὕτω, ἀντὶ νὰ ζῇ μακρὰν τῆς γυναικειᾶς ἐπιρροῆς, ὁ φοιτητὴς μαθηθῆναι νὰ ζῇ πλησίον τῆς γυναικός, τῆς κόρης, ἀπονέμων αὐταῖς τὴν προσήκουσαν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν. Συχνάκις οἱ φοιτηταὶ εἰθισμένοι εἰς τὸν μοναχικὸν βίον, δείκνυνται ἀδέξιοι, στενοχωροῦνται ὅταν πρόκηται νὰ ὁμιλήσωσι πρὸς κόρην τινά. Ἄγνοοῦσι τί νὰ εἴπωσι, πῶς νὰ ὁμιλήσωσιν, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἴστανται μακρὰν δειλοὶ καὶ σκυθρωποί. Οἱ σπουδασταὶ τῆς Ὁξφόρδης δέχονται εἰς τὰ ἰδιαίτερα αὐτῶν διαμερίσματα τὰς μητέρας των, τὰς ἀδελφὰς των, τοὺς συγγενεῖς των, καὶ τὰς φίλας των. Πολλάκις αἱ ἄβραϊ χεῖρες τῶν δεσποινίδων ἀνασηκόνωσι προσκεφάλαιόν τι ἢ καλύπτουσι θυρίδα τινά. Χάρις εἰς αὐτὰς ἡ σκαιότης, ἣτις χαρακτηρίζει τοὺς ἀποκλειστικῶς ἀνδρικοὺς κύκλους μετριάζεται. Αἱ σχέσεις αἰτινες συνάπτονται κατὰ τὰς διακοπάς, ἐξακολουθοῦσιν ὑφιστάμεναι καθ' ὅλον τὸ ἔτος· γεύματα, ἐκδρομαὶ δι' ἀμάξης ἢ διὰ λέμβων διοργανοῦνται. Δὲν εἶναι δὲ σπάνιον νὰ ἴδῃ τις νὰ γεννῶνται συμπάθειαι καὶ νὰ συνάπτονται ἀρραβῶνες, ὧν αἱ ὑποχρεώσεις ἐμποδίζουσι τὸν νέον ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξωκείλῃ.

Ὁ Πανεπιστημιακὸς βίος τέλος ἀποτελεῖ, οὕτως εἰπεῖν, τὴν σχολὴν τοῦ πολιτικοῦ βίου. Ὁ νέος καταρτίζεται εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ πολίτου. Μαθηθῆναι ἐν αὐτῷ ὅτι πᾶν ἔθνος ἀνεδείχθη βραδέως διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ὅτι συνδέεται διὰ

διαρρήκτων δεσμῶν πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ ὅτι ὀφείλει πάντοτε νὰ ἔχη ὑπ' ὄψει τὸ παρελθὸν τοῦτο.

Ἡ ἀλληλεγγύη αὕτη τῶν παρουσῶν γενεῶν πρὸς τὰς παρελθούσας, οὐδαμοῦ ἄλλοῦ κατενοήθη τόσον καλῶς ὅσον ἐν Ἀγγλίᾳ. Οὕτως ὥστε αἱ Ἀγγλοσαξωνικαὶ χῶραι, αἰτινες φημίζονται διὰ τὴν πρωτοβουλίαν αὐτῶν, εἶναι ἐπίσης χῶραι τῶν παραδόσεων.

Δὲν ὑπάρχει μέρος καταλληλότερον τῶν ἀγγλικῶν Πανεπιστημίων διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ὕψους καὶ τῆς δυνάμεως τῶν παραδόσεων. Τὰ πάντα ἀπὸ τῶν ἀρχαίων γοτθικῶν μόνων, τῶν κανονισμῶν εἰς λατινικὴν γλῶσσαν, τῶν τύπων τῶν τελετῶν μέχρι τῶν στολῶν, ὁμιλοῦσι περὶ ἀπομεμακρυσμένου παρελθόντος. Οἱ φοιτηταὶ λαμβάνουσι γνῶσιν τοῦ ἀγγλικοῦ πολιτεύματος καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς, διὰ τῆς ἱστορίας, τῆς βιογραφίας τῶν μεγάλων ἀνδρῶν καὶ τῶν διασῆμων περὶ πολιτικῆς καὶ πολιτικῆς οἰκονομίας ἔργων. Μαθηθῆναι δι' αὐτῶν ὅτι αἱ θεωρίαι εἶναι ἐπικίνδυνοι, ὅτι τὴν πολιτικὴν δέον νὰ διέπη πνεῦμα πρακτικότητος, ὅτι αἱ μεταβολαὶ δὲν δύνανται νὰ ἐπέλθωσιν παρὰ βραδέως καὶ διὰ συνετῶν μέσων, καὶ ἄλλας ἀρχὰς αἰτινες ἀποτελοῦσι τὸ ἐνιαῖον τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως.

Μὴ ἀρκούμενοι εἰς τὴν ἀπλὴν ἐκμάθησιν τῶν ἀρχῶν τούτων ἐφαρμόζουσιν αὐτὰς κατὰ τὰς συζητήσεις των εἰς τὰς περιφήμους «Ἐρώσεις». Αὗται ἀποτελοῦσιν, οὕτως εἰπεῖν, μικρὰ κοινοβούλια. Ἐκφωνοῦσι λόγους προσχεδιασθέντας καὶ συνάπτουσι προχείρους συζητήσεις. Καταγίνονται περὶ τὴν ἐξέτασιν κοινῶν ὑποθέσεων, πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῶν λεγομένων, ἕκαστος φέρει ὡς παράδειγμα ἱστορικὰ προηγούμενα, οἰκονομικὰ γεγονότα καὶ στατιστικὰ· ψηφίζουσι πρὸς τούτοις καὶ ἡμερησίας διατάξεις. Τινὰ δὲ τῶν σημαινόντων μελῶν

τοῦ ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου, ὀφείλουσι τὰς πρώτας αὐτῶν ἐκλογικὰς ἐπιτυχίας εἰς τὴν φήμην ἣν ἀπέκτησαν ἐν ταῖς «*Εὐώσεσι*» τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐάν τινες τῶν μαθητῶν τοῦ Πανεπιστημίου δὲν θέλουσι νὰ κατέλθωσιν εἰς τὴν πολιτικὴν κόνιστραν, ἐγκαθίστανται εἰς τὴν ἐξοχὴν, ὅπου ἐκτελοῦσιν ἔργον ὠφελιμότερον τοῦ βουλευτοῦ, ἐξασκοῦντες τὴν ἠθικὴν αὐτῶν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν γαιοκτημόνων καὶ τῶν ἐργατῶν.

Τὰ Ἀμερικανικὰ Πανεπιστήμια εἶναι τέκνα τῶν ἀγγλικῶν. Ἡ μικρὰ ἀποικία τῶν Πουριτανῶν ἥτις, κατὰ τὸ 1636, ἰδρύσασθαι τὴν νέαν Ἀγγλίαν εἶχε μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς καὶ πτυχιούχους τινὰς τῶν ἀγγλικῶν Πανεπιστημίων, μεταξὺ δὲ ἄλλων τὸν Ἰωάννην Χάρβετ ἐκ Cambridge. Οὗτος, δύο ἔτη μετὰ τὴν ἰδρύσασθαι τῆς ἀποικίας, ἔθεσε τὰ θεμέλια τῆς Σχολῆς, ἥτις σὺν τῷ χρόνῳ μετεβλήθη εἰς Πανεπιστήμιον, φέρον τὸ ὄνομα του. Κείμενον ἐν τῇ μικρᾷ πόλει τοῦ Cambridge, οὕτως ἀποκληθείσης ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς Cambridge τῆς ἀναδόχου του, τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Harvard ἀποτελεῖ ὅσιν ἡμερίας καὶ ἀναπαύσεως ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θορυβώδους ἀμερικανικοῦ βίου. Μάτην θὰ ἀνεζήτει τις τὸ ἀρχαῖκόν κάλος τῆς Ὁξφόρδης. Τὰ κτίρια ἐκτίσθησαν ἐν σπουδῇ καὶ ἀπλῶς διὰ τὴν χρῆσιν, δι' ἣν προωρίσθησαν.

Καὶ ἐν Cambridge ὅμως ἡ φύσις εἶναι ἐξαισία. Τὰ διάφορα κτίρια κεῖνται ἐντὸς ἀπεράντου ἄλσους, χανόμενα μεταξὺ τῆς φυτείας. Περιλαμβάνουσι δὲ παραδόσεις, χημεῖα, βιβλιοθήκας, ἐπιστημονικὰ μουσεῖα, τεχνικὰ μουσεῖα καὶ τὰ dormitory ἢ κατοικίας τῶν φοιτητῶν. Οὗτοι ζῶσι μόνοι ἢ ἀνά δύο ἐν διαμερίσμασιν, ἅτινα ἐπιπλοῦσιν οἱ ἴδιοι, ἕκαστος κατὰ τὸ γοῦστο του. Ἐκάστη κατοικία κέκτῃται 60 διαμερίσματα, ἅτινα διαιροῦνται εἰς πολυτελῆ καὶ μὴ. Ἄπαντα

ὅμως εἶναι ἀνετα καὶ εὐχάριστα. Συλλογὴ σπουδαίων βιβλίων ταξιδιητῶν ἐπὶ ἀπλοῖκῶν ἀβακίων, μερικαὶ χαλκογραφίαι, φωτογραφίαι εἰκόνων σπουδαίων ζωγράφων καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, μαρτυροῦσι τὴν πρὸς τὴν φιλοκαλίαν τάσιν τῶν φοιτητῶν

Ὅτι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Harvard. Τὰ τέκνα τῶν βαθυπλότων ἀμερικανῶν εἰσέρχονται ἐν αὐτῷ ὅπως λάβωσιν ἀγωγὴν, ἣν οὐδαμοῦ ἄλλοῦ δύνανται νὰ εὑρῶσιν. Οἱ πτωχοὶ φοιτηταὶ εἰσέρχονται δωρεάν, ἀπαλλαττόμενοι τῶν διδασκτρῶν ἀνερχομένων εἰς 750 φράγκα κατ' ἔτος. Ἀπομένει εἰς αὐτὸν ἡ ἐξεύρεσις τοῦ διὰ τὴν διατροφήν ἀναγκαίου χρήματος. Διὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν δὲν εἶναι σπάνιον νὰ ἴδῃ τις φοιτητὰς ἀσπαζομένους ἐπάγγελμά τι χωρὶς ποσῶς νὰ διακλύψῃ τὰς Πανεπιστημιακὰς τῶν σπουδῶν. Ἐπιδιορθοῦσι τὰ ὠρολόγια τῶν συμμαθητῶν των, ὑπηρετοῦσιν εἰς ἐστιατόρια, καταγινοῦνται εἰς τὴν διὰ τῆς μηχανῆς ἀντιγραφὴν ἢ ἀναλαμβάνουσιν ὑπηρεσίαν ἀναπληρωτῶν ὁδηγῶν εἰς τροχιοδρομικὰς ἀμάξας, βέβαιον ὄντες ὅτι ἐκ τούτου δὲν θὰ χάσῃ τὴν ὑπόληψίν των ἐν χώρᾳ ἐν ἣ ἐκτιμῶσι πάντοτε τὴν ἐνεργητικότητά καὶ θέλησιν.

Διὰ τὸν φοιτητὴν τοῦ Harvard εἶναι ἀνάγκη ὅπως αἱ Πανεπιστημιακαὶ σπουδαὶ καταρτίσωσιν αὐτὸν δι' ἐπάγγελμά τι. Ὡς ἐκ τούτου τὸ Πανεπιστήμιον συνενοῖ τὰ προτερήματα εὐρείας ἀγωγῆς μετὰ τῶν τῆς εἰδικῆς προπαρασκευῆς δι' ὀρισμένον σκοπὸν. Περιλαμβάνει Φιλολογικὴν καὶ Ἐπιστημονικὴν Σχολήν, Νομικὴν Σχολήν, Ἰατρικὴν Σχολήν, Θεολογικὴν Σχολήν, Ἀγρονομικὸν Ἰνστιτούτον, Σχολὰς διὰ μηχανικοὺς μεταλλείων, διὰ γεωμέτρας, βιομηχάνους, μηχανικοὺς κ. τ. λ. Ἐκάστη τῶν Σχολῶν τούτων ἀπονέμει ἴδια διπλώματα λίσαν

ἐκτιμώμενα ἐν Ἀμερικῇ καὶ διανοίγονται εἰς τὴν ἀμερικανικὴν νεολαίαν ἐπικερδῆ στάδια.

Πρὶν εἰσελθῆ εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω σχολῶν, ὁ φοιτητὴς ὑποχρεοῦται νὰ διέλθῃ τέσσαρα ἔτη εἰς τὸ καλούμενον «*Κολλέγιον*». Ἐν αὐτῷ ὁ φοιτητὴς δὲν εὕρισκει τὴν ἀνεσιν τῆς Ὁξφόρδης, ἐργάζεται τούναντίον πολὺ, καθ' ὅσον αἱ ἐξετάσεις εἶναι δύσκολοι. Μετὰ 4 ἔτη λαμβάνει τὸν τίτλον «*Λύτου*», ὅστις ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸν τοῦ «*Προλύτου*» ἐν Γαλλίᾳ. Μετὰ τὰς ἐξετάσεις ταύτας, οἱ μὲν ἐγκαταλείπουν τὸ πανεπιστήμιον, οἱ δ' ἀκολουθοῦσιν εἰδικὰς σπουδὰς εἰς τὰς ἀνωτέρω σχολὰς. Ἀναγορεύονται διδάκτορες τῆς φιλοσοφίας, τῆς Ἰατρικῆς, τῶν νομικῶν κτλ.

Ἐκτὸς τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως τὸ Harvard ὡς μέλημα ἔχει καὶ τὴν ἠθικὴν διάπλασιν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐνταῦθα τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἀνατεθειμένον ἐξ ἴσου καὶ εἰς τὰς Πανεπιστημιακὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τοὺς φοιτητάς, οἵτινες ἐν πλήρει συναισθήσει τοῦ ἀξιώματός των ἐπιτελοῦσι χρέη ἀστυνόμων.

Μία ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ἠθικῶν ἀρετῶν τοῦ Harvard εἶναι ἡ πατρικὴ ὄντως στοργὴ καὶ μέριμνα τοῦ καθηγητοῦ πρὸς τοὺς μαθητάς. Εἰς ἐκάστην ὥραν, εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν του, ὅπως δώσῃ εἰς αὐτοὺς ὄχι μόνον συμβουλὰς τοῦ ἐπαγγέλματός του, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ συμβουλὰς στενοτέρας. Ἐπιθυμεῖ ὅπως ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ ἀναπληροῖ τὴν ἀποῦταν οἰκογένειαν τοῦ φοιτητοῦ.

Εἰς τὰς τοιαύτας ἐγκαρδίους σχέσεις, ἡ σύζυγος τοῦ καθηγητοῦ διαδραματίζει μέγα πρόσωπον. Τῷ ὄντι ἡ γυνὴ καὶ ἡ κόρη κατέχουσι μεγαλειτέραν θέσιν εἰς τὸν πανεπιστημιακὸν βίον τῆς Harvard, παρὰ εἰς τὸν τῆς Ὁξφόρδης. Ὑποδοχαί, ἐκδρομαί, συνδιαλέξεις, ἀναγνώσεις ἀπὸ κοινοῦ, τὸ πᾶν συντε-

λεῖ εἰς τὴν σύναψιν σχέσεων πλήρων σεβασμοῦ καὶ τρυφερότητος μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες κατόπιν θὰ συναντηθῶσιν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ. Ἐκ τῶν σχέσεων τούτων, ἡ μὲν κόρη ἀντλεῖ περισσοτέραν δόναμιν πνεύματος, ὁ νέος περισσοτέραν λεπτότητα. Ἀμφότεροι κερδίζουσι τι.

Ἐκεῖνο ὅπερ εἶναι ἀξιοπαρατήρητον εἰς Harvard, εἶναι ἡ διάδοσις τοῦ συνεταιρισμοῦ. Ἴδου παράδειγμά τι ἀρκετὰ διδακτικόν: Οἱ φοιτηταὶ αὐτοὶ διευθύνουσι τὸ ἐστιατόριον τοῦ Memorial Hall, ὅπου ἅπαντες εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ τρώωσι. Χάρις εἰς τὸν συνεταιρισμὸν πληρόνουσιν εὐθηνότατα φαγητόν τι, ὅπερ ἄλλοῦ θὰ ἐπλήρωνον τρεῖς καὶ τετράκις ἀκριβώτερον.

Τὸ πνεῦμα τοῦτο τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐκδηλοῦται διὰ τῆς ὑπάρξεως πολλῶν λεσχῶν, ὧν ἐκάστη φέρει ἰδιαίτερον χαρακτῆρα καὶ ἰδρύθη δι' ὠρισμένον σκοπόν. Κατὰ πρῶτον ἔρχονται αἱ ἀθλητικαὶ λέσχαι. Συντηροῦνται διὰ τῶν εἰσφορῶν ὁλοκλήρου τῆς χώρας.

Ὁ μέγας ἐτήσιος διαγωνισμὸς τοῦ foot-ball μεταξὺ Harvard καὶ Yale τοῦ ἀντιπάλου Πανεπιστημίου, προσελκύει εἰς Cambridge 25,000 θεατῶν. Ἐπειτα ἔρχονται αἱ ἐταιρῖαι συζητήσεων, αἱ κοινωνικαὶ λέσχαι, αἱ καλλιτεχνικαὶ καὶ φιλολογικαὶ λέσχαι.

Αἱ μᾶλλον ἀξιοπερίεργοι εἶναι αἱ δραματικαὶ λέσχαι ἰδρυθεῖσαι διὰ τὴν παράστασιν ἔργων, ὧν ἡ σύνθεσις καὶ ἡ μουσικὴ ἐγένοντο ὑπ' αὐτῶν τῶν φοιτητῶν. Αἱ τιμαὶ τῶν θέσεων εἶναι ἀρκετὰ ὑψωμένα, ὥστε οἱ ὀργανωταὶ νὰ δύνανται νὰ κερδίσωσι τὰ ἐξοδά των. Ἐπιχειρήσεις τις δὲν θὰ ἦτο ἀμερικανικὴ ἐὰν δὲν ἀπέδιδε τοῦλάχιστον τὰ ἐξοδα. Τὰ ἔργα πραγματεύονται περὶ λεπτῶν πανεπιστημιακῶν γεγονότων, θέτουσιν ἐπὶ σκηνῆς τοὺς ἰδιοτρόπους καὶ σατυρίζουσιν ἀμειλίχτως

τούς καθηγητάς. Οὕτω εἷς τινα ὑποθετικὴν ταυρομαχίαν, ὁ ταυρομάχος κατεκεραυνοβόλει τὸ ἐκμανέν ζῶον, ἐπιτιθέμενος κατ' αὐτοῦ μὲ τὴν «Ρητορικὴν» τοῦ καθηγητοῦ Χ . . . ἀνά χειράς. Ἄλλοτε πειρατικὴ συμμορία σολληφθεῖσα εἰς Cambridge, προκειμένου νὰ ἐκλέξῃ τὸν ἄμεσον θάνατον ἢ τὴν διδασκαλίαν τοῦ καθηγητοῦ Ζ . . . ἐξέλεξεν ἀπεριφραστὴ τὸν θάνατον.

Οὕτω γεννᾶται σύμπλεγμα αἰσθημάτων, ἰδεῶν καὶ γνωμῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ φρόνημα τοῦ φοιτητοῦ. Τὸ φρόνημα τοῦτο δὲν ἔχει τὸ ἐλλάττωμα τοῦ νὰ ἀπομακρύνῃ τὸν φοιτητὴν τοῦ λοιποῦ ἔθνους ὑπὸ τὸ πρόσχημα φανταστικῆς ὑπεροχῆς. Τούναντίον τὰ ἀγγλικά καὶ ἀμερικανικά πανεπιστήμια εὐρίσκονται εἰς διαρκῆ ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ λοιποῦ ἔθνους. Ἀνεξάρτητα, ἰδρύνονται καὶ συντηροῦνται δι' ἰδιωτικῶν συνδρομῶν ἐνίοτε ἀρκετὰ σημαντικῶν. Εἰς Σικᾶγον ὁ κ. Rockefeller ἔδωκεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον 33 ἑκατομ. Τὸ Harvard λαμβάνει κατ' ἔτος εἰς δῶρα καὶ εἰς κτηματικὰς προσφοράς περὶ τὸ 1½ ἑκατομ. καὶ αἱ ἄλλεπάλληλοι δωρεαὶ ἠύξησαν τὸ ἐτήσιον εἰσόδημά του εἰς 5 ἑκατομ.

Τὰ Κυβερνητικὰ Πανεπιστήμια εἴτε ἐν Γαλλίᾳ, εἴτε ἐν Γερμανίᾳ θεωροῦνται πτωχὰ ἀπέναντι τῶν αὐτοσυστάτων τούτων Πανεπιστημίων, ὀρειλομένων εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν.

Αἱ σχέσεις αὗται τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς τοὺς ἀρχαίους μαθητάς του καὶ δι' αὐτῶν πρὸς ὅλοκληρον τὸ ἔθνος, ἔχουσιν ὡς σύμβολον τὰς τελετὰς αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν κατακλειδα ἐκάστου ἔτους.

Τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ σχολικοῦ ἔτους, αἱ αὐλαὶ καὶ οἱ κῆποι τοῦ Πανεπιστημίου κατακλύζονται ὑπὸ πλήθους προσκεκλημένων ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Τὰ δένδρα κοσμοῦνται

διὰ πολυχρόμων ταινιῶν, αἱ μουσικαὶ παιανίζουσιν εἰς τὰ μικρὰ ἄλση, αἱ σημαῖαι κολποῦνται ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, τὰ δ' ἀνοικτὰ χρώματα τῶν ἐκ μουσελίνης ἐσθήτων ἀποτελοῦσιν ἀντίθεσιν πρὸς τὰ βαθέα χρώματα τῶν πανεπιστημιακῶν στολῶν. Παντοῦ γέλωτες καὶ συνομιλῶντες εἰς τὰ σπουδαστήρια, ἔνθα προσφέρονται ἀναψυκτικά.

Εἰς ἐν σύνθημα ἡ ἑορτὴ διακόπτεται. Τὸ ἐπίσημον τῆς τελετῆς ἄρχεται. Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου ὡς καὶ οἱ φοιτηταὶ φέροντες στολὰς διδασκτῶν, προλυτῶν ἢ λυτῶν ἐκκινοῦσιν ἐν πομπῇ, ὅπως μεταβῶσιν εἰς τὸ ἀμφιθέατρον. Οἱ πολυπληθεῖς προσκεκλημένοι, οἵτινες πρὸ ὀλίγου κατέκλυζον τοὺς κήπους, ἀναμένουσιν ἐν αὐτῷ. Λόγοι ἐκφωνοῦνται ἀφ' ἐνός μὲν ὑπὸ τῶν καθηγητῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τῶν φοιτητῶν. Κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην στιγμὴν ἢ πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον στοργὴ καὶ ὁ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρως ἀποτελοῦσιν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ αἶσθημα, αἶσθημα συμβολίζον τὴν στενὴν σχέσιν τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς τὸ Ἔθνος.

Τοιοῦτος εἶναι ὁ ρόλος τῶν ἀγγλικῶν καὶ ἀμερικανικῶν Πανεπιστημίων. Τοιαῦται εἶναι αἱ πρὸς τὸ ἄτομον, τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν χώραν ὑπηρεσίαι αὐτῶν. Προσπαθοῦσι παντὶ τρόπῳ νὰ καταρτίσωσι τελείους ἄνδρας, τελείους σωματικῶς, πνευματικῶς καὶ ἔθνικῶς καὶ νὰ παράσχωσιν αὐτοῖς τὰ κατάλληλα διὰ τὸν πρακτικὸν βίον καὶ τὰς ἐπικερδεῖς ἐπιχειρήσεις ἐφόδια. Ὁ φοιτητὴς εὐρίσκειται ἐν κύκλῳ, ὅστις ἀποτελεῖ τρόπον τινὰ μικρογραφίαν τῆς κοινωνίας καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ ἀπαντᾷ ὅλας τὰς δυσκολίας καὶ ἀναλαμβάνη ὅλας τὰς εὐθύναις τοῦ πραγματικοῦ βίου.

Οὕτω δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἐν αὐτῷ, χωρὶς ποσῶς νὰ φοβηθῇ, χωρὶς ποσῶς νὰ στενοχωρηθῇ. Γνωρίζει καλῶς τὴν ἀξίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς πειθαρχίας, γνωρίζει καλῶς τὴν ἀξίαν

καὶ ἐπιρροὴν τῶν παραδόσεων, ὡς καὶ ὑπὸ τίνος ὅρους δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ πρόοδος. Ριπτόμενος εἰς τὴν βιωτικὴν πάλην, δὲν θὰ φέρηται ὡς μαθητῆς, ὅστις ἀποτινάσσει τὸν ζυγὸν καὶ ὄν μεθύσκει ἀνεξαρτησία, δι' ἣν δὲν ἦτο προπαρασκευασμένος. Εἰς ταῦτα πάντα, κατὰ μέγα μέρος, ὀφείλονται τὰ προσόντα καὶ αἱ ιδιότητες, αἵτινες περικοσμοῦσι τὰς ἀγγλοσαξωνικὰς σχολὰς. Ἐὰν γνωρίζωσι ν' ἀναπτύσσωσιν ἐνεργητικότητα, νὰ δεικνύωσι πρωτοβουλίαν, εἰὰν γνωρίζωσι νὰ βαδίζωσι πρὸς τὰ ἐμπρὸς χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ἀπαρνῶνται τὸ παρελθόν, τοῦτο ὀφείλουσι κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις ληφθεῖσαν ἀγωγὴν. Τὰ Πανεπιστήμια τέλος χορηγοῦσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικὴν τοὺς ἄνδρας, οἵτινες εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἐργασθῶσι παντὶ σθένει διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος των, καὶ οἵτινες ὑπεράνω πάσης ἄλλης βλέψεως, τίθενται τὸν πόνον τοῦ νὰ ἴδωσι τὴν πατρίδα των ἰσχυράν, μεγάλην καὶ ἀπολαύουσαν τοῦ σεβασμοῦ ὄλων τῶν ἄλλων χωρῶν.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ).

Ἡρ. I. Οἰκονομίδης.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

11. Οὐδεὶς κυττάζων βλέπει με, μὴ βλέπων μὲ κυττάζει·
ὁ μὴ λαλῶν, ὁ ἄφωνος, λαλεῖ, βοᾷ, φωνάζει.
Μὴ τρέχων, τρέχει καὶ πετᾷ καὶ μὴ ἐσθίων, τρώγει·
ψευδῆς ὑπάρχω, καὶ ἀληθεῖς εἶν' ὅλοι μου οἱ λόγοι.

12. Ἐγὼ μὲν ἔχω ἄραβος χρῶμα,
ἔσωθεν εἶμαι λευκὸς τὸ σῶμα,
μικρὸς ἐν γένει καὶ καθαρὸς.
Διπλοῦς γεννῶμαι, πλὴν μὲ χωρίζουν,
καὶ τὴν στολὴν μου τὴν κατασχίζουν,
τότε μὲ τρώγουν αὐτοὶ σκληρῶς.

13. Πρὸ τῶν φρουρίων καὶ τειχῶν μ' εὐρίσκεις ἂν περάσης,
καὶ φέρομαι ἀκέφαλος ἐπάνω τῆς θαλάσσης·
Ἡ κεφαλὴ, ὁ τράχηλος, τὸ στῆθος μου, οἱ πόδες,
Ὡ φρίκη! . . . μεταβάλλονται εἰς οἶκημα δυσῶδες.

ΑΝΘΩΝ

Ἡ εὐτυχία ἢ ἡ δυστυχία τοῦ ἀνθρώπου ἐξαρτᾶται πλειστάκις ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς χρήσεως τοῦ λογικοῦ αὐτοῦ.

Μ. Σ.

Ἡ φιλοδοξία ἐκάστου πρέπει νὰ περιορίζηται ἐν τῇ σφαίρᾳ αὐτοῦ.
Κυρίας Δάλλκ.

Ἡ εὐδαιμονία συνίσταται εἰς τὸ νὰ αἰσθάνηται τις ἀγαθὴν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ ὑπάρχει ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία, ἣτις καὶ ἐν αὐτῇ τῇ λύπῃ δύναται νὰ ὑφίσταται.

Ζουβέρο.

Φύλαττε τὴν ἀξιοπρέπειάν σου, χωρὶς νὰ φαίνησαι ὅτι εἶσαι ὑπερήφανος.

Φραγκλῖνος.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Εἰς τὴν Καντόν τῆς Κίνας αἱ ὁδοὶ φέρουσι τὰ ὀνόματα τῶν διαφόρων ἀρετῶν. Οὕτως ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑπάρχει ὁδὸς τῆς «'Αγάπης», ὁδὸς «Τῶν συμπαθειῶν», ὁδὸς «Τῆς ἀγαθοεργίας» καὶ ἑτέρα τῆς «'Ανεπιλήπτου ἀγρότητος».

Οὐδὲν ἔργον εἰς τὸν κόσμον ὅλον ἐκτυποῦται εἰς τοσαῦτα ἀντίτυπα, ὅσα τὸ Κινεζικὸν ἡμερολόγιον. Τὰ ἀντίτυπα ταῦτα ἀριθμοῦνται κατὰ ἑκατομμύρια.

Τὸ Κινεζικὸν ἡμερολόγιον ἐκδίδεται ἐν Πεκίνῳ καὶ εἶναι Μονοπώλιον τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κίνας. Τοῦτο δὲν προλέγει μόνον τὸν καιρὸν, ἀλλὰ σημειοὶ καὶ τὰς ἡμέρας, αἵτινες εἶναι καλαὶ πρὸς ἑναρξιν ἔργου τινός, οἰκισθῆποτε ἐπιχειρήσεως, ἢ πρὸς χορηγίαν φαρμάκων τινῶν εἰς ἀσθενεῖς, πρὸς γάμον καὶ ἑνταφιασμόν! . . .

Ἐπαγγέλματα τῶν πατέρων τῶν μεγάλων ἀνδρῶν. Ὁ πατήρ τοῦ *Δημοσθένους*, λέγεται, ὅτι ἦτο σιδηρουργός· τοῦ *Εὐριπίδου* λαχανοπώλης καὶ κατ' ἄλλους κάπηλος· τοῦ *Σωκράτους* γλύπτης· τοῦ *Ἐπικούρου* ποιμὴν· τοῦ *Βιργιλίου* πανδοχεύς· τοῦ *Κολόμβου* ἔξαινε μαλλιᾶ· τοῦ *Πάπα-Σίξτου* χοιροβοσκός· τοῦ *Λιναίου* χωρικός ἱερεὺς· τοῦ *Φραγκλίνου* σαπωνοποιός· τοῦ *Ρουσσῶ* ὥρολογοποιός· τοῦ *Δαβὶδ* ποιμὴν προβάτων κτλ. Τώρα ἐὰν θέλωμεν νὰ φιλοσοφήσωμεν, ἐὰν δηλαδὴ θέλωμεν νὰ ἀνεύρωμεν τὴν αἰτίαν τοῦ μεγαλείου αὐ-

τῶν, πρέπει νὰ τὴν ζητήσωμεν εἰς τὰς μητέρας των. Καὶ πράγματι, ἐὰν ἐξετάσωμεν τὴν ἱστορίαν ὅλων τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, θὰ εὕρωμεν, ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον ὤφειλον τὸ μεγαλεῖόν των εἰς τὰς μητέρας των.

Τὰ ἑπτὰ θαύματα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν εἶναι: Οἱ καταρράκται τοῦ *Νιαγάρα*· ὁ κῆπος τοῦ *Γέλλοστον*· τὸ σπήλαιον *Μάμουθ*· οἱ κῆποι τῶν *Θεῶν ἐν Κολοράδῳ*· τὰ γιγάντια δένδρα ἐν *Καλιφορνίᾳ*· ἡ φυσικὴ γέφυρα ἐν *Βιργινίᾳ* καὶ ἡ *Γιοσεμίτη Κοιλίς*.

Τὸ ἀλφάβητον τῆς Βερμανικῆς γλώσσης περιέχει γράμματα	19
» » » Ἰταλικῆς » » »	20
» » » Βεγγαλικῆς » » »	21
» » » Ἑβραϊκῆς, Συραϊκῆς, Χαλδαϊκῆς καὶ Μαρμαριτικῆς	22
Τὸ ἀλφάβητον τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης περιέχει γράμματα	24
» » » Γαλλικῆς » » »	25
» » » Λατινικῆς » » »	25
» » » Γερμανικῆς, Ὀλλανδικῆς καὶ Ἀγγλικῆς	26
» » » Ἰσπανικῆς καὶ Σλαβικῆς	27
» » » Ἀραβικῆς	28
» » » Περσικῆς	32
» » » Γεωργιανῆς	35
» » » Ἀρμενικῆς	38
» » » Ῥωσικῆς	41
» » » Μοσκοβιτικῆς	43
» » » Σανσκριτικῆς καὶ Ἰαπωνικῆς	50
» » » Αἰθιοπικῆς καὶ Ταρταρικῆς	202

ἡ δὲ τῶν Ἑσκιμῶν ἔχει 5 μόνον ψηφία. Εἶναι εὐκολωτάτη καὶ ἡ μόνη ἣν ἐκμανθάνουσιν οἱ Ἑσκιμῶι! . . .

Αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς προηγοῦνται ὅλων τῶν χωρῶν τῆς γῆς εἰς τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν βιβλιοθηκῶν των. Ὅλαι αἱ βιβλιοθηκαὶ τῆς Εὐρώπης περιέχουσιν 21 ἑκατομμύριον τόμων, ἐνῶ αἱ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔχουσι 30 ἑκατομμύρια.

Τυχαία ἐφεύρεσις. Τὸ 1830 ὁ χρυσοχόος Ἰωσήφ Γκιλλότ, ὁ διάσημος ἐργοστασιάρχης τῶν ἀτσαλαίνων πενῶν, ἔσχισε κατὰ τύχην ἐν τῶν ἀτσαλαίνων του ἐργαλείων κληθεὶς δὲ νὰ ὑπογράψῃ μίαν ἀπόδειξιν καὶ μὴ ἔχων πρόχειρον κονδύλιον, ἔλαβεν ἐν τῶν τεμαχίων τοῦ σχισθέντος ἐργαλείου καὶ δι' αὐτοῦ ὑπέγραψε τὴν ἀπόδειξιν. Τόσον δὲ καλῶς ἐξετέλεσε τὴν ἐργασίαν ταύτην, ὥστε ἀμέσως τῷ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα νὰ κατασκευάσῃ πένας ἀπὸ ἀτσάλι καὶ οὕτω σήμερον γράφομεν μὲ τόσῃν εὐχέρειαν δι' αὐτῶν.

(Ἐκ τῆς συλλογῆς)

Α. Γ.

Εἰς ὅλον τὸν κόσμον πεθαίνουν:

Εἰς κάθε λεπτόν τῆς ὥρας	67	ἄνθρωποι
» » ὥραν	4,020	»
» » ἡμέραν	96,480	»
» » μῆνα	2,894,400	»
» » ἔτος	35,214,200	»

Εἰς ὅλον τὸν κόσμον γεννῶνται:

Εἰς κάθε λεπτόν τῆς ὥρας	70	ἄνθρωποι
» » ὥραν	4,200	»
» » ἡμέραν	100,800	»
» » μῆνα	3,024,000	»
» » ἔτος	36,772,000	»

Δηλαδὴ ἔχουμεν αὐξήσιν τοῦ κόσμου:

Εἰς κάθε λεπτόν τῆς ὥρας	3	ἄνθρώπους
» » ὥραν	180	»
» » ἡμέραν	4,320	»
» » μῆνα	129,600	»
» » ἔτος	1,557,800	»

Μ. Σ.

Ὀλίγα τινὰ περὶ χαρακτῆρος τοῦ ἀνθρώπου.

— Ὅσοι ὅταν γελοῦν μεταχειρίζονται τὸ φωνῆεν **α** (χά, χά, χά), εἶναι ἄνθρωποι τίμιοι καὶ εἰλικρινεῖς, ἀρέσκονται εἰς τὸν θόρυβον, ἐξάπτονται εὐκόλως ἀλλ' εἶναι ἀβλαβεῖς· πολλάκις ὅμως εἶναι καὶ χαρακτῆρος ἀστάτου.

— Ὅσοι μεταχειρίζονται τὸ φωνῆεν **ε** (χέ, χέ, χέ) εἶναι φλεγματικοί, ἰσχυρογνώμονες καὶ ὑπόκεινται εἰς μελαγχολίαν. Πολλάκις ὁ γέλως οὗτος προδίδει χαρακτῆρα εἴρωνα ἐκ . . . χαιρεκακίας ὅμως.

— Ὅσοι μεχειρίζονται τὸ φωνῆεν **ι** (**χί, χί, χί**), εἶναι δηλοί, ἀνμποράσιστοι, ταπεινοί πολλάκις καὶ οὐχὶ σπανίως βλάκες.

— Ὅσοι μεταχειρίζονται τὸ φωνῆεν **ο** (**χό, χό, χό**), εἶναι χαρακτῆρος εὐγενοῦς καὶ πνεύματος ἀποφασιστικοῦ. Αὐτοὶ κυρίως εἶναι οἱ ἐπιχειρηματίαι.

— Ὅσοι τέλος μεταχειρίζονται τὴν δίφθογγον **ου** (**χού, χού, χού**), εἶναι ποταποὶ καὶ μισάνθρωποι.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

— Εἰς τὸ Λονδίνον κατ' ἔτος τρώγονται 140,000 τόνοι ψάρια.

— Ἑπτὰ χιλιάδες ἄνθρωποι αὐτοκτονοῦν κατ' ἔτος εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

— Τὰ ταχυδρομεῖα τοῦ Λονδίνου ἔχουσιν 100,000 ὑπαλλήλους.

— Ξενοδοχεῖόν τι τῆς Νέας Ὑόρκης ἔχει πρόσοψιν μήκους ἑνὸς τετάρτου τοῦ μιλίου καὶ ὑποδιαιρεῖται εἰς χίλια διακόσια διαμερίσματα.

Μ. Σ.

Ο ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ

(Τὸ θέμα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Φιλάργυρός τις ρυπαρός,
ὡς σκελετὸς ξηρὸς ξηρός,
ἀπέθανε κι' ἐτάφη ἄνευ πολυτελείας,
διότι τίνα ὠφελοῦν δαπάναι εἰς κηδείας;
Οἱ κληρονόμοι ἀγαποῦν,
σακκούλια λίρες νὰ μετροῦν,
Καὶ δὲν ζαλίζονται πολὺ περὶ ἀτελευτήτου
ζωῆς καὶ ἀναπαύσεως τοῦ καψομακαρίτου.

Ναί, τοῦτο εἶναι ἀληθές

τὴν σήμερον καθὼς καὶ χθές,

Καὶ παραδείγματα πολλὰ νὰ φέρω ἠμποροῦσα,
ἂν ἀπ' τὰς ἀσχολίας μου ὀλίγον εὐκαιροῦσα.

Ὅχι, καιρὸν δὲν ἔχω

Ἐντὸς τοῦ προκειμένου μου σχοινοτενῶς νὰ τρέχω.

οὔτως δὲ ἐπανέρχομαι εἰς τὰ τοῦ φιλαργύρου,
ὅστις σωρεύων θησαυροὺς ἔζησε βίον χοίρου,

καὶ τέλος ἐνταφιασθεὶς

ἐπὶ τὰς ὄχθας παρευθὺς

ἐφέρθη τοῦ Ἀχέροντος

καὶ ἠτοιμάζετο νὰ 'μβῆ στ' ἀκάτιον τοῦ γέροντος.

Ἄλλ' ὁ παμπόνηρος Ἑρμῆς πρὸς τὸν πορθμεῖα νεύει,
ἐκεῖνος δὲ τὸν ἄχαριν ἀγριωπῶς κελεύει

πρὶν ἢ ἐντὸς πατήσῃ
τὸν ναῦλον νὰ μετρήσῃ.

«Ἀπόδος, ὦ κατάρατε,» τῷ λέγει, «τὰ πορθμεῖα,»
ἀλλ' ὁ Ξηνταβελόνης μας (ἰδοὺ φιλαργυρία! . . .)
Π.λοῦφ! . . . εἰς τὸν ποταμὸν πηδᾶ λυπούμενος τὸν ὀβολόν,
καὶ πέρα πέρα κολυμβᾶ μὲ κατευόδιον καλόν.

Ὁ Ἄδης ὄλος ἔφριξε
κι' ἐκ θεμελίων ἔτριξε,

διὰ τὸ παρανόμημα καὶ τὴν καινοτομίαν,
κι' ἐκάλεσε τοὺς δικαστὰς Μίνων καὶ συντροφίαν,
νὰ τοῦ ἐφεύρωσι ποινὴν
προσήκουσαν καὶ ἱκανήν,

ὅποια ὡς παράδειγμα τοὺς γλίσχρους νὰ φοβήσῃ
καὶ τοῦ λοιποῦ τοῦ Πλούτωνος τοὺς πόρους ν' ἀσφαλίσῃ.

Ὁ μὲν τὸν εὖρεν ἄξιον τῆς τύχης τοῦ Ταντάλου,
ὁ δὲ τῆς τοῦ Ἰξίονος, ἄλλη δ' ἢ γνῶμη ἄλλου.

Πλὴν τέλος ὄλοι συμφωνοῦν,
καὶ τὴν ἀπόφασιν δηλοῦν,

νὰ ἐπανέλθῃ στὴν ζωνὴν καὶ ἴστους οἰκείους πάλιν,
τῶν κληρονόμων νὰ ἰδῇ τὴν ἀκνηδῆ σπατάλῃν.

Καὶ οὕτως ἄρον, ἄρον,

Ὅπισω τὸν ἀπήγαγον ὁ κὺρ Ἑρμῆς κι' ὁ Χάρων! . . .

* *

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ XIV

ΚΟΛΒΕΡΤΟΣ

Οὐδὲν παραδοξώτερον τῆς ἀντιθέσεως προσώπων καὶ χαρακτῆρων ἐν τῇ ἐνώσει ταύτῃ, ἣτις συνέδεε τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἄλλον Λουδοβίκον τὸν XIV καὶ τὸν Κολβέρτον.

Ὁ Βασιλεὺς, νέος καὶ μεγαλοπρεπής, πολυτελής, ἄσωτος, ἔχων εἰς ὑψιστον βαθμὸν τὸ ἦθος καὶ τὰς διαθέσεις εὐγενοῦς· ὁ ὑπουργὸς ἐνώνων καὶ τὰς ἰσχυρὰς ἀρετὰς τῆς μέσης τάξεως, τὸ πνεῦμα τῆς προνοίας, τῆς τάξεως καὶ τῆς οἰκονομίας, τὸν τόνον καὶ τοὺς τρόπους αὐτοῦ. Γηράσας προῶρως εἰς ὑποδεέστερα καθήκοντα καὶ εἰς ἐπιπόνους ἐργασίας εἶχε μορφώσει χαρακτῆρα δύσκολον· ἦτο δυσπρόσιτος ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε οὐδέποτε ἠγαπήθη ἐν τῇ αὐλῇ· τὸν ἐπωνόμαζον «ἄνθρωπον ἐκ μαρμάρου.» Ἡ δὲ κ. Sevigné¹ τὸν ὀνομάζει «Borrah.» Ἡ ἰδία διηγεῖται ὅτι μεταβᾶσά ποτε εἰς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ καὶ ὀμιλήσασα αὐτῷ ἐκτενῶς περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς ἔμεινε κατενθουσιασμένη, διότι εὐηρεστήθη ἐπὶ τέλους νὰ τῇ ἀπαντήσῃ: «Κυρία, θὰ φροντίσω!» Ἄλλοτε οὐδαμῶς ἀπήντα. «Αὐθέντα μου, τῷ ἔλεγεν ἡμέραν τινα εἰς τῶν ἱκετῶν, σᾶς καθικετεύω, δείξατέ μοι τοὺ λάχιστον ὅτι μὲ ἀκροᾶσθε!» Καὶ ἄλλοτε, ἐνῶ πρὸ αὐτοῦ κυρία τις γονυπετῆς ἐδέετο αὐτοῦ, ὁ Κολβέρτος ἐγονάτισεν ἐπίσης ἀπέναντι αὐτῆς καὶ τῇ λέγει: «Σᾶς ἐξορκίζω· ἀφήσατέ μοι ἡσυχον! . . .» Τόσον δυσπρόσιτος καὶ ψυχρὸς ἦτο! Τὸ ἐξωτερικόν του ἦτο ἄχαρι, αἱ δὲ χαρακτηρι-

1. Συγγραφεὺς ἐπίσημος διὰ τὰς πρὸς τὴν θυγατέρα τῆς ἐπιστολάς. Γεννηθεῖσα ἐν Παρισίοις (1626) ἀπέθηνεν ἐν Grignan (1696).

στικαὶ γραμμαὶ αὐστηραὶ μέχρι τραχύτητος. Πυκναὶ ὄφρεις ἐσκίαζον βλέμμα βαθύ και αὐστηρόν, αἱ δὲ ρυτίδες τοῦ μετώπου του ἐπέβαλλον τὸ σέβας και ἐνέσπειρον τὸν φόβον. Καὶ οἱ μᾶλλον ὑπέροχοι τῶν ἱκετῶν του κατ' ἀξίωμα δυσανασχέτουν παρ' αὐτῷ. Ἐπεβάλλετο δὲ ἄνευ συζητήσεως και ἀμέσως.

Τὸ τραχὺ ἐν τούτοις τοῦτο περικάλυμμα ἐνέκρυπτε ψυχὴν ἔνθερον διὰ τὸ δημόσιον καλόν. Ἦτο ἄπληστος εἰς πράξιν και εἰς δύναμιν, ἀλλ' ἔτι περισσότερο ἀφοσιωμένος ἢ φιλόδοξος. Κατάψυχρος, ὀλοτελῶς ἀνάσθητος πρὸς τοὺς παρακαλοῦντας αὐτὸν δι' οἰκειᾶς ὑποθέσεις και ὀλίγον συμπαθῆς εἰς τὰς μεμψιμοιρίας τοῦ ἰδιωτικοῦ συμφέροντος, ἐνεψυχοῦτο ὑπὸ στοργῆς και ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὴν ἰδέαν τῆς εὐτυχίας τοῦ λαοῦ και τῆς δόξης τῆς Γαλλίας. Ἦσπασθη πᾶν ὅ,τι συνιστᾷ τὸ εὖ εἶναι, πᾶν ὅ,τι δημιουργεῖ τὸ μεγαλεῖον μιᾶς χώρας. Εἰργάζετο 16 ὥρας καθ' ἡμέραν και εὐτυχῆς θὰ ἦτο ἡ Γαλλία, ἐὰν ὁ Βασιλεὺς ἠκολούθη πάντοτε τὸν θαυμάσιον ὁδηγόν, ὃν ἡ θεία Πρόνοια τῷ εἶχε δώσει!

Ὁ Κολβέρτος γεννηθεὶς ἐν Ρεῖμοις τῷ 1617, ἐκ τινος οἰκογενείας ἐμπόρων διετέλεσε κατ' ἀρχὰς ἐπιστάτης τοῦ Καρδιναλίου Μαζαρίνη². Διευθύνας θαυμασίως τὴν περιουσίαν τοῦ Καρδιναλίου, ἀπέκτησε τὴν εὐνοίαν αὐτοῦ και ἐξετιμῆθη τοσοῦτον, ὥστε τελευταῖον ὁ Καρδιναλῖος τὸν συνέστησεν εἰς τὸν Βασιλέα λέγων: «Μεγαλειότατε, σὰς ὀφείλω πολλά, ἀλλὰ νομίζω, ὅτι κατὰ τι ἐξοφλοῦμαι ἀπέναντι τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος κληροδοτῶν Αὐτῇ τὸν Κολβέρτον.» Πράγματι δὲ ὁ Κολβέρτος ἔκτοτε ἐθυσίασε τὴν υἰείαν του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ βασιλέως και τῆς Γαλλίας και ἀπέθανε τῷ 1683.

Α. Γ.

2. Ὑπουργὸς τῆς βασιλίσσης Ἄννης τῆς Αὐστριακῆς κατὰ τὴν ἀνηλικιότητα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Λουδοβίκου XIV. Ἐγεννήθη τῷ 1602 και ἀπέθανε τῷ 1661.

ΕΥΦΥΛΟΓΙΑΙ ΚΑΙ ΒΛΑΚΕΙΑΙ

Ἐν τινι οἰκογενεῖα γενομένης σκέψεως περὶ ὀνομασίας παρρησάκτου σκύλου, λέγει ὁ υἱός:

Ἐγὼ λέγω νὰ τὸ βγάλωμε Φλόξ.

Ἡ θυγάτηρ:— Ὅχι! . . . ἐγὼ λέω νὰ τὸ βγάλωμε Λι.λί.

Ὁ πατήρ:— Κι' ἐγὼ λέγω νὰ τὸ βγάλωμε . . . ἔξ' ἀπὸ τὸ σπῆτι!!! . . .

Ὁ λαίμαργος Μ. συνδιαίτατο ἐσπέραν τινὰ μετὰ τινων φίλων του, οἵτινες ὠμίλουν, ἐτραγῶδουν και ἐγέλων ὄλοι ὀμοῦ.

— Ἐ! . . . Κύριοι! . . . ἀνέκραξεν ὁ παράσιτος. Πρὸς Θεοῦ! Σιωπήσατε, διότι δὲν ἤξεύρει τις τί τρώγει!!! . . .

— Ἰατρέ! . . . Τὸ μωρό μας πρὸ ὀλίγου ἔπιεν ἓνα μπουκάλι μελάνη.

— Καὶ δὲν ἐκάματε τίποτε;

— ὦ! . . . μάλιστα . . . μάλιστα! . . . Τοῦ ἔδωκα και ἔφαγε δύο φύλλα στουπόχαρτο! . . .

— !!! . . .

Ἐν τῇ Γεωργικῇ Σχολῇ.

Καθηγητής.— Εἶπατέ μου, σεῖς, πότε δύναται τις νὰ τρυγίσῃ καλλίτερα ἓνα ἀμπέλι;

Ὅλοι ὀμοῦ.— Ὅταν λείπη ὁ δρυγάτης! . . .

Κύριός τις βάφωv ἐντὸς δωματίου τὸν λευκὸν μύστακά του καὶ τὴν λευκὴν γενειάδα του, συλλαμβάνεται αἴφνης ὑπὸ τῆς συζύγου του, ἣτις βλέπουσα αὐτὸν ἐρωτᾷ:

— Καλέ! . . . τί κάνεις; Ὅσοι σέ ἤξευραν ἄσπρο τί θὰ ποῦν;

— Θὰ τοὺς ποῶ . . . ὅτι ἔχω πένθος! . . .

Ἐπαίτης συναντήσας κύριόν τινα τοῦ ζητεῖ ἐλεημοσύνην.

Ὁ κύριος.— Δὲν ἔχω τώρα· θὰ σέ δώσω αὔριον.

Ὁ ἐπαίτης.— Κύριε, δὲν κάμω πίστωσιν! . . . Πιθανὸν ἔως αὔριον ν' ἀποθάνητε! . . .

Μεταξὺ ὑποψηφίου ἱερέως καὶ ἐξεταστοῦ:

Ἐξεταστής.— Οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου ποῖον εἶχον πατέρα;

Ἐποψήφιος.— Δυστυχῶς δὲν ἐμελέτησα αὐτὸ τὸ κεφάλαιον! . . . Ἐπιφυλάσσομαι ὅμως νὰ σᾶς ἀπαντήσω.

Ἐξεταστής.— Ὅχι! . . . Πρέπει τώρα νὰ μ' ἀπαντήσης! . . .

Ἄκουσον: Τὰ παιδιὰ τοῦ μάστορο-Γιώργη, ποῖον ἔχουν πατέρα;

Ἐποψήφιος.— (Ἐν χαρᾷ). Ἄ! . . . Ἄ! . . . Τὸ κατάλαβα! . . .

Ἐξεταστής.— Τοῦ Ζεβεδαίου, λοιπὸν, ποῖον εἶχον πατέρα;

Ἐποψήφιος.— (Ἐν θριάμβῳ). Τὸν μάστορο-Γιώργη!!! . . .

ΟΛΙΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΟΥ

(Corset).

Καταγωγή τοῦ στηθοδέσμου.— Τὸ τυραννικὸν καὶ δολοφόνον τοῦτο ἔνδυμα ἦτο ἄγνωστον εἰς τὰς γυναῖκας τῆς ἀρχαιότητος· αἱ ἑλληνίδες καὶ αἱ Ῥωμαῖαι ἔφερον ἐσθήτας μικρὸν τι περιεσφιγμένας κατὰ τὴν ζώνην, ὅπως ὑποστηρίξωσι τὰ στήθη καὶ περισφίγξωσι τὴν ὀσφύν· ἐπὶ δὲ τῆς ὡραίας ταύτης ζώνης ἐπεδείκνυον τὸν χρυσόν, τοὺς πολυτίμους αὐτῶν λίθους καὶ πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ ἐπινοήσῃ ἢ πολυτέλεια πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς φιλαρσεκείας. Ὅτε ὁ Λυκουργὸς ἐκηρύχθη κατὰ τοῦ κόσμου τῶν Σπαρτιατιδῶν, ἡ εὐφυῆς τοῦ στηθοδέσμου συσκευὴ δὲν ὑπῆρχεν ἔτι. Ἡ ἀπαγόρευσις ἀπέβλεπε τοὺς ἀδάμαντας καὶ τοὺς πολυτίμους λίθους. Πόσον ὅμως ἠλλαξαν ἔκτοτε οἱ καιροὶ! Οἱ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι συνίστων εἰς τὰς γυναῖκας μετριοφροσύνην ἐν τοῖς ἐνδύμασιν, ὁ δὲ Λυκουργὸς μόνον εἰς τὰς ἐμπορευομένας τὸ ἑαυτῶν σῶμα ἐπέτρεπε νὰ φέρωσι κοσμήματα. Νῦν ὅμως τί γίνεται; Ἐκβιάζουσι τὴν φύσιν, καὶ ἔπειτα προσπαθοῦσι διὰ καταποτίων καὶ φαρμάκων ν' ἀντιπαλαίσωσι κατὰ τῶν ἐπερχομένων φοβερῶν συνεπειῶν.

Κατὰ τὸν ἱατρὸν Χάεν ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Ἐλισάβετ ἐπενόησε τὸν στηθοδέσμον, ὅπως ἀποκρύψῃ δυσμορφίαν τινὰ τοῦ σώματος αὐτῆς. Αἱ γαλλίδες μέχρι τοῦ 18' αἰῶνος, ἠγνόουν τὸν στηθοδέσμον· οἱ δὲ πρῶτοι στηθοδέσμοι, ὡς λέ-

γουςιν ἐκομίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἰσαβέλλας τῆς Βαυαρίας καὶ τῶν κυριῶν τῆς αὐλῆς, ὅπως καὶ αὐταὶ καλύψωσι τὰς δυσμορφίας αὐτῶν καὶ ὑποστηρίξωσι τὸ ἐκ τῶν ἡδονῶν ἐξησθενημένον αὐτῶν σῶμα. Βραδύτερον τὸν συρμόν τοῦτον ἐγενίκευσεν ἐν Γαλλίᾳ Αἰκατερίνη ἢ τῶν Μεδίκων, αἱ δὲ γυναῖκες, ἀγνοοῦσαι τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τοῦ ἐνδύματος τούτου, παρεδέχθησαν ἕκτοτε τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Ἐπὶ τέσσαρας ὅλους αἰῶνας, ὁ στηθόδεσμος ἔκαμε φρικτὴν καταστροφὴν τοῦ γυναικείου πληθυσμοῦ· ἦτο δὲ χρεῖα τοῦ ΙΗ' αἰῶνος ὅπως ἐγκαταλειφθῆ. Ἄλλὰ φεῦ! . . . Κατὰ τὸ 1810, ὁ στηθόδεσμος συνεπίεσε καὶ πάλιν τὸ πλατυθῆν στῆθος τῶν κυριῶν, οἱ δὲ ἄνδρες ἐφάνησαν λίαν ἀνόητοι, λίαν βάρβαροι, εὐρόντες ἀξιεράστον τὴν μὲ στηθόδεσμον γυναῖκα. Συνήθως οἱ συρμοὶ δὲν διατηροῦνται πλέον μηνῶν τινῶν, ἀλλ' ὁ συρμὸς τοῦ στηθοδέσμου ἐξαιρετικῶς ὑφίσταται ἀπὸ 90 ἤδη ἐτῶν, μετ' ἀνηκούστου ἐπιμονῆς, ὥστε σήμερον ἀντὶ κόρης, ἥτις ἤθελε γίνεαι ὡραία γυνή, ὁ στηθόδεσμος παρουσιάζει ἡμῖν *κοίχλαν* ἄνευ χρώματος, ἄνευ χαρίτων, ἄνευ δυνάμεων, ἄνευ υἰείας· ἀντὶ δὲ γυναικός, ἥτις ἐπρόκειτο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γόνιμος μήτηρ, παρουσιάζει ἡμῖν *σφῆκα*¹ πνευστιῶσαν εἰς τὴν ἐλαχίστην κόπωσιν, πλάσμα ἐστερημένον στῆθους, ὅπως διαθρέψῃ τὸ κάτισχνον αὐτῆς τέκνον.

Εἶναι ἀληθέστατον, ὅτι ἅπαντες οἱ λαοὶ ἔχουσι συρμούς

1. Ὁ Ρουσσὸς ἐν τῷ διαστήμῳ ἔργῳ του «περὶ ἀγωγῆς» γράφει ὡς ἐξῆς περὶ τούτου. «Οὐδαμῶς εἶναι εὐάρεστον νὰ βλέπῃ τις μίαν γυναῖκα διηρημένην ὡς *σφῆκα* εἰς δύο τεμάχια! . . . Τὸ τοιοῦτον ἀφ' ἐνὸς μὲν προσβάλλει τὸν ὀφθαλμόν, περιορίζει δ' ἀφ' ἑτέρου τὴν φαντασίαν. Πᾶσα καλλονὴ ἢ πᾶν ὄρατον ἐρείδεται ἐπὶ ὠρισμένων σχέσεων καὶ ἀναλογιῶν· ὅταν δὲ τις ὑπερβαίνει τὰς σχέσεις καὶ τὴν ἀναλογίαν, βέβαιον διαπράττει σφάλμα Σ. Μ.

μὴ συμβιβαζομένους πρὸς τὴν φιλοκαλίαν, ἢ δὲ κατὰ συνθήκην ὡραιότης εἶναι πάντοτε εἰς ἀντίφασιν πρὸς τὴν πραγματικὴν ὡραιότητα. Γελῶσιν αἱ ἀναγνώστριαὶ ἡμῶν διὰ τὴν φρικτὴν συνήθειαν τὴν ἐξαναγκάζουσαν τὰς γυναῖκας τῶν Ἰνδῶν νὰ διατρυπῶσι τὸ διάφραγμα τῆς ρίνος αὐτῶν, ὅπως περάσωσι κρίκον· ἐμπαίζετε, φίλαι, τὸ πλατὺ ψέλιον, ὅπερ αἱ γυναῖκες τῶν Βεδουίνων φέρουσιν εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς κνήμης· εὐρίσκετε τερατώδη τὰ μακρὰ ὦτα, ἅτινα ἐπεμηκύνθησαν ἐκ τῶν βαρέων ἐνωτίων· ψιθυρίζετε πονηρῶς κατὰ τοῦ πλατέος σώματος τῶν μὴ φερουσῶν στηθόδεσμον γυναικῶν! Ἄλλὰ γνωρίζετε, τί ἄρά γε φρονοῦσιν αἱ γυναῖκες αὐταὶ περὶ ὑμῶν, αἵτινες σφίγγεσθε ἐντὸς τοῦ σιδήρου καὶ ἀκάμπτου μηχανήματος τοῦ στηθοδέσμου; Ἀναμφιβόλως, ἀνταποδίδωσι πρὸς ὑμᾶς τὰ σκώμματα καὶ τὰς εἰρωνείας ὑμῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀκριβῶς ἰδοῦ τί διηγείται ἡ κυρία Β* . .

«Κατὰ τὴν ἐν Σμύρνῃ διαμονὴν μου, συνείθισον νὰ λούωμαι εἰς λουτρόν τινα ἔνθα ἐπίσης ἐλούοντο γυναῖκες ἐκ τῶν μὴ φερουσῶν στηθόδεσμον καὶ ἐξαισίου καλλονῆς. Ὅσακις ἤμην εἰς τὸν λουτρόν δὲν ἔπαυον τοῦ νὰ θαυμάζω τὰ ὡραῖα αὐτῶν σώματα, τῶν ὁποίων ἡ ὀμαλὴ περιφέρεια ἀνεπτύσσειτο ἄνευ τῆς ἐλαχίστης γραμμῆς. Ὁ θαυμασμὸς τῶν γυναικῶν τούτων κατὰ τὴν θέαν ἐμοῦ, τὰ παιγνίδια, οἱ ἀκκισμοί, ἢ ἐνδυμασία αὐτῶν μὲ διεσκέδαζον τὰ μέγιστα.

» Λεπτοφυῆς τις κυρία, ἐκ τῆς ἀριστοκρατίας τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ μὲ σῶμα *σφηκός*², σύζυγος ἐπισήμου τινός κυ-

2. A taille de guêpe, οὕτως ἀποκαλοῦσιν οἱ Γάλλοι τὰς κυρίας, ὅσαι ἐκ τῆς μεγίστης διὰ στηθοδέσμου περισφίγγεως, ἔχουσι λεπτοτάτην τὴν ὀσφύν, εἰς τρόπον ὥστε ὁμοιάζει πρὸς τὴν τῆς σφηκός, ἥς τὰ δύο μέρη τοῦ σώματος συνδέει, ὡς γνωστόν, λεπτοτάτη γέφυρα.

ρίου, πρὸς ἣν εἶχον ἀναφέρει περὶ τοῦ λουτροῦ καὶ τῶν λουομένων, μὲ παρεκάλεσεν ὅπως εἰδοποιήσω αὐτὴν εἰς ἄλλην περιστασιν καὶ ἔλθῃ εἰς τὸν ἴδιον λουτρόν. Μετὰ τινὰς λοιπὸν ἡμέρας λαβούσα ταύτην ἤλθομεν ἐν τῷ μνησθέντι λουτρῷ. Τὰ ἐπεισόδια ἅτινα συνέβησαν εἰς αὐτήν, μὲ ἔκαμαν νὰ γελάσω πολύ, μ' ἐσύστησαν δὲ τοῦ λοιποῦ τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ στηθοδέσμου.

» Ἡ νέα αὕτη εἰσελθοῦσα εἰς τὸν λουτρόν, περιεκυκλώθη ὑφ' ὄλων τῶν γυναικῶν ἐκείνων, αἵτινες τὴν παρετήρουν περιέργως. ἤγγιζον καὶ ἀπηύθυνον πρὸς αὐτὴν ἐρωτήσεις εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἤθελε ν' ἀπαντήσῃ.

» Ἦρχισε νὰ ἐκδύηται. Κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν δὲ παντὸς ἐνδύματος αἱ γυναῖκες τὸ ἀναπόφευκτον ἔργον τῶν ἐκτελοῦσαι, ἐξήταζον τὸ ὕφασμα, τὸ σχῆμα, τὴν ἐργασίαν καὶ συνομίλου μεταξὺ αὐτῶν. Ὅταν ὁμως ἔφθασεν εἰς τὸν στηθοδέσμον, ὅλαι ἀπεμακρύνθησαν μεθ' ὀρμῆς καὶ ἐκπλήξεως.

— Ἡ φίλη σας εἶναι γυνή; Μὲ ἠρώτησαν.

— Καὶ ἀμφιβάλλεται; ταῖς ἀπεκρίθην.

— Ἀλλά . . . δὲν ἔχει μήτε πλευρά, μήτε στῆθος, ἅτινα χαρακτηρίζουσι τὰς γυναῖκας.

— Ἐν τούτοις εἶναι γυνή καὶ γυνή χαίρουσα φήμην καλλονῆς ἐν τῇ πατρίδι αὐτῆς.

— Τότε . . . φαίνεται ὅτι ἔχει κανέν πάθος, ἀπήντησαν, ἐνθαρρυνθεῖσαι ὀλίγον· ἡ φίλη ὑμῶν θὰ ἔσπασε βεβαίως τοὺς νεφροὺς ἢ τὰς πλευράς αὐτῆς μὲ τοῦτον ἐδῶ τὸν σιδηροῦν ἐπίδεσμον.

— Ἀπατάσθε μεγάλως, φίλαι μου, εἶπον· ἐκεῖνο τὸ ὄποιον ἀπεκαλέσατε ὑμεῖς ἐπίδεσμον, εἶναι κομφὸς στηθοδέσμος, τὸν ὅποιον αἱ γυναῖκες τοῦ τόπου τῆς κυρίας φέρουσιν ἀπὸ τρυφερᾶς ἡλικίας ὅπως λεπτύνωσι τὸ σῶμα, διότι ἐκεῖ τὸ λεπτὸν σῶμα νομίζεται· μεγίστη ωραιότης.

— ὦ! . . . ἄς ἴδωμεν τοῦτο, ἀνέκραξαν πᾶσαι ἐν τῷ λουτρῷ. Πάραυτα δὲ ἀφῆρσαν ἀπὸ τῆς κυρίας, ἥτις μάτην ἀνθίστατο, τὸν στηθοδέσμον. Εὐρεθείσα καθ' ὀλοκληρίαν γυμνή, ἐκίνησε τὴν περιέργειαν καὶ τὸν γέλωτα τῶν γυναικῶν, αἵτινες ἔβλεπον στῆθος καταπεπιεσμένον κατὰ τὴν βᾶσιν αὐτοῦ μὲ προέχοντα ἰσχία, ἅτινα ἐποίουν καταφανεστέραν τὴν περισφιγξίν.

» Συγκρίνασα δὲ τῷ ὄντι, τὸ σῶμα τῆς κυρίας Σ* πρὸς τὸ τῶν γυναικῶν ἐκείνων, δὲν ἠδυνήθην νὰ μὴ ὁμολογήσω ὅτι ἡ σύγκρισις δὲν ἦτο διόλου εὐνοϊκὴ ὑπὲρ τῆς πρώτης. Ἡ δυστυχὴς τοσοῦτον ἐταράχθη ἐκ τοῦ σκωπτικοῦ γέλωτος τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε τὸ ἀντικείμενον, ὥστε δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ ἐν δάκρυ· ὤμοσε δὲ ὅτι ποτέ δὲν ἤθελε πλέον λουσθῆ μετὰ τοιούτων γυναικῶν».

Ἀτοπήματα τοῦ στηθοδέσμου.

Ὅπως δυνηθῶσι νὰ ὑπονοήσωσιν αἱ ἀναγνώστριαι ἡμῶν ἔτι περισσότερον τὰ ἀτοπήματα τοῦ κορσὲ καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν κινδύνους, παρακαλοῦμεν αὐτὰς ὅπως ἀναγνώσωσι τὰς ἐπομένας ὀλίγας παρατηρήσεις³, αἵτινες δὲν εἶναι λόγοι κενοί, ἀλλὰ τὸ συμπέρασμα πολυετῶν παρατηρήσεων, ὑπὸ διασῆμων ἰατρῶν γενομένων.

Ἡ κορυφὴ τοῦ στήθους, κατὰ φύσιν, εἶναι πολὺ στενωτέρα τῆς βάσεως αὐτοῦ, οὔτινος αἱ τελευταῖαι πλευραὶ πλατύνονται πρὸς τὴν κοιλίαν ὅπως δώσωσι τὸν ἀπαιτούμενον χῶρον

3. Διότι προκειμένου περὶ στηθοδέσμου, δύναται τις νὰ συγγράψῃ δλόκληρον σύγγραμμα· ἀλλ' ἐγὼ δὲν συνειθίζω νὰ κουράζω τὰς ἀναγνώστριάς καὶ τοὺς ἀναγνώστας μου. Μ.

πρὸς φιλοξενίαν τῶν σπουδαιοτάτων ὀργάνων. Ἐντὸς τοῦ οὕτω κατεσκευασμένου πλατέως στήθους ἐνεργοῦσιν ἐλευθέρως ἢ τε καρδία καὶ οἱ πνεύμονες. Ἄπ' ἐναντίας, ἢ διὰ τοῦ στηθοδέσμου πίεσις μεταβάλλουσα τὴν φυσικὴν διεύθυνσιν τῶν πλευρῶν, συμπλησιάζει καὶ βυθίζει ταύτας, ὥστε ἐλαττόνει ἐπαισθητῶς τὰς δύο τοῦ στήθους διαμέτρους, ὡς καὶ τὸ τρίγωνον διάστημα, ὅπερ κοινῶς ἐπικαλοῦσι καρδίαν. Οἱ πνεύμονες, ἢ καρδία, τὸ ἦπαρ καὶ ὁ στόμαχος πιεζόμενα ἐκτοπίζονται, ὥστε ἐπέρχεται μέγα ἐμπόδιον εἰς τε τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος καὶ τὴν ἀναπνοήν. Ἄπασαι αἱ ἀνωμαλῖαι αὗται δίδουσι συνήθως ἀφορμὴν εἰς βαρέα στηθικά νοσήματα, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων ὑποκύπτουσι τὰ δυστυχῆ τοῦ στηθοδέσμου θύματα.

Αἱ κινήσεις τῶν γυναικῶν τῆς σήμερον οὐδεμίαν ἔχουσι χάριν. Δέν δύνανται νὰ σκύψωσιν ἢ ἄλλως νὰ κλίνωσι χωρὶς νὰ θραύσωσι μετάλλινόν τι ἔλασμα ἢ νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὸν κίνδυνον νὰ παραβλάψωσιν ὄργανόν τι τοῦ σώματος. Δέν δύνανται νὰ φάγωσι, διότι εἶναι ἀδύνατον ὁ στόμαχος τῶν νὰ καταλάβῃ μεγαλείτερον χῶρον· δέν δύνανται νὰ τρέξωσι, διότι ἡ ἀναπνοή τῶν στενοχωρεῖται. Δέν δύνανται νὰ ἐκραγῶσιν εἰς γέλωτα, διότι τὸ διάφραγμα ἔχει προσλάβει θέσιν ἀξιοθρήνητον! . . . Ἐκτὸς τούτων ὁ στηθοδέσμος λεπτύνει καὶ ἐξασθενεῖ τοὺς μῦς τῆς ράχεως εἰς τοσοῦτον βαθμόν, ὥστε γυνὴ συνειθίσασα μετὰ στηθοδέσμου δέν δύναται νὰ στηριχθῆ ἅμα παραιτήσασα αὐτόν· ἢ στάσις αὐτῆς εἶναι ἀβεβαία, διότι οἱ μῦς, οἱ τὴν σπονδυλικὴν στήλην συγκρατοῦντες δέν ἔχουσι πλέον τὴν ἀπαιτουμένην δύναμιν.

Ἡ πίεσις τοῦ στηθοδέσμου παρεμποδίζει, ὡς ἀνωτέρω εἵπομεν, τὴν ἐλευθερίαν τῶν τεσσάρων οὐσιωδεστέρων λειτουργιῶν τῆς ζωῆς, δηλαδή τῆς ἀναπνοῆς, τῆς κυκλοφορίας, τῆς

πέψεως καὶ τῆς θρέψεως Ἐπομένως ἡ ἀτέλεια τῶν λειτουργιῶν τούτων ἐπιφέρει κατ' ἀνάγκην βαρείας συνεπειάς ὡς λ. χ. στάσις τοῦ αἵματος εἰς τοὺς πνεύμονας καὶ τὸ ἦπαρ, αἰμοπτύσεις, ἡμικρανίαν, ἀσθενείας τοῦ στομάχου, φθίσιν κτλ. κτλ.

Ἡ πρώτη παρατήρησις παντὸς ἱατροῦ ἐπισκεπτομένου τὴν ἀσθενῆ του, εἶναι: «Κυρία μου, σφίγγεσθε πολὺ· ἀφαιρέσατε, σᾶς παρακαλῶ, τὸν κορσέ». Εἰς τὴν παρατήρησιν ὁμοῦς ταύτην πᾶσα στηθοδεσμοφόρος κυρία διαμαρτύρεται . . . δέν ἐννοεῖ νὰ δεχθῆ τίποτε . . . σχεδὸν ἐξοργίζεται ἰσχυριζομένη ὅτι φορεῖ τὸν κορσέ τῆς τόσον ἐλαφρά, ὥστε οὐδὲ κἂν τὸν αἰσθάνεται. Καὶ ὁμοῦς πρέπει νὰ ἴδῃ τις τὴν πείσμονα αὐτὴν καλλονὴν ἐν τῷ καλλωπιστηρίῳ τῆς, ὅταν ἡ ὥρα τῆς ἀπολυτρώσεώς τῆς ἀπὸ τῶν δεσμῶν φθάνῃ, ὅταν, κατάκοπος ἐκ τοῦ περιπάτου ἢ τοῦ χοροῦ, ἀποφασίζῃ νὰ ἀποβάλῃ τὸν κορσέ. Καταπόρφυρος ἐκ τῆς στενοχωρίας, δάκνουσα τὸ κάτω χεῖλος ἐκ τῆς πίεσεως, τανυομένη, μὲ συνεσφιγμένας τὰς χεῖρας, μόλις μετὰ ἱκανὰ ἀπὸ τῆς ἀποβολῆς τοῦ κορσέ λεπτὰ τῆς ὥρας, ἐκβάλλει τὸ πρῶτον «Ἄχ! . . .» ἐπιφώνημα χαρᾶς ἐπὶ τῇ ἀνακουφίσει ἀπὸ τοῦ κορσέ! . . . Αὐτῆ, ἥτις πρὸ ὀλίγου διεμαρτύρετο ὅτι ὁ κορσές οὐδὲ κἂν τὴν στενοχωρεῖ, ὅτι οὐδὲ ὅπως θὰ ἐστενοχωρεῖτο καὶ ἂν κατὰ δύο ἀκόμη δάκτυλα ἐσφίγγετο στενότερον! . . .

Ὁ σιδηροῦς λοιπόν, ὁ ἄκαμπτος, ὁ τυραννικός, ὁ δολοφόνος, ὁ τὴν ἀναπνοὴν ληστεύων, ὁ ἀποπνίγων, ὁ βασανίζων, ὁ ἄκαμπτα τὰ μέλη καθιστῶν, ὁ ἐξάπτων, ὁ ἀηδῆς, ὁ τὴν ἀνάπτυξιν παρακωλύων καὶ τὴν κυκλοφορίαν διαταράσσων σιδηροῦς θώραξ, παρεμποδίζει τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μαστῶν, κατὰστρέφει τὴν στερεότητα τῶν ὀργάνων τούτων, ἅτινα πλατύνει καὶ καθιστᾷ προῶως μαλθακά καὶ κρεμάμενα· δύναται δέ τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐπισπεύδει τὸ γῆρας, φθείρων τὰ ἐλατήρια

τῆς ζωῆς. Ὑπάρχει ἰδέα τις ἐσφαλμένη μεταξὺ τῶν μητέρων, ἥτις δίδει ἀφορμὴν εἰς αὐτάς νὰ νομίζωσιν, ὅτι ὁ στηθοδέσμος εἶναι ἀξιόλογον μέσον ὅπως θεραπεύσωσι τὸ ἐλάττωμα τῆς κακῆς στάσεως τῶν κορασίων αὐτῶν, εἰς τρόπον ὥστε σπεύδουσι νὰ ἐγκλείσωσιν ἐντὸς τοῦ βιαίου τούτου καὶ ἐπιβλαβεστάτου ὀργάνου τὰ ἀσθενῆ ταῦτα πλάσματα, ὧν τὸ σῶμα παρεγκλίνει τῆς κατὰ φύσιν εὐθύτητος, κλίνων πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἢ τὰ ὀπίσω, πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ τὰ ἀριστερά. Ἄλλ' ἢ σφαλερὰ αὕτη ἰδέα, ἀντὶ θεραπείας ἐπιφέρει πολλάκις πῆσις ἀνυπόφορον εἰς μέρος τι τοῦ στήθους, ὥστε ἀναγκάζεται τὸ κοράσιον νὰ κλίνη πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅπως ἀποφύγη τὸν πόνον, οὕτω δὲ τὸ ἐλάττωμα τῆς κακῆς στάσεως γίνεται ἕξις ριζομένη βαθμηδὸν καὶ τέλος καταντῶσα ἀνεπίδεκτος πάσης θεραπείας.

Ἐτερον ἐλάττωμα τοῦ στηθοδέσμου εἶναι ὅτι ἀναγκάζει τὰ κοράσια νὰ χάσωσι τὴν διάθεσιν τοῦ παίζειν, τοῦ τρέχειν, ἅτινα εἶναι ἀναγκαιότατα κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην. Ὁ συμπίεζων αὐτὰ σιδηροῦς χιτῶν καθιστᾷ δύσκολα ἢ μᾶλλον ἀδύνατα τὰ παιγνίδια τὰ ἀπαιτοῦντα ταχεῖαν κίνησιν· τότε ἢ μὲν ὑγεία αὐτῶν μαραίνεται, ἢ δὲ τρυφερότης ἀποχαιρετᾷ ταῦτα προῶως.

Χωρὶς ν' ἀπαριθμῶμεν ἐπὶ πλεῖον τὰ ἐκ τῆς περισφίξεως τοῦ στηθοδέσμου θλιβερά ἀποτελέσματα, ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι οἱ στηθοδέσμοι εἶναι εἰς ἐκ τῶν ἐπικινδυνωδεστέρων ἐχθρῶν τῆς ὑγείας καὶ τῆς ωραιότητος καὶ ὅτι πολλαὶ δυσμορφίαι, πολλαὶ νόσοι καὶ πολλοὶ πρόωροι θάνατοι ἀναγνωρίζουσιν ὡς αἰτίαν τὸν σιδηροῦν αὐτὸν καὶ ἄκαμπτον στηθοδέσμον.

«Ἐπὶ ἑκατὸν κορασίων» λέγει διάσημος παρατηρητῆς τοῦ στηθοδέσμου, «φερόντων στηθοδέσμον:

25 ἀποθνήσκουσιν ἀπὸ στηθικά νοσήματα.

15 ἀποθνήσκουσι κατὰ συνέπειαν τοῦ πρώτου τοκετοῦ·

15 μένουσιν ἀδύνατα μετὰ τὸν τοκετόν·

15 γίνονται δύσμορφα καὶ

30 ἀντέχουσι μὲν, ἀλλὰ προσβάλλονται θᾶπτον ἢ βράδιον ἀπὸ διαφόρους ἐνοχλήσεις κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον σπουδαίας.» Εἶθε ὁ ἀνωτέρω πίναξ⁴ νὰ σωφρονήσῃ τὰς ἀσκέπτους μητέρας, αἵτινες θέλουσαι νὰ καταστήσωσι κομψὸν τὸ ἀνάστημα τῶν θυγατέρων των, ἐγκλείουσιν αὐτάς ἐντὸς τοῦ ὀλεθρίου τούτου μηχανήματος.

Τὸ περίεργον δὲ εἶναι, ὅτι αἱ γυναῖκες γνωρίζουσι τὴν ἐκ τοῦ στηθοδέσμου βλάβην, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἕξης: Ἐὰν ἐπὶ παραδείγματι, γυνή, εὐρισκομένη εἰς συναναστροφὴν, ἀδιχθετῆσθαι αἰφνιδίως, εὐθύς τότε αἱ παροῦσαι κυρίαι φωνάζουσι: «ξεσφίξατέ την! . . . ξεσφίξατέ την! . . .» Κόπτουσι τὸ κορδόνιον, πάραυτα δὲ ὁ ἀήρ εἰσορμᾷ εἰς τοὺς πνεύμονας τῆς λειποθύμου, ἥτις ἐπανακτᾷ τὰς δυνάμεις, μετὰ τινὰς εἰσπνοὰς ζωογόνου ἀέρος.

Εἶπατε ἐὰν θέλετε, εἰς λίαν ὠχρὰν τινα κυρίαν, ἥτις κινδυνεύει νὰ λειποθυμήσῃ, ὅτι ὁ στηθοδέσμος ἐνοχλεῖ αὐτήν· ἐστὲ δ' ἐκ τῶν προτέρων πεπεισμένοι ὅτι θέλετε λάβει ἀρνητικὴν ἀπάντησιν.

Εἰς ὑποστήριξιν ὅθεν τῶν ρηθέντων, θέλομεν ἀναφέρει ἐνταῦθα ἀνέκδοτά τινα, δι' ὧν καὶ θὰ ἀποδείξωμεν τὴν πλάνην τῶν κυριῶν, αἵτινες θεωροῦσιν αὐτὸν ἀναπόφευκτον εἰς ἐπαύξησιν τῶν θελγῆτρων αὐτῶν.

Ἄνέκδοτα στηθοδέσμου.

Ἐὐτοκράτωρ Ἰωσήφ ὁ Β', βλέπων τὴν ὀλεθρίαν τοῦ

4. Ὁ πίναξ οὗτος εἶναι ὁ μέσος ὄρος 37ετοῦς παρατηρήσεως.

στηθοδέσμου ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν γυναικῶν τοῦ κράτους αὐτοῦ, ἐξέδωκε προγραφὴν κατὰ τοῦ ὀλεθρίου τούτου ἐνδύματος· διὰ τὴν ἐμπνεύσιν δ' εἰς τὰς γυναίκας ἀπέχθειαν κατὰ τοῦ στηθοδέσμου, διέταξεν ὅπως αἱ εἰς σωματικὰς ποινὰς καταδικασμέναι φέρωσι στηθόδεσμον, ὡς δείγμα ἀτιμίας. Ἡ προγραφὴ ὁμῶς αὕτη δὲν ἐκόλυσε τὸν στηθόδεσμον τοῦ ν' ἀναφανῆ μετὰ τινα χρόνον.

Κατὰ τὸ 1812, ὅτε ἡ χρῆσις τοῦ στηθοδέσμου ἐξετείνετο ἐν Γαλλίᾳ, ὁ Ναπολέων συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ ἱατροῦ αὐτοῦ *Κραβιζάρ*, ἔλεγε: «Τὸ ἐνδυμα τοῦτο, ὅπερ ἐγέννησεν ἢ κακῶς ἐννοουμένη φιλαρέσκεια καὶ τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ ὀλεθρίως ἐπὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, μοὶ προαναγγέλλει ὅτι τὸ πολεμικὸν πνεῦμα χάνεται ἐν Γαλλίᾳ, μὲ κάμει δὲ νὰ προκισθάνωμαι λίαν προσεχῆ τὴν παρακμὴν!»

Κάρολος ὁ I' ἔλεγε συχνὰ πρὸς τοὺς οἰκείους αὐτοῦ: «Ἄλλοτε δὲν ἦτο σπάνιον νὰ εὔρη τις ἐν τῇ αἰλῇ τῆς Γαλλίας, Ἄθηνᾶς, Ἀφροδίτας, Ἀρτέμιδας καὶ Νιόβας, ἐνῶ σήμερον δὲν βλέπει τις παρὰ σφήκας!»

Ὁ σοφὸς *Κυβιέρος* ἐπεριπάτει μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐν τῷ βοτανικῷ κήπῳ τῶν Παρισίων μετὰ νέας γυναικὸς ὠχρᾶς καὶ ἰσχνῆς. Ἡ κυρία ἐστάθη ὅπως θαυμάση ὠραῖόν τι ἄνθος ἔχον λαμπρὰ χρώματα, ὁ δὲ σοφὸς εἶπε: «Ἄλλοτε ὠμοιάζατε πρὸς τοῦτο τὸ ἄνθος, αὔριον δὲ τοῦτο τὸ ἄνθος θέλει ὁμοιάσει πρὸς ὑμᾶς». Τὴν ἐπαύριον ὁ *Κυβιέρος* ἐπανάφερε τὴν κυρίαν εἰς τὸν αὐτὸν κήπον, ἥτις ἀνέκραξεν ἅμα ἰδοῦσα τὸ ὠραῖον ἄνθος ὠχρὸν καὶ κυρτωμένον· ἠρώτησε τὴν αἰτίαν καὶ ὁ σοφὸς καθηγητῆς τῇ εἶπε: «Κυρία, τὸ ἄνθος τοῦτο εἶναι ἡ εἰκὼν ὑμῶν· καθὼς δὲ ὑμεῖς, οὕτω καὶ τοῦτο μαραίνεται ὑπὸ σκληρὰν περίσφιγγιν.» Τότε ἔδειξεν αὐτῇ δέσιμον ὅπερ εἶχε κάμει τὴν προτεραιάν ἐπὶ τοῦ ἄνθους· θέλετε μαρανθῆ ὡσαύτως

ὑπὸ τὴν φρικτὴν πίεσιν τοῦ στηθοδέσμου ὑμῶν ὥστε θέλετε ἀπολέσει βαθμηδὸν τὰ θέλγητρα τῆς νεότητος, ἐὰν δὲν ἔχητε ἀρκοῦσαν ἐπιμονήν, ὅπως ἐγκαταλείψητε τὸ ὀλέθριον τοῦτο ἐνδυμα». Ἡ κυρία ἀκολουθήσασα τὴν συμβουλὴν τοῦ μεγάλου φυσιοδίφου, ἐπανακτῆσατο τὴν προτέραν αὐτῆς ὑγείαν.

Ὁ περιώνυμος *Perey* ἔλεγε πρὸς τὰς γνωστὰς αὐτῷ κυρίας, ὅτι αἱ ἐπὶ τοσοῦτων καταστημάτων ἐπιγεγραμμέναι λέξεις: **Ἐργοστάσιον στηθοδέσμων**, ἀντιστηχοῦσι, κατ'αὐτόν, πρὸς ταύτας: **Ἐργοστάσιον δηλητηρίων!**

Ὁ ἱατρὸς *Α. Λιβέρτος* εὐρίσκειτό ποτε εἰς λαμπρὰν τῶν ἀνακτόρων ἐσπερίδα, ἐν ἣ παῖσαι αἱ κυρίαι ἐφαίνοντο ὅτι προσεπάθουν ποῖα νὰ ὑπερβῆ τὴν ἄλλην κατὰ τὴν τοῦ σώματος λεπτότητα. Νέοι τινές, οἵτινες ἀπηύθυνον κολακευτικὰς ἐκφράσεις πρὸς τὰς κυρίας ταύτας περὶ τῆς λεπτότητος τοῦ σώματος αὐτῶν, πλησιάσαντες πρὸς τὸν περίφημον ἱατρὸν τῷ εἶπον: «Ἐξοχώτατε, φαίνεσθε σκεπτικός· ἡ κατῆφεια τοῦ προσώπου ὑμῶν δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν τοσοῦτο λαμπρὰν ἐσπερίδα. Περὶ τίνος λοιπόν, σκέπτεσθε;»

— Τῇ ἀληθείᾳ, λυποῦμαι πολὺ! . . . Καὶ πῶς νὰ ἦμαι εὐθυμος, ὅταν βλέπω ὅτι τὸ ἄνθος τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσῆς προκαλεῖ μετὰ γέλωτος τὰς γυναίκας ταύτας εἰς τὴν αὐτοχειρίαν; . . .

— Εἰς τὴν αὐτοχειρίαν; !! ἀνέκραξαν ἅπαντες ἐκπληκτοί, ὁ δὲ ἱατρὸς ἐξηκολούθησε λέγων:

— Φεῦ! . . . Κύριοι, ὑμεῖς οἱ μὴ βλέποντες ἐπὶ τῶν χειλέων τῶν ὠραίων τούτων κυριῶν παρὰ χαρὰν καὶ γέλωτα, ἀγνοεῖτε τί ὑποφέρουσι τὰ τρυφερὰ αὐτῶν νεῦρα ἐκ τῆς πίεσεως τοῦ στηθοδέσμου· ἀγνοεῖτε ὁποίας βασάνους ὑποφέρουσιν ἐντὸς τῆς καταχθονίου ταύτης μηχανῆς. Φιλοφρονοῦντες αὐτὰς διὰ τὴν λεπτότητα τοῦ σώματος αὐτῶν, προτρέπετε αὐ-

τάς εἰς τὸ νὰ σφιγχθῶσι περισσότερον, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ βλάψωσι τὰ ὄργανα αὐτῶν, νὰ γίνωσι δύσμορφοι, ἀδύνατοι καὶ ἐν γένει νὰ αὐτοχειριάσωσι βραδέως. Ἴσως μάλιστα ἐντὸς ὀλίγου πολλαὶ ἐξ αὐτῶν τῶν κομψῶν κυριῶν, αἵτινες δὲν ἔφαγον ὅπως σφιγχθῶσι περισσότερον, λειποθυμήσωσι . . .

Μόλις εἶχεν εἶπει ὁ ἰατρός τὰς λέξεις ταύτας, ὅτε δύο κυριαὶ στενάξασαι ἐλαφρῶς, ἔπεσαν ἐπὶ τοῦ πατώματος λειπόθυμοι. Ὁ Ἀλιβέρτος ἔδραμεν εἰς βοήθειαν αὐτῶν καὶ εὐθύς ὡς ἔκοψε τὸ κορδόνιον τοῦ στηθοδέσμου, τὰ δυστυχῆ θύματα τῆς φιλαρσεκείας ἤνοιξαν τοὺς ὀφθαλμούς. Τότε ἅπαντες ὡμολόγησαν τὴν ἀλήθειαν τῶν ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ τοῦ βασιλέως λεχθέντων.

Ὁ ἀτρόμητος καὶ τυραννικὸς λοιπὸν στηθόδεσμος δέον νὰ ἐξολοθρευθῆ, τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ν' ἀπολευθερωθῆ ἀπὸ τῶν δεσμῶν τούτων, νὰ ἐξαφανισθῶσι τὰ μετάλλια ταῦτα ὑποστηρίγματα, τὰ κατάρτα ταῦτα ὀστάρια τῆς φαλαίνης, τὰ στρεβλοῦντα τὰ θαυμάσια τῆς φύσεως δῶρα καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ σιδηρᾶ ἐλάσματα εἰς τεμάχια μυρία κατακερματισθέντα, νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ἀρχαία ἐνδυμασία, ἣτις ἦτο τοιοῦτοτρόπως διεσκευασμένη, ὥστε τὴν μορφήν καὶ τὸ σχῆμά της παρελάμβανεν ἐκ τῆς μορφῆς καὶ τοῦ σχήματος τοῦ σώματος. Ἐνῶ ἐν τῇ ἐνδυμασίᾳ τῆς σήμερον παρατηρεῖται τὸ ἀντίθετον: ἦτοι, ἀντὶ τὸ σῶμα νὰ διαπλάσῃ τὸ φόρεμα, διαπλάσσει τὸ φόρεμα τὸ σῶμα. Προσδίδεται εἰς τὸ σῶμα τὸ σχῆμα τοῦ προστυχόντος φορέματος καὶ οὕτως ἡ γυνὴ τῆς σήμερον μεταβάλλεται αὐτόχρημα εἰς **πλαγγόνα** ἄψυχον, ὁμοίαν πρὸς ἐκεῖνας αἵτινες εἶναι ἐστημέναι ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τῶν ραπτριῶν! . . .

Ἐξ ὅλων ὧτων εἶπομεν ἐξάγεται καὶ τὸ ἐξῆς: ὅτι δὲν εἶναι ὁ συρμὸς ὁ ἀναγκάζων τὰς γυναῖκας εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ

στηθοδέσμου φυλάκισιν, διότι ὁ συρμὸς μεταβάλλεται καθ' ἐκάστην, ὁ δὲ στηθόδεσμος, ἐκτὸς μικρῶν τινῶν περιποιήσεων, ἔμεινεν ὁ αὐτὸς καὶ κατὰ τὸ σχῆμα καὶ κατὰ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ. Φρονοῦμεν μάλιστα ὅτι οἱ ἄνδρες εἶναι ἡ αἰτία τῆς διατηρήσεως τοῦ στηθοδέσμου, ἰδίως δ' ἐκεῖνοι εἰς ὧν τὰ χεῖλη πλανῶνται αἱ ἐξῆς ἀνόητοι καὶ βλακώδεις ἐπιφωνήσεις: «ὦ! . . . τί ὠραία μέση! ⁵ τί λεπτοφυῆς σῶμα!» καὶ τὰ παρόμοια. Ὡστε δὲν διστάζομεν νὰ ὑποστηρίξωμεν, ὅτι τὸ κράτος τοῦ στηθοδέσμου θέλει καταπέσει τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν καθ' ἣν οἱ ἄνδρες θέλουσι θεωρῆσαι ἀηδὲς καὶ τερατῶδες τὸ κορσαρισμένον καὶ διηρημένον εἰς δύο μέρη, δίκην σφήκας, σῶμα. Τότε αἱ γυναῖκες θέλουσιν ἀναπνεύσει ἐλευθέρως καὶ ἀπολαύσει καλλιτέρας ὑγείας. Τότε δὲ θέλουσι παράγει καὶ ὠραιότερα τέκνα ⁶.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

Π. Κ. Τ.

5. Τότε μόνον δύναται νὰ ὀνομάσῃ τις ὠραίαν τὴν ἄκαμπτον σχεδὸν καὶ δυσκίνητον ἐκείνην μέσην, ὅταν τολμήσῃ νὰ ὀνομάσῃ ὠραῖον τὸν τεχνητῶς μικροσκοπικὸν πόδα τῶν γυναικῶν τῆς Κίνας ἢ τῆς Ἰαπωνίας. (Σ. Μ).

2. Περὶ τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ γυναικείου φύλλου βλέπε τὰ «Ἀττικὰ χρονολογήματα» τῆς ἐφημερίδος **Ταχυδρομίου** τῆς 1ης Ἰουνίου τοῦ 1900.

ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ἡ γυνὴ ὀφείλει νὰ μάθῃ νὰ ῥάλτῃ, νὰ μαγειρεύῃ, νὰ ἦνε χαρίεσσα, ν' ἀποφεύγῃ τὴν ὀκνηρίαν, νὰ φυλάττῃ τὰ μυστικά, νὰ ὑποτάσσεται, νὰ ἦνε ζωνρὰ καὶ εὐθυμος, νὰ ὀμιλῇ ὅταν πρέπῃ, νὰ περιποιῆται τὰ βρέφῃ, νὰ μὴ ἦνε ζηλότυπος, ν' ἀποφεύγῃ τὰς φλυαρίας, νὰ ἦνε κυρία τοῦ χαρακτῆρός της, νὰ μὴ διατρέχῃ τὰ καταστήματα, νὰ ἦνε ἐπεικὴς, νὰ ἦνε ἡ χαρὰ τοῦ οἴκου της, νὰ ἦνε ἡ ποίησις καὶ τὸ ἄνθος τῆς ἐστίας της, ν' ἀποφεύγῃ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν μυθιστοριῶν, νὰ ἦνε γενναία ἐν πάσῃ περιστάσει, νὰ ἦνε τὸ στήριγμα καὶ ἡ δύναμις τοῦ συζύγου της, νὰ εὐρίσκη δίκαιον διὰ τῆς μοναδικῆς γλυκύτητός της καὶ νὰ γνωρίζῃ ὅτι σκοπὸς τῆς ζωῆς εἶναι ἡ **τελειότης**.

ΧΡΗΜΑ — ΓΥΝΗ — ΑΡΕΤΗ

Ἴσχυρὰ
τοῦ παρᾶ
ἡ χαρὰ.

Ἡ γυνὴ
ἡ ἀγνή
ποθεινή.

Ἄλλὰ καὶ
μερικὰ
τί κακά! . . .

Φοβερὰς
δ' ὁ παρᾶς
συμφορὰς

Προξενεῖ
κι' ἡ γυνὴ
ἡ κοινὴ!

Ἄρετή! . . .
Ἴδου τί
συγκροτεῖ

ιεράν,
καθαράν,
τὴν χαράν.

Πᾶς ἐν τῇ
ἀρετῇ
ὡς πλουτῆ! . . .

Κ. Δ. (Ἐκ τῆς Ἀγάπης).

ΚΑΤΩ Η ΜΟΔΑ

Οἱ οἰκοομο.λόγοι τῆς Δύσεως φωνάζουν
τῶν κυριῶν τὰ .λοῦσα νὰ πᾶνε νὰ χαθοῦν,
γιατὶ μ' αὐτὴ τῇ μόδα οἱ κύριοι τρομάζουν
καὶ δὲν ἀποφασίζουν ν' ἀπογυναικωθοῦν.
Κι' ἅμα καρεῖς ὅτ' ἀβρόχια τοῦ γάμου δὲν μπερδεύῃ
μαραίνεται κι' ἡ φύσις κι' ὁ κόσμος ἄλιγοστεύει.

Καλά σας ξυπρητούρια, ὦ οἰκοομο.λόγοι,
τόσον καιρὸ φωνάζω μονάχος μου γι' αὐτὰ,
καὶ πᾶνε στὰ χαμένα οἱ σοβαροὶ μου .λόγοι
κι' ἡ μόδα ὅλο τρέχει ἀρτὶ νὰ σταματᾷ.
Τώρα ξυπρᾶται μόλις, σοφώτατοί μου ξένοι...
τόσον καιρὸ σᾶς εἶχαν τῇ γ.λῶσσά σας δεμένη;

Τὸ εἶπα καὶ τὸ λέγω: "Ἄν θέλετε ὅτ' ὁ γάμος
γλυκερὰ νὰ βασιλεύῃ εἰρήρη καὶ μποράτσα,
αὐταῖς ἡ παληομόδες νὰ κυλισθοῦνε κάτω
κι' ἡ κάθε μιὰ κυρία νὰ βάλῃ καραβάτσα.
Πρῶτος ἐγὼ τὸ εἶπα, μὰ δὲν μ' ἀκοῦν καθόλου·
γι' αὐτὸ κι' ὁ κόσμος πάει στραβὸς κατὰ διαβόλου.

Δὲν φθάνουν κάθε ἄλλο ἢ τόσαις συμφοραῖς μας,
μὰ νᾶχουμε καὶ τούτη;... ὦ!... ποῶς θὰ μᾶς γλυτώσῃ;...
Τὶ .λοῦσα γιὰ τῇ μόδα... πρὸ πάντων ὅτ' ἡ δικαίη μας!...
εὐρίσκονται ὅτους δρόμους προτοῦ νὰ ἔξημερώσῃ.

Φαίνεται 'στ' ὄνειρό τους δὲν βλέπουν· τίποτ' ἄλλο,
παρὰ καμμιὰ κορδέλα ἢ ρτεκο.λετὲ γιὰ μπά.λο.

Καὶ βλέπετε ἐμπρὸς σας τῶν γυναικῶν τ' ἀσκέρι
μ' ὄνειράτα καὶ 'μμάτια ἀκόμη ρυσταγμένα
πρωί, πρωί γὰ στήνη 'στὰ μαγαζιὰ καρτέρι
καὶ γὰ 'ξυπνᾶ τὸν κόσμο γιὰ τὰ ρεοφερμένα.
Γυροῦν... καὶ 'σὰν δὲν εἶναι ἡ τσέπη των γεμάτη,
γιὰ γὰ χορτάσουν μόδα καὶ μόνο με τὸ 'μμάτι.

Κυττάξετε τριγύρω τί λούσων ποικιλία!...
κυττάξετε λου.λούδρα, κορδέ.λαις, τραχη.λιαῖς!...
μὰ πόσαις δὲν κυλιῶνται γι' αὐτὰ 'στὴν.
καὶ πόσαις γιὰ τὴν μόδα δὲν γουργουροῦν κοι.λιαῖς!...
Μὴν βλέπετε τὰ τόσα φτερά 'στὰ καπελίνα...
ἂν μᾶς κτυποῦν 'στὰ 'μμάτια, μὰ πέρουνται μὲ πείνα!...

Τῆς μόδας ἡ ἀρρώστια κάθε ἀγάπη σβύνει,
γι' αὐτὴ πο.λλαῖς ξεχάνουν κι' αὐτὰ των τὰ παιδιὰ,
αὐτὴ τῆς ξετροπιάζει καὶ κοκ.λαις τῆς ἀφίγει
μὲ ἄδειο τὸ κεφάλι καὶ ἄδεια τὴν καρδιά.
Πίστις, σεμνότης ἔρωσ καὶ ρυμφικὸ στεφάνι
ποδοπατοῦνται ὅ.λα, γιὰ τί;... γιὰ τὸ φουστάνι!...

'Α!... Τί φρικτὴ ἀρρώστια, τί μαρασμός, τί φθίσις!...
Τόσοι καρποὶ ἰδρώτων ἐντίμου ἐργασίας
σκορπίζονται 'στῆς μόδας τὰς νέας ἀπαιτήσεις,
ἀντὶ ζωὴν ἢ ἀνοιξοῦν χαρᾶς καὶ ἀρμονίας.
'Η μόδα, ὦ!... ἢ μόδα!... Τί τσέπαις ξεροτρίβει,
καὶ πῶς ἀπογυμνώνει καὶ ξέσκεπο καλύβη!...

Κάτω λοιπὸν γιὰ μόδες καμμιὰ ἄς μὴ ἔοδεύη,
ἄς γίνουρ πυραμίδες μὲ γυναικῶν φουστάνια,
καὶ δώσατέ τας φόκο, πὸν ὁ καπνὸς ρ' ἀρέβη
ὡς μάρτυς μετανοίας ἐπάνω 'στὰ οὐράνια.
Νὰ παύσουν πρὶ γὰ λέγε παρτοῦ γιὰ φιγουρίνια,
γιὰ τρίχαπτα, γιὰ φρόγκους, γιὰ φούνται, γιὰ σκαρπίνια!..

'Ας βάλουρ καραβάτσα καὶ πέδι.λα ἀρχαῖα,
ἂν θέλουρ ἄς φορέσουν κι' ἐκείναις ἀνδρικά,
ἄς ἔρχωνται μαζὴ μας 'στὸν καφενὲ παρῆα
γιὰ γὰ 'μι.λοῦμε 'λίγο τὰ κοραχιστικά.
'Ας παίζουρε μπιλιάρδο, ἂν θέλουρ, κι' ἄς καπνίζουρ,
ἄς γράφουρ ἄρθρα, στίχους, ἀκί.μη κι' ἄς ψηφίζουρ.

Φθάνει γὰ λείψουρ μόνο ἢ μόδες των ἐκείναις
καὶ ὅ.λα τὰ ἀχρεῖα Ζουρνὰ.λ τῶν Παρισίων.
'Απ.λῆ κι' ἀθῶα πάντα ἢ ὠμορφιὰ γὰ στέκη
καὶ ἔτσι τῆς καρδιαῖς μας 'στὸ δίκτυ της γὰ 'μπ.λέκη.

'Αλλοιῶς, ἄς ἐπιμένη τῶν κυριῶν τὸ φῦ.λο
τὸ κά.λλος ρ' ἀσχημίζη μὲ λούσα δανεικά,
κα.λό, ρομιζῶ, εἶναι ρ' ἀρχίσωμε τὸ ξύ.λο,
ἴσως καὶ φροτιμέψουρ μ' αὐτὸ τὰ θη.λυκά.
Ξύ.λο, ἀφοῦ τ' αὐτὰ των ἀπὸ φωναῖς δὲν πέρουν,
πρὶν βγά.λουρ κι' ἄ.λλ.η μόδα ρ' ἀρχίσουρ γὰ μᾶς δέρουρ!

Γ. Σουρῆς.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἡ ἰδίως ἐν Δαχομέῃ ἐνδιαφέρουσα γυνὴ εἶναι ἡ γυνὴ τοῦ βασιλέως καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο πρέπει νὰ ἐννοῆ τις τὰς συζύγους ἢ παλλακίδας τοῦ βασιλέως, ἀνερχομένας εἰς τρεῖς περίπου χιλιάδας καὶ φυλασσομένας εἰς τ' ἀνάκτορα τῆς Ἀβομέης ὑπὸ εὐνούχων καὶ ὑπὸ τῶν ἀμαζόνων, αἵτινες εἶναι οἱ σωματοφύλακες τοῦ μονάρχου. Αἱ ἀμαζόνες διηρημέναι εἰς δύο συντάγματα εἶναι 1500.

Αἱ σύζυγοι τοῦ βασιλέως οὐδέποτε ἐξέρχονται μόναι· προπορεύεται αὐτῶν πάντοτε δούλη, ἔχουσα περὶ τὸν τράχηλον περιδέριον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου κρέμαται μικρὸς κωδωνίσκος. Εὐθύς ὡς ἀκούσῃ τις τὸν κώδωνα τοῦτον ὀρεῖται νὰ ἀποστρέψῃ τὴν κεφαλὴν μέχρις οὗ διαβῆ ἢ σύζυγος τοῦ βασιλέως.

Ἄλλαι βασιλικαὶ γυναῖκες ἐξέρχονται μετὰ πολυαριθμοῦ συνοδείας, ἧς προπορεύονται μικραὶ κορασίδες κραυγάζουσαι συνεχῶς «Ὅσέ, Ὅσέ!» καὶ οἱ διαβάται τρέπονται εἰς ἄτακτον φυγὴν. Ὁ ἄφρων, ὁ θελήσας νὰ παρατηρήσῃ δέρεται ἀνηλεῶς, πολλάκις δὲ μέχρι θανάτου. Αἱ τελευταῖαι αὗται γυναῖκες εἶναι αἱ εὐνοούμεναι τοῦ βασιλέως, αἱ μυστηριώδεις, ὡς ἀποκαλεῖ αὐτὰς ὁ λαός, αἱ φέρουσαι πυκνότερον πέπλον περὶ τὸ πρόσωπον καὶ ὀρεῖλουται ν' ἀποθάνωσιν εὐθύς ὡς ἀποθάνῃ ὁ βασιλεύς!

Ἐν Κίνα ὁ χαιρετισμὸς δι' ἀποκαλύψεως τοῦ κρανίου θεωρεῖται ὡς ὕβρις.

Οἱ Κινέζοι κατασκευάζουν ἀπὸ τὴν τσουκνίδα ὕφασμα διὰ σκηναὶς καὶ τὰ λοιπά.

×

Τὸ δένδρον, ὅπερ παράγει τὸν καρπὸν τῆς *Baráης*, εἶναι τὸ εὐφορώτατον τῶν καρπίμων δένδρων ἐν τῷ κόσμῳ, διότι παράγει τετραπλάσιον καρπὸν παρ' ὅτι παράγουν αἱ πατάτες καὶ τριακονταπλάσιον τοῦ σίτου!

×

Κατὰ τὰς γενομένας παρατηρήσεις τὰ μικρὰ πτηνὰ ζῶσι 10—12 ἔτη. Ἡ ἀγρία γῆν ζῆ περισσότερον τῶν 100 ἐτῶν, οἱ δὲ κύκνοι ἕως 300! Ἡ μακροζωία τῶν πτηνῶν ἀναπληρώνει τὴν μικρὰν αὐτῶν γονιμότητα καὶ τὴν μεγάλην θνησιμότητα τῶν νεογνῶν των.

×

Κατὰ τοὺς φυσιοδίφας μία χελιδὼν καταβροχθίζει ἡμερησίως 6000 μύιας.

×

Πολλὰ ἰδιαιτέρα φυσιολογικὰ χαρακτηριστικὰ μεταδίδονται κληρονομικῶς.

Οὕτως ἐπὶ πολλὰς γενεὰς ἡ ῥίς τῶν Βουρβόνων τῆς Γαλλίας ἦτο διακριτικὸν γνώρισμα τῶν μελῶν τοῦ βασιλικοῦ τούτου οἴκου. Ἐπίσης τὰ παχέα χεῖλη τῶν μελῶν τοῦ οἴκου τῶν Ἀψβούργων. Ἐν τῇ Μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ ἐπὶ τρεῖς ἑκατονταετηρίδας εἰς τὴν κόμην πάντων τῶν μελῶν εὐγενοῦς τινος οἰκογενείας ὑπῆρχεν ὀλόλευκος βόστρυχος, προτοῦ ἔτι φθάσωσιν εἰς ὠριμον ἡλικίαν.

Μαθηματικός μετ' ἀκριβείας ὑπολογισμοὺς εὗρεν ὅτι εἰς ποδηλάτης καταβάλλει ὀλιγώτερον ἀγῶνα ὅπως διανύσῃ ἀπόστασιν 15 μιλίων ἐπὶ τοῦ ποδηλάτου ἢ 3 μιλίων πεζός.

(Ἐκ τῆς συλλογῆς)

Α. Γ.

ΑΙΝΙΓΜΑ

14. Παράδοξος ἡ φύσις μου! . . . Δὲν εἶμαι πῦρ καὶ καίω·
δὲν εἶμαι οὔτε ὀφθαλμὸς καὶ ὡς ἐκεῖνος κλαίω.
Δὲν εἶμαι ναῦς καὶ ναυαγῶ ὁσάκις δὲν προσέχω·
δὲν εἶμαι οὔτε θάλασσα καὶ τριχυμίας ἔχω.
Δὲν ἔχω στόμα, καὶ συχνὰ φωνάζω καὶ γογγύζω·
πτερὰ δὲν ἔχω καὶ εὐχαρὶς πολλάκις πτερυγίζω.
Καὶ ὅμως δυστυχῆς ἐγώ! . . . φυλακισμένος εἶμαι·
μὴ μὲ ζητεῖται δὲ μακρὰν ἀριστεράσας κεῖμαι.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

- Ἔσο γλυκὺς εἰς τὴν ζωὴν, ὡς τὸ μειδίωμα ἀγνοῦ βρέφους! . . .
Ἄθῶος, ὡς ὁ στεναγμὸς πτηνῶν κοιμωμένων! . . .
Ἀμόλυντος, ὡς ἡ πνοὴ παρθενικοῦ ἄνθους! . . .

Α. Γ.

ΠΕΡΙ ΓΑΜΟΥ

Τί παράδεισος ὁ γάμος!

Τί λαμπρὸν πράγμα ὁ γάμος! . . . Εἶναι ὁ σταθμὸς τοῦ βίου, τὸ ὑπόστεγον, τὸ ἀσφαλὲς καταφύγιον, ὁ κιγκλιδωτὸς παράδεισος! Ἔχεις τὸ κλειδί τῆς θύρας σου εἰς τὴν τσέπην, κοιμᾶσαι ἤσυχος, ὅ,τι ὦραν θέλεις τρώγεις, ὅ,τι ὦραν θέλεις κοιμᾶσαι ἢ διασκεδάζεις. Κανεὶς δὲν σὲ ταραττει. Ὅλα ἐν τάξει, ὅλα ἔτοιμα. Ἡ συμβία, ἄγγελος ἀληθῆς, φροντίζει περὶ σοῦ ὡς διὰ τὸ νεογνόν της. Σὲ περιθάλλει μὲ τὴν ἀγάπην της, σὲ νανουρίζει, ἀγρυπνεῖ ἰάν εἶσαι ἀσθενής, ἱσταμένη παρὰ τὸ προσκεφάλαιόν σου. Αὐτὴ μαγεύει, αὐτὴ

Τί κόλασις ὁ γάμος!

Τί φρίκη καὶ οἴα καταστροφή ὁ γάμος διὰ τὸν ἄνθρωπον! Χαῖρε μετ' αὐτὸν νεότης! . . . Χαῖρε χαρὰ, ζωηρότης, εὐθυμία, παιδρότης! . . . Ὅταν κλεισθῆς ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ περιβόλου, ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ φρουρίου, τοῦ δεσμωτηρίου μᾶλλον, τελείωσε! . . . Οὐκ ἔστι πλέον ζωὴ, οὐδ' ἐλευθερίας ἀπόλαυσις! Ἐκεῖ δούλος ἀληθῆς πρέπει νὰ προμηθεύσῃ μετ' ἑαυτὸν τὸν ἄρτον τῶσων ὑπάρξεων, νὰ γίνεσαι τὰ πάντα, νὰ κόπτῃς, νὰ καρφώνῃς, νὰ πριονίζῃς, νὰ διορθώνῃς διηνεκῶς, διότι ὅλοι αὐτοὶ οἱ λεγόμενοι μικροὶ

νοσοκόμος, αὐτὴ σύντροφος, αὐτὴ φαρμακοποιός. Πότε νὰ σοῦ βράσῃ ἓνα ζωμόν, πότε νὰ σοῦ κτυπήσῃ ἓνα αὐγόν, νὰ σοῦ ἐτοιμάσῃ τὸ μπιεφέκι καὶ τὸ κοτόπουλο, νὰ σοῦ διχβάσῃ ὡραίαν τινὰ ἱστορίαν ἢ ἐνδιαφέρον ἄρθρον. Ὁ βίος ρέει γλυκὺς καὶ κελαρύζει ὡς ρυάκιον. Τὰ παιδιά στέφουσι τὴν τράπεζαν τοῦ φαγητοῦ, ὡς κάλυκες. Νομίζεις ὅτι εἶναι ἀνθῶν. Μετὰ τὸ φαγητὸν ἡ θελκτικὴ μήτηρ θέτουσα τοὺς ροδίλους δακτύλους ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου, ἀνακρούει *Sonáta* τοῦ Σχοπὲν ἢ συμφωνίαν τινὰ τοῦ Βετχόβεν. Σὺ κάθῃσαι εἰς μίαν γωνίαν καὶ ἀκροώμενος τῶν ἀρμονικῶν καὶ σαγηνευτικῶν μελῶν, ἄτινα ἐξέρχονται τόσον ἀρμονικὰ καὶ μελωδικὰ ὑπὸ τοὺς δακτύλους της, ἀναπολεῖς τὸ παρελθόν, τὴν ἐπαναβλέπεις πρὸ τοῦ γάμου κόρην ἀγνήν καὶ παιδρῶν, τὴν ἐνθυμεῖσαι μὲ τὰ κρίνα καὶ μὲ τὰς λε-

ἄγγελοι τὰ τέκνα, εἶναι πράγματι μικροὶ δαίμονες, ταραξίαι καὶ καταστροφεῖς. Ἀπὸ πρωίας μέχρι ἐσπέρας δὲν κάμνουσι τίποτε ἄλλο, ἢ νὰ ἀναποδογυρίζωσι τραπέζας, νὰ ρίπτωσι τὰ διάφορα σκεύη, νὰ θραύουν ποτήρια καὶ φιάλας, κυάθους καὶ κύπελλα, νὰ χύνωσι τὸ γάλα, νὰ διασκορπίζωσι τὰ φυτά, νὰ ἐκρίζωσι τὰ δένδρα καὶ δενδρύλλια. Ἀλάριχοι μικροσκοπικοί, εὐρίσκοντες ἡδονὴν ἄφατον εἰς τὴν ἐξόρουξιν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀθώου κυναρίου, εἰς τὴν κατακυράνισιν, πετροβόλησιν καὶ μέχρι θανάτου κακοποίησιν ἡσύχου καὶ ἀβλαβοῦς γάτου τῆς γειτονίας. Ἐπιστρέφεις εἰς τὸν οἶκόν σου ζητῶν τὴν ἡσυχίαν, μετὰ πεισματώδη ἀγῶνα ἐν τινὶ Ἐταιρίᾳ, μετὰ κάματον ἐξαντλητικὸν ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἐργασίᾳ σου καὶ εὐρίσκεις τὰ πάντα ἄνω κάτω, τὴν τράπεζαν ἄστρωτον, τὴν σύζυγον διαπληκτι-

μονέας νύμφην λευχείμονα, συγκεκινημένην, ὠχρᾶν, πάλλουσαν παρὰ τὸν βραχίονά σου, κατόπιν δὲ μητέρα, μητέρα τέκνων ὡραίων καὶ ὑγιῶν, εἰς ἃ ἐμφυσᾷ ὅλην τὴν ψυχὴν καὶ καρδίαν, ἀφοῦ τὰ ἔδωκε τὸ αἷμα καὶ τὰς σάρκας... Ὅλα ταῦτα συνδυάζονται, ἀνέρχονται καὶ κατακλύζουσι τὴν κεφαλὴν σου, ὅλαι αὐταὶ αἰ συγκινητικαὶ εἰκόνες λάμπουσι καὶ θαμβοῦσι τὰ ὄμματά σου, μὴ ἀντέχων δὲ πλέον ἐγείρεσαι καὶ ἀκροποδητεῖ, ἐπ' ἄκρων ὀνύχων, σχεδὸν τρέμων, σχεδὸν σφαλλόμενος, μέθυσος ἐκ συγκινήσεως, μ' ὀφθαλμοὺς δακρυβρέκτους τὴν πλησιάζεις χωρὶς νὰ σὲ ἐννοήσῃ καί, ἐνῶ ἐκείνη παραδιδομένη εἰς τὴν μελωδίαν τοῦ ἐκτελουμένου μουσουργήματος ἀτενίζει μὲ ρέμβην πρὸς τὸ κενόν, σὺ διὰ μιᾶς συλλαμβάνεις τὴν γραφικὴν της κεφαλὴν, τὴν σφίγγεις εἰς τοὺς βραχίονάς σου καὶ ἐπιθέτων τὰ χεῖλη ἐπὶ τῶν χειλέων

ζομένην μὲ τὰς ὑπηρετρίας, τὰ παιδιά φωνάζοντα, τὸ ἐν τούτων πυρέσσον, διότι ἐκ λαιμαργίας κατεβρόχθισεν ὀλόκληρον *ξυλάγγουρον* τὴν ἐσπέραν. Καὶ τρέχε τότε διάϊατρόν, καὶ σύγχυσις, συγκινήσεις, κλύσματα, καθαρτικά, κινίνα, φαρμακεία, ἔξοδα, ἓνα μπάτσο εἰς τὸ παιδί, διότι δὲν ἐννοεῖ νὰ πάρῃ τὸ ρητινέλαιον, τὴν νύκτα ἀγρυπνίαι, κλαυθμηρισμοί, φόβοι, ἀνησυχίαι καὶ φεῦ!... πλειστάκις δεινώσις τῆς νόσου, θάνατοι, θρήνοι μητρικοί, πένθος ἀλγεινὸν καὶ βαρὺ ἐν τῷ οἴκῳ κτλ!... Ἀλλοίμονον δ' ὅταν ἡ σύζυγος εἶναι φιλάρεσκος καὶ ἐρωτότροπος! . . . Τότε δὴ τότε . . . αἰ μεγάλαι συγχύσεις, ἡ λεύκανσις τῶν τριχῶν, ἡ ρυτίδωσις, τὸ παράκαιρον γῆρας! . . . Τότε αἰ ἀντιζηλῖαι, αἰ ὑποψῖαι, αἰ φονικαὶ ὑποψῖαι, αἰ καθιστῶσαι τὸν βίον ἀβίωτον!.. Πολλάκις δὲ μονομαχίαι, ξυλοκοπήματα, δικαστήρια

της, τὴν φιλεῖς τόσον θερμά,
τόσον φλογερά ὅσον ἴσως οὐ-
δέ κατὰ τὸ πρῶτον φίλημα
τοῦ ἔρωτός σου . . . Αὐτὸ τὸ
φίλημα σβεννύει μυρίας πι-
κρίας τοῦ βίου, βαλσαμῶσι
μυρίας πληγὰς χαινούσας!...

*Τί εὐτυχία ὁ γάμος! τί
παράδεισος!!!*

καὶ τελευταίως διαζύγιον!..
Ἰέκνα ἄνευ μητρὸς, οἶκος
ἡμίκλειστος, παιδαγωγοὶ
μέγαιραι, οἰκονομικαὶ δυσ-
πραγίαι, βίος ἀχθοφόρου ἄ-
νευ ὀάσεως, ἄνευ ἀναψυχῆς,
χωρὶς ἓν ποτήριον καὶ ἀνα-
ψυκτικοῦ ποτοῦ!...

*Τί φαρμάκι ἀληθὲς ὁ
γάμος! τί κόλασις!!!*

ΓΝΩΜΙΚΟΝ

Ἀκαίρου γέλωτος ὄρμη
αἰτία θρήνου γίνεται
καὶ τιμωρεῖται, εἰ δὲ μή,
αὐξάνει καὶ θρασύνεται.

Κ. Δ. (Ἐκ τῆς Ἀγάπης).

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

15. Ἔχει τις δύο βαλάντια. Ἄν βάλῃ εἰς τὸ πρῶτον 8 λίρας,
αὐτὸ θέλει ἔχει τὸ ἡμισυ τῆς ἀξίας τοῦ ἄλλου. Ἄν τὰς βάλῃ ὁμως
εἰς τὸ δεύτερον, τότε ἡ ἀξία τούτου θὰ γίνῃ τριπλασία τῆς τοῦ πρῶ-
του. — Πόσας λίρας περιεῖχεν ἕκαστον βαλάντιον; . . .

ΟΠΟΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΗΝΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ

ΓΥΝΗ

Ἦτο ὠραία ἡ γυνή· Μαρία ἐκαλεῖτο.

Εἰκοσαέτις ὑψηλή, λευκή, γλαυκῶπις ἦτο.
Ἐανθὴ μακρὰ κατέστεφε τὴν κεφαλὴν της κόμη,
τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας της θερμὸν ἐκυκλοφόρει.
Ὅλη ὑγεία καὶ ζωὴ καὶ καλλονὴ καὶ ῥώμη,
διέπρεπε τοῦ Ποθητοῦ καὶ τῆς Ἀνθῆς ἡ κόρη.
Ἦτο ὡς ῥόδον εὖροσμον, ὡς εὐπτερον πτηνόν,
ὡς εὐθαλὲς νεόφυτον, ὡς ἄστρον ὀρθρινόν.

Τῇ ἦτο φίλη ἡ ψαλὶς, φιλιτάτη ἡ βελόνη,
καὶ ἔκοπτε καὶ ἔρραπτε πᾶν ἔνδυμά της μόνη.
Ἦγάπα ὑπερβολικὰ τὰ ἔργα τῆς οἰκίας
καὶ εὐαρέστως εἰς αὐτὰ συνήθως ἠσχολεῖτο,
ἂν καὶ ἐμίσθου ὁ πατὴρ διπλὰς ὑπηρετρίας·
καὶ ὅ,τι κατεσκεύαζε ἐξαιρετόν τῇ ἦτο.
Τὸ φαγητόν της ὁ πατὴρ δὲν ἔπαυ' ἐπαινῶν·
θὰ ἔτρωγέ τις μ' ὄρεξιν αὐτὸ καὶ μὴ πινῶν.
Εἶχε φωνὴν ἀγγελικὴν ὡς οὐδεμία ἄλλη·
τὴν ἠκούε τις ῥάπτουσιν ἢ πλύνουσιν νὰ ψάλῃ!..
* Τοιαύτη πρέπει ἡ γυνὴ νὰ ἦνε καὶ νὰ ζήσῃ·
εἰ δ' ἄλλως εἶναι ψεύματα ποτὲ νὰ εὐτυχίσῃ!...

Κ. Δ. (Ἐκ τῆς Ἀγάπης).

ΕΥΦΥΟΛΟΓΙΑΙ ΚΑΙ ΒΛΑΚΕΙΑΙ

Φίλιππος ὁ Β'. ἔπεμψε τὸν νέον πρωτοστάτορα τῆς Καστιλλίας ἵνα εὐχηθῆ τῷ Πάπᾳ Σίξτῳ V διὰ τὴν εἰς τὸν ἅγιον θρόνον ἀνάβασίν του. Ὁ Πάπας δυσαρεστηθεὶς ὅτι τῷ ἔστελλον τόσον νέον πρέσβυν, ἀνέκραξεν :

— *Ε!... Ὁ κύριός σου ἔχει ἔλλειψιν φαίνεται ἀνδρῶν διὰ νὰ μὲ στείλλῃ πρέσβυν ἀγένειον.

— *Ω!... Ἐὰν ὁ κύριός μου, ἀπήντησεν ὁ πρωτοστάτωρ, ἐφρόνει ὅτι ἡ ἀξία συνίσταται εἰς τὴν γενειάδα, διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ θὰ σᾶς ἔστειλλε **τράγον** καὶ ὄχι εὐπατρίδην ὡς ἐμέ!...

×

Ἐνῶ κυρία τις μετὰ τοῦ τέκνου τῆς μετέβαινεν εἰς τὴν ἀγορὰν πόλεως τινος, συναντῶσι καθ' ὁδὸν ἓνα ἀράπην.

— Μαμά!... Δός, σέ παρακαλῶ, εἰς τὸν κύριον ἐκεῖ δύω σολδία;...

— Διατί παιδί μου;!

— (Τὸ παιδίον ἀφελέστατα). Διὰ νὰ ἀγοράσῃ σαποῦνι καὶ νὰ **ἀσπρίσῃ!**!....

×

— Γιὰ ποῦ τῶβαλες;

— Πᾶω ἴστην ἀγορὰ νὰ ψονίσω μιὰ ὄρνιθα. Ἄλλὰ . . . γιὰ πές μου, πῶς γνωρίζεις ἂν ἡ κόττα εἶναι γρηχὴ ἢ νέα;

— Ἄπ' τὰ δόντια!...

— Κοροϊδεύεις ἀδελφέ;! ἔχει δόντια ἢ κόττα;!

— *Ὁχι . . . ὄχι! . . . ἔχω ἐγώ! . . .

×

*Ἐν τινι συναναστροφῇ κύριός τις ἀποτείνεται πρὸς φίλον του:

— Νυμφεύσαι;

— *Ὁχι! . . . Ξεύρετε πολὺ καλὰ, ὅτι προτιμῶ τὸν ἄγαμον βίον.

— Ναί ἀλλὰ ἔχω νὰ σοὶ δώσω μιαν καλὴν σύντροφον.

— *Ὁχι . . . ὄχι! . . . ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ! . . .

— Μὰ . . . μὴ ὀρκίζεσαι . . . μὴ, διότι θὰ εὐχαριστηθῆς.

— Αὐτά, φίλε μου, εἶναι παραμύθια! . . .

— Ἡ νεᾶνις εἶναι δεκαοκταετής.

— Τόσο τὸ χειρότερο! . . .

— Ὁραία, φρόνιμος, ἐρωτότροπος, πνευματώδης, φλύαρος, ἐπίμων, ἔχει τὸ χέρι ὀλίγο κοντό, σπάταλος, αὐθάδης . . .

— (Διακόπτων αὐτόν). *Ω! . . . κίνδυνος! . . . κίνδυνος! . . .

— (*Ἐξακολουθῶν). Καλῆς οἰκογενείας . . . ὑπερήφανος, φιλόδοξος, ἐγωίστρια, τρυφερᾶς καρδίας, ζηλόφθονος καὶ . . . μὲ μύρια ἄλλα προτερήματα.

— Μὰ . . . ἔχει τόσα πολλὰ προτερήματα, ποῦ θὰ μὲ κάμῃ νὰ λυσσάξω! . . .

— Ναί, ἀλλὰ τὸ κυριώτερον, διὰ τὸ ὅποιον σέ εἶπον ὅτι θὰ εὐχαριστηθῆς . . .

— Γιὰ λέγε! . . . (*Ἀγυπομονῶν).

— Ἐπὶ πλέον, φίλε μου, ἔχει . . . καὶ . . . ἑκατὸν χιλιάδας . . . φράγκα χρυσᾶ προῖκα! . . .

— (*Ἐν θριάμβῳ). *Ω!!! νυμφεύομαι!!! νυμφεύομαι!!! . . .

Τ' ΑΧΤΕΡΙ

Μέσ' ἔς τῆς νύχτας τὸ μαῦρο σκοτάδι
 ἓνα ὀλόλαμπρο φέγγει ἀστέρι,
 ἴσάν πολύτιμο λάμπει πετράδι,
 ἴσάν οὐράνιο προβάλλει ξεφτέρι.
 Τὸ θωρῶ μὲ ἴματιὰ θολωμένη
 κι' ἢ λαμπάδα του αὐτὴ μὲ μαγεύει,
 τὴν καρδιά μου βαρεῖα πληγωμένη
 μ' ἓνα θαῦμα, θαρρεῖς, τὴν γιατρεύει...
 Μὰ . . . ψυχρὸ ἴσάν θανάτου σινδόνι
 ἓνα σύννεφο εὐθύς τὸ σκεπάζει . . .
 ἄχ! . . . τὸ στῆθός μου ἔξάφνω λιγώνει,
 κι' ἢ καρδιά μ' ἀπ' τὸν πόνο σπαράζει.
 Μὲ τοῦ στήθους τὸν ἄλαυστο πόνο
 κι' ἂν δὲν βλέπω τὴν ἄγια του ἀχτίδα,
 πρὸς τὸν πλάστη μου πάντα ἔχω μόνο
 τῆς ψυχῆς μου τὴν ἄσβυστη ἐλπίδα! . . .

I. Γ. Πετρίδης.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

16. Δύο περιηγηταὶ περιερχόμενοι μίαν ἔρημον εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἄσκον περιέχοντα ὀκτῶ (8) ὀκάδας ὕδατος. Ὅπως ἀποφύγῃσι δὲ πᾶσαν συζήτησιν συνεφώνησαν νὰ διανεμῶσιν ἐξίσου τὰς ὀκτῶ ὀκάδας, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο εἶχον μόνον δύο κενὰ δοχεῖα, ὧν τὸ ἓν ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ πέντε (5) ὀκάδας, τὸ δὲ ἕτερον τρεῖς (3).

Πῶς θὰ διανεμῶσιν τὸ ὕδωρ, οὕτως ὥστε ἕκαστος νὰ λάβῃ τέσσαρας ὀκάδας;

Ἡ ΝΗΠΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ὦ γυναῖ! χαριέστατον φῦλον, τέρφις τῆς ἀνθρωπότητος, εἰς σέ προσφωνῶ τοὺς ρευθασμούς μου, ἐπίτρεψον εἰς ἀσεβῆ ν' ἀνασύρῃ τὸν πέπλον τὸν περικαλύπτοντα τὴν ἐντέλειάν σου. Καθορῶ ἐπὶ τῶν χειλέων σου δυσπιστίας μειδίαμα· τί ἀποτολμῶ! νὰ μυσταγωγῆθῶ εἰς τὸν ἱερόν τοῦτον ναόν, εἰς ὃν οὐδέποτε εἰσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, νὰ κατασκοπεύσω τὰς βουλὰς τῆς ψυχῆς σου, νὰ ψηλαφήσω τοὺς παλμούς τῆς καρδίας σου, ν' ἀνιχνεύσω ὀλόκληρον βίον εἰς ἓνα στεναγμόν σου, εἰς ἓν βλέμμα σου.

Ναὶ τοιοῦτος εἶναι ὁ σκοπός μου· πλανώμενος εἰς τὸ μυστηριώδες τοῦτο ἄστυλον ἐλπίζω νὰ διδάξω τοὺς θνητοὺς νὰ σ' ἐκτιμῆσωσι δικαιότερον, τοῦ χαρακτηρῆός σου ν' ἀναπτύξω τὰς ποικιλίας καὶ νὰ ὀρίσω σέ τὸ ἀριστούργημα τῆς πλάσεως. Θέλγομαι βλέπων σε κειμένην εἰς τὴν κοιτίδα σου, ἀβρᾶν, ἀγνήν καὶ ὠραίαν· ἡ πρώτη ὄρμη, ἣτις ἀναφαίνεται εἰς σέ εἶναι τοῦ ἔρωτος ἡ ὄρμη· ἀνεφάνη αὕτη κατὰ τὴν γέννησίν σου καὶ θὰ ἐκλείψῃ μετὰ τῆς τελευταίας πνοῆς σου. Ὁ ἔρως εἶναι ὁ μοχλὸς τῆς ὑπάρξεώς σου. Παιδα ἔτι σέ βλέπω προσπαθοῦσαν νὰ θωπεύσῃς ἐκείνην, ἣτις, γρηγοροῦσα πλησίον σου, σέ κοιμίζει ἐπὶ τῶν γονάτων της ἄδουσα, ἵνα σέ θέλξῃ ὑπνώτουσαν. . . Ἄλλ' αἰ μὲν θωπεῖαί σου, ἐμφωλεύουσιν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, τὰ δὲ φιλήματά σου εἰσὶ ἢ ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς μητρὸς σου θλίψις· ἡ ὀρμέμφυτος αὕτη διάχυσις συμπεριλαμβάνει ἐν ἑαυτῇ τὸ σύνολον τῶν αἰσθημάτων, ἀπερ' ὁ χρόνος

θέλει ἀναπτύξει· αἱ χεῖρές σου τὴν θλίβουσι μὲ ὄρμην· εἶται εὐτυχῆς βλέπουσα τὴν μητέρα σου ἐνασχολουμένην περὶ τῆς φιλτάτης θυγατρὸς της. . . Ἀπὸ τοῦδε συνησθάνθη τὴν ἀξίαν τῆς μελλούσης πρὸς σέ λατρείας, λατρείας, ἣτις θέλει εἶσθαι τὸ λαμπρότερον τρόπαιόν σου.

Περисπούδαστον ὄν! . . . Πόσον εὐκόλως διακρίνεις μεταξὺ τῶν γυναικῶν ἐκείνην, ἣτις σέ λέγει, «παιδί μου». . . Ὄταν τὴν βλέπεις ἢ καρδία σου πάλλει ὑπὸ χαρᾶς, ἐπειδὴ ἂν παραπονησῆσαι, ἂν κλαίης, αὕτη εἶναι ἐκεῖ πλησίον σου, ὡς παραστάτης ἄγγελος. . . Ἰσταται ἐκεῖ ἀκρωμένη τὴν πνοήν σου, ἐμβλέπουσα τὴν ὀδύνην. Μητέρα! ὦ νέαι γυναῖκες! . . . Ἐὰν ἔχετε ιδέα τῶν ἀπολαύσεων, αἵτινες χορηγοῦνται εἰς τὴν τιθαίνουσαν τὸν καρπὸν τοῦ ἔρωτός της, ἐὰν ἐγνωρίζετε τὴν ἀνέκφραστον εὐτυχίαν, ἣν συναισθάνεται, ὅταν τὸ τέκνον της θλίβει παραφόρως τὸν κόλπον, ὅστις τὸ μεταδίδει καὶ αὖθις τὴν ζωὴν, ὅταν συναισθάνεται τὴν μικρὰν ταύτην καρδίαν πάλλουσαν ἐπὶ τῆς ἰδικῆς της, ὦ! . . . βεβαίως, ἠθέλατε ἐγκαταλείψῃ τὰς ἀπατηλὰς ἐκείνας ἡδονὰς, τῶν ὁποίων τὸ πρίσμα σᾶς θαμβώνει καὶ πολλάκις μετανοίας μόνον σᾶς δωρεῖ. Σ' ἀκούω ψελλίζουσαν πρόσταγμά τι· σχετικῶς ἐνδυναμοῦται ἢ χαριεστάτη ὄργή σου. Ὄταν πατρικὴ ἐπίπληξις στιγμιαίως σέ καθυποτάσῃ, ἐναγκαλίζεσαι μετὰ πείσματος τὸν τράχηλον τῆς καλῆς μητρός σου καὶ ἐκεῖ ἐπὶ τῶν παρειῶν της εὐρίσκεις ἄσυλον· ἐκεῖ δὲν φοβεῖσαι τὴν ἐπιπληκτικὴν φωνὴν καὶ στρέφουσα μὲ τολμηρὸν βλέμμα, ἀνθίστασαι θαρραλέως εἰς τὸν κίνδυνον· οὕτω καὶ διὰ τὸν ἀρμενίσαντα ναύτην, ὁ κλύδων μάτην βοῖζει, ἢ ψυχὴ του δὲν θορυβεῖται πλέον καὶ ὁ βόμβος οὗτος, καίτοι δι' αὐτὸν καταπληκτικός, εἶναι ἐν ταύτῳ καὶ ἀρμονικός.

Οἱ μῆνες παρῆλθον, βαίνεισθε ἀσφαλέστερον, ἰσχυροποιεῖσθε

κατὰ τῆς ἀδυναμίας τῶν μελῶν σου, προσπαθεῖς νὰ ὀρθοποδήσῃς. Καίτοι δὲ ὑποστηριζομένη ὑπὸ ἀνησύχου μερίμνης, ὑπερηφανεύεσαι διὰ τὰς προόδους σου. Ἐκφέρεις ἀνάρθρους φωνὰς. . . λαλιά, εἰς σέ μόνον ἄγνωστος σέ ταλανίζει καὶ τυχὴ ἢ κατεπείγουσα ἀνάγκη τῆς ὀμιλίας γεννᾶται.

Αἱ ἡμέραι παρέρχονται, ἢ κομψὴ πλαγγὼν εἶναι ἢ κυριωτέρα ἐνασχόλησις σου, αἱ ἐνεργοὶ χεῖρές σου καταστολίζουσι φιλοκάλως τὸ παίγνιον τῆς διασκεδάσεώς σου· τῷ δίδεις συμβουλὰς, ἃς σοὶ ἔδωσαν· τὸ ἀκροάζεσαι καὶ ἀπαντᾷς πάντοτε ἀντ' αὐτοῦ· ἢ σιγὴ τοῦ τὸ ἐπίσῃρει ἐναλλάξ τὰς ἀπειλὰς καὶ τὰς θωπείας σου· τότε τὸ θέτεις ἐπὶ τῶν ἐσταυρομένων χειρῶν σου καὶ τῷ λέγεις: «Ἄλλοτε μὴ ἀτακτήσῃς, ἄλλως τε ἢ μάνα σου δὲν θὰ σ' ἀγαπᾷ.» Ὁ χρόνος δρέψας τινὰ ἔτη σου, ὡς ὁ κηπουρὸς δρέπει παραφυάδας νεοφύτου δένδρου, ἀνέπτυξε τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου σου, τὰς μορφὰς τοῦ σώματός σου καὶ τὰς ἀρετὰς τῆς καρδίας σου. Αὐξάνεσαι ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν ἀρετῶν τῆς μητρός σου, σπεύδεις νὰ τὴν βοηθήσῃς εἰς τὴν οἰκιακὴν διοίκησιν, ἔγινες νουνεχῆς, φιλόφρων, ἀγαθοεργός.

Ὁ δυστυχῆς ἐπαίτης οὐδέποτε ἀπεμακρύνθη τῆς οἰκίας σου μὴ παραλαβὼν τὸν ἀσφαλίζοντα τὸν ἐπιούσιον ἄρτον ὀβολόν· καὶ ὅταν προσεύχησαι πρὸς τὸν Ὑψιστον, τὸν ἐπικαλεῖσαι ἵνα μὴ ἡ δυστυχία παρεισφορήσῃ εἰς τὸν κόσμον. Μείνε εἰς τὴν ἀθωότητα τῆς νεότητος, φύλαττε ἀκριβῶς τὴν κοσμοῦσάν σοι ταύτην σεμνότητα, ἐπειδὴ εἶναι τὸ ὠραιότατον τῶν θελημάτων σου. Ἡ μεμολυσμένη πνοὴ τῶν ἀνθρώπων θ' ἀμαυρώσῃ τὴν στίλβουσαν χροιάν σου· ἐντὸς ὀλίγου δὲν θὰ εἶσαι ἢ αὐτὴ, ἀλλὰ ὡς μεταξοσκώληξ θὰ περιβληθῆς νέον περικάλυμμα· ἢ ὀχληρὰ ἐθιμοταξία θὰ σέ ἀναγκάσῃ νὰ ὑποκρύπτῃς τὰ αἰσθηματά σου· ἢ διάχυσις τῶν αἰσθημάτων, ἣτις θέλγει τὰς

εὐκισθήτους ψυχάς, θὰ θεωρηθῆ ὡς ἔγκλημα καὶ θὰ νομισθῆς ὅτι διὰ ψυχρᾶς συμπεριφορᾶς θὰ διαφύγῃς τὴν παντοδυναμίαν τῆς φύσεως! . . . Ὡ πόσον ἀπατᾶσαι! . . . Οὐδέποτε τὰ δικαιώματα ταύτης ἀποξενοῦνται καὶ ἴσως ὅταν ὁ κόσμος θὰ σὲ δοξάζῃ διὰ τὴν παραδειγματικὴν διαγωγὴν σου, ἐὰν ἐξετάσῃς τὴν συνειδήσιν σου, προσπαθοῦσαν ν' ἀπολαύσῃ τὴν μετ' αὐτῆς τελείαν εἰρήνην . . . ναί! . . . ἴσως θὰ ἐρυθριάσῃς ἔνεκα τῆς ψευδοῦς ἀρετῆς σου . . . ἐπειδὴ εἰς βίον γυναικὸς δὲν ὑπάρχουσι πάντοτε ἀπόκρυφα, ἄτινα οὐχὶ μόνον δὲν τολμᾷ νὰ κατοπτεύσῃ, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ, εἰ δυνατόν, καὶ αὐτὴν τὴν ἀνάμνησιν τῶν νὰ ἐξελείψῃ.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ).

Ἐλ. Πολυχρονιαδου.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Σοφὴ τις δέσποινα Γαλλίς συνιστᾷ τοὺς ἐξῆς ἀπλουστάτους κανόνας τοῦ βίου :

Ἐν τῇ διαγωγῇ, ἀπλότητα καὶ σύνεσιν.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, καθαρὸτητα καὶ σεμνότητα.

Ἐν ταῖς δίκαις, δικαιοσύνην καὶ γενναιοδωρίαν.

Ἐν τῇ χρήσει τῶν ἀγαθῶν, οικονομίαν καὶ ἐλευθεριότητα.

Ἐν τοῖς λόγοις, σαφήνειαν, ἀλήθειαν, ἀκριβορημοσύνην.

Ἐν τῇ ἐχθρότητι, θάρρος καὶ ὑπερηφάνειαν.

Ἐν τῇ εὐτυχίᾳ, μετριοπροσύνην καὶ μετριότητα.

Ἐν τῇ κοινωνίᾳ, κομψότητα, ὑποχρέωσιν καὶ εὐκολίαν.

Ἐν τῷ οἴκῳ, εὐθύτητα καὶ ἀγαθότητα ἄνευ οἰκειότητος.

Καὶ ἐν γένει, ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν χρεῶν μας κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον.

ἌΝΘΡΩΠΩΝ

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἂν αἱ γυναῖκες ἡγάπων νὰ ἀναγινώσκωσι, διότι θὰ ἀπέφυγον διὰ τῆς ἀναγνώσεως πολλὰς φιλονεικίας καὶ φλυαρίας προερχομένας ἐκ τῆς ἀνίας.

Κυρίας Σκονδερό.

×

Κοινὸν τὸ πάθος τῶν ἀνδρῶν, ἡ φιλοχρηματία· κοινὸν δὲ καὶ τῶν γυναικῶν, ἡ φρούδη φλυαρία.

Τὸ πᾶν δύναται νὰ συγχωρήσῃ ἡ γυνὴ πρὸς τὴν ἀντίζηλον, οὐδέποτε ὅμως τὸ νὰ ἦναι εὐειδестέρα αὐτῆς.

Σ. Π.

×

Εὐκολώτερον εὐρίσκει τις λευκὸν κόρακα, λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἢ καλὴν γυναῖκα.

Πῶς νὰ γνωρίζῃ τις τὸν χαρακτῆρα τῆς νεάνιδος, τὴν ὁποίαν νυμφεύεται; Δὲν ἔχει ἀκόμη τοιοῦτον ἢ διευθύνεται εἰς τὸ νὰ κρύπτῃ ὃν ἔχει.

Μαρίας Μποδέ.

×

Τέσσαρα πράγματα δεόν νὰ ζητῶμεν παρὰ τῶν γυναικῶν: α' νὰ ἔχωσιν ἀρετὴν ἐν τῇ καρδίᾳ· β' σεμνότητα ἐπὶ τοῦ μετώπου· γ' γλυκύτητα ἐπὶ τῶν χειλέων καὶ δ' χεῖρας ἐργατικὰς.

Σινικόν.

×

Γυναῖκες, ὑμεῖς εἶσθε οἱ κηπουροὶ τῆς παιδικῆς ἡλικίας· περιποιήθητε τὸ λογικὸν τοῦτο φυτὸν διὰ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός τῆς μητρικῆς ὑμῶν φιλοστοργίας καὶ θ' ἀνοίξῃ τοῦτο ὡς τὸ κρίνον τοῦ ἀγροῦ ἀλλὰ φυλαχθῆτε μὴ θλίψῃτε καὶ μαράνητε αὐτό· διατηρήσατε αὐτὸ ἀκμάζον καὶ θάλλον κατὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως καὶ τὴν θέλησιν τοῦ

Ἐπίστατου Θεοῦ. Αὕτη εἶναι ἡ ἀληθὴς ὑμῶν δόξα, ἡ ἀκήρατος καὶ ἄφθαρτος..

Φρέβελ.

×

Ἀλλοίμονον, εἴαν αἱ γυναῖκες παρασταθῶσιν εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν ὑπὸ τὴν αὐτὴν μορφήν! Οὐδόλως ἀπίθανον νὰ ἐμβάλλωσιν ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἱεροδὸς Αὐγουστίνος.

×

Ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀρέσκειν γεννᾶται εἰς τὰς γυναῖκας, πρὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ ἀγαπᾶν.

Ὁ Διογένης ἰδὼν ποτε γυναῖκα κρεμαμένην ἀπὸ δένδρου, ἀνεφώνησεν: «Εἶθε ὅλα τὰ δένδρα νὰ παράγουν τοιοῦτους καρπούς!...»

Ἡ γυνὴ ἐπλάσθη εἰς τὸν κόσμον ἵνα πρὸς πάντα ρυθμίζητε καὶ πάντα ρυθμίζη.

Γ. Βαλμπέρ.

×

Ὁ πράττων ἄνευ σταθερῶν ἀρχῶν ὁμοιάζει πρὸς ἄνθρωπον βλέποντα εἰς τὸ ὥρολόγιόν του, οὗ τὸν ὥροδείκτην αὐτὸς ἔθεσε τυχαίως

Διοδώρου

×

Ἄρκετ' τι νὰ εἶναι ἀπίστευτον διὰ νὰ θεωρήσῃ αὐτὸ βέβαιον μία γυνή.

Μονοδτοῦ.

×

Ἔσο γλυκὺς καὶ φιλόφρων εἰς πάντας. Ἄρκοῦ εἰς τὴν ἐγκράτειαν. Τύρει τὴν ἀπάθειάν σου καὶ μένε εἰς τὰς πεποιθήσεις σου.

Φραγκλίνου

×

Ἡ καρδία τῆς γυναικὸς εἶναι ἄβυσσος, τῆς ὁποίας τὸ βάθος οὐδεὶς γινώσκει.

Κυρίας Ρικουπόνη.

×

Ὁ φθόνος ὁμοιάζει πρὸς μεγεθυντικὸν φακὸν δι' οὗ βλέπει τις ἑκατοντάκις μεγαλειότερα ἢ ὅτι εἶναι τὰ εὐτυχήματα τῶν ἄλλων.

Σ. Π.

ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Ἦτο ἡ 25 Ἰανουαρίου τοῦ 189... Ὁ δυνατὸς κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο χειμῶν εὐρίσκετο ἀκόμη εἰς ὅλην τὴν ἀκμὴν του καὶ ἀπὸ 15 ἡμερῶν τὸ χιόνι δὲν ἔλειπεν οὔτε ἀπὸ τούς δρόμους τῆς μικρᾶς πολίχνης Μ. Εἶναι σπάνιον, πολὺ σπάνιον πρᾶγμα νὰ μείνῃ ἐκεῖ τὸ χιόνι, χωρὶς νὰ λυώσῃ, εἴκοσι τέσσαρας ὥρας. Εἶναι τόσο γλυκὺ καὶ μαλακὸ τὸ κλίμα εἰς τὰ παράλια ἐκεῖνα!...

Ἡ ἡμέρα ἀνέτειλεν— ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ δώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτὸ εἰς τὸ ὠχρὸν καὶ ἀδύνατον φῶς τὸ ὁποῖον ἐφάνη ὕστερον ἀπὸ τὰ πυκνὰ σκότῃ τῆς παγωμένης νυκτὸς — ψυχρὰ καὶ σκυθρωπή. Νέα στρώματα λευκῆς καὶ ἀσπίλου χιόνος ἐσκέπασαν τὰ πέριξ, ἀλλὰ τὴν μυττηριώδη ἐκείνην σιωπὴν τῆς νυκτὸς, κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ χιόνι ἀπαλά-ἀπαλά ἐπιπτε καὶ ἀβρὰ ἐσκέπαζε τὰ πάντα μὲ κάτασπρο καὶ κατακάθαρο σκέπασμα, ἠκολούθησε ταραχὴ καὶ ἀνεμοστρόβιλος. Ὁ σκληρὸς βορηᾶς ἤρχισε νὰ φυσᾷ τρελλὰ καὶ νὰ σφυρίζῃ τρομακτικὰ τὰ μολυβδόχρωμα σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ, τὰ ὁποῖα ἕως τῶρα ἀκίνητα, πυκνὰ καὶ βαρυμένα, ἐφαίνοντο ὅτι μόλις ἐκρατοῦντο καὶ ἤρχισαν νὰ κινουῦνται μὲ μεγάλην ὀρμὴν οἱ μαῦροι ἐκεῖνοι γίγαντες καὶ νὰ κυνηγοῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι σὲ μιᾷ στιγμῇ ἐπῆραν ψυχὴ καὶ ἤθελαν νὰ πολεμήσουν, νὰ... κομματιασθοῦν. Ἀλλὰ ἡ μάχη φαίνεται ἐγένετο ὅπως τὸν παλαιὸν καιρὸν, μὲ βέλη καὶ μὲ τόξα· τὰ σφυρίγματα τοῦ δυναμωμένου βορηᾶ ἤμποροῦσε νὰ νομίση

κανείς, ὅτι ἦσαν σφυρίγματα βελῶν, ποῦ ἐρρίπτοντο ἀπὸ σύννεφο εἰς σύννεφο· σωστή καταιγίς.

Καὶ ὁμως ἦτον ἀνάγκη μ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, μ' αὐτὸν τὸν ἀνεμοστρόβιλον νὰ μεταβῶμεν εἰς ἓνα μικρὸ χωριό, ἐκεῖ πλησίον, χωριό, ποῦ μόλις ἔχει εἴκοσι ἢ εἴκοσι πέντε σπητάκια. Εἰς ἄλλην ἐποχὴν, μία ἐκδρομὴ 'ς τὸ χαριτωμένο αὐτὸ χωριοδάκι, θὰ ἦτο ὅ,τι καλὸν καὶ ὠραῖον, ἐκδρομὴ ποῦ ὁ καθένας θὰ τὴν ἐποθοῦσε.

Εἶναι κτισμένο— θὰ ἔλεγα χωμένο— τὸ μισὸ σὲ μιὰ διπλωμάδα ἐνὸς βράχου καὶ τὸ ἄλλο τὸ μισὸ ἐπάνω 'ς τὸ βράχο καὶ βρέχει τὰ πόδια του 'ς τὴ θάλασσα, ποῦ χτυπᾷ καὶ μὲ τέτοιο παράφορο τρόπο ἀγκαλιάζει καὶ τὰ φιλᾷ ἢ ἀγριεμένη θάλασσα, ὥστε θὰ ἔλεγε κανείς, πῶς θέλει νὰ τὸ παρσύρῃ ὀλόκληρο μαζὴ τῆς μέσα 'στὸ πέλαγος· καμμιὰ φορὰ μάλιστα, ὅταν φυσᾷ μὲ λύσσα ὁ βορρᾶς, ὅταν τὰ θεώρατα κύματα ἀναβαίνουν κτυπῶντα 'ψηλά 'στὸ βράχο, θυμωμένα ποῦ δὲν 'μποροῦν νὰ κατορθώσουν τὸν σκοπὸν των καὶ νὰ τὸ σύρουν, ξεσπᾶνουν τὴν ὀργὴν των ἄλλοῦ, καὶ παρσύρουν τότε τὰ χαλίκια ἀπὸ τὴν παραλία, καὶ ὕστερα, ἀφοῦ κοπάσῃ ἢ θαλασσοταραχὴ, βλέπεις ἐκεῖ ποῦ ἦταν ὠμορφο παράλιο, στρωμένο μὲ καθαρὰ-καθαρὰ καὶ πολύχρωμα πετραδάκια, πλημμυρισμένη θάλασσα, ποῦ γλύφει τὸν βράχο, ἤσυχη καὶ ἀτάραχη, 'σὰν νὰ μὴ εἶναι ἐκείνη ποῦ πρὶν ἀπὸ μίαν ὥρα χαλοῦσε τὸν κόσμον. Καυμένο χωριοδάκι! . . .

'Απὸ τὸ ἐπάνω μέρος, ἐκεῖ ποῦ πηγαίνει νὰ στηριχθῆ, ἀπὸ τὸ 'πίσω μέρος, 'στὸ βουνό, ἔχει μιὰ ὠμορφη χαριτωμένη κοιλάδα, μικρὴ μικρὴ 'σὰν αὐτό, μὰ μὲ μιὰ ὠμορφιά, ποῦ δύσκολα περιγράφεται· 'στὴ μιὰ ἄκρα ὀλίγο πειρὸ 'ψηλά ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἔχει ἓνα ἐκκλησιδάκι, τὸ ἐκκλησιδάκι τοῦ χωριοῦ, ἄσπρο, κάτασπρο ἐκκλησιδάκι, ποῦ 'σὰν τὸ βλέπεις ἀπὸ

μακρὰν τὸ νομίζεις καμμιὰ περιστεροῦλα, λευκὴ καὶ ἄσπιλη, ποῦ ἄνοιξε τὰ πτερούγια τῆς καὶ πετᾷ 'στὸ πέλαγος· χαριτωμένο ἐκκλησιδάκι! . . . 'Στὴν ἄλλη ἄκρα ἓνας πλάτανος, ἓνας μεγάλος καὶ θεριωμένος πλάτανος, σκεπάζει τὴν 'μισὴ μικρὴ κοιλάδα, 'σὰν νὰ τὴν ἀγκαλιάζῃ γιὰ νὰ τὴν φυλάξῃ ἀπὸ τὸν ἥλιο, μήπως τὴν 'δῆ καὶ τῆς χαλάσῃ τὰ κάλλη τῆς. Καλὸς καὶ σιωπηλὸς πλάτανος! . . . Πόσα θὰ εἴξευρε νὰ εἰπῆ, ἂν 'μποροῦσε νὰ 'μιλήσῃ, μὰ . . . δὲν μιλᾷ! . . .

'Εκεῖ κοντά, δύο βήματα ἀπὸ τὸν πλάτανο, ἓνα μικρὸ ξυλένιο μικροσκοπικὸ κτίριο— ἂν ἦτο 'λίγο πειρὸ 'ψηλά, θὰ ἔλεγα ὅτι ὠμοιάζε φωληρὰ ἀετοῦ— μὲ γαλιανοβαμμένους τοίχους, μὲ 'λίγα κεραμύδια 'στὴν στέγη, μὲ ξυλένια σαθρωμένη θύρα, μ' ἓνα τραπεζάκι 'στὸ πλάγι, εἶναι τὸ καφενεῖο τῆς μικρᾶς κοιλάδος, ποῦ χρησιμεύει κέντρο καλοκαιρινὸ καὶ μαζεύεται ἐκεῖ κόσμος . . . κόσμος! . . .

Τὸ ἐκκλησιδάκι τότε δὲν κλείει τὴν θύρα του, γιὰτὶ οἱ προσκυνηταὶ δὲν λείπουν καὶ ὁ παπᾶς του, ὁ γηραλέος παπᾶς του, ποῦ σκύφτει πολὺ, γιὰτὶ τὸν παραβαρύνουν τὰ 80 του ἔτη, δὲν ἀδειάζει νὰ διαβάσῃ παρακλήσεις 'στὴ θαυματουργὴ εἰκόνα τῆς ἁγίας, ποῦ 'ςτὸ ὄνομά τῆς εἶναι κτισμένο τὸ ἐκκλησιδάκι.

'Ὁ πλάτανος τότε ἐκεῖνος ὁ μεγάλος, ποῦ μὲ τὰ πλατειά του φύλλα, χύνει τόση παχειὰ καὶ πυκνὴ σκιά, μαζεύει κάτω ἀπὸ τὴν δροσιὰ του πλῆθος . . . πλῆθος ἀναρίθμητο· γιὰτὶ ὅσοι περπατοῦν τριγύρω ἔρχονται ἐκεῖ 'λίγο νὰ ξεκουρασθοῦν καὶ νὰ πάρουν τὸ δροσιμένο ἀεράκι τῆς θαλάσσης, ποῦ γλυκά, γλυκὰ ψιθυρίζει ἀνάμεσα 'στὰ φύλλα τοῦ Πλατάνου· τριγύρω πρασινάδα περισσὴ καταστρώνει ὅλα καὶ τρέχουν τὰ παιδάκια ἐδῶ κι' ἐκεῖ, καὶ πέφτουν καμμιὰ φορὰ χωρὶς νὰ κτυποῦν, γιὰτὶ τὸ χορταράκι εἶναι πειρὸ μαλακὸ ἀπὸ τὸν καλλίτερο καὶ πλουσιώτερο τάπητα καὶ οἱ μεγάλοι κάθονται

ἀναπαυτικά καὶ ῥοφοῦν κανένα καφέ ἢ τίποτε ἄλλο πειρὸ δρο-
σιστικό, ποῦ τοὺς φέρει μὲ προθυμία ὁ ἄνθρωπος τοῦ μικροῦ
καφενεῖου, γιατί κι' αὐτός, πτωχὸς ἄνθρωπος, περιμένει αὐτὴν
τὴν ἐποχὴ νὰ ζήσει καὶ νὰ κερδίσει ἕλιγο χρήμα γιὰ νὰ θρέψῃ
τὰ παιδιὰ του.

Ἄλλα εἶναι ζωὴ καὶ κινήσεις, εὐθυμία καὶ χαρά, ἀπὸ τὸν
Οὐρανὸ ποῦ γελάει καὶ δείχνει τὸ γαλανὸ καὶ κατακάθαρο πρό-
σωπὸ του, ἀπὸ τὸ ἀεράκι ποῦ ἀπαλὰ ἀπαλὰ χαϊδεύει, ἀπὸ
τὴν πρᾶσινάδα ποῦ μαγεύει, ὡς τὰ παιδάκια ποῦ τρέχουν,
παίζουν καὶ φωνάζουν καὶ τοὺς μεγάλους, ποῦ ἕως τὸ βράδυ
δὲν ἔχουν καρδιά ν' ἀφήσουν τὸ ὠμορφο αὐτὸ μέρος καὶ νὰ
γυρίσουν ἑστὸ σπῆτι των.

Χαριτωμένο χωριό, χαριτωμένη κοιλάδα, ποιητικὸ μικρὸ
ἐκκλησάκι! . . .

Ἄλλα ὅλα αὐτὰ γίνονται τὸ καλοκαίρι· τώρα εἶναι Ἰα-
νουάριος καί, Ἰανουάριος μὲ χιόνια, πάγο καὶ βροχᾶ.

Καὶ ἦτο ἀνάγκη νὰ ὑπάγωμεν ἐκεῖ. Ἄλλοτε μιὰ τέτοια
ἐκδρομὴ θὰ ἐγίνετο πεζῆ, γιατί ὁ παράλιος δρόμος ποῦ φέρει
ἑστὸ χωριόδακι εἶναι μαγευτικός· μὰ . . . τώρα, μ' αὐτὴ τὴν
τρελλὴ καταιγίδα! . . . Κλεισθήκαμεν ἑστὸν ἀμάξι, ὄχι πολὺ
καινούργιο, ποῦ ἤρχισε νὰ τρίζῃ καὶ νὰ βογκᾶ ὀλόκληρο, ἅμα
ἐκίνησαν τὰ πόδια των γιὰ νὰ τὸ σύρουν, τὰ δυὸ ἰσχνὰ καὶ
ἀποσκελεθρωμένα ἄλογά του ἐπάνω ἑστὸ λιθόστρωτο· ὕστερον
ἀπὸ ἕλιγα λεπτὰ ἀφήκαμε τὴν μικρὰ πολίχνη καὶ τρέχαμε
πειρὸ τὸν ἴσιο δρόμο, πλάει ἑστὴν παραλία· ὁ βορηᾶς ἀκόμη
εἶχεν ὅλη τὴ δύναμί του καὶ ἀνχστάτωνε τὴν θάλασσα. Ἐγὼ
μελαγχολικός—καὶ πῶς ἤμποροῦσεν ἄλλως νὰ ἦναι κανεὶς μὲ
τέτοιο σκοτεινὸ, σκυθρωπὸ καὶ ταραγμμένο καιρὸ—καὶ ἀφηρη-
μένος, ἐκύτταζα ἕξω ἀπὸ τὸ κλειστὸ παράθυρο τῆς ἀμάξης,
τὴν πλατεία καὶ λευκαφρισμένη θάλασσα· τὰ κύματα ὑψωμένα

ἑστὸν μικρὰ λευκὰ βουνά, ἐκινούντο καὶ ἔτρεχον τὸ ἕνα κατόπι
ἑστὸ ἄλλο, καὶ ἐκυνηγοῦσε τὸ ἕνα τὸ ἄλλο, χωρὶς νὰ ἔμπορῃ
νὰ τὸ πιάσῃ καὶ ἤρχοντο ἑστὰ τελευταῖα καὶ ξέσπταναν
ἑστὴν παραλίαν καὶ τὴν ἐγέμιζαν ἀπὸ ἀφρό, ποῦ ἔφθανε καμ-
μιὰ φορά, ὅταν τὸ κύμα ἦτο δυνατώτερο, ἕως ἑστὸν δρόμο
ποῦ τρέχαμε.

Εἶχε πολλὴ μεγαλοπρέπεια τὸ θέαμα αὐτὸ τῆς ὑγρᾶς καὶ
ταραγμμένης πεδιάδος, ποῦ προσπαθοῦσε κι' αὐτὴ νὰ γίνῃ
ἄσπρη ἀπὸ ἀφρό, ὅπως ἦτον ἡ ἄλλη ἄσπρη ἀπὸ χιόνια.

Ἄπὸ τὸ ἄλλο παράθυρο ἐφαίνοντο τὰ ἐληόδενδρα μὲ γυ-
μνομέναις κορυφαῖς, μ' ἀνακατωμένα καὶ ἀνήσυχτα φύλλα, καὶ
ἔγερναν ἀπ' ἐδῶ κι' ἀπ' ἐκεῖ, γιὰ ν' ἀποφύγουν τὴν ὄρμη
τοῦ ἀνέμου καὶ κάπου κάπου κανένα στρωμμένο κατὰ γῆς,
γιατί δὲν ἔμπορῃσε νὰ βαστάξῃ τὴν δύναμι τοῦ σκληροῦ βο-
ρηᾶ. Πολλαῖς φοραῖς τὸ ἴδιο ἐκινδύνευσεν νὰ πάθῃ καὶ ἡ ἀμαξία
μας, ἀλλ' εἶχαμε τύχη καὶ ὕστερ' ἀπὸ ἕλιγο, χωρὶς καμμιὰ
βλάβη, ἔφθάσαμε ἑστὸ χωριό. Δυστυχισμένο χωριόδακι! . . .
ἦτο ἀγνώριστο. Ποῦ ἡ ζωὴ του; ἢ Ποῦ ἡ πρᾶσινάδα του;!
ποῦ τὰ χρώματα καὶ τὰ κάλλη του; . . . ἦτο ἄσπρο, βουβό,
ἀμίλητο, χιονισμένο! . . .

Ἡ ἐργασία μας μετὰ 4—5 ὥρας ἦτο τελειωμένη· ὕστερον
ἀπὸ ἕνα καλὸ γεῦμα, ποῦ μᾶς ἐπρόσφεραν οἱ καλοὶ χωρικοί,
ἀφοῦ ἔδωσα τὸ τελευταῖο χέρι ἑστὴ δουλειά, ἀφήκα τοὺς ἄλ-
λους νὰ συζητοῦν τ' ἀποτελέσματα καὶ νὰ φέρουν γνώμας καὶ
κρίσεις γιὰ τὰ περασμένα καὶ ἔξφυγα· ἤθελα νὰ ἴδω τὴν
χαριτωμένην κοιλάδα, ἂν ὠμοιοῖζε τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰουνίου καὶ
Ἰουλίου καὶ ἂν εἶχε τὰ κάλλη ἐκεῖνα.

Ὁ Βορηᾶς τώρα κατέπεσεν· ἡ πρώτη του ὄρμη ἐπέρασε καὶ
δὲν μᾶς ἔστειλε πλέον τοὺς πρώτους του σφυριγμούς, ποῦ
ἦσαν ἱκανοὶ νὰ φευγατίσωσιν ὀλόκληρον τὸν κόσμον· ἔπειτα δὲν

εὑρίσκει τόσον τὴν κοιλάδα· τὴν ἄφινεν ἤσυχη καὶ ἀπρόσβαλη. Ἄλλ' αὐτὸ ἦτο μόνον, ποῦ εἶχεν ἀπὸ τὰ καλοκαιρινὰ της· ποῦ ἡ πρασινάδα;!... ποῦ τὰ λουλούδια τὰ χρωματισμένα;!... Ποῦ τὰ φύλλα τοῦ πλατάνου;!... Ποῦ ἡ σκιά;!... Ὅλα ἦσαν κάτασπρα, ἄσπιλα, καθαρὰ!!...

Τὸ Ἐκκλησάκι ἄσπρο ὅπως ἦτο, εἶχε καὶ τὰ τριγύρω του ἄσπρα, ἀλλ' ἡ θύρα του ἦτο κλειστή. Ὁ παπᾶς του, κρυωμένος δὲν τολμοῦσε νὰ ἔβγῃ ἔξω· ἐκάθητο ἴστον κελλί του, κοντὰ ἴστη φωτιὰ καὶ ἐθέρμαινε τὰ γεροντικά του μέλη. Μήπως δὲ ἦτο κανένας προσκυνητὴς νὰ τοῦ διαβάσῃ παράκλησι; Τὸ μικρὸ ἐξοχικὸ Ἐκκλησάκι μόνον τὸ καλοκαίρι ἔχει προσκυνητὰς μὰ... μερικοὶ καὶ τὸν χειμῶνα ἀκόμη τὸ ἐνθουμοῦνται· καὶ ἂν δὲν ἔμπορῶν μὲ τὰ πόδια, μὲ τὸν νοῦν των πηγαίνουν ἐκεῖ καὶ προσκυνοῦν τὴν θαυματουργὴ εἰκόνα του.

Ὁ Πλάτανος οὔτε ἓνα φύλλον ἔχει ἴστα κλωνιά του καὶ εἶναι κι' αὐτὸς γεμάτος ἀπὸ χιόνι. Τὸ μικρὸ κτίριο, τὸ μικρὸ καφενεδάκι ἔχει κ' αὐτὸ κλειστὴ τὴν σαθρωμένη θύρα του, τὸ δὲ μικρὸ τραπεζάκι ποῦ εἶχε μαῦρο χρῶμα, ἦτο καὶ αὐτὸ ἄσπρο. Ψυχὴ δὲν ὑπῆρχε τριγύρω· μόνος ἐγὼ περπατοῦσα καὶ ἔβλεπα ὅλα αὐτά, ἀγνώριστα καὶ πολὺ διάφορα, παρ' ὅτι τὰ ἤξευρα. Στὴν σιωπηλὴ ἐκείνη ἐρημιὰ μόνος κρότος ποῦ ἤκούετο ἦτο τὸ τρίξιμο τῆς χιόνος, τὴν ὁποίαν ἐπατοῦσα ἐνῶ ἐπηγαίνομαι ἀπὸ τὸ ἓνα ἄκρο, ἴστον ἄλλο καὶ μιὰ ἐπλησίαζα ἴστον Ἐκκλησάκι καὶ μιὰ ἐφθίνα ἴστον μικρὸ κτίριο καὶ ἴστον Πλάτανον καὶ ἐρρέμβαζα καὶ ἐσκεπτόμην, πότε ἄρα γε ἦτο καλλίτερη ἢ τοποθεσία ἐκείνη, τώρα, μὲ τὴν σιωπὴ της, τὴν ἡσυχία της, τὸ λευκὸ καὶ ἄσπιλό της χρῶμα, ἢ τὸ καλοκαίρι, μὲ τὴν πρασινάδα, τὰ ἄνθη, τὴν δροσιά, τὴν κίνησι, τὴν ταραχὴ κτλ.;....

*Ἔτσι καμμιά φορά συμβαίνει καὶ μὲ τὸν ἄνθρωπο· ζῆ, κινεῖται, διασκεδάζει, εὐθυμεῖ, ὅλα τριγύρω του εἶναι γέλοια καὶ χραῖς, — ἡ πρασινάδα, τὸ καλοκαίρι τοῦ βίου —, ἄλλοτε ἀλλάζουν οἱ καιροὶ, λείπει τὸ γέλοιο, λείπει ἡ χαρὰ, λείπουν ὅσα ὁ κόσμος λέγει διασκεδάσι καὶ μένει μόνος μὲ παγωμένη καρδιά, χωρὶς συγκίνησι, χωρὶς χαρὰ, λυπημένος, ἐρημωμένος· ὅλα τὰ βλέπει μαῦρα καὶ σκοτεινά, χωρὶς ψυχὴ, χωρὶς κίνησι, νεκρά... καὶ τότε εἶναι — ὁ χειμῶνας τοῦ βίου —. Ποῖα ἀπὸ τὰς δύο ταύτας καταστάσεις εἶναι προτιμότερα; ποῖο ἀπὸ τὰ δύο ἔμπορεῖ κανεὶς νὰ ὀνομάσῃ εὐτυχία;!... Τί νὰ προτιμήσῃ;!

Καὶ ἐξήκολούθουν ὁλονέν νὰ περπατῶ καὶ ἔτριζε τὸ παγωμένο χιόνι ὑπὸ τὰ πατήματά μου καὶ ἐγὼ ἐσυλλογιζόμουν καὶ ἰδέαι ἢ μιὰ περὶ παράξενη ἀπ' τὴν ἄλλη, ἀνέβαινον ἴστην κεφαλὴ μου καὶ μ' ἐξάλισαν τόσαι σκέψεις ποῦ τώρα ἂν τὰς γράψω ἴσως εὑρεθῶν μερικοὶ ποῦ θὰ μειδιάσουν, ἴσως ἄλλοι νὰ μὴ τὰς εὐνοήσουν καὶ ὁ καθεὶς θὰ πηγαίνη τὸν δρόμον του καὶ θὰ νομίζῃ ὅτι εὑρίσκει εὐτυχίαν ἢ δυστυχίαν, μακκαριότητα ἢ κακομοιριά, εἰς μιὰ καὶ τὴν αὐτὴν κατάστασι κατὰ τὴν διάθεσι ποῦ θὰ ἔχη καὶ τὴν ὥρα ποῦ θὰ εὑρίσκειται, καὶ κατὰ τὰ ἔμματα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ βλέπῃ τὰ πράγματα!....

Ἄλλὰ ὑπάρχει ἄρα γε εὐτυχία; . . .

Αὐτὸ τέλος ἐσκεπτόμην ἀφρημένος· οὔτε ψῦχος ἐνοοῦσα, οὔτε τὸν τρυγμὸν τῆς χιόνος ἤκουα, οὔτε, ὅτι ἐξήκολούθουσα νὰ περπατῶ μὲ τὸ αὐτὸ μονότονον καὶ τακτικὸ βῆμα, εἶχα συνείδησιν.

Αἴφνης εὑρέθηκα ἐμπρὸς ἴστον μικρὸ ξύλινον παράπηγμα μὲ τοὺς γαλανοβαμμένους τοίχους, μὲ τὴν σαθρωμένη θύρα, μὲ τὸ ξυλένιο τραπεζάκι. Ἐστάθηκα κατ' ἀνάγκην καὶ ἐσήκωσα

μηχανικῶς τοὺς ὀφθαλμούς μου· ἐκεῖ ἔσ' τὸν τοῖχο ἐπάνω, ἔσ' τὸν γαλανὸ τοῖχο κατάντικρύ μου, ἦσαν γραμμένα διάφορα, ἦτοι λέξεις, ὀνόματα, εὐφυολογίαι, σκώμματα, ἀστειοότητες, ἀηδίαίς, βωμολοχίαις, καὶ ὅ,τι ἄλλο συνειθίζουσι νὰ γράφουσι οἱ εὐφύεις ἢ οἱ ἀνόητοι ἐπάνω ἔσ' τὰ τοιχώματα τῶν κτιρίων, ποῦ δὲν ἔχουσι κανένα νὰ τὰ ἐπιβλέπη παντοτεινά.

Οἱ ἀρχαῖοι εἶχον ἓνα μόνον μέρος, ποῦ ὁ καθένας ἤμποροῦσε νὰ γράψῃ, νὰ σκώψῃ, νὰ κατηγορήσῃ, νὰ εὐφυολογήσῃ, νὰ βωμολοχήσῃ· καὶ τὸ μέρος αὐτὸ ἦτο ἓν ἄγαλμα, μιὰ στήλη, νομίζω ἔσ' τὴν Ρώμην· ἡμεῖς ἔχομεν ὅλα τὰ κτίρια, δηλ. ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέρη ἀπὸ τὰ ὅποια δὲν μᾶς διώχνουσι μὲ βία.

Μεταξὺ λοιπὸν σ' ὅλα ἐκεῖνα τὰ γραμμένα, ποῦ ἔβλεπα καὶ ἐδιάβαζα χωρὶς πολλὴ προσοχή, αἴφνης βλέπω γραμμένη μὲ περὶ μεγάλα γράμματα, μ' ἓνα μολυβδοκόνδυλο, μὲ χέρι ποῦ ἔτρεμεν ὀλίγο—ἴσως ἀπὸ συγκίνησι—μιὰ φράσι μὲ γραφὴ εὐκολοανάγνωστη «**Μία στιγμή εὐτυχίας**». Δηλαδή εὖρον ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἀκριβῶς κι' ἐγὼ ἐσκεπτόμουν.

Ὁ Οὐγὼ, μοὶ φαίνεται, εὐρέθη μιὰ φορὰ εἰς μιὰ παρόμοια θέσιν, ὅτε ἀνέβηκε καὶ μὲ πολλὴ περιέργεια ἐξήταζε καὶ ἐθαύμαζε τοὺς πύργους καὶ τὰ μεγάλα κωδονοστάσια τῆς μεγάλης ἐκείνης μεσαιωνικῆς Ἐκκλησίας τῆς Παναγίας· σέ μιὰ ἄκρη τοῦ τοίχου ἐπάνω εἰς μιὰ πέτρα, εἶδε χαραγμένα μὲ γράμματα ἑλληνικά μιὰ μόνην λέξιν «**ΑΝΑΓΚΗ**»· ἀπ' αὐτὴν ἔλαβεν ἀφορμὴν καὶ καθὼς ὁ ἴδιος λέγει, ἐμελέτησε τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰ διάφορα ἔγγραφα ποῦ σώζονται ἐκεῖ ἔσ' τὴν Βιβλιοθήκην καὶ ἔσ' τὸ σκευοφυλάκιο, γιὰ νὰ ἐξακριβώσῃ καὶ μάθη ποῖα ἦτο ἡ θλιμμένη καὶ δυστυχισμένη ψυχὴ καὶ σέ ποῖα ψυχολογικὴ στιγμή εὐρέθηκεν, ὥστε νὰ θελήσῃ νὰ περιγράψῃ ὅλην τὴν ὁδύνην, ὅλην τὴν παραγμένην κατάστασι τῆς καρδίας του, μὲ μιὰ μόνην λέξιν, χαραγμένη ἐπάνω ἔσ' τὸ μάρμαρο.

Ἀπὸ τὴν μελέτην λοιπὸν ἐκείνην ἐγεννήθηκεν ἓνα ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματα τοῦ ἀριστοτέχνου ἐκείνου, ποῦ ἤξευρε ν' ἀναλύῃ καὶ νὰ ἐξετάζῃ τὰ ἀνθρώπινα αἰσθήματα καὶ τὴν καρδίαν μὲ τὰ κύματά της καὶ νὰ τὰ περιγράψῃ ἀμίμητα καὶ ὅπως μόνος αὐτὸς ἤμποροῦσεν, «*Ἡ Παραγία τῶν Παρισίων*».

Ἐγὼ βέβαια δὲν εἶμαι ὁ Οὐγὼ, ἀφοῦ ἓνας μόνος ἐγεννήθη καὶ αὐτὸς ἀπέθανεν ἀπ' ἐδῶ καὶ 15 χρόνια· ἄλλως τε καὶ τὸ ἐκκλησιδᾶκι δὲν ἔχει ἀρχεῖα. Μόνον ἡ σύμπτωσις, ποῦ αἱ τρεῖς ἐκεῖναι λέξεις ἤρχοντο ἕξαφνα ν' ἀπαντήσουσι εἰς τὴν σκέψιν μου, μ' ἔκαμαν μεγάλην ἐντύπωσιν. Ὑπάρχει ἄρα γε εὐτυχία;!

«**Μία στιγμή εὐτυχίας**» ἔλεγεν ὁ γαλανοβαμμένος τοῖχος!

Ἐκίνησα τότε τὴν κεφαλὴν καὶ ἔφυγα μὲ σιγανὸ βῆμα, ἀφηρημένος ἀκόμη καὶ ψιθυρίζων: *ναί, ὑπάρχει ἔστω καὶ μία στιγμή εὐτυχίας!!! . . .*

Α. Δ.

ΑΝΘΩΝ

Εἶφος τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ γλῶσσα καὶ τὰ δάκρυα.

Ἡ γυνὴ εἶναι τὸ τελειότερον τῆς φύσεως ἀριστούργημα, ἀλλὰ καὶ τὸ τερατούργημα, ὅταν κατάγρᾶται τὰ πλεονεκτήματα, ὅσα ἐπεδαψίλευσεν εἰς αὐτὴν ἡ φύσις.

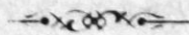
Μ. Σ.

X

Ἀρκεῖ ἓν μεῖδιωμα στελλόμενον μακρόθεν ὑπὸ γυναικὸς νεαρῆς, ἵνα ἡ ψυχὴ εἰσέλθῃ εἰς τὰ μέλαθρα τῶν ὀνείρων.

Οὐγγώ.

ΕΥΦΥΛΟΓΙΑΙ ΚΑΙ ΒΛΑΚΕΙΑΙ

Ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ:

- Κύριε, λαμβάνετε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ δώσετε τὴν μουστάρδα;
- (Ἐν ὀργῇ). Νὰ τὸ 'πῆτε, κύριε, εἰς τὸν ὑπρέτην! . . .
- Μὲ συγχωρῆτε ἠπκτῆθην . . .
- (Ἦς ἄνω). Δηλαδή μὲ ἐξέλαβες γιὰ γκαρσόνι;
- Ὁχι! . . . Σᾶς ἐξέλαβον δι' εὐγενῆ ἄνθρωπον . . .

×

— Ἡ ἀμέλειά σας, γαμβρέ μου, μ' ἐξέπληξε!! Γνωρίζετε κάλλιστα ὅτι κινδυνωδῶς ἀσθενῶ καὶ οὔτε κἂν ἄπαξ ἐφροντίσατε νὰ πληροφορηθῆτε τὰ περὶ τῆς υἰγείας μου!

— Ἀπατάσθε, πενθερά μου, ἀπατάσθε! Καθ' ἐκάστην ἐπισταμένως ἔβλεπον εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰς στήλας τῶν ἀποβιωσάντων, καὶ ὑπῆρξα ἀληθῶς εὐτυχής, διότι δὲν εὔρον τὸ ὄνομά σας!!!

×

Γυνή τις τὸν ἀποθανόντα σύζυγόν της κλαίοντα ἔλεγε:

— Φεῦ! . . . Πάντοτε μοὶ ἔλεγε: «Πήγαινε 'στὸ διάβολο!!!» ἀλλὰ ἐπῆγεν αὐτὸς πρῶτος! . . .

×

Μεταξὺ δημοτικιστοῦ καὶ ὀπαδοῦ τῆς καθαρευούσης:

- ὦ, φίλε μου!!! Διατί σήμερον τὸ πρόσωπόν σου εἶναι τόσο κατηγές;
- Ὁχι νὰ μὴν εἶναι βελοῦδο! . . .
- !!!!! . . .

×

Κύριός τις ἔκαμε πρότασιν γάμου εἰς τὸν κύριον Α.

- Θέλετε νὰ συζευχθῆτε καμμίαν ἐκ τῶν θυγατέρων μου;
- Εἶναι ἡ μόνη μου εὐχαρίστησις καὶ ἐπιθυμία! . . .
- Δίδω διὰ τὴν μικρὰν 1000 λίρας, διὰ τὴν δευτέραν 1500 καὶ διὰ τὴν μεγάλην 2000.
- (Μετὰ προθυμίας). Μεγαλειτέραν δὲν ἔχετε;;; . . .

×

Ἴδου εὐεργετικωτάτη ἐπιστολὴ ὀργισμένης γυναικός:

— « Ζῶον! . . . Ἐὰν τὰ ξυλοκοπήματα ἠδύναντο νὰ γραφῶσι, θ' ἀνεγίνωσκες τὴν ἐπιστολὴν μου ἐπὶ τῆς ράχεώς σου!»

×

Κύριός τις, φίλος τοῦ κ. Α., κρούει τὴν θύραν τῆς οἰκίας του:

Α. — Ποῖος εἶναι;

— Εἰσθε ἐδῶ κ. Α;!;!;

Α. — Ὁχι! . . . ὄχι! . . .

— Μὰ . . . σεῖς μὲ ὀμιλεῖτε;!;!;

Α. — (Ἐν μεγίστῃ ἀφελείᾳ). Ξέχασα... ἀδελφέ, ξέχασα!!!

×

Ὁ ἰατρός Ν. διακρίνεται περισσότερον ὡς κυνηγὸς ἢ ὡς Ἀσκληπιάδης. Μεταξὺ δὲ δύω κυνηγῶν ἠκούσθη ὁ ἑξῆς διάλογος:

— Καὶ εἶναι καλὸς κυνηγὸς ὁ ἰατρός Ν;

— Καλὸς λέει; Νομίζεις, βρέ ἀδελφέ, πῶς τὸ κάθε πουλὶ εἶναι πελάτης του! . . . Μὰ καὶ κάτω . . .

ΑΝΘΩΝ

Οἱ ὄρκοι τῆς γυναικός εἶναι γεγραμμένοι ἐπὶ τῆς ἄμμου καὶ εἰς τὸν ἐλάχιστον ἄνεμον διασκορπίζονται.

Ἡ καρδιά τῆς γυναικός εἶναι μέρος τοῦ οὐρανοῦ, μεταβαλλομένη ὡς ἐκεῖνος νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

Βύρων.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΑΙ Η ΧΗΝΑ

(Ὅχι Αἰσώπειος μῦθος ἀλλὰ . . . γεγονός).

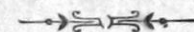
Εἰς μαθητῆς ἐπιτελῶν εὐγνωμοσύνης φόρον
 ἵστον ἑαυτοῦ καθηγητῆν μὲν χῆρα στέλλει δῶρον·
 ἀλλ' ὅμως ὁ καθηγητῆς, διότι προστίμα
 τῆς χῆρας τὸ ἀντίτιμον καλλίτερα εἰς χρῆμα,
 φωνάζει ἕνα μαθητῆν ἵστον σπῆτι του μεγάλον,
 ἐκ τῶν γὰρ κάθε του δουλειὰ προθυμουμένων μάλλον,
 ὄν τῆν μελέτην του εὐθὺς διέταξε ῥ' ἀφήσῃ
 καὶ ῥάβγῃ εἰς τὴν ἀγορὰ τῆν χῆρα ῥὰ πωλήσῃ.
 Τοῦ διδασκάλου ἔκθαμβος ὁ μαθητῆς ἀκούσας,
 ὅτι δὲν ἐμπορεύεται μορομερῶς τὰς Μούσας,
 ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ πετεινὰ θηρώματα τὰ κάνει,
 τῆν χῆρα εἰς τὴν ἀγορὰ τῆν φέρνει μάρι-μάρι
 κ' ἐκεῖ ἀρχίζει δυνατὰ ῥὰ τῆν διαλαλήῃ
 καὶ τοὺς διαβάτας ὀχληρῶς ῥὰ τοὺς παρακαλήῃ. . .
 Οἱ διαβάται προσοχῆν δὲν ἔδιδον πολλήν
 βλέποντες τὸν χηνέμπορον μὲ μαθητοῦ στολήν.
 Ἐνεκα τούτου ἀπρακτος ἐγύρισε ἵστον σπῆτι,
 ἀλλ' ὅμως ὁ καθηγητῆς σφοδρῶς τὸν ἐπιπλήττει
 καὶ τὸν προστάζει αὔριον κάθε δουλειὰ ῥ' ἀφήσῃ
 κ' ἐξάπαντος ὅπως ἔμπορεῖ τῆν χῆρα ῥὰ πωλήσῃ.
 Μόλις ἐχάραξ' ἡ αὐγὴ, ὁ μαθητῆς καὶ πάλιν
 τρέχει τῆν χῆρα φορτωθεὶς εἰς συνοικίαν ἄλλην·
 ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀπρακτος ἵστον σπῆτι ἐπιστρέφει . . .
 καὶ πάλιν τοῦ καθηγητοῦ δὲν ἔγινε τὸ κρέφι.

Οὗτος δὲ πρέων μέγα . . . μὴ ξέρων τί ῥὰ πράξῃ,
 τὸν μαθητῆν τὸν ἄφησε πάλιν ἵστον ἴδια τάξι.
 Καὶ τὸ ταλαιπώρον πτηνόν; Ἐπαυσε ῥὰ ὑπάρχη,
 τὸν δὲ σοφὸν καθηγητῆν ῥὰ ἴδῃς γυμνασιάρχῃ!

Ε. Α.

ΑΙΝΙΓΜΑ

17. Ἔχω εἰς τὸν νοῦν μου ἕνα ἀριθμόν, εἶπεν ἐν συναναστροφῇ ὁ Π. πρὸς τὸν Α. Προσπάθησον νὰ τὸν εὕρῃς. Τὸν πολλαπλασιάζω μὲ 7, προσθέτω εἰς τὸ γινόμενον 3, τὸν διαιρῶ ἔπειτα μὲ 2, ἀφαιρῶ ἀπὸ τὸ πηλίκον 4 καὶ εὕρισκω 15.—Ποῖος εἶναι οὗτος ὁ ἀριθμός;

ΑΝΘΩΝ

Ἡ ἀγαμία εἶναι λέξις ἔχουσα πολλὴν ὁμοιότητα μὲ τὴν κινάραν, ἣτις τρυφερὰ μὲν οὔσα, τρώγεται, ἀπανθήσασα δὲ μεταβάλλεται εἰς ἄκανθαν.

Ν. Σαριγιάννη.

×

— Δύο καὶ δύο κάμουν τέσσαρα· ἀλλὰ δύο ἀνόητοι δὲν ἰσοδυναμοῦν οὔτε πρὸς τὸ ἥμισυ φρονίμου ἀνθρώπου.

Ad. Blaise.

×

— Τὸ νὰ μὴ τιμᾷ τις τὸ γῆρας εἶναι ὡς νὰ καταδαφίξῃ τὴν οἰκίαν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ καταλύσῃ τὸ ἑσπέρας.

Δάντου.

×

— Ἡ συμπάθεια εἶναι ἡ ἀληθῆς καὶ θελκτικωτάτη τῆς ἀθωότητος λαλιά, εἶναι τὸ κάλλιστον αὐτῆς τεκμήριον, εἶναι ὅπως ἡ αἰδῶς εἰς τὰς παρειὰς τῆς Παρθένου.

Τ.

ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ ΤΟΥ ΔΑΝΤΟΥ

(κατὰ παράφρασιν)

— « Καθὼς ἐκεῖνος, ὅστις ἐξελθὼν ἀπὸ τὰ βάθη τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἀκτὴν, στρέφεται, παρὰ κλυμένον ἀπὸ τοῦ τρόμου, πρὸς τὸ πολυκίνδυνον στοιχεῖον καὶ τολμᾷ νὰ κυττάξῃ, τοιούτοτρόπως καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἠθικῶς ἐξωκείλαντος στρέφεται πρὸς τὸ ἐρεβῶδες χάος τῆς κακίας ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐξῆλθεν. »

— « Δὲν πρέπει νὰ τρέφῃται τις ἐκ τῆς φιλοδοξίας νὰ ἔχη κτήματα καὶ πλούτη, ἀλλ' ἐκ σοφίας μόνον, ἀγάπης καὶ ἀνδρείας. »

— « Ὁ ἀφίνων τὴν ὁδὸν τῆς κακίας δὲν δύναται νὰ φθάσῃ ἀμέσως εἰς τὴν ἀρετὴν, εἰς τὴν ὁποίαν καταντᾷ τις ἀφ' οὗ πρῶτον καταστῆ ἄξιος διὰ τῆς σπουδῆς τῶν διδαγμάτων τῆς σοφίας. »

— « Ἡ δειλία καταλαμβάνει τὸν ἄνθρωπον μέχρι τοσοῦτου βαθμοῦ, ὥστε ἀποτρέπει αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπιχειρήσεως καὶ καθιστᾷ ὡς τὸ δειλὸν ζῶον, ὅπερ φοβίζεται σκιά ἀπατηλή. »

— « Ὅπως τὰ τρυφερά ἄνθη, ἅπερ κυρτοῖ τὸ παγερὸν ψῦχος τῆς νυκτός, εἰς τὰς πρωϊνὰς ἀκτῖνας τοῦ θαλπεροῦ ἡλίου ἀνοίγουσι τοὺς κάλυκας μεμεστωμένα ζωῆς νέας, οὕτω καὶ ὁ ἐκδεχόμενος τὸ θάλπος τοῦ ἀληθοῦς φωτός. »

— « Ἡ κακία ἐξεγείρουσα τὴν ὀργὴν τοῦ οὐρανοῦ ἔχει σκοπὸν τὴν ἀδικίαν. »

— « Ἡ εὐγνωμοσύνη, ἣν χρεωστοῦμεν, πρέπει ἐν ὅσῳ ζῶμεν νὰ ἀντηχῇ εἰς τοὺς λόγους ἀπαύστως. »

— « Ἡ γλῶσσα ἐνίοτε δάκνει ὡς ἡ αἰχμὴ σκορπίου. »

— « Τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ πρέπει νὰ ᾔνε νυμφίον τῆς ἀρετῆς. »

— « Ἡ συνείδησις, ἡ πιστὴ αὕτη σύντροφος τοῦ ἀνθρώπου σκεπάζει μὲ θώρακα αὐτόν, ὅστις αἰσθάνεται, ὅτι εἶναι εἰλικρινῆς καὶ ἐνάρετος. »

— « Ἄλλως πως διακρίνεται ἡ εἰκὼν ὑπὸ τοῦ τεχνίτου καὶ ἄλλως ὑπὸ τοῦ ἀτέχνου. »

— « Τὰ πάθη ἐκκρούουσι τὸν λογισμὸν. »

— « Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀντὶ νὰ ἴδωσι τὴν περιέργειαν αὐτῶν ἱκανοπεποιημένην, τὸναντίον μαραίνονται εἰς διαρκῆ ἄγνοιαν. »

— « Ἐν ὅσῳ ἀνθεῖ ἡ ἐλπίς, ὁ αἰώνιος ἔρως δὲν μᾶς ἐγκαταλείπει. »

— « Ἐκεῖνος, ὅστις ἐπισωρεύει σκέψεις ἐπὶ σκεψέων, ἀπομακρύνεται τοῦ σκοποῦ του, διότι ἡ προσπάθεια τῆς μιᾶς σκέψεως ἐξασθενεῖ τὴν προσπάθειαν τῆς ἄλλης. »

— « Ὅταν ἡ ἀλήθεια φανερωθῇ, ὁ ἄνθρωπος μετὰ τὴν ἀμφιβολίαν ἐνθαρρύνεται καὶ μετατρέπει τὸν φόβον εἰς ἐμπιστοσύνην. »

— « Ἐγεννήθημεν σκώληκες, ὅπως σχηματίσωμεν τὴν χρυσαλλίδα ἐκείνην, ἣτις πετᾷ ἀπροστάτευτος εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ. »

— « Ὅπως οἱ ἄγγελοι προσφέρουσιν εἰς τὸν Θεὸν θυσίαν τὴν θέλησίν των, ψάλλοντες τὸ Ὠσαννά, οὕτω καὶ ὁ ἄνθρωπος ὡς θυσιάζῃ εἰς αὐτόν τὴν ἰδικήν του. »

— « Ἡ ἐν τῷ κόσμῳ δόξα εἶναι ἀπλοῦν μόνον φύσημα ἀνέμου, τὸ ὁποῖον ὅτε μὲν ἔρχεται ἐντεῦθεν, ὅτε δὲ ἐκείθεν καὶ τὸ ὁποῖον ἔχει πολλὰ ὀνόματα, διότι πολλαὶ εἶναι αἱ διευθύνσεις του. »

— « Ὁ Ἔρως εἶναι πάθος τῆς φύσεως πάντοτε καλὸς καθ' ἑαυτὸν ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἔρως τῆς θελήσεώς μας, ἥτις, καθ' ὅσον διευθύνεται καλῶς ἢ κακῶς, γεννᾷ ἐν ἡμῖν καλὰ ἢ κακὰ αἰσθήματα».

— « Καθὼς τὸ πῦρ ὑψοῦται πρὸς τὸν οὐρανὸν ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του, ὅπερ τείνει νὰ ἀνέρχεται εἰς μέρη, ἐνθα ἡ ὕλη του διατηρεῖται περισσότερον, οὕτω καὶ ἡ ἐρώσα ψυχὴ παραδίδεται εἰς τὴν ἐπιθυμίαν, ἥτις εἶναι κινήσεις πνευματικὴ καὶ ἡ ὁποία δὲν παύει, ἂν μὴ ἀπολαύσῃ προηγουμένως τὸ ποθοῦμενον ἀντικείμενον».

— « Πᾶς ἔρως δὲν εἶναι ἀξιέπαινος. Ἡ καρδία ἐπλάσθη νὰ ἀγαπᾷ ταχέως· διευθύνεται πρὸς ὅ,τι τῇ ἀρέσει, ἀμα αἰσθανθῆ τὸ θέλγητρον τῆς ἡδονῆς. Ἐπειδὴ δὲ ἡ φαντασία, ἥτις παριστᾷ τὸ ἀντικείμενον, μεγαθύνει τὸ θέλγητρον αὐτοῦ, τὸ πνεῦμα αἰχμαλωτίζεται καὶ διευθύνεται τυφλῶς πρὸς τὸ ἀντικείμενον. Τὸ αἵτημα τοῦτο εἶναι ἔρως, εἶναι νέα φύσις ἢ γεννᾷ ἡμῖν ἡ ἡδονή.»

— « Ὅπως κανονίζεται ἡ θέλησίς μας, ἐδόθη ἡ κρίσις, ἥτις εἶναι οἰωνεὶ φύλαξ τῶν σκέψεών μας. Ἡ κανονίζουσα δὲ αὕτη δύναμις εἶναι πηγὴ τῆς ἀξίας ἐνὸς ἐκάστου, καθ' ὅσον δέχεται ἢ ἀπωθεῖ τοὺς ἐνόχους ἢ ἐναρέτους ἔρωτας».

— « Τὸ σφάλμα τοῦ ἀνθρώπου μεταβάλλει τὸν τίμιον γέλωτα καὶ τὴν γλυκεῖαν χαρὰν εἰς δάκρυα καὶ εἰς λύπας».

— « Ὅταν ἡ ἐξομολόγησις τῆς ἀμαρτίας πίπτῃ ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ἰδίου ἀμαρτωλοῦ, τότε τὸ ξίφος τῆς θείας δικαιοσύνης ἀμβλύνεται».

Θεολόγος Μακρίδης.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

(Πρωτότυπον).

Ὁλέθριον ἢ κακὴ δυνασταροφία.

Κατὰ τὰς μαγευτικὰς ὥρας τῆς θερινῆς ἐποχῆς εὐρισκόμενος εἰς ἓν προάστειον τῆς Κων)πόλεως, πρωίαν τινὰ ἐξῆλθον τῆς οἰκίας εἰς ἣν ἐφιλοξενούμην, ὅπως ἀναπνεύσω τὴν πρωινήν τοῦ ἔαρος αὔραν. Μόλις προχωρήσας βήματά τινα, συνήντησα ὄμιλον ἀνθρώπων διαλεγομένων μεταξύ των. Ὀλίγον δὲ πρὸς τὰ πρόσω εἶδον ἐπίσης ἄλλους ἀκροαζομένους γέροντά τινα, ὅστις ἐν βαθυτάτῃ θλίψει ἐδιηγείτο γεγονός τι, ὡς ἐφαίνετο, λίαν λυπηρόν, διότι εἰς τὰς ὕψεις ὄλων ἐζωγραφίζετο κατῆφεια καὶ θλίψις.

Ἡ περιέργεια ὤθησέ με νὰ πλησιάσω τοὺς ἀνθρώπους τούτους, ὅπως πληροφορηθῶ ὁποῖον εἶνε τὸ ἀντικείμενον τῆς ὀμιλίας των, οὗ ἡ διήγησις ἐπιτοσοῦτον κατεπίκρανε τὰς καρδίας των.

Εἰσελθὼν ὅθεν εἰς τὸν κύκλον αὐτῶν, ἐν πρώτοις ἐζήτησα συγγνώμην διὰ τὴν τόλμην ἣνπερ ἐλάβανον νὰ διακόψω πρὸς στιγμὴν τὴν συνομιλίαν των, ἔπειτα δὲ παρεκάλεσα ἂν μοι ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ μάθω τὸ περιστατικὸν ἐκεῖνο, περὶ οὗ συνδιελέγοντο καὶ τὸ ὁποῖον προὔξενει αὐτοῖς τοσαύτην λύπην.

Ὁ διηγούμενος γέρων, γνωστός μου, τελειώσας τὸν λόγον ἐπλησίασέ με, καὶ λαβὼν τὸν βραχίονα εἶπέ μοι :

— Τραγικὸν καὶ φρικαλέον δράμα ἔλαβε χώραν τὴν ἐσπέραν τῆς προτεραίης. Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Α., Μελομένη, αὐ-

τοχειριασθείσα χθές εὐρέθη σήμερον ἐν τῷ ὑπογείῳ τῆς οἰκίας της, καθημαγμένον ἔχουσα τὸ σῶμά της καὶ φέρουσα ἐπὶ τοῦ στήθους της ἐμπεπηγμένον τρομερὸν ἐγχειρίδιον. Ἐπειδὴ δὲ εἶμαι εἰς ἐκ τῶν οἰκείων του, ἔσπευσα νὰ εἰδοποιήσω τὴν ἀστυνομίαν.

— Καὶ τίς ὁ λόγος τῆς τοιαύτης αὐτοχειρίας; ἠρώτησα.

— Γνωρίζω, παιδί μου, λεπτομερῶς ὅλα τὰ περιστατικά ἐκεῖνα, ἅτινα ἠνάγκασαν τὴν ἀτυχῆ ἐκείνην γυναῖκα, νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὴν ὀχληρὰν καὶ βασανισμένην αὐτῆς ζωὴν, μοὶ ἀπεκρίθη ὁ γέρων.

— Καὶ

Διακόψας με ὁ σεβαστὸς ἐκεῖνος γέρων, μοὶ εἶπεν.

— Ἄκουσον, τέκνον μου, ἄκουσον! .. Ἡ κ. Μελπομένη ἀνήκει εἰς τὴν ἐπισημοτέραν οἰκογένειαν τοῦ προαστείου μας. Μονογενῆς οὖσα ἠγαπᾶτο παρὰ τῶν γονέων της καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἐπιμεμελημένης ἔτυχε παρ' αὐτῶν καὶ χριστιανικῆς ἀνατροφῆς. Ἐπροικίζετο δὲ ὑπὸ σπανίων ἀρετῶν, ἦτο δῆλον ὅτι καλοῦ ἀγαθοῦ, χρηστοῦ ἠθῆς, σεμνοπρεπῆς, εὐπειθῆς καὶ εὐσεβῆς. Συγχρόνως ἡ φύσις ἐδώρησεν αὐτῇ κάλλος σπάνιον καὶ εὐφυΐαν, οὐ τὴν τυχοῦσαν. Ἦτο κάτοχος, ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ πολλῶν ἄλλων ξένων γλωσσῶν καὶ διὰ τοῦτο ἐξετιμᾶτο παρὰ τῶν λογίων μας ὡς ἡ μᾶλλον εὐπαίδευτος καὶ λογία τοῦ χωρίου μας νεᾶνις.

Τοιαύτη λοιπὸν οὖσα, κατέστη τὸ εἶδωλον τῆς λατρείας τῶν ἐπισημοτέρων νέων μας. Καὶ τὸ μόνον μέλημα τῶν γονέων αὐτῆς ἦτο, νὰ τῇ δώσωσιν ὅσον ἔνεστι τελειοτέραν ἀνατροφὴν καὶ νὰ τὴν ἀποκαταστήσωσι μὲ ὑποκείμενον ἀντάξιον τοῦ ὠραίου τούτου ἀγγέλου.

Εἶχεν ἤδη συμπληρώσει τὸ 18ον τῆς ἡλικίας της ἔτος, καὶ ὡς τὸ ἔαρινόν ρόδον θάλλουσα ἐπαρουσίαζε τὰ ἐπαγωγότερα

θέλγητρα. Ἀπερίγραπτος ἦτο ἡ ὠραιότης καὶ αἱ χάριτες αὐτῆς. Πᾶσαι αἱ τοῦ προαστείου μας νεάνιδες, θέλουσαι νὰ μορφώσωσιν ἑαυτάς, πρὸς αὐτὴν καὶ μόνην ἠτένιζον, αὐτὴν καὶ μόνην προσεπάθουν νὰ μιμηθῶσι, ἀλλ' ἦτο ἀμίμητος. Καὶ τῷ ὄντι οὐδεμία ἦτο δυνατὸν νὰ παραβληθῇ μετ' ἐκείνης τῆς βασιλίσσης, οὕτως εἰπεῖν, τῶν ἀρετῶν καὶ τοῦ κάλλους.

Ἡμέραν τινὰ τοῦ Δ)θρίου ἐκυκλοφόρησεν ἐν τῷ προαστείῳ ἡμῶν ἡ φήμη ὅτι ἡ κ. Μελπομένη συνέδεε τὴν τύχην αὐτῆς μετὰ τοῦ κ. Α. νέου ὑψηλῆς καταγωγῆς, εὐπαιδέτου, πλουσίου καὶ ὠραίου.

Σύμπαν τὸ χωρίον, ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέχρι τοῦ ἑτέρου ἄκρου, ἐχώρη ὅταν ἤκουσε τὸ καθ' ὅλα **ταιριασμένον** αὐτὸ συνοικέσιον. Καὶ πράγματι, διότι οὔτε ὁ κ. Α. ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ καταλληλοτέρας γυναικός, οὔτε ἡ κ. Μελπομένη ἐκλεκτοτέρου συζύγου.

Τέλος πάντων, ὠρίσθη ὡς ἡμέρα τοῦ εὐτυχοῦς γάμου ἡ 25ῃ τοῦ ρηθέντος μηνός, καθ' ἣν ἀπὸ πρωίας σύμπαν τὸ προάστειον ἠτοιμάζετο νὰ πανηγυρίσῃ τοὺς γάμους τοῦ ἀξιολατρεύτου τούτου ζεύγους. Πᾶσαι αἱ νεάνιδες τῆς ἀριστοκρατίας, παρευρέθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς νύμφης, ὅπως συνοδεύσωσιν αὐτὴν εἰς τὸν ναόν. Ἀκριβῶς δὲ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν 10ην πρωινήν ὥραν, ἐφάνησαν οἱ νεόνυμφοι πορευόμενοι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὑπὸ πλήθους προσκεκλημένων ἀκολουθούμενοι.

Ἡ κ. Μελπομένη, φέρουσα τὸν νυμφικὸν αὐτῆς πέπλον καὶ ἀμαζόνειον ἐσθῆτα, ἐπαρουσίαζε μεγαλεῖον ἕκτακτον. Αἱ περὶ αὐτὴν νεάνιδες, μὲ ὅλον τὸν ἐντελῆ αὐτὸν καλλωπισμὸν ἐμηδενίζοντο ἐνώπιον τοῦ ἀξιοθεάτου ἐκείνου ἀγγέλου. Ἐπίσης καὶ ὁ κ. Α. διέπρεπεν ἐν μέσῳ τῶν παρακολουθούντων αὐτὸν νέων.

Ὁ γάμος λοιπὸν ἐτελέσθη μεθ' ὅλης τῆς ἀνηκούσης εἰς τὰ ὑψηλὰ ταῦτα ὑποκείμενα μεγαλοπρεπείας.

Μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν, ἡ κ. Μελπομένη ἀπέκτησε δύο τέκνα τὴν Οὐρχνίαν καὶ τὸν Ὀδυσσεύ. Ποτέ, μὰ . . . ποτέ δὲν ἔτυχεν ἐπὶ τῆς ζωῆς μου νὰ ἴδω ὠραιότερα πλάσματα · ἦσαν καθ' ὅλα ἀντίτυπα τῶν γονέων των.

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Α. εἰσηρχόμην μετὰ πολλῆς τῆς οἰκειότητος καὶ ἔχαιρον παρὰ τοῦ ἀνδρογύνου τούτου τὴν μεγαλειτέραν ἐμπιστοσύνην καὶ ἀγάπην· παρετήρουν δὲ πάντοτε μετ' εὐχαριστήσεως, ὅτι διῆγον ζωὴν ἀληθῶς ἀγγελικὴν· μηδέποτε ἐχωρίζετο ὁ εἰς τοῦ ἑτέρου, φιλοτιμούμενος ἕκαστος τίνι τρόπῳ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἄλλον. Πράγματι δ' ἐγὼ ἐφθόβουν τὴν τύχην τοῦ φίλου μου, διότι ἡ κ. Μελπομένη, ὡς σύζυγος, ὡς μήτηρ καὶ ὡς οἰκοδέσποινα, ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ τύπος καὶ ὑπογραμμὸς πασῶν τῶν λοιπῶν γυναικῶν.

Κατὰ κακὴν τύχην, ἡ ἀγαθὴ αὕτη οἰκογένεια, ἐλάμβανε μέρος συνεχῶς εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἀριστοκρατῶν διδομένας ἐσπερίδας. Εἰς ταύτας συνήρχοντο πολλοὶ νέοι, οἵτινες, λαμβάνοντες μέρος εἰς τὰς συναναστροφὰς ταύτας, οὐχὶ ὅπως διέλθωσιν ἐν ἀθωότητι τὰς ὥρας, ἀλλὰ διὰ διαφόρων κολακευτικῶν περιποιήσεων καὶ χαριεντισμῶν, ἐφιλοτιμοῦντο ἕκαστος νὰ κατακτήσῃ πλειότερας τοῦ ἄλλου νεανικὰς καρδίας. Εἰς δὲ τούτων, ὀνόματι Μ. Θ. ἐσυνείθιζε νὰ κολακεύῃ καὶ νὰ περιποιῆται ἰδιαιτέρως τὴν κ. Μελπομένην. Αὕτη ἐν τῇ ἀθωότητι τῆς, ὑπολαβοῦσα ὅτι ὁ κ. οὗτος ἔπραττε τοῦτο ἐξ ἀπλῆς καὶ ἀθῶας φιλοφρονήσεως, παρεδέχετο τὰς περιποιήσεις του. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἶχεν οὕτω! . . . Πᾶν βλέμμα . . . πᾶς λόγος . . . πᾶσα ὑπόκλησις, ἦτο σκορπιός, ὅστις δάκνων, ἐδηλητηρίαζε τὴν ἀθῶαν αὐτῆς καρδίαν! . . . Ἦτο ὄφεις, ὅστις εἰσερπίζων ἐνέχεε τὸν φθοροποιὸν ἰὸν καὶ ἐμόλυνε δι' αὐτοῦ τὸ ἀθῶόν τῆς αἷμα! . . . Ἦτο φλόξ, ἣτις κατακαίουσα ἐξηρήμονε τὸν χλοάζοντα τῆς εὐφροσύνης ἀγρόν! . . .

Συγκινηθεὶς ἐκ τῆς διηγήσεως ταύτης ὁ σεβαστὸς γέρον, ἔπαυσεν ἐπὶ στιγμὴν καὶ ἀφοῦ ἐσπόγγισε τὰ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του ρέοντα δάκρυα, ἤρχισε καὶ πάλιν τὴν διήγησιν:

Λοιπὸν τέκνον μου, ἡ δυστυχὴς Μελπομένη, ἔπεσε θῦμα τοῦ ἰοβόλου τούτου ὄφews! . . . Δὲν ἦτο πλέον κυρία τοῦ ἑαυτοῦ τῆς! . . . Εἰς τοὺς μελιρρῦτους αὐτοῦ λόγους, τοὺς καλύψαντας διὰ παχυλοτάτου νέφους πᾶν αἶσθημα ἀρετῆς, πᾶν αἶσθημα αἰδοῦς . . . ἐνδοῦσα ἡ δυστυχὴς, ἔκλινε τὸ γόνυ ἐνώπιον τοῦ κακοῦ τούτου δαίμονος! . . . Βεβαίως δέ, κατὰ τὴν θλιβεράν ταύτην στιγμὴν, ὁ φύλαξ αὐτῆς ἄγγελος, ὁ φύλαξ ἐκεῖνος, ὅστις ἠγρύπνει ἐπὶ τῆς εὐτυχίας ἐκείνης, τοῦ συζύγου τῆς, τῶν τέκνων τῆς καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς ἡσυχίας μέχρι τότε τοῦ οἴκου τῆς, ἐκάλυψε τὸ μέτωπον διὰ τῶν λευκῶν αὐτοῦ πτερῶν καὶ ἐπανεπτή πλήρης δακρύων πρὸς τοὺς οὐρανοὺς! Δυστυχῆς... δυστυχεστάτη Μελπομένη! . . .

Πρωίαν τινὰ καθ' ἣν ὁ σύζυγός τῆς ἀπουσίαζεν εἰς τὴν ἐξοχήν, ἀνηγέρθη τῆς κλίνης τῆς πλήρης αἰδοῦς· ὅταν ἔστρεψε πέριξ τὸ βλέμμα τῆς καὶ εἶδεν ἑαυτὴν βεβυθισμένην εἰς τὸν βόρβορον τῆς ἀτιμίας, ἔπεσε πρηνῆς ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς καὶ ἔκλαυσε πικρῶς! . . . Μετὰ ταῦτα ἀνυψώσασα τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὴν ἄνωθεν τῆς κλίνης τῆς ἀνηρτημένην εἰκόνα τῆς Παναγίας, ὀπισθοχώρησεν ἔντρομος καὶ γονυπετήσασα ἐφώνησε:

— « Παναγία μου! . . . Δὲν εἶμαι ἀξία τοῦ λοιποῦ ν' ἀναβλέψω πρὸς Σέ! . . . Εἶμαι ἐπικατάραιτος . . . ἀσυγχώρητος . . . καὶ ἁμαρτωλὴ! . . .

« Πῶς θὰ ἴδω κατὰ πρόσωπον τὸν ἀτυχῆ μου σύζυγον;! . . . Πῶς θὰ πλησιάσω τὰ ἀγνὰ καὶ ἀθῶα μου τέκνα;! . . . Πῶς θὰ ὑψώσω τὸ βλέμμα . . . πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς μου γονεῖς;! . . . Πῶς θὰ παρουσιάσω ἐπὶ τέλους εἰς τὴν κοιωνίαν τὴν ἐστιγμα-

τισμένην μου ὄψιν; ; ; ! . . . ὦ!!! τρέμω. . . φρίττω ἐπὶ τοιαύτη ἀναμνήσει!!! . . . »

Ταῦτα εἰπούσα ἔκλαυσε καὶ πάλιν πικρῶς.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἠνεώχθη ἡ θύρα τοῦ δωματίου καὶ εἰσῆλθεν ὁ σύζυγός της, εἰς τὴν θέαν τοῦ ὁποίου ἀνεγερθεῖσα καὶ μὴ δυναμένη νὰ κρατηθῆ εἰς τοὺς πόδας, κατέπεσεν ἐκ λιποθυμίας.

Ὡς δὲ ἔμαθον, εἰς τῶν ὑπηρετῶν της δυνηθεὶς νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ ἀπόκρυφα τοῦ παρανόμου τούτου ἔρωτος, ὡμολόγησε πᾶν ὅ,τι ἐγνώριζεν, εἰς τὸν κύριόν του, μὴ παραλείψας οὔτε τὸ τελευταῖον γεγονός, ὅπερ ἐπέχυσε τὴν ἀτιμίαν εἰς τὸν εἰρηνικὸν ἐκείνον οἶκον.

Ὁ κ. Α. ὡς εἶπομεν, τὰ πάντα μαθὼν, εἰσῆλθε πλήρης ὀργῆς νὰ τιμωρήσῃ τὴν ἐπίβουλον σύζυγόν του. Ἄλλ' ὅταν τὰ βλέμματα αὐτοῦ ἐστράφησαν ἀφ' ἑνὸς ἐπὶ τοῦ ἐκτάδην κειμένου σώματος τῆς ποτὲ φιλότατης συζύγου του, ἀφ' ἑτέρου ἐπὶ τῶν δύο ἀθῶων αὐτοῦ τέκνων, ἄτινα εἰσελθόντα, ἔκλαιον ἄνωθεν τῆς μητρός των, ἔρριψε χαμαὶ τὸ ὅπερ ἐκράτει ἐγχειρίδιον καὶ ἐξῆλθεν ὡς παράφρων. Ἐγὼ δὲ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην συνέπεσε νὰ πρρευρεθῶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φίλου μου καὶ νὰ γίνω μάρτυς ὅλων τῶν λυπηρῶν γεγονότων.

Πρώτη μου φροντίς ὑπῆρξε νὰ περιποιηθῶ τὴν λιποθυμήσαν καὶ νὰ ἀπομακρύνω ἐκείθεν τὰ κλαίοντα τέκνα. Εἶτα παρεκάλεσα τὸν κ. Α. νὰ καταπαύσῃ τὴν ὀργὴν του καὶ ἠνάγκασα αὐτὸν νὰ ἐξέλθωμεν τῆς οἰκίας, ὅπως διὰ τοῦ μέτρου τούτου διασκεδάσῃ τὴν ταραχὴν του. Δυστυχῶς ὅμως μὲ ὅλας τὰς παρηγορίας, τὰς νουθεσίας καὶ τὰς παρακλήσεις μου, ἐστάθη ἀδύνατον νὰ καταπαύσω τὴν ἐν τῇ καρδίᾳ του γεννηθεῖσαν τρικυμίαν καὶ νὰ συμβιβάσω τὰ πράγματα. Ἐνεκα λοιπὸν τῆς ὑψηλῆς καταγωγῆς τῆς κ. Μελπομένης, τῶν ἐναρέτων γονέων

της καὶ τῶν τέκνων των, ἀπεφασίσθη νὰ μὴ διαζευχθῆ μὲν αὐτήν, ἀλλ' ἐπέβαλλεν ὄρους σκληροὺς ἰσοδυναμοῦντας μὲ θάνατον! Ὁρίσθη ὅθεν νὰ μένη πάντοτε κεκλεισμένη ἐν τῷ δωματίῳ της, μὴ δεχομένη, οὔτ' ἐπιτρέπουσα ἐπισκέψεις, νὰ μὴ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν κοινὴν τράπεζαν καὶ τὸ σκληρότερον πάντων, οὐ μόνον νὰ μὴ λαμβάνῃ οὐδεμίαν μετὰ τοῦ συζύγου της σχέσιν συζυγικὴν, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ἐμφανίζηται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐνώπιόν του.

Τρία ὀλόκληρα ἔτη διὰ κλαυθμῶν καὶ ὄδυρμῶν διῆλθεν ἐν ἄκρᾳ μονώσει, ὑπὸ τοὺς ἐπαχθεὶς τούτους ὄρους, προσευχομένη, ἀναγινώσκουσα, ἐργαζομένη καὶ περιποιουμένη τὰ τέκνα της. Ποσάκις μετὰ θερμῶν δακρῶν δὲν παρεκάλεσε νὰ πέσῃ εἰς τοὺς πόδας τοῦ συζύγου της καὶ νὰ πλύνῃ αὐτοὺς μὲ τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας! . . . Οὗτος ὅμως ἦτο ἄκαμπτος! . . . Πολλάκις δι' ἐμοῦ τῆς παρήγγειλεν ὅτι θὰ τὴν συγχωρήσῃ, τότε. . . ὅποταν θὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμούς της! . . .

Αἱ στερήσεις τὰς ὁποίας ὑπέστη καὶ ἰδίως ἡ τύψις τοῦ συνειδῶτος κατέστησαν αὐτὴν ἀγνώριστον. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἐκοιλώθησαν καὶ τὸ πρόσωπόν της ὀλίγους μόνον τύπους τῆς προτέρας αὐτῆς ὠραιότητος διέσωσεν. Τέλος πάντων, τέκνον μου, τὸ σῶμά της ἐν γένει κατέστη σκελετὸς μόλις κινούμενος! . . . Πάντοτε ἐγὼ, ἐπειδὴ ἤμην ἐκ τῶν σχετικωτέρων φίλων, εἶχον τὴν ἄδειαν μόνον νὰ τὴν ἐπισκέπτομαι, τὴν ἐπαρηγόρουν, ἀλλ' ἡ δυστυχὴς ἦτο ἀπαρηγόρητος! . . .

Χθὲς λοιπὸν ἐφ' ὅλην τὴν ἡμέραν προσηύχετο ἐνώπιον τῆς Παναγίας καὶ πρὸς τὸ ἑσπέρας κατελθοῦσα εἰς τὸ ὑπόγειον τῆς οἰκίας . . . ἀπαρατηρήτως νύτοχει . . . ριάσθη!!!

Τῇ ἀληθείᾳ ἡ διήγησις αὕτη μὲ ἐξέπληξε καὶ μὲ ἔρριψεν εἰς βαθεῖαν μελαγχολίαν. Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ ἴδω ἐκ τοῦ συνεγγυς τὸ τραγικὸν τοῦτο θέαμα, παρεκάλεσα μετὰ δακρῶν εἰς

τούς ὀφθαλμούς, τὸν σεβαστὸν ἐκείνον καὶ εὐγενέστατον γέροντα νὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Α. Οὗτος δέ, ὢν πρόθυμος πάντοτε εἰς τὰς παρακλήσεις τῶν ἄλλων, μετὰ μεγίστης προθυμίας παρεδέχθη τὴν πρότασίν μου καὶ ἐπορεύθημεν παραχρῆμα ἐκεῖ.

Φρικτὸν καὶ ἀπαίσιον θέαμα παρέστη εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου!... Πτώμα γυναικὸς ἀγούσης μόλις τὸ 24ον ἔτος τῆς ἡλικίας της, ἔκειτο ἐκτάδην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καθημαγμένον καὶ αἱματόφυρτον!... Τὸ ἀποτρόπαιον ἐκεῖνο ἐγχειρίδιον ἦτο εἰσέτι ἐρριμένον πλησίον της!.. Δύο ὠραία, ὡς ἄγγελοι, τέκνα, ἄρρεν καὶ θῆλυ, ἐπλήρουν διὰ τῶν κλαυθμηρῶν αὐτῶν φωνῶν τὰ περίξ καὶ ἀσπαζόμενα τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς, τὴν ἐκάλουν: *Μαμά μου... καλή μου μαμά!... μαμάκα μου!... ἔβλησε... σήκω περὶ!... Σήκω... γὰ... ἦλθε κ' ὁ πατεράκης... μαμάκα μου... σήκω!...* Ἄλλ' ἡ μαμά των ἐσιώπησε διὰ παντός! Ἐκεῖ πλησίον ἵστατο σιωπηλὸς καὶ σκυθρωπὸς ὁ κ. Α., εἰς τοῦ ὁποίου τοὺς ὀφθαλμούς εἶχον ἀναβλύσει δύο δάκρυα μετανοίας. Προσεπάθει ν' ἀποσπάσῃ ἐκεῖθεν τὰ τέκνα του καὶ μὴ δυνάμενος, ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν μας καὶ οὕτω μετὰ μεγίστης δυσκολίας ἀπεσπάσαμεν ἐκ τοῦ σώματος τῆς μητρὸς τὰ κλαίοντα καὶ ὀδυρόμενα ἐκεῖνα τέκνα.

Τὸ τραγικὸν τοῦτο θέαμα τοσοῦτον κατέθλιψέ με, ὥστε ἠσθάνθην ἐμαυτὸν κλονιζόμενον.

Ἄφου τέλος ἀπεσπάσθησαν τὰ τέκνα καὶ ἀπεμακρύνθησαν ἐκεῖθεν, ὁ κ. Α. ἐγονυπέτησε πλησίον τοῦ πτώματος τῆς συζύγου του, ἠσπάρθη τὸ ψυχρὸν αὐτῆς μέτωπον καὶ ἔκλαυσε πικρῶς. Δὲν δύναμαι ποσῶς νὰ περιγράψω τὴν θλιβεράν καὶ κατανοκτικὴν ἐκείνην σκηνήν, ἣτις καὶ τὰ ἄψυχα ἔτι συνεκίνηει!... Μετὰ τινὰ παῦσιν, καθ' ἣν οὐδὲν ἄλλο ἤκουέ τις ἢ

λυγμούς καὶ κλαυθμούς, ἠκούσθη ὁ κ. Α. μὲ φωνὴν διακεκομμένην λέγων:

« *Σὲ συγχωρῶ... γαὶ... σὲ συγχωρῶ... ὁ δυστυχὴς σύζυγος!... Σὲ συγχωρῶ... Μελοπομένη μου!... Εἶθε!! ὦ!... εἶθε... καὶ ὁ Ὑψιστος... γὰ σὲ συγχωρήσῃ!... Τίς κακὸς... δαίμων... ἐφθόνησε... τὴν ἀρμονίαν... τῆς υπάρξεώς μας;!!! Τίς κακὸς... δαίμων... ἐφθόνησε... τὰς ἀγγελικὰς... ἀρετὰς σου... καὶ σὲ ἐξώθησεν... εἰς τοιοῦτον... ἀσυγχώρητον... ἔγκλημα;!!! ὦ!... ἄμποτε γὰ σὲ... συνεχώρουν... ἐν ᾧ... ἔζης... καὶ γὰ σὲ... ἐπαρέφερον... εἰς τὰς συζυγικὰς μου... ἀγκάλας!... Διότι πράγ... ματι ἢ αὐστηρὰ τήρησις... τῶν ὄρων τῆς... τιμωρίας σου... οὐκ ὑπέστης... ἀγογγύστως, ἀπέπλυται... τὴν κηλίδα, τὴν ὁποῖαν... ἔθεσας... ἐπὶ τοῦ... με... τ... ὦπον... σου!!!...»*

Ταῦτα λέγων καὶ κατασπαζόμενος αὐτὴν κατέπεσεν ἐκ λιποθυμίας. Ἀποσπάσαντες ὅθεν καὶ τοῦτον μετὰ δυσκολίας ἐκ τοῦ πτώματος τῆς συζύγου του, τὸν ἀπεμακρύνσαμεν ἐκ τοῦ φρικώδους ἐκείνου μέρους καὶ συμπαραλαβόντες μεθ' ἡμῶν, ἐξήλθομεν τῆς οἰκίας.

Ἐγὼ δέ, ὡς μὴ δυνάμενος πλέον νὰ ἀκολουθήσω αὐτούς, εὐχαριστήσας καὶ ἀποχαιρετίσας τὸν σεβαστὸν ἐκείνον γέροντα, ὑπεσχέθην αὐτῷ νὰ παρευρεθῶ εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν τῆς ἀτυχοῦς Μελοπομένης.

Τὴν ἐσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, βαδίζοντες ἐν σιωπῇ τέσσαρες ἀχθοφόροι, ἔφερον ἐπ' ὤμων τὸ ἐμπεριέχον τὸ πτώμα τῆς αὐτοχειριασθείσης φέρετρον. Τὴν νεκρικὴν δὲ συνοδείαν ἀπετέλουν τρία μόνον ἄτομα, ἦτοι ὁ σύζυγός της, ὁ γέρων καὶ ἐγώ. Οὔτε ἡ εἰκὼν τοῦ ἐσταυρωμένου, οὔτε ἐξαπτέρυγα, οὔτε

φανοί, οὔτε ἱερεῖς ἤγουντο τῆς κηδείας ταύτης. Πᾶσα πομπὴ ἐκκλησιαστικὴ ἠμποδίσθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως τοῦ τόπου εἰς τὴν αὐτοχειριασθεῖσαν. Ἀντὶ δὲ ἐπιταφίων εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν, ἔλαβε τοὺς τελευταίους ἀσπασμούς συνοδευομένους μὲ θερμὰ δάκρυα καὶ τὴν τελευταίαν παρὰ τοῦ συζύγου της συχώρησιν. Ἐπὶ τέλους τεθεῖσα εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ ἀνοιχθέντα τάφον, πάραυτα ἀπεχώθη διὰ πληθύος χωμάτων, ὅτε καὶ αὐθις δεηθέντες ἔνδακρυς, ἐφωνήσαμεν τό: **Ὁ Θεὸς συγχωρήσῃ αὐτήν!**

Μετὰ ταῦτα συνοδεύσαντες τὸν κ. Α. ἐπανήλθομεν εἰς τὴν οἰκίαν του ἔνθα πρὸς ἐκπληξίν μας, εὔρομεν ἐπιστολὴν τινα εἰς τὸ μέρος τὸ ὁποῖον ἠύτοχειριάσθη ἡ θανοῦσα, ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν σύζυγόν της καὶ ἐν ἡμερολόγιον ὡς ἑξῆς:

Α΄.

« Τρία ἔτη συνεπληρώθησαν ἤδη, ἀφ' ἧς στιγμῆς δὲν εἶδον πλέον τὸν ἀτυχῆ μου σύζυγον! . . . Ἀποκαλῶ δὲ αὐτὸν ἀτυχῆ, διότι δὲν ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀποκτήσῃ σύζυγον, ἀξίαν τῆς εἰλικρινοῦς ἀγάπης του! . . .

ὦ φρικαλέα τιμωρία! . . . Ἡ καρδία μου δὲν ἀντέχει πλέον. Τὸν ἤκουσα πολλάκις διαβαίνοντα πλησίον τοῦ δωματίου μου! . . . Ποσάκις δὲ ἡ γλυκεῖα αὐτοῦ φωνὴ δὲν ἠντήχησεν εἰς τὴν ἀκοήν μου; ! . . . Καὶ ὅμως ἤμην καταδεδικασμένη νὰ μὴν τὸν πλησιάσω! . . . Οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας μου ἐκρότουν μὲ τὴν μεγαλειτέραν των δυνάμιν! . . . Τὸ αἷμά μου ἀνέβαινεν εἰς τὸν ἐγκέφαλόν μου! . . . Τὰ καμπτόμενα γόνατά μου δὲν ἠδύναντο ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς λύπης, νὰ κρατήσωσι τὸ σῶμα μου .. καὶ ἐρριπτόμην τότε εἰς τὴν κλίνην μου. Ἀλλὰ καὶ αὕτη οὐδεμίαν εἰς ἐμὲ ἐχορήγει ἀνάπαυσιν! . . . Ἀπέπτη ἀπ' ἐμοῦ πᾶσα ψυχικὴ γαλήνη! . . . Ἡ φυλακὴ δὲν εἶναι ἐκεῖνη ἣτις τιμωρεῖ τὸν ἄνθρωπον

ἀλλ' ἡ συνήθεισις... ναί... ἡ συνήθεισις!... Ἡ μόνωσις καθ' ὑπερβολὴν μὲ ἠδύνει, ἡ συνήθεισις μου ὅμως αἰωνίως μὲ ἐλέγχει!... Οὐδένα τολμῶ ἐκ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων μου νὰ ἀτενίσω, διότι εἶμαι ἀναξία τοιοῦτων σχέσεων!... Ἡ μόνη παραμυθία τὴν ὁποῖαν εὐρίσκω ἐν τῇ μονώσει μου, εἶναι ἡ ἀνάγνωσις καὶ ἡ πρὸς τὸν Δικαιοκρίτην καὶ Πολυεύσπλαγχον Θεὸν προσευχή, δι' ἧς δύναται τις νὰ ἀπολαύσῃ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ, διότι κατὰ τοὺς ποιητάς :

« Ἡ εὐσπλαχνία ἄπειρος εἶνε ἡ τοῦ Θεοῦ ὅσακις καταφεύγει τις 'στὸ ἔλεος Αὐτοῦ. »

Β΄.

« Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα διῆλθον ἐν μεγίστῃ ἀγωνίᾳ. Ποσῶς δὲν ἐκλεισα τὰ βλέφαρά μου. ὦ!... Πόσαι σκοτειναὶ εἰκόνες ἐσβέσθησαν εἰς τὸν λαβύρινθον τῆς μαύρης μου φαντασίας! . . . Πόσα φαντάσματα διῆλθον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου! . . . Χιλιάκις ἠγέρθην καὶ χιλιάκις ἔπεσα! . . . Μοὶ ἐφαίνετο ὅτι ἐκάλουν τὸ ὄνομά μου καὶ πάραυτα ἔντρομος ἐπορευόμην πρὸς τὴν θύραν τοῦ δωματίου μου, ἀλλά, φεῦ!.. ἠπατώμην! . . .

Ἄχ!... Περιττὴ εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον τοιαύτη βασανισμένη ζωὴ! . . . Πράγματι δὲ ὑπάρχουν περιστάσεις, καὶ τοῦτο τώρα ἐννοῶ, καθ' ἃς ὁ ἄνθρωπος ἐπιδιώκει τὸν θάνατον μετὰ πλείστης ὀσης ζέσεως! . . . Καὶ δικαίως... διότι ὁ μάττιος οὗτος κόσμος οὐδὲν παρέχει αὐτῷ θέλγητρον ὥστε διατὶ νὰ μὴ ἐπιθυμήσῃ τις τὴν αἰωνίαν ἀνάπαυσιν; ! ; !

Ἡ ζωὴ μου ὁμοιάζει σκοτεινὴν νύκτα τὴν ὁποῖαν δὲν φωτίζει οὐδὲν ἄστρον τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ εἰς τὴν νεκρικὴν σιγὴν τῆς ὁποίας οὐδὲν ἀκούει τις ἢ στενυχμούς καὶ θρήνους! . . .

«Ὡστε δὲν ἀπαιτεῖται νὰ δώσω τέρμα εἰς τοιαύτην ζωὴν; !; !»

Γ'.

«Σήμερον ἐξύπνησα λίαν τεταραγμένη ἐκ τῶν τρομερῶν ἐντυπώσεων, ἃς μὲ προύξενε καθ' ὕπνον παράδοξος ὄπτασια.

Νεανίας τις ὠραίος, ἀγένειος, περιβεβλημένος διὰ λεπτοῦ λευκοῦ χιτῶνος, φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων του χρυσιζούσας παμμεγέθεις πτέρυγας, μὲ ἤρπασεν ἐκ τῆς κλίνης μου. Πλήρης φόβου, συρομένη ἐκ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς μου, ἠκολούθησα σιωπηλῇ αὐτὸν καὶ ἀνήλθομεν ἄνωθεν τῆς σελήνης, τοῦ ἡλίου καὶ τῶν ἀστέρων. «Ὡ! . . . Ποῖον μεγαλεῖον παρέστη εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου! . . . Σῶμα διαλάμπον ἵστατο ὑπεράνω τοῦ σύμπαντος, ἐκ τῆς λάμπειας τοῦ ὁποίου, οἱ ὀφθαλμοί μου μακρόθεν θαμβωθέντες, μετὰ δυσκολίας ἠδύναντο νὰ ἀτενίσωσιν αὐτό. Μετ' οὐ πολὺ πλησιάσαντες, ἤκουσα γλυκείας ἀδούσας φωνὰς ἀναπεμπομένας ἐκ μυριάδων στομάτων. Εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦτο, ἠνέφξα τοὺς κλειστοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον, τί; ; σμήνη μυριάδων πτερωτῶν προσώπων, ἐφ' ὧν ἐστηρίζετο μεγαλόσωμός τις Γέρων, ἔχων φαιδρὰν μὲν τὴν ὄψιν, πλὴν αὐστηροὺς τοὺς μεγάλους Αὐτοῦ ὀφθαλμούς. Τὸ πρόσωπον Αὐτοῦ ἠκτινοβόλει, ὡς ἥλιος μεσουρανῶν. Ὁ κομίζων με νέος ἔστη μακρόθεν· εἶτα προσέκλινεν ἐνώπιον τοῦ μεγαλείου ἐκείνου καὶ εἶπε μετ' ἠχηρᾶς φωνῆς:

— Ἰδοὺ, Βασιλεῦ Οὐράνιε, ἡ παραβάτρια τῶν θείων Σου ἐντολῶν.

Τότε ἤκουσα φωνὴν βροντώδη λέγουσαν:

— Ἐδιδάχθης τὰς ἐντολάς μου;

— Ναί, ἀπεκρίθην· μάλιστα Θεέ μου!

— Διατί παρέβης αὐτάς; ;

Ἐγὼ ὅλη τρέμουσα δὲν ἀπήντησα, ἀλλ' ὑψώσασα βλέμματα ἱκεσίας, ἐζήτησαν τὸ ἔλεός Του. Τότε μόνον τὸ βλέμμα μου συνήντησε τὰ αὐστηρὰ ἐκείνα τοῦ θείου ὄντος ὄμματα, τὰ ὁποῖα ἐρρίφθησαν ἐπ' ἐμοῦ ὀργίλως.

Οἱ ὀφθαλμοί μου σκοτισθέντες ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ ἐκείνου θάμβους ἐκλείσθησαν, ὅτε μία φοβερὰ βροντὴ ἀντηχήσασα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, μετέβαλε τὰ πάντα εἰς βαθὺ σκότος καὶ τὸ ὠραῖον ἐκεῖνο θέαμα ἐξηφανίσθη ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Δύο δὲ δυσειδεῖς δαίμονες μὲ ἤγαγον εἰς μέρος σκοτεινόν, ἐνθα ὑπῆρχον πλῆθος βασκανιζομένων ἐντὸς τοῦ πυρός ἀνθρώπων! . .

Ὁ ὑπερβολικὸς ἐκεῖνος φόβος διαταράξας τὰς αἰσθήσεις μου, μὲ ἀφύπνισεν. Ἐγὼ δὲ τότε ἐγερθεῖσα πλήρης ταραχῆς καὶ λαβοῦσα χάρτην, ἐσημείωσα τὴν ὄπτασίαν μου ἀπαρᾶ λᾶκτως.»

Δ'.

«Γυναῖκες!!! γυναῖκες!!! Ἀποφεύγετε τὰ πονηρὰ βέλη τοῦ ἐχθροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα! Ἡ δυστυχία μου ἃς χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμά σας! . . . Εἰς ὑμᾶς ἀφήνω νὰ ἐξετάσητε τὰς συνεπείας μιᾶς συζυγικῆς προδοσίας! . . . Δι' αὐτῆς ἀπώλεσα τὸν προσφιλέστατόν μου σύζυγον μεθ' ὅλων τῶν συζυγικῶν αὐτοῦ ἀγαθῶν! . . . Ἠτίμασα τὸν πατρικόν μου οἶκον!!! Ἐθεσα ἐπὶ τοῦ μετώπου τῶν ἀθῶων τέκνων μου, μίαν ἀνεξάλειπτον κηλίδα . . . καὶ ἐπὶ τέλους κατεστάθην ἐν τῇ κοινῶνι μισητῇ καὶ περιφρονητέᾳ! . . . Οἱ συγγενεῖς μου, ἀκούοντες τὸ ὄνομά μου, ἐρυθριῶσιν! . . . Αἱ φίλαι μου, μὲ οἰκτεῖρουσι διὰ τὴν ἀφροσύνην μου . . . ἀποφεύγουσι τὴν φιλίαν μου . . . καί, ὡς πασχούσης ἐκ κολλητικῆς τινος

θανατηφόρου νόσου, ἀπομακρύνονται πάντες ἀπ' ἐμοῦ! . . .

Τοιοῦτοί εἰσιν οἱ καρποὶ τοῦ ἀθεμίτου ἔρωτος!! . . .

Γυναῖκες!!! . . . Εἰς τὰς τριόδους τοῦ βίου σας, θ' ἀπαντήσητε ἄνθρωπόν τινα, ὅστις διὰ τῶν ἀπείρων αὐτοῦ κολακειῶν θὰ ἐξυμνήσῃ τὰ κάλλη καὶ τὰς ἀρετάς σας!!! Τὰ βλέμματα αὐτοῦ θὰ ριφθῶσιν ἐπανειλημμένως εἰς τὸ κέντρον ἀκριβῶς τῶν ὀφθαλμῶν σας, τὰ ὅποια, ἂν μὲν καὶ σεῖς ἀτενίσητε, θὰ εἰσδύσῃ τότε μίᾳ πυρίνῃ ἀκτὶς εἰς τὴν καρδίαν σας, ἥτις θὰ καταμαράνη τὰ θάλλοντα ἐν αὐτῇ ἄνθη τῶν ἀρετῶν σας! . . . "Ἄν δὲ τούναντίον ἀποφύγητε τὰ ἰοβόλα ἐκεῖνα βλέμματα καὶ ἀπομακρυνθῆτε τοῦ ἐπικινδύνου ἐκείνου ἐχθροῦ, τότε, ὦ! . . . ναί, τότε καθ' ὀλοκληρίαν σώζεσθε! . . .»

Ε΄.

«Σήμερον εἶναι Κυριακή! . . . Ὁ κώδων δὲ ὅστις σημαίνει, προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς εἰς τὸ ἱερόν αὐτῶν καθήκον! . . . Ποσάκις δὲν ἐπορεύθην καὶ ἐγὼ μετὰ τοῦ ἀτυχοῦς συζύγου μου! . . . ὦ κόσμῃ μάταιε καὶ πλάνε! . . . «*Πάντα, λοιπόν, ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα!!!*»

Τί θὰ ὠφεληθῶ ἂν ζήσω τριακόσια ἢ χίλια ἔτη, ἀφοῦ πάλιν θὰ ἀποθάνω; ; ; Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι, ὅσον μεγάλοι καὶ ἂν ᾧσιν, εἶναι μηδὲν ἐντὸς τῆς ἅμμου τῶν αἰώνων τῆς ἀτελευτήτου αἰωνιότητος! . . .

Πόσοι ὀφθαλμοὶ εἶδον τὸ ἀπέναντί μου μέγα ὄρος καὶ πόσοι μετὰ ταῦτα θὰ τὸ θαυμάσωσι! . . . Τὰ ἄψυχα μόνον ταῦτα ὄντα εἰσὶν ἀθάνατα! . . . Ἐνῶ ἡμεῖς ὅσον καὶ ἂν ζήσωμεν, θὰ ἀποθάνωμεν! . . . Ὡς ἀναπληρωτάς μας δὲ ἐγκαταλείπομεν τὰ τέκνα μας, ἅτινα πάλιν τὸ αὐτὸ θέαμα ὀφείλουσιν εἰς τοὺς διαδόχους των! . . .

Ἡ συντήρησις τῆς ζωῆς μου εἰς οὐδὲν μὲ ὠφελεῖ! . . . Καὶ

πρέπει νὰ . . . ἀποθάνω! . . . ὦ ωραῖόν μου ἐγχειρίδιον! . . . Δύνασαι ἄρα γε εὐκόλως νὰ μὲ ἀναπαύσῃς; ; ;! Κόπτεις ἢ ὄχι! ; ; ; . . . Ἄς δοκιμάσω . . . μὲ γενναιότητα! . . . Ἄ! τίς ἔρχεται; Θεέ μου! . . . ἀκούω βήματα! . . . Ποῖος ἄρα γε νὰ ἦνε; . . . Ἄ! . . . Τὰ τέκνα μου! . . . τὰ φίλτατά μου τέκνα! . . . Μακρὰν . . . μακρὰν, λοιπόν, ἀπ' ἐμοῦ κατηραμένον ἐγχειρίδιον! . . . Ἴδου ἡ φωνὴ . . . ἡ γλυκυτάτη φωνὴ . . . τοῦ συζύγου μου, προσκαλοῦσα τὰ τέκνα ἡμῶν! . . . ὦ μέγιστον καὶ τρομερὸν βάσανον! . . .

Ταλαίπωρε καὶ ἀτυχῆ σύζυγέ μου! . . . Ἄντι εὐχαριστήσεως σὲ ἐπότισα . . . ἐγὼ ἡ ἀχάριστος . . . ναί, ἡ ἀχάριστος καὶ ἀγνώμων . . . τὸ πικρότερον ποτήριον . . . καὶ ὅμως σὲ εἶδον πολλακίς ἐκ τῆς ὀπῆς τῆς θύρας μου, ἰστάμενον ἐξωθεν τοῦ δωματίου καὶ νὰ κλαίης! . . . Καὶ ἐγὼ ἔσωθεν ἐκλαυσα καὶ ἐκτύπησα τὸ στῆθος μου . . ., ἀλλ' ἀνωφελῆς ἡ μετάνοια!

Καιρὸς, λοιπόν, εἶναι νὰ σοὶ χορηγήσω ἀνάπαυσιν! . . . Διότι ἕως πότε ἐπὶ ματαιῶν νὰ παρατείνω τὰς βασάνους σου; ; ;! ὦ ωραῖόν μου ἐγχειρίδιον! . . . Δὲν εἶναι κρῖμα νὰ ἀποθάνω τόσον νέα; . . . Καὶ ὅμως . . . πρέπει . . . ναί, πρέπει! . . . Ἄλλὰ . . . πρὶν ἢ ἀποθάνω ὀφείλω νὰ γράψω τὰς τελευταίας μου λέξεις πρὸς τὸν ἀγαπητὸν σύζυγόν μου! . . . Λοιπὸν ἐμπρὸς . . . καιρὸς εἰσέτι ὑπάρχει! . . . ἄς γράψω!

Προσφιλέστατε καὶ ἀτυχῆ σύζυγέ μου!

«*Τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν θὰ ἔχητε ἀνὰ χεῖρας τὴν παροῦσάν μου, δὲν θὰ ὑπάρχω πλέον εἰς τὴν ζωὴν! Διὰ τοῦτο λάβετε τὴν φιλόανθρωπον καλωσύνην ἢ ἀπασχολήσητε τὰς πολυτίμους στιγμάς σας, ἐπὶ τῶν τελευταίων λέξεων γυ-*

ραικὸς . . . ἀποθαρούσης, ἢς ἡ ψυχὴ εὐρίσκεται ἤδη ἐνώπιον τοῦ Πλάστου.

Σᾶς εὐχαριστῶ ἐν πρώτοις καὶ σᾶς εὐγνωμονῶ διὰ τὴν μεγίστην πρὸς ἐμὲ ἐπιείκειάν σας, ὡς παραδεχθεῖς γὰ μὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ σας, ἐν ᾧ πᾶς ἄλλος ἠθέληεν, ἔνεκα τοῦ μεγέθους τοῦ ἁμαρτήματός μου, μὲ ἀποπέμψῃ πάραντα. Πλὴν ὅσον ἡ ἀγία σας ψυχὴ ἐδεικνύετο εἰς ἐμὲ φιλάνθρωπος, τόσον κατεμαραίνετο ἡ καρδιά μου διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀπιστίαν μου! . . .

Ἴδοῦσα ὅτι ἡ παράτασις τῆς ἀθλίας μου ταύτης ζωῆς προξενεῖ εἰς ὑμᾶς μὲν, αἰώριον ἐνόχλησιν, εἰς ἐμὲ δὲ ἀνυπόφορον βάσανον, ἀπεφάσισα, καίπερ τοσοῦτον νέα, γὰ ἀποθάνω . . . , μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι, ἡ θεὰ τοῦ νεκροῦ σώματός μου, τὸ ἐπ' αὐτοῦ φρικτὸν τραῦμα καὶ τὰ ἀχνίζοντα αἵματά μου, θὰ συγκινήσωσι μέχρι δακρύων τὴν φιλάνθρωπον καρδίαν σας, καὶ ἐπὶ τέλους θὰ συγχωρήσητε τὴν δυστυχῆ . . . σύζυγόν σας . . . τὴν Μελπομένην σας! . . .

Ἀπὸ πολλοῦ συνέλαβον τὴν ἰδέαν τῆς αὐτοκτορίας, ἀλλὰ τὸ πρὸς τὰ ἀτυχῆ τέκνα μας ἱερὸν καθήκον, ὅπερ εἶχον γὰ ἐκπληρώσω, μὲ ἔκαμε γὰ ρίψω πο.λ.λάκις μακρὰν μου τὸ ἐτοιμασθὲν ὄπλον.

Ἦδη ὁμως, ὅτε ἡ Οὐρανία μας καὶ ὁ Ὀδυσσεύς μου, δὲν ἔχουσιν ἀγάπην ἐμοῦ, δίδω τέλος εἰς τὴν βασανισμένην μου ζωὴν! . . .

Ἀποθνήσκουσα, μίαν μόνην χάριν ἀπαιτῶ ἀφ' ὑμῶν· αὕτη δὲ εἶναι ἡ ἐξῆς: «Ἐὰν νυμφευθῆτε, ὅπερ καὶ πιστεύω γὰ γίνῃ, διότι εἰσέτι εἰσθε νέος, παρακαλῶ γὰ συστήσητε τὴν πρὸς τὰ ὄρφανά μου ἀγάπην τῆς νέας σας συζύγου.»

Φροντίσατε λοιπὸν, γὰ μὴ ἴδωσι τὰ τέκνα μας τὴν μη-

τέρα των νεκρῶν! . . . Φιλήσατέ μου αὐτὰ ἐκ μέρους μου τρυφερώτατα. Ὑμᾶς δὲ ἀποχαιρετῶσα, μεταβαίνω εἰς ἀσφαλῆ καὶ γαλήριον λιμένα, ἐνθα οὐδὲν τοῦ βίου κῶμα θὰ ταλαρτεύῃ τὴν αἰώριον ἀνάπασίν μου! . . .

ὦ παιδιὰ μου! Σᾶς ἀφήνω ὄρφανὰ καὶ τεθλιμμένα, ἔρημα σ' αὐτὸν τὸν κόσμον, ποῦ θὰ τρέχητε σπρωγμένα; . . .

Δὲν θὰ εὔρητε ἀγκάλην μητρικὴν νὰ σᾶς θερμάνῃ, δὲν θὰ εὔρητε φιλάκι τῆς μητρὸς νὰ σᾶς γλυκάνῃ! . . .

Κ' εἰς τὰ δάκρυα πνιγμένα θὰ ζητῆτε τὴν μαμά σας ὄρφανά μου! Πλὴν ἀδίκως . . . δὲν θὰ βρῖσκητε σιμά σας! . . .

Ἡ δυστυχῆς Μελπομένη.»

Ἴδου τὰ πάντα ἔτοιμα! . . . Ἐλθέ λοιπὸν ὠραῖόν μου ἐγχειρίδιον! . . . Ἴδου ἡ ἄπιστος καρδιά μου! . . . Εἴτελθε . . . ἐν αὐτῇ καὶ . . . ἐκδι . . . κήθητι . . . ἀντ' ἐμ . . . οὐ!! . . .

.

Ἐνταῦθα περατοῦται τὸ ἡμερολόγιον καὶ ἡ ἐπιστολὴ τῆς Μελπομένης. Καὶ βεβαίως, διότι μετὰ τὰς τελευταίας ἀνωτέρω ρηθείσας λέξεις, αὐτοχειριασθεῖσα, δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ γράψῃ τι. Ἐλπίζω ὁμως, ὅτι ἡ φαντασία τῶν ἀναγνωστριῶν

καὶ ἀναγνωστῶν μου, θέλει ἀναπληρώσει τὰς μετὰ τὴν αὐτοχειρίασιν ἐκ τοῦ στόματος ἐκείνης ἐξερχομένης διακεκομμένης λυπηρᾶς καὶ σπαραξικαρδίους λέξεις.

*Ἐγγραφον ἐν τῷ Πέραν, τῇ 24 Αὐγούστου 1900.

Π. Κ. Τρικόλης.

ΑΝΘΩΝ

Αἱ καταχρήσεις τῆς νεότητος, εἶναι συναλλάγματα ἐπὶ τοῦ γήρατος, πληρωτέα μετὰ τόκου ἐντὸς τριακονταετίας ἀπὸ τῆς χρονολογίας των.

×

*Οφείλει τις νὰ ὑποφέρῃ διὰ ν' ἀπολαύσῃ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἡ εὐτυχία μόνον διὰ τῶν δακρύων ἐξαγοράζεται.

×

*Ο θέλων νὰ φονεύσῃ τὸν ὄφιν πρέπει νὰ συντρίψῃ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Γαλλικόν.

×

*Ο ἄργυρος δοκιμάζεται διὰ τοῦ χωνευτηρίου καὶ ὁ χρυσοῦς διὰ τῆς καμίνου, ὁ δὲ ἄνθρωπος διὰ τοῦ στόματος τῶν ἐγκωμιαζόντων αὐτόν.

Παροιμ. κζ'. 21.

×

Δέχου πᾶσαν ἐπίπληξιν καὶ συμβουλήν εὐμενῶς, ὅπου καὶ ὅποτε δῆποτε τὴν ἀκούσης, ἐπιφυλασσόμενος νὰ εὕρῃς κατάλληλον εὐκαιρίαν ὅπως ἀποδείξῃς εἰς τὸν ἐπιπλήξαντά σε ὅτι εἶσαι ἀθῶος τοῦ πράγματος περὶ τοῦ ὁποίου σὲ ἤλεγξε.

Οὐαδιγκτῶνος.

×

*Ἐκεῖνο, ὅπερ καθιστᾷ τὴν εὐδαιμονίαν οὕτω σπανίαν ἐπὶ τῆς γῆς, εἶναι ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν θέλουσι νὰ ὦσιν αὐτοὶ πράγματι εὐδαίμονες, ἀλλὰ νὰ φαίνωνται τριοῦτοι πρὸς τοὺς ἄλλους.

Πεκέ.

ἘΡΩΤΟΣ ΔΑΚΡΥ

Ἡ πρώτη ἡλικία μου δειλή, ψυχρὰ ἐχώρει,
Χωρὶς ἀκτῖνας λυκαυγές, ὡς ἄνθος χωρὶς μῦρα,
ὄτε σὲ εἶδα, κόρη,
Κι' ἠσθάνθην τὴν νεότητα ὑφαίστειον κρατῆρα
τὰ στήθη μου νὰ φλέγῃ,
κι' ἐν ἔπος, ἔπος ἅγιον "Σὲ ἀγαπῶ", νὰ λέγῃ.

Καὶ τῆς ζωῆς μου ἔκτοτε τὰ ἔτη ἀριθμοῦνται
καὶ ἄφρον εἶμαι νήπιον . . . Σὲ βλέπω καὶ μυρία
ἐντὸς μου στροβιλοῦνται
αἰσθήματ' ἀνεκλάλητα, ἀγνότης καὶ μανία.
Ἄς ἤμην λεύκωμά σου
νὰ γράφῃς εἰς τὰ φύλλα μου τὰ συναισθήματά σου!..

Χαρά! θὰ ἐμπιστεύεσο εἰς τὰ πυκνά μου φύλλα
τοὺς πόθους, τὰς ἐλπίδας σου, τοὺς στίχους, τὰς ιδέας
καθὼς ἡ φιλομήλα
εἰς ἄλσος χύνει σύμπυκνον στροφᾶς αὐτῆς ωραίας.
Καὶ θενὰ ἤμην γάστρα
μὲ ἄνθη | τῆς καρδίας σου, γλαυκὴ ἐσπέρα μ' ἄστρα.

Μακράν σου φεύγω, καὶ νεκρὰ τριγύρω ὅλα μ' εἶναι
καὶ μάτην τὰς μαγείαςτου ὁ Βόσπορος προβάλλει.
Φεῦ! δι' ἐμὲ ὀδύναι

εἶν' ἢ στολὴ τοῦ ἔαρος τῶν οὐρανῶν τὰ κάλλη·
 ἀστέρας βλέπων, κρίνους,
 ἀναπολῶ τὰς παρειάς, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκείνους!...

Καὶ τὸ Κατάστενον ἀφείς προσέδραμεν καὶ πάλιν
 ἔνθα τὸ μέλαν ὄμμα σου μὲ εἶλκε, καθὼς φθάνει
 εἰς μπτρικὴν ἀγκάλην
 τὸ βρέφος τὴν ζωὴν ποθοῦν καὶ τὴν ζωὴν λαμβάνει.
 Ἐπόθουν ἀντικρὺ σου
 νὰ κάθηναι τὸν ἄγγελον ἔρων τοῦ Παραδείσου!

Σὲ εἶδα καὶ παλμοὺς γλυκεῖς ἠσθάνθην ἐνδομύχως,
 καὶ τῶν ὀμμάτων σου αὐταὶ μ' ἐμάγευσαν αἱ τάσεις·
 φωνή σου πᾶσα εἰς ἐμὲ Αἰσχύλου φθάνει στίχος,
 καὶ ἡ ψυχὴ μου εἰς ἀγνὰς λυποθυμεῖ ἐκστάσεις . . .

Τὸν σάλον τοῦ μετώπου μου ποῖα κραυγὴ ἐκφράζει; ;
 Ποῖα κραυγὴ τοὺς πόθους μου, τὰ ὄνειρά μου ψάλλει;
 Τί πάσχω κι' ἡ καρδία μου μένει νεκρά... καὶ βράζει,
 καὶ φέρεται παράφορος καὶ μοσχοβόλος πάλλει;

Σ' ἠγάπησα, ὡς ἀγαπᾷ τὴν ἀνοιξιν εἰς κρῖνος,
 ὡς τὸν Θεὸν σταυρούμενον ὁ μάρτυς τῆς θρησκείας·
 Σ' ἠγάπησα, ὡς ἀγαπᾷ τὸν ὕμνον του εἰς σπῖνος,
 ὡς δοῦλος εἰς τὴν φυλακὴν στιγμὴν ἐλευθερίας.

Εἰς τὴν μορφήν σου τῶν Θεῶν προσεῖδα τὴν εἰκόνα,
 καὶ μ' ἐπεφάνης ὡς ἀστὴρ ὅστις σωτὴρ μαρμαίρει,
 κι' εἶδα τὸν κόσμον γύρω μου χαρμόσυνον ροδῶνα,
 ὧ ἐρασμία φίλη μου, χρυσόλαμπομ' ἀστέρι! . . .

Ἄναγινώσκω τὸ λευκὸν εἰς τ' ἄνθη ὀνομά σου,
 ὅπου στραφῆ τὸ ὄμμα μου ἐσὲ ζητεῖ καὶ μόνην
 καὶ τὴν μορφήν σου καθορῶ καὶ τὸ μειδίαμά σου
 εἰς τοῦρανοῦ τὴν εὐσεβῆ καὶ χρυσωμένην κόνιν.

Καὶ ὅμως φεύγεις! πρὸς Θεοῦ εἶν' ἀληθές, ψυχὴ μου;
 Ἡ μαύρη μοῖρα μου μακρὰν, ἐκεῖ μακρὰν σὲ φέρει!..
 Σβεσθῆτε τὰστρα τ' οὐρανοῦ ἀπὸ νεκρὰς ἐρήμου·
 Οἴμοι!... μακρὰν ἀναχωρεῖ, μακρὰν εἰς ξένα μέρη!..

Σβεσθῆτε, ἐὰν δύνασθε, ὧ πόθοι τῆς ψυχῆς μου,
 μελισταγῆ αἰσθήματα φύγεται εἰς μαῦρα μέρη,
 λείψει χαρὰ, νεότης μου, μείνει νεκρὰ ἐλπίς μου,
 ἀφοῦ ἐκεῖν' ἀναχωρεῖ καὶ φεύγ' εἰς ξένα μέρη!...

Φεύγεις, ἐσθῆτα ἤκουσα τῆς νύμφης νὰ φορέσης,
 εἰς τὸ Λονδῖνον... νὰ φανῆς ἀκτὶς εἰς τὴν χιόνα.
 Φεῦ! ὅταν νύμφη θὰ πετᾷ ἐντὸς αἰθούσης μέσης
 βαρὺς ἐγὼ θὰ σύρωμαι εἰς πένθιμον κοιτῶνα.

Καὶ ὅμως τῆς καρδίας μου καθεὶς παλμὸς θὰ ἦναι,
 ἐν φλογερόν μου φίλημα κι' εὐχὴ μου θερμοτάτη,
 ὅπως χρυσαῖ σὲ στέφωσι καὶ φίλαι εὐφροσύναι,
 καὶ πάντοτε γελόεσαν ὁ Πλάστης σὲ φυλάττη.

Ἄλλ' ἂν εἰς νύκτας παγεράς, ἡμέρας ὀμιχλώδεις,
 κλίνης ποτὲ τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν ὠραίαν χεῖρα
 καὶ τὰς Ἀθίνας τὰς πτωχὰς ἐνθυμηθῆς ρεμβώδης
 μὴ λησμονήσεις... μ' ἔδωκες ἐν ἁγίον σπινθῆρα.

Καὶ μένει εἰς τὰ στήθη μου καὶ ἐς αἰεὶ θὰ μένη,
ὡς βέλος φλέγον, ἀπηνές, ἀκοίμητον καὶ σπαῖρον,
ὡσάν σκληρὰ τοῦ βίου μου καὶ φίλη εἰμαρμένη,
καὶ ὡς εἰς λίμνην νεκρικὴν ἀνταύγεια ἀστέρων!...

Μὴ φύγῃς! ἢ νεότης μου μαζῆ σου θὰ πετάξῃ,
θὰ μείνω κλάδος ἄφυλλος βραιῶς νὰ θρηνηθῶ...
Μὴ φύγῃς, μή! ὁ οὐρανὸς ἐκεῖνος θὰ σ' ἀλλάξῃ
καὶ τίς γνωρίζει, φίλη μου, ἂν πλέον θὰ σὲ ᾿δῶ! . . .

Πλὴν δὲν μ' ἀκούεις!... εὐχαρὶς φεύγεις μακρὰν μου ὅπου
θὰ μᾶς χωρίσουν θάλασσα καὶ ἔθνη καὶ βουνά!
—Τὰ ἄστρα δὲν ἀκούουσι τοὺς θρήνους τοῦ ἀνθρώπου,
πλὴν λάμπουσιν ἀμέριμνα, ὠραῖα, φωτεινά.

Καὶ ὡς ἐρημοκκλήσιον, ὦ στῆθος, πλέον μένε,
ὄθεν ἀπέπτ' ἢ ἔνοικος καὶ λατρευτὴ θεά,
καὶ κλαίουσιν εἰς τὸν τοῖχόν του εἰκόνας τετριμμένα,
αἱ τόσαι ἀναμνήσεις μου καὶ ὄνειρα σκαιά! . . .

Ἐκ τῶν εἰκόνων καὶ Κυμάτων

ΑΝΘΩΝ

Ὄταν δυνηθῇ τις νὰ συλλάβῃ τὴν εὐδαιμονίαν, ἀφίσει δὲ αὐτὴν νὰ
διαφύγῃ, τὸ πᾶν ἀποβαίνει κατῆφεια καὶ ἀπογοήτευσις, διότι αὕτη
εἶνε ἐκ τῶν ὁδοιπόρων ἐκσίνων, οὓς δὲν συναντᾷ τις δις ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ.

Z. Σανδῶ

X

Ἐὰν πάντοτε ἐνθυμῆσαι ὅτι εἰς πᾶν ὅ,τι ἐργάζεσαι ψυχικῶς ἢ σωμα-
τικῶς ὁ Θεὸς παρίσταται ἔφορος, πάσας τὰς πράξεις σου θὰ διεξάγῃς
ἄνευ ἁμαρτίας, θὰ ἔχῃς δὲ σύνοικον τὸν Θεόν.

Στ. τ. Δ'. σ. 294

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΩΔΗΝ "ΕΡΩΤΟΣ ΔΑΚΡΥ",

ΚΑΙ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΥΤΗΣ

Ἐπὶ ἤρξεν ποτε ζωνῆρά, εὐστροφὸς καὶ χαρίεσσα κόρη, δύω
καταμέλανοι ὀφθαλμοὶ εἰς πρόσωπον ἀποπνέον τὴν ἀβρότητα
τοῦ κρίνου. Ἐτυχε ν' ἀπαντήσω τὴν κόρην αὐτὴν εἰς τὴν ἀτρα-
πὸν τῆς ζωῆς μου, ὡς ἀπαντᾶται ἡλιακὴ ἀκτὶς μὲ ἄσημον
ὕαλον· τὸ ἀφανὲς ἐκεῖνο τεμάχιον τῆς ὑέλου λαμπυρίζει τότε,
καὶ ἰδοὺ ὀπόθεν καὶ οἶα ἢ ἀνωτέρω ὠδή.

Ἐπὶ τὸ πρίσμα τῶν ὠραίων μυθιστορικῶν εἰκόνων τοῦ Δου-
μαῖ καὶ τοῦ Βίκτωρος Οὐγῶ, ὑπέθεσα ὅτι ἤτό τις ἀναγεννη-
θεῖσα ἠρωὶς τῶν Μοῖκανῶν ἢ ἢ Τιτίκα. Ἐκτοτε ἠκροώμην
μουσικὴν καὶ ὁ νοῦς μου ἐπέτα πλησίον τῆς, ἔκτοτε ἐταρασ-
σόμενην καὶ ἐσιώπων ὀπόταν αὐτὴν προσαπῆντων. Καὶ διατί
ἐνόμιζον ὅτι ἄλλοθί που εἶδον τὸν ἄγγελον τοῦτον; Ἴσως διό-
τι ἠγάπων τοὺς ἀστέρας, ἠπατώμην νομίζων ὅτι ἦτον εἰς
ἐξ αὐτῶν.

ἦτον Ἑλληνὶς τὴν φύσιν, τὰ αἰσθήματα, τοὺς τρόπους·
φιλομειδῆς, γλυκεῖα, διάπυρος. ἦτο τρελλή . . .

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἤμην ὁ τρίτος, ἂν ὄχι ὁ ἔννατος, λάτρης
τοῦ ἀγγέλου τούτου. Ἀλλὰ τί μοὶ ἐμελλεν; ἠδυνάμην νὰ
ἐμποδίσω τοὺς ἄλλους νὰ θαυμάζωσι τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἑσπέ-
ρου, νὰ ἀγαπῶσι καὶ νὰ λατρεύωσιν ὠραίαν τινὰ εἰκόνα τοῦ
Ραφαήλου; Τὸ ἐξοχὸν ἀνήκει εἰς ὅλους ὄχι εἰς ἕνα. Ἄλλως τε
διατί καὶ ὁ Περικλῆς εἶπεν: « Ἄνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα
γῆ τάφος; » Καὶ ἰδοὺ ἴσως ὁ λόγος διατί δὲν εὐρέθη εἰσέτι
ἢ πατρίς τοῦ Ὀμήρου: διὰ νὰ ἀνύκη εἰς τὴν οἰκουμένην

ὄλην . . . Καί ἐν τούτοις ἠγάπων, ἠγάπων ἐμμανῶς τὴν τρελλήν αὐτὴν σφῆκα! . . . ὦ! . . . Ποσάκις ὑπὸ τὴν θερινὴν τῆς Ἀττικῆς σελήνης αἴγλην, διὰ μέσου τῶν ἠωρημένων πρὸ τοῦ παραθύρου μου κλημάτων, ποσάκις ἀνεγίνωσκον περιπαθῶς τὰ περιπαθῆ τοῦ Ἀλφόνσου ἔπη:

« *Parle-moi, que ta voix me touche! . . .* »

Ἐνῶ ἐκείνη ἀπὸ τῶν ἀντικρυ παραθύρων ἔχει πελάγη ἀρμονίας ἀφάτου, ἀρμονίας ἀπορρευούσης ἐκ τῶν μυχιαιτάτων τῆς καρδίας πηγῶν, καὶ πάλιν σβεννυμένης εἰς τὰς ἀβύσσους τῆς ψυχῆς! Ποσάκις εἰς τὸ *Bacio* τοῦ μελοδράματος ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου, δὲν ἔτεινα τὰς χεῖρας ὑποθέτων ὅτι ἠδυνάμην νὰ ἐνηγκαλισθῶ τὴν μελωδίαν ἀντὶ τῆς μουσουργούσης παρθένου! — Τότε περὶ τὸ μεσονύκτιον, ἡ σιωπηλὴ τῆς νυκτὸς μεγαλοπρέπεια, τὸ μυστήριον καὶ ἡ διαύγεια τῆς ωραίας σελήνης, ἡ μόνωσις καὶ ἡ πέριξ μου νηνεμία, μὲ ἤρον ἔνθεον πρὸς τὰ ἄστρα, καὶ ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ποίησις καὶ αἱ οὐράνιαι ἀκτίνες, ὡσεὶ μαινάδες ἐπιπεσοῦσαι ἐπ' ἐμέ, ἀφῆρουν καὶ ἐξήτριζον τὰς αἰσθήσεις μου, καὶ τότε, τότε μόνον λιπόθυμον μὲ ἐδέχετο ὁ ὕπνος, ὕπνος μαγεύων τὴν ἄγρυπνον ψυχὴν μου μὲ γλυκύτατα καὶ φωταυγέστατα ὄνειρα! Διατί ἐξύπνησα; . . .

Ἴνα τὴν ἴδω φεύγουσαν! . . .

Ἐφυγεν! Οἴμοι! . . . Ἐφυγε καὶ παρῆλθεν, ὡς ὁ διάττων ἀστήρ, ἀπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ ὀρίζοντος κρυβεῖσα εἰς τὰ σκυθρωπὰ τῆς Ἀγγλίας νέφη! — Χαῖρέ μοι ἄγγελε! . . . Ἐγὼ σὲ ἠγάπων καὶ θὰ μένη ἡ φίλη σου μορφή ἐπὶ τῆς καρδίας μου ἔντυπος, ὡς τὰ ἔχνη ἐρατεινῆς πέρδικος εἰς μαλακὴν καὶ παρθένον γῆν. Ὅχι! . . . Θὰ μένη ἀνεξίτηλος, ὡς ἡ πληγὴ εἰς τὰ στήθη τοῦ ἥρωος ἦν τῷ κατέφερον ὁ Ἄρης· εἰς ἐμέ ὁ Ἔρως.

Ἐὰν ὁ Ἔρως ἔλειπεν ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου, οἱ ἄνθρωποι θὰ ἐβημάτιζον τετραποδητεῖ . . . Ὅλος πῦρ καὶ μεγαλοφρο-

σύνη ὁ πρῶτος ἄνθρωπος διὰ τὴν κόρην ἣν ἠγάπησεν ἠγέρθη ὄρθιος καὶ ὑπερήφανος· τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐχύθησαν ἐπάνωθεν τοῦ ἀγαλλόμενοι οἱ ἀστέρες, ὡσεὶ χειροκροτήματα τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ εὐδαίμων θνητὸς ἐπεκαλέσθη τὸ φῶς, ἵνα ἴδῃ καὶ θαυμάσῃ τὴν ἐρωμένην του, καὶ τὴν πρωίαν ἔστειλεν ὁ Θεὸς τὸν ἥλιον τοσοῦτον φωσφόρον καὶ ἐρατεινόν. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Βίκτωρ Οὐγὼ εἶπεν: «*Ἐὰν οὐδεὶς ὑπῆρχεν ἐρῶν εἰς τὸν κόσμον, ὁ ἥλιος θὰ ἐσβύρετο*».

Ὁ ποιητὴς

τῶν Εἰκόνων καὶ Κυμάτων.

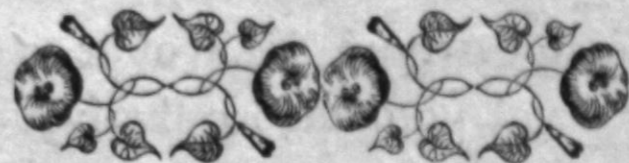
ΣΥΝΤΑΓΗ ΑΛΑΝΘΑΣΤΟΣ

Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ πρέπει ἕκαστος νὰ προπαρασκευάσῃ τὴν εὐτυχίαν του. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ὑπάρχει ἡ κατωθὶ ἀλάνθαστος συνταγὴ, τὴν ὁποῖαν πρέπει μετὰ μεγάλης προσοχῆς νὰ μεταχειριζώμεθα.

Λάβε καλὴν δόσιν ἐργασίας

Πρόσθεσον ἀναγκαίαν δόσιν οἰκονομίας

καὶ κάμνε χρῆσιν αὐτῆς καθ' ἐκάστην. Ἴδου τὸ βεβαιότερον μέσον τοῦ νὰ προαχθῇ τις εἰς εὐχάριστον θέσιν.

ΑΠΟΚΡΗΔΙΣ

Κι' ἐγὼ τραγούδια νέα θὰ τονίσω
σ' αὐτὸ τὸ μασκαρένιο μας καιρὸ,
καὶ μασκαρᾶς ἐμπρὸς σας θὰ πηδήσω
νὰ σύρω ἀποκρηάτικο χορὸ.

Ὅπ! ὄπ! 'στὸ γύρω ὅλοι... τριρι...
καρτσιλαμᾶ ἢ λύρα μου βαρεῖ.

'Στοὺς τωρινοὺς καιροὺς τῆς Ρωμηοσύνης
τραγούδια δὲν μᾶς πρέπουν σοβαρά,
οὔτε κλωνάρια δάφνης καὶ μυρσίνης
μᾶς φθάν' ἢ μουσικὴ τοῦ ταμπουρά.
Γυναῖκες ἄνδρες ὅλοι 'στὸ χορὸ,
καὶ σᾶς κρατῶ τὸ ἴσο... τριριό!...

Ὅλο τὸ χρόνο εἶμαστε μπερλίνες,
κι' ὅμως βαστοῦμε ὕψος σοβαρό,
καὶ γιὰ τῆς δόξαις σκούζουμε ἐκείναις
ποῦ ἄλλοτε τῆς εἶχαμε σωρό.

Ὅπ! ὄπ! 'στὸ γύρω ὅλοι... τριριά...
γιὰ βάλλετε 'στὰ πόδια σας φτερά.

Μὰ 'σὰν ἐλθῆ τρελλὸ τὸ καρναβάλι,
ἀφίνουμε τὴν πόζα τὴν πλαστή,
γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀλλάζουμε κεφάλι
καὶ μασκαράδες βγαίνουμε σωστοί.

Ὅπ! ὄπ! πηδᾶτε ὅλοι σας ἕψηλά
ἢ φτέρναις σας ν' ἀνάψουν... τραλαλά.

Ὅλα σ' αὐτὴ τὴ γῆ μασκαρευθῆκαν,
ὄνειρατα, ἐλπίδες καὶ σκοποί,
ἢ μούραις μας μουτσούναις ἐγενῆκαν,
δὲν ξέρουμε τί εἶναι ἢ 'ντροπή.

Ὅπ! ὄπ! 'στὸ γύρω ὅλοι... τραλαλό...
κι' ἐγὼ μασκαρωμένος σᾶς γελῶ.

Γ. Σουρῆς.

Τ' ΑΗΛΘΟΝΙ

'Απάνω σὲ χλωρὸ κλαδί
'σὲ πράσινο κλωνάρι
ἀηδόνη γλυκοκελαδεῖ
μέ μαγεμένη χάρι.

Εἶν' ἢ φωνὴ του λυγεροῦ
καὶ κοσμοζηλεμένη,
μὰ... ἢ καρδιά του θλιβεροῦ
καὶ παραπονεμένη! ...

Θαρρεῖς ποῦ πάσχει καὶ πονεῖ
κι' ἢ θλίψις τὸ σπαράζει,
γιὰ τοῦτο κλαίγει καὶ θρηνεῖ
καὶ βαρυαναστενάζει!...

'Ετσ' εἶν' κι' ἢ μαύρη μου καρδιά
ἢ πολυπικραμένη
ἀφοῦ ἢ ἀγάπη μὲ φωτιὰ
τὴν ἔχει φλογισμένη.

Σ. Μ. Καβύρης.

Η ΤΡΙΧΑ

(Μονόλογος).

Τὸ ὠρολόγιον Μητροπόλεως Ἀθηνῶν θὰ ἐσήμαινε τὴν ἐνδεκάτην, ἐὰν δὲν ἦτο χαλασμένον. Ἡ σελήνη θὰ ἐφώτιζε τὰς ὁδοὺς, ἐὰν μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐκείνης δὲν παρέβαινον *ρέφη μελανά*. Οἱ φανοὶ τῆς πόλεως θὰ ἦσαν ἀνημμένοι, ἐὰν ὁ *Καζαμίας* δὲν ἔλεγε ψεύματα εἰς τὸν κύριον Δήμαρχον, ὅτι θὰ ἔχωμεν *πανσέληνον*. Οὕτω θὰ ἐβασίλευε σιγὴ νεκρικὴ καὶ σκότος βαθύ θὰ ἐπεκάθητο τῶν Ἀθηνῶν, ἐὰν τὸ ὑπῆκωφον βῆμα μυστηριώδους ἀνδρός, μελανὰ ἐνδεδυμένου, δὲν διεσκέδαζε τὴν σιγὴν καὶ τὸ *σιγάρον* του τὸ σκότος.

Ὁ μυστηριώδης οὗτος ἄνθρωπος περιβεβλημένος τὸν σκοτεινὸν τῆς νυκτὸς μανδύαν, ἐπροχώρει ὀλονέν διασχίζων τὴν Πλατεῖαν τῆς Ἐλευθερίας. Ἐπροχώρει ἀκολουθούμενος κατὰ βῆμα ὑπὸ σκιᾶς ὄρατῆς, μόνον κατὰ τὴν *λάμπριν* τοῦ *σιγάρου* του. Ποιὸς ἦτο ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς καὶ τίς ἡ οἰκία ἐκείνη; . . . Ἀστυνομικὸς τις ὑπάλληλος βεβαίως, κατὰ τοιαύτην ὥραν ὄχι! Ἀφεύκτως κακοῦργος λοιπὸν ἢ λωποδύτης ἥρωας, ἀψηφῶν τοὺς δύο πρώτους, ὅστις ἐπροχώρει πάντοτε, τίς οἶδε ποίας σκέψεις ἀκολουθῶν ἢ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῆς ἐπιμόνου ἐκείνης σκιᾶς.

Τέλος φθάνει πρὸ πυργίσκου τινὸς εὕρισκομένου ἐπὶ ἀνωνύμου στενωποῦ, σκοτεινοτέρας τοῦ σκότους καὶ μυστηριωδεστέρας τῆς σιγῆς. Κροτεῖ τρίς διὰ τῶν χειρῶν: ἀκούεται τριγμὸς παραθύρου. Τὸ παράθυρον ἀνοίγεται καὶ φωνὴ μόλις ἀκου-

μένη ἐρωτᾷ: «Τίς;» «Ἐγώ! . . .» «Γεώργιε. . .» «Ναί! . . .» «Ἀνάμενον». Ἡ φωνὴ ἐσβέσθη, τὸ παράθυρον ἐκλείσθη καὶ ὁ ἄγνωστος γονυπετήσας νύχαρίστησε τὸν Θεόν, διότι διήλθεν ὀλόκληρον Ἀθηναϊκὴν πλατεῖαν ἐν μέσῃ νυκτὶ ὑγειῆς καὶ ἐνδεδυμένος, ἀφοῦ δὲν τὸν *ἐκλείψαν*. Μετ' ὀλίγον ἀνοίγεται ἡ θύρα πρὸς ἣν αὐτὸς εἰσέρχεται, διέρχεται τὸν οὐδὸν τῆς, ἀναβαίνει τὴν κλίμακα καὶ εἰσέρχεται εἰς δωμάτιόν τι ὅπου ἀνεμένετο. Εἰς δὲ τὸ φῶς τῆς λυχνίας ἐφάνη ἡ μορφή τοῦ ἀγνώστου. Ὁ ἄγνωστος αὐτὸς ἦτο ἡ **ἀφεντιά μου**. Ἡ δὲ σκιὰ ἐκείνη, ἡ **σκιὰ μου**. Μάλιστα, κύριοι, ἤμην ἐγὼ ὁ ἥρωας τοῦ μυθιστορήματος τὸ ὅποιον θὰ σᾶς διηγηθῶ καὶ τὸ ὅποιον δὲν ἔχει παρὰ μόνον 4 πρόσωπα. Τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν εἶμαι ἐγώ· με βλέπετε καὶ πᾶσα περιγραφή εἶναι περιττή. Τὸ δεύτερον εἶναι ἡ Πυργοδέσποινα, περὶ ἧς δὲν θὰ σᾶς εἰπῶ πολλὰ ὡς *ἐχέμυθος*, σεβόμενος τῶν πατέρων μας τὴν συμβουλήν: «*Ὅρομα καὶ μὴ χωριό*». Δι' αὐτὸ λοιπὸν καὶ ἐγὼ δὲν θὰ σᾶς εἰπῶ τὸ χωριὸν τῆς παρὰ μόνον τὸ ὄνομά της. Καλεῖται **Ἀλκινόη Ἀμβροσιάδου**. Φαντασθῆτέ τὴν τόσον ὡραίαν ὅσον δύνασθε, πάντοτε ὅμως με μαῦρα μαλλιά. Τὸ τρίτον εἶναι ἡ σύζυγός μου, ἡ κόρη τοῦ πενθεροῦ μου, δασκάλου με τὰ οὐλα του, ὅστις συνιστῶν με αὐτὴν πρὸ τοῦ γάμου μας, ἔλεγέ μοι τάδε: «Ἡ θυγάτηρ μου, ἀγαπητέ μου, εἶναι γένους θηλυκοῦ, ἀριθμοῦ ἐνὸς μόνου. Εἶναι κάτοχος τοῦ λαχείου τῶν ἀρχαιοτήτων, προτιμᾷ δὲ αὐτὸ ἀπὸ τὰ ἐθνικά, ὡς ἐκ προκαταλήψεως, διότι τὰ ἐθνικά καὶ τὰ σύνθετα ἐκ τοῦ *τρίβω*, *μετρῶ* κτλ. σχηματίζουσι τὴν κλητικὴν εἰς **α**, ὅπερ συνήθως εἶναι στερητικόν, δι' αὐτὸ μισεῖ καὶ τὸν κανόνα αὐτόν, πλὴν τοῦ *Παριερωτάτου*, τὸν ὅποιον ἀγαπᾷ, διότι ὁ *Δεσπότης* ἔχει τὴν δύναμιν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, νὰ ἀναβιβάσῃ τὸν τάγον του, Ὡ *Δέσποτα*.—*Πτώσεως*;— Ἄ! . . . εἰς τὰς πτώσεις της

εἶναι ἀνώμαλος καὶ ἰδίως κατὰ τὰς πλαγίας. — Καὶ *Κλίσεως*; — Μίαν μόνην κλίσιν ἔχει τὴν τῆς *Γραμματικῆς*. Διακρίνεται δὲ πρὸ πάντων εἰς τὴν ἑτυμολογίαν. Ἐάν, φίλε μου λέγει, ἐξετασθῆ ὡς ῥῆμα εἶναι διαθέσεως παθητικῆς, καθ' ἣν τὸ ὑποκείμενον δέχεται τὴν ὑπὸ ἄλλου προσώπου προερχομένην ἐνέργειαν, ἦτοι πάσχει. — *Φωνῆς*; — *Λίαν ἐνεργητικῆς!* — *Χρόνου*; — *Νὰ εἶναι εἰκοσαέτις.* — Καὶ συζυγίας τῆς πρώτης μετὰ τὸν γάμον σας. Φρονῶ δὲ ὅτι αἱ τρεῖς συζυγίαι εἶναι ὀλίγαι αἱ ἐπιτρεπόμεναι ὑπὸ τοῦ γάμου τοῦ βασισθέντος ἐπὶ τῶν τριῶν συζυγιῶν τῆς γραμματικῆς. Αἱ προθέσεις τῆς εἶναι καλαί. Ἀρέσκεται πολὺ εἰς τοὺς συνδέσμους τοὺς συμπλεκτικούς καὶ δι' αὐτὸ ἀγαπᾶ καὶ τὸν μὲν καὶ τὸν δέ. Ἐκ τῶν ὀνομάτων προτιμᾶ τὰ γένους ἀρσενικοῦ, ὡς οὐσιαστικά, διότι τὰ **θυληκὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι ἀφηρημένα.** Βλέπετε ὅτι τὸ γοῦστό της εἶναι, ἀντίθετον τοῦ ἰδικοῦ μου. Κατόπιν μοι προσέθεσε ὅτι εἶναι *ψιλή* μὲ *ὀξείαν* φωνήν, *δασείαν* κόμην καὶ *βαρείαν* χεῖρα. Δυστυχῶς συχνότατα λαμβάνω ἀποδείξεις τῆς ἀληθείας αὐτῆς. Ἐξηκολούθησεν οὕτω, ὅτι ὀνομάζεται *Γεωργία* καὶ ὑπανδρευομένη σὲ τὸν *Γεώργιον*, ἔχει τὸ **α** της μακρόν, ὡς ἔχουσα τὸ ἀρσενικὸν δευτερόκλιτον: *Γεώργιος, Γεωργία, Μάριος, Μαρία.* Ἐκτὸς τούτων, φίλε μου, ὡς ὑψηλὸς σὺ θὰ ἀγαπηθῆς πολὺ, διότι ἡ *Γεωργία* παροξύνεται ὅταν τῆς προτείνουν κοντὸν σύζυγον. Καὶ μοι ἐδήλωσεν, ὅτι ἂν αὕτη μακρά, εὐρεθῆ πρὸ βραχέως συζύγου, θὰ περισπᾶται περὶ τὴν εὐρεσιν ἄλλου, ὅπερ καὶ ἄτοπον. Τέλος χαριτολογῶν με διδασκαλικῶς ἐπιλέγει με περὶ παραγωγῆς. Ἡ *ρίζα* πάσης οἰκογενείας εἶναι ἡ *γυνή*. Τῆς ἰδικῆς σου θὰ ἦναι ἡ *κόρη* μου, σὺ δὲ ἡ *κατάληξις* πάσης γυναικός. Λοιπὸν κατὰ τοὺς γραμματικοὺς κανόνας, ὅταν τὸ πρόσωπον πράττη τὸ ὑπὸ τῆς ρίζης ποθούμενον σχηματίζονται τὰ παραγό-

μενα, ἅτινα λέγονται καὶ τὰ τοῦ πράττοντος. Ἡ γυνή θὰ ἦνε τὸ ποιητικὸν αἷτιον, τοῦ ὁποίου ἡ ἐνέργεια ἐπιφέρει ἀλλοίωσιν τινά, τούτέστι τὸν ἀναδιπλασιασμὸν τῆς συζύγου, ὃν ἀπαιτεῖ πάντοτε ὁ παρακείμενος σύζυγος καὶ ὅστις συντελεῖ εἰς τὸν ἀναδιπλασιασμὸν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας. Δηλαδή ἐὰν συλλάβῃ, τούτέστι ἐὰν γίνῃ αὐξήσις συλλαβική, ὅτε καὶ ἡ γυνή εἶναι καὶ *δυνικοῦ ἀριθμοῦ* θὰ ἔχη παράγωγα σημαίνοντα τὸ πρόσωπον. Ἐζήτησα εὐκρινέστερον τὸν τρόπον τῆς παραγωγῆς, ἀλλ' ἀπῆλθε γελῶν καὶ λέγων ὅτι: τὰ εὐκόλως ἐννοούμενα παραλείπονται. Ἐγνωρίσατε λοιπὸν καὶ τὴν γραμματικὴν τροφήν γυναικᾶ μου. Ἄγνοῶ δὲ διὰ τίνος λογικῆς καὶ αὐτὴ ἀναμιγνύει παραδόξως πῶς τὴν γραμματικὴν. Δέχεται ἐπὶ παραδείγματι ὅτι δὲν ἔχει πνεῦμα μόνον, ὅτι ἄρχεται ἀπὸ σύμφωνον τὸ ὄνομά της. Ὅτι ἐπειδὴ ἔχει τὴν λήγουσάν της μακράν ἢ προπαραλήγουσά της δὲν τονίζεται καὶ ἐὰν εὐρεθῆ κανέναν μουσικὸς νὰ τὴν τονίσῃ κατ' ἀνάγκην, **κακοχρονονάχη** καὶ αὐτός. Ἐκτὸς τούτου εἶναι ἱκανὴ νὰ μὲ τῆς βρέξῃ ἐὰν π.χ. τῆς εἴπω *φύγη* καὶ ὄχι *πέφυγε* ἢ *ἐδέδωκε*. Τοιαύτην λοιπὸν σύζυγον φεύγων, εὐρέθην εἰς τῆς Ἄλκινόης, ἣτις ἔχει καὶ δωδεκαετὴ ὑπηρέτην Ἄγγελον καλούμενον, ὅστις εἶναι τὸ τέταρτον πρόσωπον τῆς διηγήσεώς μου. Εἰσῆλθον, ὡς ἔλεγα ἐν τῷ δωματίῳ της, ἡ θύρα του ἐκλείσθη καὶ ἔφθασα τέλος καὶ ἐγὼ εἰς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον οἱ πλεῖστοι μυθιστοριογράφοι περιέγραψαν μὲ δύο σειρὰς ἀπὸ *τελείας*. Ὁ δὲ Hugo ἔθεσεν ἄγγελον πρὸ τῆς θύρας μειδιῶντα καὶ φέροντα τὸν δάκτυλον εἰς τὰ χεῖλη Ἐθεσα λοιπὸν καὶ ἐγὼ τὸν Ἄγγελον τὸν ὑπηρέτην της, ἔξωθεν τῆς θύρας, φέροντα τὸν δάκτυλον εἰς τὰ χεῖλη συχνότατα, διότι ἔτρωγε τὰ *νύχια* του . . . καὶ κατέγεινα μετὰ τῆς Ἄλκινόης εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν τελειῶν τὰς ὁποίας, ἀφ' οὗ ἐθέσαμεν εἰς τὸ

μέρος αὐτὸ τῆς ἱστορίας μας ἐχωρίσθημεν. Μετὰ 5 λεπτὰ ἤμην ἀπέναντι τῆς συζύγου μου. Ἐπὶ τῆς τραπέζης εἶδα ἓνα καλάμι ἰνδικόν, θραυσθὲν ἄλλοτε ἐπὶ τῆς ράχεώς μου· ἐφοβήθην! . . . *Ποῦ ἦσουρ,* μοῦ λέγει, *τέτοια ὦρα;* *Εἶναι τρεῖς.* *Ὅχι,* τῆς ἀπαντῶ, *εἶναι μία καὶ λέγουσα ὅτι εἶναι τρεῖς κάμνεις χρονικὴν αὐξήσιν.* *Ἔστω!* . . . *Ἀλλὰ τί εἶναι αὐτὸ εἰς τὸ μάγουλό σου;* . . . *Μα . . . μ . . . μα . . . μου . . .* *Ἄ!* . . . *Εἶναι, καλέ,* ποῦ ἐχτύπησα ἴσπην πόρτα χθὲς τὸ βράδυ. *Στὴν πόρτα;* . . . *Καλά.* Ἄμ' αὐταῖς τῆς ποῦδρες, ποῦ ἐχτύπησες καὶ τῆς κόλλησες εἰς τὸ φόρεμά σου; . . . *Ἄ!* . . . αὐταῖς εἶναι . . . ποῦ . . . χίμ . . . ποῦ . . . *Νὰ . . . ἐπῆγα ἴσπην παρμπέρι, ἀδελφέ, καὶ μὲ ἴκρωςε. Δὲν βλέπεις ποῦ εἶμαι καὶ φρεσκοξουρισμένος;* Καὶ μὲ ἐπλησίαζεν ὀλονέν, καὶ μὲ ἐξήταζεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Ἦρχισα νὰ τρέμω, βλέπων τὸ καλάμι ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ διανοούμενος ὅτι ἠδύνατο νὰ εὕρῃ ἐνδεικτικὸν τῆς ἐνοχῆς μου, ὅτε εὕρσκει ἐπὶ τοῦ ὤμου μου **μαύρον τρίχα.** Ἡ σύζυγός μου εἶναι **ξανθή!** Ἐσκέφθην τὴν γραμματικὴν ὅπως δι' αὐτῆς τῆς ἀποσπάσω τὴν προσοχὴν, *Καί.. ἡ θρίξ, τῆς λέγω, εἶναι γένους θηλυκοῦ. Τὴν βλέπω, μοῦ ἀπαντᾷ, διότι εἶναι μακρὰ Ἀλλὰ τίτος θηλυκοῦ εἶναι;* . *Εἶπέ μου ἀμέσως ποῦ κάθηται;* *Θέλω τὸν τοπικὸν προσδιορισμόν. Καὶ ἔβλεπε τὸ καλάμι ἀγρίως! . .* Μὲ περιέβρεχε ψυχρὸς ἰδρῶς. Ἐκείνη δὲ ἀφρίζουσα ἐξ ὀργῆς, ἔλεγεν: ὅτι αὐτὴ εἶναι ἀνώμαλος συζυγία, ἣτις γίνεται διὰ τῆς μεταθέσεώς μου εἰς ξένην κλίτην, τῆς ὁποίας ἡ μετοχὴ εἶναι κατηγορηματικὴ καὶ γίνεται αἰτία νὰ πάθῃ ἡ ἰδική μου ἔκθλιψιν συζύγου, ἡ δὲ κράσις της δὲν ἐπιτρέπει τοιαύτας ἀνωμαλίας. Τέλος τῆς ὑπέμνησα ὅτι τὸ ἀνδρόγυνον εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ ἀνήρ καὶ γυνῆ καὶ ὅτι τὰ σύνθετα ἐνίοτε χωρίζονται καὶ εἰς τὰ συνθετικά των. Ἄλλ' αὐτὴ μετὰ τρε-

μούσης χειρὸς καὶ παλλούσης καρδίας, λαμβάνει τὸν κάλαμον ἀπὸ τὸ τραπέζην ἓνα μοῦ ἀποδείξῃ τὴν πρὸς τὸν κανόνα αὐτὸν ἀποστροφὴν της. Τὸ ὠρολόγιον τῆς πλατείας **Ψυρῆ** ἐκτύπησε μίαν ὥραν καὶ ἡ γυναῖκά μου δύο μπαστουναῖς ἐπὶ τῆς ράχεώς μου, αἵτινες μὲ ἀπέδειξαν νὰ ἐκλέγω ἄλλοτε γυναῖκας μὲ μαλλιὰ χρώματος τῶν μαλλιῶν τῆς συζύγου μου! . . .

Μπάμπης Ἄννινος.

ΣΚΟΡΠΙΑ ΦΥΛΛΑ

— Ἡ πρώτη βιβλιοθήκη, περὶ ἧς ἀναφέρει ἡ ἱστορία, εἶναι ἐκείνη, ἣν ἱδρυσεν ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου Ὁσμανδίας (Σέμφος), μεταξὺ τοῦ εἰκοστοῦ καὶ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος π. Χ. ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων αὐτοῦ εἰς Θήβας. Ἐπὶ τῆς θύρας τῆς βιβλιοθήκης ταύτης, ἣν εἶχον ὀνομάσει **Ἰερόν,** ἀνεγινώσκετο ὡς λέγει Διόδωρος ὁ Σικελιώτης, **«Φαρμακεῖον τῆς ψυχῆς.»**

— Ἡ χρῆσις τῶν ἐπικηδείων λόγων ἤρξατο παρὰ τοῖς Ἑλλησι μετὰ τὴν μάχην τοῦ Μαραθῶνος, ὁ δὲ Θουκιδίδης εἶναι ὁ ἀρχαιότερος συγγραφεὺς ὅστις ὀμιλεῖ περὶ αὐτῶν. Μετηνέχθη ἡ συνήθεια αὕτη ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ρώμην, ὁ δὲ Βαλέριος Πουβλικόλας τὴν ἐφήρμοσε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰουλίου Βρούτου τοῦ συνάρχοντος αὐτοῦ, ὅστις εἶχε μείνει τὴν προλαβοῦσαν εἰς τὸ παιδίον τῆς μάχης πολεμῶν τοὺς Ἑτρούσκους.

— Ὁ ἀρχαιότερος ἐπικηδείος λόγος ἐν Γαλλίᾳ εἶναι ὁ ἀπαγγελθεὶς ἐπὶ τοῦ πρωτοστάτου Βερτράνδου Δουκεολίνου, ἀποθανόντος τῷ 1380.

— Ἡ διαφορὰ μεταξύ ἔρωτος καὶ φιλίας εἶναι ἡ ἐξῆς:

Ἡ φιλία ζῆ με τοὺς τόκους.

Ὁ ἔρωσ σπαταλᾷ τὸ κεφάλαιον.

— Ἐν Κίνα τὸ γυναικεῖον γάλα πωλεῖται δημοσίως, ἐν δὲ Shanghai ἕκαστον ἡμίλιτρον τιμᾶται 20 ἑκατοστῶν (1 γρόσιον.) Ὁ ἰατρὸς Machenzi (de Ringpo) διηγεῖται ὅτι πολ- λάκις εἶδε γυναῖκας πωλούσας ἐν μέσῃ ὁδῷ ἐντὸς μικρῶν ἀγ- γείων τὸ γάλα αὐτῶν. Τὸ γυναικεῖον γάλα ἐκτιμᾶται λίαν παρὰ Σίναϊς θεωρούμενον ὡς τροφή θρεπτικὴ τῶν τε γερόντων καὶ φθισικῶν.

— Οἱ Αἰγύπτιοι λέγονται τῶν κωδῶνων ἐπινοηταὶ καὶ εἶ- ναι βέβαιον ὅτι πάντοτε οἱ κώδωνες ἀνήγγελλον τοῦ Ὁσίριδος τὰς ἐορτάς. Ὁ τῶν Ἑβραίων ἀρχιερεὺς ἐφόρει κατὰ τὰς τε- λετάς, χιτῶνα φέροντα ὀλοχρῦσους κωδωνίσκους, ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις τῆς Περσεφόνης καὶ Κυβέλης οἱ ἱερεῖς εἶχον ἐν ταῖς θυσίαις κώδωνας, πολλὴν σημασίαν ἔχοντας πρὸς τέλεσιν τῶν μυστηρίων.

Τοὺς κώδωνας ἐξ ἴσου ἐγνώριζον καὶ Πέρσαι καὶ Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι. Ἀλλὰ τὴν ἐν τῇ χριστιανικῇ ἐκκλησίᾳ χρῆσιν αὐτῶν πρῶτον καθιέρωσεν ὁ πάπας Σχβικανὸς καὶ ὁ τῆς Νό- λας ἐπίσκοπος ἁγ. Παυλῖνος, ἵνα καλῶσι τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν. Τῷ 610 ὁ στρατὸς τοῦ Κλωταίρου, πολιορ- κῶν τὴν Σένοην, τόσον κατετρόμαξεν ἐκ τοῦ ἤχου τῶν κωδῶ- νων τοῦ ἁγ. Στεφάνου, ἠχούντων κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐπισκό- που Αὐρηλίου Λούπου, ὥστε ἡ μὲν πολιορκία ἤρθη, ὁ δὲ στρα- τὸς ἔφυγεν.

— Διαφορὰ μεταξύ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ὥρολογίου:

Τὸ ὥρολόγιον μᾶς ὑπενθυμίζει τί ὥρα εἶναι!

Ἡ γυναῖκα μᾶς κάμνει νὰ τὴν λησμονοῦμεν.

— **Γάμοι ἀνδρῶν τινῶν ἐπισήμων.**

Ὁ Σαικσπῆρος ἐνυμφεύθη εἰς τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὁ Φραγκλίνοσ εἰς τὸ 24, ὁ Λάντης, ὁ Κάλπερ, ὁ Ἀροῦκ εἰς τὸ 27, ὁ Βύρων, Ὁνάσιγκτων, ὁ Βοραπάρτης εἰς τὸ 27. Ὁ ποιητὴς Βοῦρις εἰς τὸ 30, ὁ ποιητὴς Σῶσερ, ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τὸ 30, ὁ Λούθηροσ εἰς τὸ 42, ὁ Ἀδισσορ εἰς τὸ 44, ὁ Μολλιέροσ, ὁ Βυφῶν εἰς τὸ 55, ὁ Ὀγάρδοσ καὶ ὁ Ροβέρτοσ Πήλ εἰς τὸ 32· ὁ δὲ γέρων Παλ εἰς τὸ 120, (!) διὰ τελευ- ταίαν φορὰν νυμφευθεῖσ.

— Οἱ Ἀμερικανοὶ λέγουσ:

« Ἡ γυναῖκες φκιασιδώνονται διὰ νὰ κρύπτουν τὴν κοκ- κινάδα τῆσ. . . . ἴτροπῆσ ! »

— Κατὰ τὰς στατιστικάσ, ἄσ ἀρτίως ἐδημοσίευσεν ἡ Ἰν- δικὴ Κυβέρνησισ, κατὰ τὸ 1899 συνέβησαν 19,695 θάνατοι, οὓσ ἐπῆνεγκαν ἄγρια ἢ ἰοβόλα θηρία· ὁ ἀριθμὸσ τῶν θυμάτων κατὰ τὸ 1897 ἀνήρχετο εἰς 21,391 καὶ κατὰ τὸ 1898 εἰς 19,273· ἐφονεύθησαν δὲ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ 1897. 48,234 κατὰ τὸ 1898, 54,830 καὶ κατὰ τὸ 1899 53,197· ὑπολογίζεται δὲ ὅτι 10,301 λίρ στερλ. ἤτοι 257,525 φράγ- κα ἔδαπανήθησαν ὑπὸ τῆσ κυβερνήσεωσ πρὸσ ἐπίτευξιν τῆσ ἐξ- ολοθρεύσεωσ 22,251 ἀγρίων θηρίων καὶ 127,295 ὄφεων.

— *Γυνή*—ἐπιστολή. *Γυνή* ὑπανδρὸσ ἐστιν ἐπιστολὴ ἀφι- χθεῖσα εἰς τὸν πρὸσ ὄν ὄρον. *Νεῶνις*, ἐπιστολὴ μὴ ἀποστα- λείσα εἰσέτι. *Γεροντοκόρη*, ἐπιστολὴ λησμονηθεῖσα ἐν τῷ ταχυδρομείῳ.

— Τοὺσ πρώτοσ τρεῖσ μῆνασ τοῦ ἔτουσ γίνονται οἱ ὀλιγώ- τεροι γάμοι εἰς τὸν κόσμον.

Ἀλλ' ἀκριβῶσ κατὰ τὴν αὐτὴν τριμηνίαν γίνονται αἱ πε- ρισσότεραι γεννήσεισ.

— Ἡ εὐφροστάτη Μαργαρίτα Ἀγγουλέμου, μεταξύ τῶν πολλῶν περὶ γυναικὸσ λεχθέντων τῆσ εἶπε καὶ τὰ ἐξῆσ :

« Εἰς τὴν γυναικείαν καλλονὴν ἀπαιτοῦνται τρία λευκά: ἐπιδερμὶς, ὀδόντες, χεῖρες· τρία μέλανα: ὀφθαλμοί(;) βλέφαρα, ὄφρυς· τρία ἐρυθρά: χεῖλη, παρειαί, ὄνυχες· τρία μακρά: σῶμα κόμη, χεῖρες· τρία βραχέα: ὀδόντες, ὦτα, πόδες· τρία λεπτά: δάκτυλοι, χεῖλη, τρίχες· τρία εὐρέα: στήθη, μέτωπον, μεσόφρυον. » Ἐκ τῶν ἐνός καὶ εἴκοσιν ἀνωτέρω στοιχείων δυνατὸν νὰ ἀπαρτισθῇ βεβαίως γυνὴ καλὴ ἀρέσκουσα τῷ δεῖνι ἢ δεῖνι ἀλλ' οὐχὶ καλοῦ πρότυπον τοῖς πᾶσιν ἀσπάσιον. Ἴσως ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς Μαργαρίτας δὲν ὑπῆρχον γυναῖκες ἔχουσαι κυανοῦς ὀφθαλμοὺς καὶ οὐδὲν μεσόφρυον, ἀλλὰ συνεχεῖς τὰς ὄφρυς, ἢ ὠχρὰς καὶ διαφανεῖς τὰς παρειὰς καὶ ὑπομέλαναν χροιάν.

ΜΟΙΡΕΒΙΣ

Ἡ ΠΡΩΤὴ τοῦ ΜΑΪΟΥ

Ἀνέτειλε χαρίεσσα καὶ πάγχρυσος ἡμέρα
καὶ εἶν' αὐτὴ τῶν ἡμερῶν πασῶν ἡ λαμπροτέρα,
καθ' ἣν προβάλλ' ὁ Μάϊος ὁ ἀναξ τῶν ἀνθέων
τὴν χάριν διαχέων . . .

Διὸ καὶ τρέχει σωρηδὸν πληθὺς ἀνθρώπων τόσων,
ἵνα προλάβῃ ἄσμενος τὴν μαγικὴν τοῦ δρόσον
καὶ τὸ γλυκὺ κελάδημα μυρίων ἀηδόνων
ἐν μέσῳ τῶν ἀνθῶνων . . .

Ἄλλος μὲ ρόδων στέφανα τὰ πρόθυρά του στέφει
κι' ἄλλος ἐλπίδων ὄνειρα ἐν τῇ ψυχῇ του τρέφει·
καὶ πᾶς τις θέλει καὶ ποθεῖ πνευματικὴν γαλήνην
χαρὰν καὶ εὐφροσύνην.

Πόσαι καρδίαὶ πάλλουσιν εἰς τὴν ἐπάνοδόν του
ἀναπολοῦσαι τὴν σειρὰν τῶν ἐντυπώσεών του,
καὶ πόσοι εἰς μαγευτικὰς καὶ προσφιλεῖς ἐπίσης
τρυφῶσιν ἀναμνήσεις! . . .

Ὡς μάγος πλὴν ὁ Μάϊος μαγεύων τὴν καρδίαν
καὶ μόνον βραχυχρόνιον παρέχων θυμηδίαν,
ὡς ἄνθος τῆς νεότητος παρέρχεται καὶ σβύνει
καὶ ἴχνος δὲν ἀφίνει! . . .

Ἄλλ' ὅσοι εἰς τὸν Μάϊον τῆς ἡδῆς εὐρεθῆτε,
τὴν φάσιν τοῦ Μαΐου σας ἐγκαίρως νὰ χαρῆτε,
διότι ἔρχεται χειμῶν κρυμῶδους ἡλικίας,
μεστὸς μελαγχολίας! . . .

Π. Κ. Τρικόλης.

Ἡ ΓΥΝΗ

Ἄνθος ἀνθέων, κορωνίς τῶν κοσμημάτων ὄλων
εἶνε τὸ ρόδον τὸ τερπνὸν ὁμοῦ καὶ μυροβόλον,
ἀλλὰ κεντᾶ δι' ἀκανθῶν μὲ πρόσκαιρον ὀδύνην
καὶ προξενεῖ ἀνάμικτον χαρὰν καὶ εὐφροσύνην.

Ὡς ἄνθος τῆς νεότητος, τῆς πλάνου ἡλικίας,
εἶναι τὸ ρόδον σύμβολον θηλυπρεποῦς καρδίας
κι' εὐωδιάζει καὶ κεντᾶ καὶ πλήττει καὶ μαγεύει,
ὡς βασανίζει κι' ἡ γυνή, ἀλλὰ καὶ γοητεύει . . .

Εἶν' ἡ γυνὴ τὸ κάλλιστον τῶν δημιουργημάτων
τὸ πρῶτον ἀριστούργημα τῶν τοῦ Θεοῦ πλασμάτων,
μυστηριώδης ὑπαρξίς μεταμορφωμένη
δι' αἰσθημάτων εὐγενῶν ὁμοῦ πεπροικισμένη.

Ὅπως δ' ἡ σφαῖρα πίπτουσα τὸν κάπρον καταβάλλη
καὶ ὡς τὸ πῦρ τὸν ἄνθρακα εἰς τέφραν μεταβάλλη,
οὕτω φλογίζει κι' ἡ γυνὴ διὰ πληγῆς βαθείας
καὶ τραυματίζει φλογερῶς τὰ βᾶθη τῆς καρδίας.

Κι' ὡς ἡ παγὶς τὸν λέοντα κρατεῖ καὶ σαγηνεύει
κι' ὡς ἡ ἀρπάγη δολερῶς τὸν πάνθηρα δεσμεύει,
οὕτω δεσμεύει κι' ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα τὸν γενναῖον
ὡς χαμερπὲς ἀνδράποδον δολίων ὑμεναίων . . .

Ὡς δὲ τὸ πῦρ τὸν σίδηρον ἀμβλύνει καὶ δαμάζει
κι' ὡς ἡ κοπίς τὸν κάλαμον ταχέως ὑφαρπάζει,
οὕτω δαμάζει κι' ἡ γυνὴ μ' ἐρώτων πανουργίας
καὶ ἐκνευρίζει βαθμηδὸν τὰς ἰσχυρὰς καρδίας! . . .

ὦ! . . . ἡ γυνὴ ἐτέξατο ἀνέκαθεν τὸν πόνον
κι' ὑπῆρξεν ἀντικείμενον πανευκλεῶν ἀγώνων.
Μὲ θέλητρα μὲ καλλονὰς αἰείποτε ἀνθούσας
ἐξύμνησε τὸν Ἔρωτα κι' ἐλάμπρυνε τὰς Μούσας.

Ἀποτελοῦσα «καλλονῆς» πρωτότυπον εἰκόνα
ἔφθασεν εἰς τὸν ὑψιστον τῆς δόξης κολοφῶνα
κι' ἔσεται αὕτη πάντοτε καὶ μέχρι συντελείας
πεφιλημένον ἵνδαγμα τῆς ἀνδρικῆς λατρείας! . . .

Κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1899.

Τ. Π.

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ*

Τὸ φίλημα εἶναι σφραγὶς Ἐρωτος καὶ φιλίας
εἶν' ἄρωμ' ἄν τὸ δίδωμεν εἰς κόρην ποθητήν.
Εἶναι ἐλπίς σταλάζουσα τὸ νέκταρ 'σ τὰς καρδίας,
εἶναι κοράσιον τεχθὲν ἀπὸ τὴν ἀρετήν.

Εἶναι χιῶν δροσίζουσα τὰ φλογισμένα χεῖλη.
Μήτηρ τῆς πεποιθήσεως καὶ τῆς θεᾶς Πειθοῦς.
Εἶναι ὑπόσχεσις αὐτό, ἣν δίδουσι οἱ φίλοι
εἰς ἔνδειξιν εὐλικριτοῦς ἀγάπης κ' ἀληθοῦς.

Πλὴν οἶμοι!... Ἐκαστος καρῶν καὶ ἐξαιρέσεις ἔχει!..
Μὲ φίλημα ἐπρόδωσάν ποτε καὶ τὸν Χριστόν.
Μὴ πρὸς αὐτὸ βασίλειται κανεὶς καὶ πρόσω τρέχει,
διότι καὶ τὸ φίλημα δὲν φαίνεται πιστόν!...

Κι' ἐγὼ ἐν φίλημα γλυκὴ ἐρόφησα 'στὸν βίον
κι' ἐπίστευσα... καὶ πάντα μου ἐστήριζ' ἐν αὐτῷ,
ἀλλὰ ἀπάτην καὶ φρικτὸν ψεῦδος ἐφάνη κλειῖον
καὶ ἔκτοτε τὸ φίλημα φοβοῦμαι κ' ἀπιστῶ!...

Φοβοῦ, φοβοῦ τὸ φίλημα χειλέων δροσοδόλων
ἄρωμ' ἀγάπην κ' ἀρπαγὴν ἀείποτε ἐγκλειῖον!..
Φοβοῦ, ὦ φίλε, ἀσπασμὸν χειλέων ἰοδόλων
κι' εἶνε τὸ φίλημα ἀρχὴ ὀδύνης καὶ δακρύων!...

Κατὰ Μάρτιον τοῦ 1900

Π. Α.

(*) Ἀφιερῶται τῷ φιλτάτῳ μοι Κ. Π.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἀνάστασις καὶ πάλι! . . . χαρά, ζωή, λουλούδια,
'Απρίλης, πρασινάδα κ' ἀνοίξεως ἀγέρι,
χοροὶ ξανθῶν ἀγγέλων, τῶν Χερουδιμ τραγούδια
σὲ κάθε χεῖλι γέλειο, αὐγὸ σὲ κάθε χέρι.

Ἀνάστασις καὶ πάλι! ... σούβλαις, ἀρνιά, τομάρια,
τοῦ ἔρωτα σαίταις, τοῦ ἔρωτα φωτιαῖς,
στεφάνωμα τοῦ Βάκχου μὲ πράσινα χορτάρια,
τσουγκρίσματα, παιχνίδια καὶ λαύρα 'στῆς ἡμαθιαῖς.

Ἀνάστασις καὶ πάλι! . . . φῶτα, κεριά, καμπάναις,
τὸ ἕνα Εὐαγγέλιον σὲ δεκαπέντε γλώσσαις,
μπακάληδες, φαντάραι, κουζίνας, παραμάναις,
γαρούφαλα βρακάδων καὶ καλαμάταις τόσαις.

Ἀνάστασις καὶ πάλι! . . . ζευγαρωμέναις μυίγαις,
φιλήματα τοῦ κόσμου κρυφὰ καὶ φανερά,
σφιξίματα κ' ἀγάπαις καὶ δαγκωνιαῖς ὀλίγαις
σὲ μάγουλα θρεμμένα, σὲ χεῖλια δροσερά.

Ἀνάστασις καὶ πάλι! . . . ἐρωτευμένη φύσις,
πομπή, στρατός, ρουκέταις, κανόνια, κουμπουριαῖς,
μὰ μέσα 'στῆς ἀγάπης τὰς τόσας διαχύσεις
καὶ κάμποσοι καυγάδες κ' ὀλίγαις μαχαιριαῖς.

Γ. Σουρῆς.

ΠΡΟΣ ΕΚΕΙΝΟΝ

Ἴσως κοιμᾶσ' ἀμέριμνο 'στὸ ἀπαλό σου στρῶμα
 μὲ τὸ γλυκὸ ναούρισμα καὶ τὴν θερμὴ ἀγάπη
 ποῦ χύνειτ' ἀπ' τὸ δροσερὸ καὶ πορφυρένιο στόμα
 ἀγγέλου λευκοφόρετου ποῦ στέκει 'στὸ πλευρό σου!
 Εἶν' ἡ ἀγάπη μου αὐτή! Εἶνε ὁ ἄγγελός σου!

Μὰ ἔγὼ μονάχο κι' ἄτυχο, πουλὶ ἐρημωμένο,
 κλεισμένο σ' ἕνα φρούριο λιθόκτιστο καὶ κρύο
 κύπτω ἐπάνω σὲ βαθὺ βιβλίο, ρυσταγμένο
 κι' ἐνῶ θραβάζω σύντομα . . . σὲ ἴλιγο ἀφαιροῦμαι
 καὶ συλλογοῦμαι τί θαρρεῖς; ; . . . ἂν ἴσως ἀγαπῶμαι! . . .

Οὔτε μελέτη ὑψηλή, οὔτε τραγούδια κι' ἄρθη
 ἔμπορὸν γὰ μετριάσουνε τὴ λύπη τὴ ἴδική μου
 Οὔτε χαρά, χοροὶ τρελλοί, μοῦ παύουνε τὰ πάθη . . .
 Ποιῶ . . . κι' ὁ πόρος μου βαθὺς 'στὰ στήθη μου στημμένος
 τὸν νοιώθω . . . πρίγει ὁ λόγος τὰ νειάτα μου κρυμμένος . . .

Κι' ἐνῶ σὰν τὸ χλωμὸ κερὶ ποῦ λύνει ἴλιγο-ἴλιγο
 μὲ τὸ ἀγρὸ τρεμούλιασμα ἔμπροστὰ 'στὴν Παραγία,
 μαραίνομαι κι' ἐκλείπ' ὡς ποῦ σὰν ὄνειρο γὰ φύγω.
 Καὶ ἐνῶ ρηζώθω τὸ πικρὸ φαρμάκι ποῦ σταλάζει
 καὶ τοῦ κοράκου τὴ φωνὴ σὲ μνημα γὰ μὲ κράζει,

Ποθῶ τὴ μαύρη ἠδονή, χαρᾶς φαρμακευμένης,
 χαμόγελο μὲ δάκρυα ἀγάπης γὰν' βαμμένο,
 καὶ τέρπομαι σὲ ὄνειρα ζωῆς . . . ἀποθαμμένης . . .
 Αὐτὴ εἶναι ἡ θ.λιβερά καὶ ἄχαρι ζωὴ μου . . .
 Παρήγγυρι τὰ δάκρυα .. τραγοῦδ' οἱ στεναγμοὶ μου . . .
 Κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1899. Γ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ

τοῦ φιλιτάτου μοι Γ

(Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν εἰκόνων καὶ κυμάτων .)

Πρὶν ἀποθάνω, φίλτατε, πρὶν αἴφνης χωρισθῶμεν
 καὶ ἴσως εἰς τὸ ἄδηλον, ἀγαπητέ, σεβασθῶμεν,
 σὲ θλίβει ἡ ἀγκάλη μου καὶ δέξ' ὡς φίλημά της
τόδ' ἀμυδρὸν ἐνθύμιον φιλίας θερμοτάτης.
 Ὡς μῦθρα ὀσφραϊρόμενος τὰ ἄρθη ἐνθυμῆσαι,
 ὁπόταν ρίπτῃς πέριθιμον ἐδῶ ποτε τὸ βλέμμα
 ἄς ἐνθυμῆτ' ἡ συμπαθὴς καρδία σου ἠρέμα
 καρδίαν ἄλλην ἀδελφὸς παρ' ἧς ἀποκαλεῖσαι! . . .

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΝΕΟΤΗΣ

Μέσα 'σὲ περιβόλι μέσ' 'στ' ἀνθ' ἀναθρεμμένη
κοιμᾷτ' ἢ νειότη τάχα 'ς τὸν ὕπνο τὸν βαθύ,
καὶ 'μοιάζει 'σὰν κοπέλλα χρυσοῦ καὶ ζηλευμένη
καὶ λές: *τὴν εὐτυχία μέσ' 'ς τ' ὄνειρο ποθεῖ . . .*

κι' ὅταν γλυκοχαράζη κι' ἀνάρηα τρεμοσβύνη
τὸ πάγχρυσο τ' ἀστέρι καὶ ἔλθῃ ἢ αὐγή,
ἢ νειότ' ἀνατριχιάζει 'ς τὴν ἀνθηρὴ τὴν κλίνην
καὶ νοιώθει τάχα πῶχει 'στὰ στήθια τῆς πληγῆ . . .

καὶ μόλις ἀρχινοῦνε νὰ γλυκοκελαιδοῦνε
τ' ἀηδόνια, καὶ νὰ παίζουν τὰ εὐθυμα πουλιά,
κι' ἢ σταλαχτὴ δροσοῦλα 'ς τὰ λούλουδα 'π' ἀνθοῦνε
γιαλίζει, 'σὰν διαμάντια, 'ς τῆς γῆς τὴν ἀντηλιά . . .

Ξανθὸς καὶ παιχνιδιάρης ὁ Ἔρωτας προβάλλει
καὶ μέσ' 'ς τὸ περιβόλι γιὰ νᾶμῃ προσπαθεῖ·
κι' ἢ νειότ' εἶνε παρθένα μὲ μυρωμένα κάλλη
καὶ συντροφιά 'ς τὸν κόσμον τὸν Ἔρωτα ποθεῖ . . .

κι' ὁ Ἔρωτας τεντώνει τὸ φλογερὸ δοξάρι
καὶ πάντα σαῖτεύει τῆς νειότης τὴν καρδιά·
μὲ μιὰ πνοὴ τ' ἀνοίγει κι' ἐμβαίνει μὲ καμάρι
καὶ παίζει μὲ τῆς δάφνης τ' ἀμάραντα κλαδιά.

Ἡ νειότ' ἀπὸ τὸν ὕπνο ξυπνάει πικραμμένη,
γιατ' ἔξαφνα ἢ καυμένη 'πληγώθηκε βαρειά·

ὅταν δ' ἐμπρὸς τῆς βλέπῃ μορφῇ χαριτωμένη,
'ς τὸν Ἔρωτα πετιέται νὰ 'βρῇ παρηγοριά.

Ὁ Ἔρωτας ἀφίνει σαίταις καὶ δοξάρι
καὶ τρέχοντας ἀρπάζει τὴ νειότ' ἀπ' τὰ μαλλιά·
σφιχτὰ τὴν ἀγκαλιάζει καὶ τὴν φιλεῖ μὲ χάρι,
κι' ἀλλάζουνε κι' οἱ δύο τοὺς ἀμέτρητα φιλιὰ.

'Σὰν δύο πουλάκια τότε μαζῆ συντροφιασμένα
παίζουν παιχνιδ' ἀγάπης μέσ' 'ς τ' ἀνθὴ τὰ χρυσοῦ,
καὶ χαίροντ' ἐκεῖ μέσα τὰ δύο ξεφαντωμένα,
κι' ἐλπίζουνε **χρονάκια** νὰ ζήσουν περισσά.

Μὰ . . . ξάφνω 'κεῖ πλακώνουν τὰ βάσανα κι' οἱ πόνοι
κι' ἢ φοβερὴ ἢ ἀντάρα κι' ἢ κακοχειμωνιά,
καὶ φεύγουνε γιὰ πάντα οἱ εὐτυχισμένοι χρόνοι
κι' ὁ **Ἔρωτας** κι' ἢ **Νειότη** καὶ μὲν' . . . ἢ **ἀπονιά!**

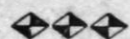
Ἔλα γλυκειά μου φίλη, καιρὸ μὴν καρτεροῦμε,
ὄσῳ 'χουμε τῆς νειότης τὸν πάγχρυσο καιρὸ,
τὰ λούλουδα τῆς νειότης μ' ἀγάπη νὰ χαροῦμε
'ς αὐτὸ τὸ περιβόλι τοῦ κόσμου τ' ἀνθηρό.

Κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1900.

Τ. Π.

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Φοβοῦμ' ἀκόμη. . . . δειλιῶ καὶ γὰρ προφέρω μόνο
 τὸ ὄνομά της. . . ποῦ παλμοὺς μὲ προξενεῖ καὶ πόνο!...
 Μ' ἀφοῦ τὸ 'θέλησες ἐσύ, ψυχὴ ἠγαπημέρη,
 ἢ γλυκυτέρα ἑορτὴ 'σ τὴν μνήμη μας γὰρ μέγῃ,
 πρέπει γὰρ γράψω! . . . Μά. . . δειλῶς ἐγγίζω τὴν γραφίδα!...
 Δὲν ἐνθυμοῦμ' ὁμοιογῶν ἄσημόνησα τί εἶδα! . . .
 ἄσημόνησα τί ἤκουσα. . . καὶ μόνον, μόνον, οἴμοι! . . .
 Τὸ φίλημά σου 'τήρησεν ἢ ἀσθενῆς μου μνήμη! . . .
 Μὴ μὲ ζητήσης ἄλλοτι . . . αὐτὸ μόνον τηρεῖται.
 Ἦτο τὸ πρῶτον! . . . ὦ! . . . ποτέ! . . . ποτὲ δὲν ἄσημονεῖτε! . . .
 Ἦ πρώτη λέξις τοῦ μικροῦ, τὸ πρῶτο φῶρημά μας . . .
 καὶ εἶχε τόσο γόητρον τὸ πρῶτο φίλημά μας! . . .

 Ἦτο τραγοῦδι εὐθυμο μὲ ρεμβασμὸ πλασμένο,
 ὄγνὸν κελάδημα πουλιῶν, ἀπ' τὴν 'Εδὲμ κλεμένο! . . .
 Ἀρχὴ βασάνων ποθειῶν, στιγμὴ ἀθαρασίας,
 παλμὸς ἀγάπης, ὄνειρον σφριγώσης φαρτασίας! . . .
 Πλυμύρα πόρου καὶ χαρᾶς, ἀγάπης, αἰσθημάτων,
 «Χριστὸς Ἀνέδτη» τῆς ψυχῆς, τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων!
 Πυρίνη ἐρωσις, ζωὴ φλογώδης, ἐρωτὶς ἡ,
 ἀνατολὴ χρυσίζουσα εἰς πυρετώδη χεῖλη! . . .

Κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1899

X . . .

ΟΝΕΙΡΟΝ

Μεγάλῃ καὶ παγκόσμιος διέλαμπ' ἑορτὴ
 χαρᾶς ἀφάτου τῶν θνητῶν πληροῦσα τὰς καρδίας,
 καὶ ἀφρησ ἐφάνης πρὸ ἐμοῦ, ὦ κόρη λατρευτή,
 καὶ ἐνέπλησας τὸν ὕπνον μου ἀρρήτου θυμηδίας.

 Σὲ εἶδον ἐπὶ νεφελῶν, ὦ φίλη ποθεινὴ,
 ὡς λευκοφόρον ἄγγελον ἐν μέσῳ τῶν ἀγγέλων,
 ἣς ὄντως ἢ μελλοφθογγος καὶ λιγυρὰ φωνὴ
 ἀντήχει πρὸς τὰ δώματα σκηρῶν ὑπερνεφελῶν.

 Σὲ εἶδον δαφροστόλιστον ἐν μέσῳ τῶν Μουσῶν,
 τοῦ καλλιδάφνου Παρασσοῦ πελάτιδα σὲ εἶδον,
 καὶ ἀφρησ σ' ἀνεκήρυξαν αἱ κύμαται τῶν δασῶν
 τρισένδοξον βασίλισσαν πασῶν τῶν Νηρηίδων!

 Σὲ εἶδον, καὶ ἡ καρδία μου σκιρτῶσα ἐν χαρᾷ
 μυστηριώδους ἠδονῆς παλμοὺς ἠσθάρθη πρῶτον,
 καὶ ἔκτοτ' ἐντός μου ἠγάψεν ἢ φλόξ ἢ τρομερά,
 τὸ ψυχοδόρον αἰσθημα τῶν φλογερῶν ἐρώτων.

 Διὸ καὶ σπεύσας ἔμπλεως ἐλπίδων σιγηλῶν
 ἐνθέρμως σ' ἐχαιρέτησα μετὰ παλμῶν ἐνθέων,
 γορυκλιγῆς δὲ προσπεσῶν μὲ βλέμμα ταπεινὸν
 σ' εἶχον προσφέρει στέφανον ἐκ θαλερῶν ἀνθέων.

Διὰ τρεμούσης δὲ χειρός, παρθένων βασίλει,
ἐκόσμησα τὴν στίλβουσαν ἠρέμα κορυφήν σου,
καὶ ὑπερτιμῶν τὸ πρόσωπον ἐξόχου καλλονῆς
ἠσπάσθην τὴν ἐράσιμον ἀγγελικὴν μορφήν σου.

ὦ νέων ἀναμνήσεων ἀένναος πηγῆ,
ὦ γλυκερὸν ἐντρύφημα νεανικῶν ἐλπίδων! . . .
ὦ νῦν ὄνειροφάνταστος, ὦ πάγχρυσος αὐγῆ,
καθ' ἣν καὶ ὄνειροπολῶν τὸν ἄγγελόν μου εἶδον! . . .

Ἄλλ' οἴμοι! . . . Ἡ βροντόφθογγος τοῦ κώδωνος φωνῆ
διέλυσε τὸ φάντασμα σκιώδους ὀπτασίας·
πλὴν ἢ γλυκεῖ' ἀνάμνησις εἰσέτι μὲ δονεῖ
καὶ μὲ πληροῖ μεθυστικῆς, ἀφάτου θυμηδίας! . . .

Κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1899.

T. Π.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Μ οὔσα Βοσπόρου ἀηδῶν εὐρύθμου ἀρμονίας,
Ε παιρετὴ συνώνυμε Παλλάδος οὐρανίας!
Σ τέφανον δάφνης δέχθητι, ὡς περιχρὸν τι δῶρον.
Ε ιλικρινοῦς ἐγκάρδιον ἐμῆς λατρείας φόρον.
Η αιᾶνα ρικητήριον σοὶ μέλπει τολμητίας
Θ Ἔρως ὁ χρυσόπτερος νεανικῆς καρδίας.
Θ ερμῆς ἀγάπης Ἰνδαλμα, λάβε μετ' ἐγκωμιῶν,
Ω φίλη χαριτόβρυτε, τῆς νίκης τὸ βραβεῖον.
Ν ικήν λαμπρὰν ἐκέρδισας δι' ὀφθαλμῶν πυρίνων
Α ναπεμπόντων θέλητρον ἠλεκτρικῶν ἀκτίνων.
Ζ ἦθι, ὦ πάγχρυσε ζωῆ τῶν ἀρθηρῶν μου χρόνων,
Η τις καὶ μὲ ζωογονεῖς μὲ ἐν σου βλέμμα μόνον.
Σ ἐ τῆς ζωῆς μου σύντροφον σὲ θέλω ν' ἀποκτήσω,
Ω κόρη πολυθέλητρε «μὲ σὲ ποθῶ νὰ ζήσω!»

Κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1900.

T. Π.

Ο ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ

ὦ! . . . Ἄνοιξε τὰ ὄμματα σου
 ξύπνα καὶ μὴ κοιμᾶσαι,
 ἐγὼ δὲν ἐκοιμήθηκα
 κτ' ἐσὺ δὲν μὲ θυμᾶσαι; ; ;

Ἡ ἡμέρα γλυκοχάραξε
 τὰ ἄστρα τρεμοσβύρουν
 καὶ φοβισμένα χάνονται
 καὶ πάλιν λάμψιν χύρουν.

Μόν' ἓνα ἄστρο φαίνεται
 ἀκόμη φωτισμένο
 ἄχ! . . . δὲν εἶν' αὐτὸ ἡ ἀγάπη μου
 αὐτὸ ἴσως ἀγρυπρισμένο.

Φύσιξ' ἀγέρι φύσιξε
 καὶ δρόσισε τὴν κλίνη
 ὅπου ἴσως ἡ ἀγάπη μου
 ὅπου κοιμᾶτ' ἐκείνη.

Φύσιξε αὔρα ἡσυχῆ
 φύσιξε ἴσως μαλλιά της
 καὶ φέρε με ἀτάραχα
 μέσα ἴσως ἀγκαλιά της.

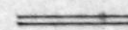
Γιὰ τὰ τὴν ἴσως τὴν ἕσπερη
 φορὰ τοῦ χωρισμοῦ μου
 γὰ ψάλλω τὸ λυπητερὸ
 ἄσμα τοῦ μισευμοῦ μου

Μὰ δὲν το.λμῶ... δὲν ξύπνησε
 κτ' οὔτε θὰ τὴν ξυπνήσω,
 μόνον θὰ κλαύσω καὶ σιγά,
 σιγά θὰ τὴν φιλήσω!...

Ἀριστοκλῆς Π. Ἀλευράς

ΑΙΝΙΓΜΑ

18. Δύσλυτος εἶμαι, φίλη μου, δυσκόλως θὰ μὲ λύσης·
 ἔτεξεν ἄλυτον ἐμὲ ἡ τέχνη καὶ ἡ φύσις·
 τοσοῦτον εἶμαι δύσκολος, ὥστε ὡς παροιμίαν
 εἰς πᾶσαν μ' ἀναφέρουσι τυχοῦσαν δυσκολίαν·
 ὅτε μὲν εἶμ' ὠφέλιμος, πολλῶν καλῶν αἰτία
 ἀπέβην πλὴν καὶ εἰς τινας, κακὸς ὢν, δυστυχία.
 Τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖόν μου εἴαν ἐξοβελίσσης
 ὅσων τὸ πλῆθος ἐκδηλῶ νὰ ἔχης θὰ θελήσης
 λίρας στρογγύλας καὶ χρυσάς· ἀλλὰ σὲ περιμένω·
 καί τοι ἀνύπαρκτος λυθεῖς τὴν λύσιν ἀναμένω.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Ἐπειδὴ ὑπάρχει συνήθεια εἰς κάθε βιβλίον νὰ ἀφιερῶται μία σελὶς ὁλόκληρος διὰ παροράματα, δὲν ἠδυνάμεθα νὰ μὴ ἀκολουθήσωμεν ταύτην. Ὡστε τὰ παροράματα τοῦ *ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ* μας εἶναι τὰ ἐξῆς:

α') Ὅτι ἐθέσαμεν τὴν τιμὴν αὐτοῦ 5 μόνον ἀργυρᾶ γρόσια, ἐνῶ ἀξίζει περισσότερο.

β') Ὅτι ἠναγκάσθημεν ἐλλείψει χώρου νὰ παραλείψωμεν ἄρθρα, τὰ ὁποῖα ἄλλα μὲν μᾶς ἔδωκαν, ἄλλα δὲ . . . ὑπεσχέθησαν ὅτι θὰ μᾶς δώσουν.

γ') Ὅτι ἠναγκάσθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ μερικὰς ἀηδίας ἐνδίδοντες εἰς φιλικὰς παρακλήσεις.

δ') Ὅτι ὁ Θεὸς ἔκτισε τὸν κόσμον εἰς ἕξ ἡμέρας.

ε') Ὅτι ὁ Γουτεμβέργιος ἀνεκάλυψε τὴν τυπογραφίαν

ς') Ὅτι ἐν τῇ σελίδι ταύτῃ ἀντὶ ἄλλης ὕλης, ἀνάγνωθι . . . παροράματα καὶ . . .

ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ!!

ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

	Σώμ.
Ἡ Ἁ. Θ. Π. ὁ πρῶτον Πατρ. Κων)πόλεως κ. Νεόφυτος	10
Ὁ Σεβ. Μητροπ. Ἡρακλείας κ. Ἱερώνυμος	20
» » » Χαλκηδόνος κ. Γερμανός	10
» » » Δέρκων κ. Καλλίνικος	10
» » » Ἀδριανουπόλεως κ. Κύριλλος	2
» » » Ἀμασειας κ. Ἀνθιμος	2
» » » Προύσης κ. Ναθαναήλ	10
» » » Βεροίας καὶ Νιχούσης κ. Κωνστάντιος	2
» » » Μεθύμνης κ. Στέφανος	2
» » » Μεσημβρίας κ. Χαρίτων	2
» » » Σάμου κ. Ἀθανάσιος	2
» » » Βάρνης κ. Πολύκαρπος	2
» » » Κορυτσᾶς κ. Γερβάσιος	4
» » » Γρεβενῶν κ. Δωρόθεος	2
» » » Δρυϊνουπόλεως κ. Λουκάς	10
» » » Λιτίτσης κ. Νικηφόρος	2
» » » Καστορίας κ. Γερμανός	2
» » » Μελενίκου κ. Λεόντιος	1
» » » Μαρωνείας κ. Κωνστάντιος	1
» » » Ἐλασσῶνος κ. Πολύκαρπος	2
» » » Νεαπόλεως κ. Ἀρσένιος	1
» » » Ἀβύδου κ. Νικόδημος	1
» » » Κλαυδιουπόλεως κ. Μιχαήλ	2
» » » Σεβαστείας κ. Ἀνθιμος	2

	Σώμ.
Ὁ Μέγας Πρωτοσύγγελος κ. Χρυσόστομος	1
Ὁ Ἀρχιγραμ. τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Φ. Καλπίδης	
Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Κωνστ. Βοντζαλίδης	
Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωακείμ Φορόπουλος	
Ὁ Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἁγίου Ὄρους	
Ὁ Ἀρχιμ. κ. Γαβριήλ Μαλαφούρης ἀντιπροσ. τοῦ Ὄρους Σινᾶ	
Ὁ καθηγ. τῶν Θρησκευτ. καὶ προῖστ. ἁγίου Ἰωάννου Χίων ἱερεὺς κ. Ἀλ. Ζῶτος	2
Ὁ Ἀρχιμαν. κ. Θεοδώρητος Βασματζίδης	
Ὁ Ἀγγαθάγγελος Παπαᾶ Ἀναστασιάδης προῖστ. Τζιβαλίου	
Ὁ Ἀρχιμαν. κ. Ἀμβρόσιος Πλειανθίδης	
Ὁ Μ. Σύγγελος Π]χειίων κ. Νικόδημος Νεοκλῆς	
Ὁ Ἀρχιμαν. κ. Γερμανὸς Πολίτης	
» » κ. Αἰμυλιανὸς Δάγκουλας	
» » κ. Ἀθανάσιος Λάσκαρις	4
» » κ. Θεόκλητος Βυζάντιος	4
» » κ. Τιμόθεος Βυζάντιος	2
» » κ. Φώτιος Κωνσταντινίδης	
» » Εὐγένιος Πετούλης	2
» » κ. Ἀντωνίνος	
» » κ. Χρυσόστομος	
» » κ. Σωφρόνιος Γκάρας	
» Οἰκονόμος κ. Σπυρίδων	
» Οἰκονόμος κ. Σωτήριος Παπαᾶ Σπυρίδωνος	
Ὁ Ἱερομόναχος κ. Ἀνθιμος Ἀθανασιάδης	
» » κ. Κωνστάντιος Ρύσιος	
Ὁ Πρωτόπαπας Δημήτριος Βασιλειάδης	
Ὁ Ἱερεὺς ἁγ. Κωνστ. κ. Ἀθανάσιος Κρής	
» » κ. Μιχαὴλ Παπαντωνᾶτος	

	Σώμ.
Ὁ Ἱερεὺς κ. Νικόλαος Γεωργιάδης	1
» » κ. Εὐάγγελος Ἡπειρώτης	5
» » κ. Δημήτριος Κωνσταντινίδης Ἡπειρώτης	
» » κ. Κυριακὸς Εὐκαρπίδης	
» » κ. Παρθένιος Δαμασκηνὸς	
Ὁ Ἱεροδιάκονος κ. Ἀγαθάγγελος Π. Ἰωαννίδης	
» » κ. Νικηφόρος Κρής	
» » κ. Σίλβεστρος Καμοντιάδης	2
» » κ. Πολύκαρπος Τροχάνης	
» » κ. Διονύσιος Τακτικάκης Κρής	
» » κ. Ἱερόθεος ἐκ Σαράντα ἐκκλησιῶν	
» » κ. Ἰωακείμ Καλούδης	
» » κ. Τιμόθεος Λέσβιος	
» » κ. Γεώργιος Ἰωαννίδης	
» » κ. Κ. Κυπριανίδης	
Ὁ Μοναχὸς Γεώργιος Ἀγιοπαυλίτης	2

Οἱ ἐν Κων)πόλει καὶ τῶν προαστείων

Τῆ πρόφρου καὶ εὐγενεστάτη φροντίδι τοῦ κ.

Ἰωάννου Π. Κασιμάτου

Δς Ταρσῆ Βαρίδου	1	Ἄριστ. Νικολαΐδης λαμπα-
Δς Σεβαστῆ Σηλιβάνου		δάριος τῶν Π]χειίων.
Νικόλαος Νικολαΐδης		1
Χρῆστος παπαᾶ Ἰωάννου		Ἰάκωβος Ναυπλιώτης Α'
Ἰάκωβος Βασιάδης		δομέστικος Π]αρχείων.
Γ. Λεμονίδης.		Κωνστ. Κλάββας Β' δομέ-
Παῦλος Κέπετζης		στικός τῶν Π]αρχείων.
Γ. Βιολάκης πρωτοψάλτης		Μ. Μιχαηλίδης ἱατρός
Πατριαρχείων.		Γ. Ι. Παπαδόπουλος μουσικ.
		Κ. Ξανθόπουλος δικηγόρος

N. K. Παρίτσης	»	4	B. Οἰκονομίδης ἱερογράφτης
Ἐλευθέρ. Γρηγ. Ταπεινός	1		Δ. Βουλγαράκης
Ἄνδρ. παπᾶ Κωνσταντίνου			K. A. Σαράτσης
Ἄνώνυμος ἰατρός			Σταῦρος Τσικώνας
Δ Πρωταῖος	»		Παῦλος I. Λέττας
K. X. Κοκκολᾶτος ἰατρός			Ἄριστοκλῆς Ἀλευρᾶς
M. Θεοτοκᾶς δικηγόρος			Γεώργιος Εὐαγγελίδης
K. Γ. Λαδόπουλος ἐφένδης			Φ. Τουμπᾶς
Π. Γῶγος			Θρασύβουλ. Π. Ἀγαπητίδης
Κωνσταντ. Α. Ψάχος			Κλεάνθης Μαυρίδης Μαδύτ.
K. A. Θέμελις φαρμακοπ.			Γεώρ. Γαῖτανίδης
Πολ. Γ. Παχίδης ἱεροψάλτ.			Ἰωακείμ. Φ. Ἀλεξιάδης
Δ. Γ. Κυφιώτης	»		Ὀδυσεὺς Παστιάνος
Ἰωάννης Σ. Καπαγιαννίδης			Ἄλ. Ξανθόπουλος
Κυριακός Β. Μαυρίδης ἱεροψ.			M. Καραγιαννίδης
B. M. Γεωργιάδης ἱεροψάλτ.			Γ. Μαυρουδῆς
Δ. Βουτσινᾶς	»		N. Ἀντωνιάδης
Δ. X. Βαφειάδης	»		Θ. Γαῖτανάκης ἱεροψάλτης
Σωφρονιάδης συντάκτ. Κων)- σταντινουπόλεως.			Ἄνώνυμος
Π. Σ. Φωτιάδης			Π. Ραφτόπουλος
N. Σ. Φωτιάδης			Π. N. Βασιλειάδης
N. Μέτσης			Ἄνώνυμος
Ἰωσήφ Ἰωαννίδης			N. Βάγιας
Ἰάκωβος Λαζαρίδης			B. Δ. Καραπιπέρης
Διονύσιος Χαβιαρόπουλος			Ἐμμ. Θ. Παυλῖνος
K. Σταυρόπουλος φαρμακοπ.			Λ. Παπαδόπουλος
Δημ. Τρυφίδης			Εὐστρ. Λαλακιώτης
Γεώργιος Κοῦζος			X. Βατιλίδης
Ἄλ. Φαρμακίδης			K. Θ. Χρυσικός
Ἄθ. Κωνσταντινίδης δικηγ.			Ἄθαν. Κόδρος
			Δ. I. Γλωσσώτης

Θ. Χριστοδουλίδης	1	I. Νικολαίδης ἱεροψάλτης
Ἰ. Ἀρβανιτάκης		K. K. Λεοντινίδης
Δ. Παπᾶ Χρήστου		I. Καρναρόπουλος
Π. Γ. Μιχαηλάρης		K. I. Κωνσταντινίδης
Γ. Θεοχαρίδης		A. X. Μῆτρος
Σ. Λιῶκης		A. Ἰατρόπουλος
Z. Π. Κυριακίδης		K. Ἰωαννίδης
Λ. Ματαράγκας		Σ. Δημητριάδης
K. I. Στασόπουλος		Σ. Γουργουρίδης
X. Νικολαίδης		Κυπριανός Μενεξόπουλος
I. Βιβλιοδέτης		Γ. Πεταλάς
E. Καβάδας		Γρ. καὶ Σας γαλακτοπῶλαι
N. Καλβοκορέσης		Ἄντωνιος Ξυδιᾶς
A. X. Στεφόπουλος		Ἄνώνυμος
Ἄνώνυμος		K. Σωτηριάδης
Παναγ. Στυλιανοῦ		Π. A. Γεωργιάδης
Χρῆστος Δραγάτης		Ἡλίας Μίστος
Καλλίνικος X'' Βασιλείου		E. Ματαράγκας
Σταῦρος Δ. Νικολόπουλος		I. Καβαδίας
Δημ. Σωτηριάδης		Ἐμ. Σφήκας
Μιχ. Ἀθανασιάδης		Ἄλ. Μεσσηνέζης
K. Σ. Κώτσης		Δ. A. Πλυτᾶς
B. Κοσμόπουλος		Γ. Πανασόπουλος
Π. Δ. Δημόπουλος ἱεροψάλτ.		I. Ἀντίππας
Γεώργ. X. Καραγιάννης		Δ. Νουσιάδης
B. De Giacomo		Ἄνώνυμος
X. Παπᾶ-Θωμᾶς		Ἀπόστολος Χρύσου
X. Δονᾶτος		Δ. Βαπώρης
Jacques Ludwigsohn		A. Anastassiadès
Ἰωάννης Σταυρινός		I. Γ. Ἀλεξανδρῆς
K. Μιγμάρογλους		Ἄναστ. Ἀναστασιάδης

Γ. Δερέκας
 Γ. Κωστάρας
 Ἑλ. Ἀλιφραντίδης 1
 Σωτήριος Γάτσος
 Μ. Δ. Δεσίπρης
 Π. Ἀράπογλους
 Ἄγγελος Χρηστίδης ἱεροψ.
 Γεώργιος Νικολαΐδης »
 Κορνήλιος Β. Ἰακωβίδης »
 Τῆ εὐγενεστάτῃ ἐπιμελείᾳ
 τοῦ κ. Ι. Ψαρουδάκη
 Ἰωάννης Α. Ψαρουδάκης
 Ξεν. Δ. Ζῶτος
 Πομώνης
 Α. Γ. Κόρέσης
 Ν. Σ. Καράλης
 Α. Βασιλείου
 Γ. Zographos
 Β. Ε. Ψωμάδης
 Σοφία Μαλανδράκη
 Π. Κωνσταντινίδης
 Δ. Σπορίδης
 Ἑμ. Μαλανδράκης
 Δυσανάγνωστος ὑπογραφή
 Τῆ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ.
 Κ. Παξημαδᾶ.
 Κ. Παξημαδᾶς
 Μηνᾶς Παναγιώτου
 Διογένης Σμυρναῖος
 Δ. Πίπος

Τῆ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἱερολ. κ.
 Σ. Καριππιάδου
 Ἱεροδ. Σ. Καριππιάδης 2
 » Γ. Κωνσταντινίδης
 » Νεόφυτος
 Κωνστ. Παλαμίδης
 Ἰωάννης Ἰσιριτσάνης
 Ὀδυσσεὺς Θεοδωρίδης
 Τῆ εὐγενεστ. φροντίδι τοῦ
 κ. Ἀλ. Γ. Ἰωαννίδου
 Μ. Rossi
 Ἀλέξανδρος Γ. Ἰωαννίδης 4
 Ροδοστεφανωμένη Δύσις
 Καλυψὼ Μαυρογέννη
 Νικόλαος Μαυρογέννης
 Ἡμερος Περιστερᾶ
 Νικόλαος Ι. Φωκᾶς 2
 Εὐαγγελίδης
 Ἀγριππίνη Α. Χατζοπούλου
 Ida Fua
 Κ. Χατζόπουλος
 Π. Ζαχαριάδης
 Ἰωά. Ἀθανασιάδης Ζηλιγκᾶ
 Δ. Ἀναστασιάδης
 Τῆ φροντ. Λουκᾶ Ἡλιάδου
 Καλλιόπη Ἀθ. Νασελαρίδου
 Βικτωρία Ἀθ. Νασελαρίδου
 Λουκᾶς Ἡλιάδης
 Ἰωάννης Μ. Ἰωαννίδης
 Θεόφιλος Ζ. Τόκου

Βασίλειος Ν. Δέσκας 1
 Κωνσταντῖνος Βιτριλάκης
 Θωμᾶς Χρ. Ἰωαννίδης
 Ἀλέξανδρος Νασίδης
 Θεόδωρος Χρ. Νουσιάδης
 Θεόδωρος Κοκκινόπουλος
 Ἐμμανουὴλ Ταπτᾶς
 Τῆ εὐγενεστάτῃ φροντίδι
 τῆς δεσπ. Θ. Κ. Στεφανίδου
 Θάλεια Κ. Στεφανίδου
 Μ. Ρ.
 Φίλη τῆς Ἀμισσοῦ
 Ζωὴ Μάστρα
 Βαλ. Γριμάλδη
 Mlle Rose Deratz
 Ἑλληνικὸν ἔδαφος
 Καλιρρόη Κυριαζίδου
 Ἀνώνυμος Ζ.
 Μ. Ἀρχοντίδου
 Πολύνα Βαφειάδου
 Ἀρτεμισία Παλαιολόγου
 D. Vingopoulos
 Τῆ εὐγενεῖ φροντίδι
 τῆς Δδος Ἀ. Γαϊτανοπούλου
 Ἀθ. Π. Γαϊτανοπούλου 2
 Θ. Π.
 Εὐθαλία Ἰγγλέση
 Δέσποινα Κωνσταντινίδου
 Φανῆ Δημητριάδου
 Εὐδοξία Κυριακίδου
 Ἀλεξάνδρα Πίντζα

Ἰφιγένεια Γ. Μακαρατζίδου 1
 Σουλτ. Κ. Βαλασίδου.
 Δημ. Α. Περσίδης
 Τῆ εὐγενεῖ φροντ. τοῦ φι. λ.
 Ἡρ. Οἰκονομίδου
 Ἀντώνιος Σούρλας
 Χ. Καρακωστόπουλος ἰατρ.
 Ἀλεξ. ἐφένδης Β. Στεργίου
 Α. Ν.
 Ἡρ. Οἰκονομίδης
 Χρῆστος Ρήγας
 Π. Χρηστίδης
 Φίλη τῆς Ραιδεστοῦ
 Δ. Κ. Σκλάβης
 Ἀντ. Παλαμίδης
 Περ. Ρέσσος
 Βοσπόρειος Αὔρα
 Χ. Ζηκόπουλος
 Α. Ἀβραμίδης
 Δ. Πουλίδης
 Κ. Π. Ἰσακουνῶφ
 Ἀπ. Σ. Ἀράπης
 Ἀλεξ. Βακουλῆς
 Ν. Γ. Σαγιάνος
 Δημ. Καλλιούδης
 Μιχ. Διάγγελης
 Γεώρ. Δανίκας
 Α. Δ. Ζαχαριάδης
 Τιμ. Μανουήλ
 Ἀναστ. Σιόρος

Ἄλεξ. Ἰσάνης
 Νικολ. Καμᾶς
 Χριστ. Καλούσης
 Βασ. Τεφαρίκης
 Α. Balabanis
 Γεωργ. Κοντογιάννης
 Ἄντ. Ράπτης
 Κ. Α. Ἀνδρεάδης
 Κ. Ι. Μαυρουδῆς
 Τῆ φιλικῆ φροντίδι τοῦ κ.
 Ν. Παξημαδᾶ
 Ν. Παξημαδᾶς
 Ἀπόστ. Σ. Παρίτσης
 Κομ. Καλόθετος
 Ρίζος Κ. Καλαϊτζόγλους
 Ἀνώνυμος
 Χρ. Χ. Λεόνταριδης
 Ἰορ. Ι. Καλαϊτζόγλους
 Δημ. Χ Γαβριηλίδης
 Β. Καραγιάννης Ἡπειρώτης
 Τῆ φροντ. τοῦ σπουδαστοῦ
 κ. Γ. Μιχαλίτση
 Μαρία Περικλέους
 Γ. Μιχαλίτσης
 Θεόδωρος Δήμας
 John Benklides
 jean No 677
 Nicolas Constantinides
 Ulysse Meïmarides, Bis-
 mark

Τῆ φροντ. τοῦ σπουδαστοῦ
 κ. Κ. Φιλοκλέους
 Φωτίκα Ζαχαριάδου 1
 Ε. Θεοδωρίδου
 Κ. Φιλοκλῆς
 Τῆ φροντ. τοῦ σπουδαστοῦ
 κ. Κίμωνος Φίστου
 Θάλεια Ι. Χηδηρόγλου
 Ἄννα Κ. Νικολαΐδου
 Κίμων Φίστου
 Τῆ φροντίδι τοῦ ἐξαδέλφου
 Πέτρ. Ἐπ. Τρικόλη
 Ἱεροδιάκονος κ. Προτάσιος
 Ἄννα Χαριλάου
 Εὐφημία Χρηστίδου
 Πέτρος Ἐπ. Τρικόλης
 Εὐστράτιος Π. Βασιλειάδης
 Βασίλειος Νικολάου
 Ἰφικλῆς Χ' Χρήστου
 Τῆ φιλικῆ ἐπιμελεία
 τοῦ κ. Β. Καραγιάννη.
 Στεργ. Ι. Πολύκριτος
 Β. Καραγιάννης 2
 Θ. Β. Θεοδωρίδης 1
 Ἄν. Ἀντωνιάδης
 Ἄντ. Σπυρόπουλος
 Θεόδ. Γεωργιάδης
 Νικόλαος Δημητρίου
 Χρῆστος Ζαφειριάδης
 Γεώργιος Χ. Μαλάμου

Ἰωάν. Χ' Παρασκευᾶς 1
 Ἄνδρ. Παρωνιάδης
 Τῆ εὐγενεῖ φροντίδι
 τοῦ κ. Λεωνίδου Γαλλιανοῦ
 Α. Γαλλιανός
 Ζωηρὰ Βαξεβάνογλου
 Μιλ. Λυγκούρης
 Σπ. Πέρβος
 Ἄθανάσιος Γρηγοριάδης
 Τῆ ἐπιμελεία τοῦ φίλου
 κ. Διογένους Καραπιπέρη.
 Πρωτόπαπας Ἰωάν. ἀρχιε-
 ρατ. ἐπίτροπ. Γρεβενῶν.
 Δ. Ι. Καραπιπέρης
 Γ. Ι. Καραπιπέρης
 Κ. Ἀριστόβουλος
 Στέργ. Θ. Παρτζούμας
 Δ. Λατσούνας
 Ι. Εὐαγγελίδης
 Β. Δ. Καρακῆζ
 Γ. Γ. Γλεοῦδης
 Ἄλ. Καραπιπέρης
 Τῆ φιλικῆ φροντίδι τοῦ
 σπουδαστοῦ Α. Σ. Ζαφειρίου
 Σμαράγδα Σταυρακοπούλου
 Σ. Α. Κωνσταντινίδου
 Α. Σ. Ζαφειρίου
 Χ. Ι. Νικολαΐδης
 Α. Γ. Καλυβόπουλος
 Β. Γ. Βαφειδῆς 1
 Ι. Α. Ψαραύτης
 Ἄρ. Κ. Μακρῆς
 Ι. Κουμάκης
 Γ. Χ' Α. Ἀνηπαρόπουλος
 Κ. Α. Χαραλαμπίδης
 Γ. Λαζάρας
 Παναγ. Βαφειδῆς
 Χρ. Χατζῆ Ἰωάννου
 Τῆ φροντ. τοῦ σπουδαστοῦ
 κ. Φωτίου Γ. Καραάκη
 Φ. Γ. Κανάκης
 Δ. Λυμπέρης ἀρχιτέκτων
 Α. Θ. Στουδίτης
 Ι. Π. Ψωμιάδης
 Κ. Γ. Μουζενίδης
 Ἰπ. Μακρῆς
 Ξ. Σιδερίδης
 Ἄλεξ. Καραθεοδωρίδης
 Π. Κ. Ἀθανασιάδης
 Παντ. Μέντζος
 Γεώργ. Γκιώχας
 Μ. Ἀναγνωστόπουλος
 Γ. Θεοδοσιάδης
 Δ. Νικολαΐδης
 Β. Θεοδωρίδης
 Π. Γ. Ἀνηπαρόπουλος
 Τῆ φροντ. τοῦ σπουδαστοῦ
 Ζαφειρ. Χριστοφορίδου
 Ζαφείριος Χριστοφορίδης

1
 Ι. Δ. Παπαϊωάννου
 Στ. Κ. Σακελλαρόπουλος
 Ι. Δ. Χατζῆ Ἰωάννου
 Ἄν. Μισηρλόγλου
 Δημ. Σταματιάδης
 Θεοδ. Χ. Εὐκαρπίδης
 Ὀρφεὺς Βουτιάδης
 Ν. Α. Τιβέριος
 Intjopoulos Aristobule
 Π. Βαλάσογλου
 Ο. Ἀναστασιάδης

Τῆ φροντίδι τοῦ κ.

Κ. Σταυρομανουσάκη

Κ. Σταυρομανουσάκης
 Εὐστρ. Σταυρομανουσάκης
 Γ. Ν. Καφετζιδάκης
 Γκίκας Νιάρχος
 Μιλτ. Καραζᾶς
 Ν. Πατερούλης
 Βλάσιος Π. Δουβιανίτης
 Μ. Δ. Ἀρετσιανός
 Σπῦρος Κ. Σιδεροκανέλης
 Μιχαήλ Γ. Ζαρόκωστας
 Κ. Βεντούρης

Φιλικῆ φροντίδι τοῦ κ.

Δημ. Μ. Παξημαδά

Ἱερεὺς Ἀθ. Ἀναστασιάδης
 » Θωμᾶς Θέμελης
 » Κ. Μήλιος
 Ἱεροδιάκονος Ι. Π. Βούκονας

Ν. Γ. Ραιδεστηνός ἱεροψάλ. 1
 Φώτ Σ. Παπαδόπουλος »
 Δημ. Μ. Παξημαδάς
 Εὐστράτιος Ν. Ἐπίτσας
 Ἄθ. Σακκουλιάδης
 Ἀναστ. Μασούρας
 Δημ. Μασούρας
 Γεώργ. Π. Σαββίδης
 Γεώρ. Ἀναστασιάδης
 Ἀπόστ. Τσακηρίδης
 Κυριακός Ἀρχοντῆς
 Ἀνδρέας Λεβαντῆς

Κωνστ. Κ. Τσίππου
 Στάγκος Πέτρου
 Χ. Καρᾶ-Γεωργιάδ. Κεσσάνη
 Χαρ. Β. Βουτσᾶς »
 Κεσσανιώτισα Αὔρα
 Ἰωάννης Βαλῆς

Τῆ ἐπιμελείᾳ Ἀγωνύμου

Ἄθ. Δρακόπουλος φαρμακ.
 Ἰωάννης Μακρῆς
 Ἰωάννης Γέρω-Γιάννης
 Εὐαγγ. Κράντος
 Ἰωάννης Γιαννούλης
 Κύριλλος Κυριλλόπουλος
 Δημ. Φουντουκᾶς
 Δημ. Κ. Γερμανίδης
 Ἐπαμ. Κ. Φλῶρος
 Δημ. Π. Μπίλος

Φροντίδι τοῦ σπουδαστοῦ
Ν. Σαλτζῆ.

Εἰρήνη Γιακομοπούλου
 Γεώρ. Ν. Σαλτζῆς

1
 Α. Κ.
 Μ. Μακεβίδης
 Λ. Βάγιας
 Π. Δημητριάδης
 Α. Delvinos
 Κ. Γ. Σουβατζίδης
 Norbert Blez
 Ἑλένη Ν. Τσικῶνη
 Βιργ. Α. Οἰκονομίδου
 Μαρ. Α. Οἰκονομίδου
 Κλεοπάτρα Ἡλιοῦ
 Σωτήριος Ι. Χλωρός 2
 Θεοδόσιος Γ. Ζαχαριάδης 1
 Ἰωάννης Γ. Ζαχαριάδης

Τῆ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ
ἐξαδέλφου κ. Θ. Εὐγενικοῦ

Θεόδωρος Εὐγενικός
 Ἀθανάσιος Γραμμενόπουλος
 Βασίλειος Παρίσης
 Ἀναστάσιος Δημητρίου
 Χρηστ. Χουβαρδᾶς

Τῆ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ.

Κωνστ. Σάββα Λιάπη.

Κωνστ. Σάββας Λιάπης
 Νικόλαος » Λιάπης
 Κωνστ. Παρίσης
 Δημήτρ. Β. Σταυρίδης
 Γιαννάκος Τσαλίκης
 Σπῦρος Ἀζακῆς
 Στεφ. Ν. Ξηρὸς
 Νικόλ. Χ. Βαβαλίδης
 Στέφ. Σ. Μουστάκας
 Σπῦρος Χ' Δημητρίου
 Χρ. Μ. Κατζακῆς
 Παναγ. Σκουλῆς

1
 Γεώργιος Ἀνδρέα Τερζῆ
 Λαράλ. Γ. Πελέζαρος
 Π. Κωνσταν. Καλλιπολίτης
 Κωνσταντῖνος Τρακασλᾶς
 Χρῆστος Ἀγιασματζῆς
 Δημήτριος Κ. Κλῶσσος
 Σωκράτης Β. Χανίδης
 Βασίλειος Μακρίδης
 Δημήτρ. Κ. Χ' Ρήγα
 Ἀπόστ. Χ' Ρήγα
 Παπᾶ Ἰωάννου Δημήτριος
 Χρῆστος Β. Σέρογλου
 Ἐπαμ. Δανιόλος
 Σταμάτιος Δανιόλος
 Εὐστρ. Καλουμέρη
 Γεώργιος Μαρχοβίτης
 Βασιλ. Ἀλεξ. Μπόκες

Τῆ εὐγενεῖ φροντίδι
τοῦ κ. Κωνσταν. Τζελέπη

Κωνσταντῖνος Τζελέπης
 Σπυρίδων Τζελέπης
 Βασίλειος Ν. Ρίντος
 Παναγ. Τριάρχης
 Δημ. Εὐαγγελίδης
 Παναγ. Χ. Τσιβουκίδης
 Δημοσθ. Γενιφαρᾶς
 Γιαννάκος Χ. Μακρίδης
 Εὐάγγελος Ε. Βακούρας

Τῆ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ.

Χριστ. Ἰ. Καλαϊτζῆ

Χρηστ. Ι. Καλαϊτζῆς
 Γ. Παπᾶ Σωτ. Ἀσμανίδης
 Ν. χ' Δημητρίου Τσουκαλᾶς
 Μιχ. Α. Τζινόπουλος
 Νικόλαος Α. Κουνέλης

Γεωργ. Α. Τζινόπουλος 1
 Σεραφείμ Δαυὶδ Κασίμης
 Γεώργιος Κ. Χονδρόπουλος
*Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ.
 Νικ. Β. Κανάρη*
 Ν. Β. Κανάρης
 Δ. Β. Κανάρης
 Ἀνδρέας Α. Βαβαλίδης
 Κυρ. Α. Πλακούδης
 Χ'' Χρυσοστ. Γαβάτας
 Κωνστ. Νικηφόρου
 Βασίλ. Νικηφόρου
 Κων)τίνος Π. Παπαδόπουλος
 Νικόλαος Καρπουζᾶς
 Δημήτριος Ματθαίου
 Γ. Γερομονάχου Κάπιλα
 Κων)τίνος Χρίστου
 Χρῆστος Φεΐδαρος
 Ἰωάννης Π. Σάφραλης
*Τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ κ.
 Κων)τίνου Καλοθέτου*
 Κων)τίνος Δ. Καλόθετος
 Σ. Ν. Κρικόπουλος
 Ἀλκ. Μηχαηλίδης μηχαν.
 Ἰωάννης Παναγιώτου
*Τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ κ.
 Πέτρου Χαμπίπη*
 Πέτρος Χαμπίπης
 Ἀριστείδης Τσκούτογλου
 Ἐπαμεινώνδας Χρηστάκη
 Εὐστρ. Χ'' Κων)τίνου
 Στυλιανὸς Δελικοῦκος
 Νικολ. Καραγεώργης
 Γεωργ. Σιβρικιουλάφ
 Κων)τίνος Χ. Νουφρίου

Τρύφων Χ'' Ζαχαρίου 1
 Δημήτριος Παπάζογλου
 Ἰωάννης Τζανίδης
 Βασίλειος Καλαϊτζόγλου
 Δημήτριος Καβαδέλλας
 Δημοσθ. Ἀζακῆς
 Ἰωάννης Ἀνθοπουλίδης
 Βασίλειος Ἐηρίδης
 Κων)τίνος Μουστάκας
 Σ. Προκοπίου Τσακναρῆς

Οἱ ἐν Προύσῃ.

*Τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ
 κ. Σ. Παπαρίκα Ἡπειρώτου*
 Ὁ τῆς Α. Σεβασ. τοῦ ἁγίου
 Προύσης ἀρχιδ. Νεόφυτος 2
 Ν. Νίτσος 2
 Πρωτόπαπας Μιχαήλ 1
 Ἱερεὺς Κωνσταντίνος
 Ν. Ψαθόπουλος

Μουδανιά.

Ἱερεὺς Ε. Γρηγ. Ἀερικός 1
 Ἱερομόναχος Ἀρτέμιος
 Ἀρχιμανδρ. Διονύσιος
 Ν. Κ. Κυρλῆς
 Ἐμμανουήλ Θ. Τριπόδης
 Κωνσταντ Π Σαρκοσουδῆς

Σουδοουλούκιον.

Δημ. Σταυρίδης
 Γεώργ. Λαζαρίδης

Τεπετζίκιον

Χ'' Ἀσενίτσα Χ'' Δημητρίου
 Ἱερεὺς Δημήτριος
 Ἀλέξ. Βασιλειάδης
 Ἀναστασ Παπα Δημητρίου

Τρίγλια.

Ἱερεὺς Νικόλαος Φωτίου 1
 Εὐδοξία Χ'' Ἰορδάνου

Δεμιροδέσιον.

Ἱερεὺς Δημήτριος Ἰσάμαχης
 Διδῶ Ἀθανασιάδου
 Ν. Νικολαΐδης
 Γεώργιος Παπάζογλου

Πελλαδάριον.

Ἀμαλία Διαμαντίδου
 Ἰωάννης Μαθιουδάκης
 Ἡλίας Θανασόπουλος

Ἐλεγμοί.

Ἱερεὺς Δ. Χαρισιάδ. Μακεδ.
 Λιθαρένια Γ. Καριδάκη
 Θεκλεία Ἀργυριάδου
 Σ. Παπάζογλου
 Χρῆστος Δ. Μαουσουλίδης
 Δημ. Ι. Βουτσόπουλος
 Ἰωάννης Κωνσταντινίδης
 Χαραλ Σ. Παναγίδης
 Χρῆστος Ι. Κεχαγιόπουλος
 Δημ. Ἀγγελίδης

Νεοχώριον.

Ἀρχιμανδρίτης κ. Γερμανὸς
 Ζωή Μ. Βολονάκη
 Δόμνα Στεφάνου
 Ἀριστοτέλης Βλαχούδης
 Βασίλειος Σταυρίδης
 Εὐρυβιάδης Πασχαλίδης
 Β. Ἰορδάνου
 Σ. Χρυσαφίδης
 Τζώνης Γ. Χαματζόγλου
 Ἐμμ. Ν. Τερζούδης

Κωνσταντ. Ν. Τερζούδης
 Ἀλέκος Δ. Θεολογίδης
 Παναγ. Χ'' Παντού
 Θεολόγος Δ. Θεολογίδης
 Γεώργιος Δ. Θεολογίδης

Μεσέπολις.

Ἀλκ. Β. Χ'' Γιάννη
 Μαριώγκα Δ. Παναγιώτου

Οἱ ἐν Προύσῃ.

*Τῇ εὐγενεστάτῃ φροντίδι
 τοῦ φιλιτάτ. Π. Εὐγενίδου*

Ἐλένη Βασματζίδου
 Ἀριάδνη Κηλτζανίδου
 Ζωή Κ. Ζαχαριάδου
 Δόμνα Μ. Λυκιαρδοπούλου
 Ἀντιόπη Α. Νικολαΐδου
 Εὐφημία Γ. Μιχαηλίδου
 Ἰωάννης ἐφέν. Εὐστρατιάδης
 Θεοδόσιος Καλλιιάδης ἐφέν.
 Παναγιώτης Εὐγενίδης 5
 Π. Σαμακίδης ἰατρός
 Γεώργιος Δ. Τρωαδίτης
 Νικόλαος Χ'' Γεωργίου 2
 Α. Θ. Γαβριηλίδης
 Ν. Σοφοκλέους διδάσκαλος
 Ὅμηρος Βλαχούδης
 Δημ. Ι. Σφετσίδης
 Δ. Μανδάλαμος
 Δ. Ἀλεξανδρίδης
 Φ. Στυλιανίδης
 Χρ. Ι. Συμεωνίδης
 Ἰωάννης Δ. Εὐστρατιάδης
 Φώτιος Χρηστίδης
 Γεώργιος Εὐαγγελίδης

Τιμολέων Εὐιπίδης διδάσ.
 Εὐστράτιος Χριστοφορίδης
 Πραΐδης Κ. Τσενανίδης
 Λεωνίδας Κ. Ζανίδης
 Ἀλέξανδρος Χρυσοστόμου
 Σ. Λιακάκης
 Π. Βεζίρης Κωνσταν)πολις
 Χρ. Κηλτζανίδης
 Δημ. Χ. Ἀποστολίδης
 Ν. Θωμίδης
 Γ. Κακλαμάνος
 Ν. Ε. Καμπανός
 Σταμάτιος Χ'' Γεωργίου
 Τρύφων Κ. Μείμαριδης
 Κωνσταντίνος Α. Ζαχάρωφ
 Ἰωάννης Σ. Δημητριάδης
 Σταῦρος Κ. Τζενανίδης
 Σταῦρος Ν. Ἀδαλῆς
 Ἐμμανουήλ Χ'' Γεωργίου
 Γεώργιος Δ. Πιτσκινίδης
 Ν. Βασιλειάδης
 Ἡ. Ἡλιάδης
 Δημοσθένης Δουρμούσογλους

Τῆ πρόφρονι ἐπιμελεία
 τοῦ κ. Ἀντ. Ν. Ὀρφανίδου

Ἱερεὺς Β. Ταπεινός
 Σοφία Ι. Δαμαλάκη
 Ἀρίστη Ι. Σφετσίδου
 Σοφία Ἰωαννίδου
 Ὀλγα Τριανταφυλλίδου
 Π. Βαγιάννου
 Ἀναστ. Ν. Ὀρφανίδης
 Π. Δαλαμπίρας
 Π. Ν. Ἀγγελίδης
 Σ. Σ. Σταυρίδης

Ἀριστ. Γ. Ζέρος
 Μ. Φερίδης χρυσοχόος
 Θωμᾶς Χ'' Παναγιώτου
 Μιλτ. Μαυρίδης
 Ν. Βασιλειάδης
 Β. Κοσμίδης
 Ἀποστ. Ἀλεξανδρίδης
 Νικόλαος Ἐμμανουηλίδης
 Σάββας Σ. Μαυροματῆς
 Θρασ. Ι. Χ'' Δημητρίου
 Φιλ. Νικολαΐδης

Τῆ φροντίδι τοῦ κ.

Παναγιώτου Γεωργιάδου

Ἐλπίς Β. Ἀσημιάδου
 Μαρίκα Ν. Ἀθανασιάδου
 Θωμαΐς Π. Πορτοκαλλίδου
 Λιθαρένια Δ. Χαραλαμπίδου
 Πολίνα Ἰωαννικίου
 Παναγιώτης Γεωργιάδης
 Ὀδυσσεύς Ν. Μελητίδης
 Ἀθ. Ν. Χαραλαμπίδης
 Χ. Ἀγγελάωφ
 Χ. Χαράλαμπος
 Ν. Ι. Γεωργιάδης
 Ὀδυσσεύς Χ' Ἀναστασίου

Τῆ εὐγενεῖ φροντίδι τῆς

κ. Μερόπης Τσεπεδζῆ

Μ. Τσεπεδζῆ
 Ἐλ. Ἀμπουτζῆ
 Διδώ Ἀθανασιάδου
 Α. Κ. Εὐγενίδης
 Δ. Μαρίφογλους
 Γ. Κοσμίδης
 Νέστωρ Ι. Κοσμίδης

Οἱ ἐν Καλλιπόλει

Τῆ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ.

Ι. Φιλοκλέους

Ἰ Φιλοκλῆς
 Ν. Τριανταφυλλίδης
 Γεώργιος Μηκωνιάτης
 Ν. Α. Μιχαλίτσης
 Ἀδελφοὶ Ἀναγνώστου
 Κοσμᾶς Κριτικόπουλος
 Κων)τίνος Ι. Ναλπάντης
 Ν. Κ. Νικολαΐδης
 Ἀχιλλεὺς Καρούζος 2
 Ν. Πετρίδης
 Γ. Κ. Ἀναγνωσταρᾶς
 Ἀδελφοὶ Δροσιάδαι
 Ἰ. Μιτσός
 Ἰ. Παπαδόπουλος
 Ἀριστείδης
 Γεώργιος Μεγαρεὺς
 Κ. Α. Καμαριανός

Οἱ ἐν Μαδύτῳ

Ἱερεὺς Γ. Παπα Νικολάου 1
 Ἀρχιμαν. Στέφανος.
 Ἱερεὺς Χ. Β. Οἰκονομίδης
 Ἱερεὺς Γρηγ. Πετρίδης
 Ἱερεὺς Φώτιος
 Ἱερεὺς Ἀνέστης Κλωνάρης
 Ἱερεὺς Ἀθ. Μ. Καζάκος
 Δημήτριος Βλάχος
 Σεραφεῖμ. Τρακασαλίδης
 Χριστόφ. Χριστοφορίδης
 Δημήτριος Μουτόπουλος
 Εὐστράτιος Κασίμης
 Κων)τίνος Ναρλῆς

Στυλιανός Βαφείδης.
 Νικόλαος Καβουρίδης
 Ἀναστάσιος Ζερπίνης
 Κων)τίνος Θ. Ναρλῆς
 Γιαννάκος Χαραλάμπους
 Χρυσόστομ. Λογοθέτου
 Χ'' Ἀθ. Χ' Χρηστ. Λάλας
 Χ'' Κων. » » »
 Θεμιστ. Τ. Βασιλειάδης
 Νικόλαος Α. Λυμπερίδης

Τῆ ἐπιμελεία

Μάρθα Εὐγενικοῦ
 Θεολόγος Χ. Μακρίδης
 Ἀπόστολος Ε. Σιταρᾶς
 Νικόλαος Χ. Νικολαΐδης
 Κων)τίνος Ἰωαννίδης
 Γεώργιος Ἰζελέπης
 Stefan Leontopoulos
 S. L.

Οἱ ἐν Δεδε. ἀγάτς

Ἀχιλλεὺς Θ. Σαμοθράκης 2
 Ἰωάννης Βαγιανάρης

Τῆ εὐγενεῖ ἐπιμελεία τοῦ κ.

Φωτίου Κ. Δελικούκου

Ἰωάννης Ψυχιδᾶς α' ψάλτ.
 Φώτ. Κ. Δελικούκος β' »
 Ἀνέστης Ἰζελέπης
 Διονύσιος Ἀντωνίου ὄπλ.
 Σεραφεῖμ. Ἐμ. Μισηρός
 Γεώργιος Μ. Πάντζος
 Βασίλειος Στρογγύλης

Τῆ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ.
 Βενεδίκτου Μ. Τράπαρη

Benoit M. Trapanis

Basile L. Batikis 1
Πλούταρχος Ἀγιάζμαλης
D. N. Hadjopoulos
Δημήτριος Γιουρταμλής
Ἄγγελος Ζουρμπᾶς
Κυριακὸς Πολυμῆνης
Meran Makassian
Κl. Caracatsanidés
Γεώργιος Χατζῆ-Ράλλης

**Οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ
Δρυϊνουπόλεως**

Τῇ πατρικῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ
ἐξαδ. αἰδ. Γ. Ε. Πετρίδου

Ἱερεὺς Γεώργιος Πετρίδης 2
Ἀρχιμαν. Μ. Ἰωαννίδης
» Ἰωαννίκιος
Ἱερεὺς Κυρ. Οἰκονομίδης
» Σπυρίδων
» Ἰωάννης
» Σταῦρος
» Χρῆστος Θεοδώρου
» Νικόλαος

Π. Δ. Τσάνης τραπεζίτης
Πέτρος Τούτας ἰατρός
Β. Παπαῦ Εὐάγγελος ἰατρός
Νικ. Ι. Κουκουζέλης
Ἀθανάσιος Μέλιος
Θ. Παπαδόπουλος Κασοβίτσ
Κων. Ν. Χ' μούχτάρης
Ἀθανάσιος Τάμελις
Κων)τίνος Ἰωάννου
Κων)τίνος Ἰ. Ἐλευθερίου
Δ. Δουγάνης
Στεφ. Β. Γκιώκας

Γεώργ. Μ. Σατήρης 1
Βασίλειος Δημ. Κύρος
Λάζαρος Κ. Πανταζῆς
Σπυρίδων Γ. Φίδης
Π. Αἶτας
Ἰωάννης Οἰκονομίδης
Στέφανος Αἶτας
Ἡ. Κ. Καρέτζης
Δημ. Ἀναστασίου

Τῇ εὐγενεστάτῃ φροντίδι
τοῦ φιλτάτου μοι ἐξαδέλφ.
κ. Πέτρου Εὐγενικοῦ.

Πέτρος Εὐγενικός 2
Οἰκονόμος Ἀναστάσιος
Ἀρχ. ἐπίτρ. Βοστύνης 5
Ἀρχιμ. Γρηγόριος
Ἀρχιερ. ἐπίτρ. Δελβίνου 5
οἰκονόμος Χρῆστος ἀρχιερατ.
ἐπίτροπος 1

Οἰκονόμος Κων)τίνος
» Κ. Ἀθανασιάδης
Σακελ. Χ. Πυρσογενίδης
Π. Παπαδόπουλος
Ἀπόστ. Α. Δήμας
Νικόλ. Πανίδης
Μίνως Τσουνής
Δ. Μ. Μήλιος
Ἀναστ. Α. Νότσιος
Χαραλ. Θ. Τολίτης
Β. Ζούστης
Χαραλ. Λιολιομάνης
Παντελῆς Βιαρσένη
Χαραλ. Χ. Παπαδόπουλος

Οἱ ἐν Ἀλεξανδροσίᾳ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ.
Ἰ. Χ' Κυριακοῦ Δαγούνη

Χρῆστος Κασίμης, Μαδύτιος
Χαραλ. Στεφανίδης »
Ἰωάν. Χ' Κ. Δαγούνης »
Στέφ. Χ. Βαβαλίδης »
Ἰωάν. Σ. Ἀσμάνης »
Φώτιος Νοτάριος »
Δημ. Σιταρᾶς »
Νικόλ. Σ. Νικολαΐδης »
Σεραφεῖμ Λεοντόπουλος »
Σταῦρος Βαβαλίδης »
Νικ. Π. Κλωνάρης »
Δημ. Κασίμης »
Ἀθ. Καβουρίδης »
Στέφ. Καβουρίδης »
Θεόδ. Καβουρίδης »
Ἀποστ. Χ. Βαβαλίδης »
Ν. Ζ. Νικολαΐδης »
Ν. Κ. Μαυρόπουλος »

Χρῆστος Μεγγούσογλους,
Ἰσμίτειος
Ἀθανάσιος Μ. Σαραπῆς, Δαρ-
δανεύς
Πανταζῆς Κοτέας—Βῶλος
Στέφ. Α. Νικήτας Ἀ]λίτης
Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι
τοῦ κυρίου
Στεφάνου Χ. Βαβαλίδου
Ἀνώνομος—Ἀλεξανδρεὺς
Στέφ. Λικιαρδόπουλος »
Νικόλαος Αὐγερινός
Κωστῆς Ν. Σωτηράκης, Χίος
Αὐγερινός Π. Μάσχας »
Νικόλαος Παταλίδης »
Ζαχαρίας Κ. Σαλουμίδης Κυ-
πραῖος
Κωνσταντῖνος Ι. Παρίσης ἐκ
Βῶλου
Γεώργιος Α. Φράγκαρου ἐκ
Λήμνου
Νικήτας Ν. Γρύλλου Πάτριος

Ἐξαιτούμεθα συγγνώμην παρὰ τῶν ἀξιοτίμων κ.
συνδρομητῶν, ὧν τὰ ὀνόματα, ἔνεκα τῆς μὴ ἐγκαίρου
λήψεως τῶν ἀγγελιῶν, δὲν κατεχωρίσθησαν, καὶ ὧν
τὰ ὀνόματα δὲν ἀνεγράφησαν πιστῶς διὰ τὸ δυσανά-
γνωστον τῆς ὑπογραφῆς των.

Ὡσαύτως ἐξαιτούμεθα τὴν εὐμενῆ ἐπιείκειαν
τῶν φιλοκάλων ἀναγνωστῶν, δι' ὅσα διέλαθον τὴν
προσοχὴν ἡμῶν ἀβλεπτήματα.

